

Đệ nhị bách hai mươi mốt chương Thiên Đạo mê hoặc hành vi tiểu thưởng

Linh Nga nhà cỏ trung;

Này đối sư huynh muội dọn hai chỉ ghế bành, song song ngồi ở bên cửa sổ, nhìn chăm chú vào bên hồ liễu cây hạ kia đối lão · thần tiên quyền rũ.

Linh Nga cách dùng lực nâng hai chỉ khay, mâm, nó nội là sư huynh thích ăn quả vỏ cứng ít nước cùng điểm tâm, một bên còn ngâm vào nước ngon miệng nước chè xanh.

Lý Trường Thọ tại Linh Nga nhà cỏ ngoài làm một chút bố trí, để ngừa bị Vong Tình thượng nhân phát hiện hai người tại 'Minh' trung quan sát.

Tiểu Quỳnh Phong đặc biệt mời xem ảnh đoàn, lại login!

Hùng Linh Ly lúc này chính vội vàng mở linh thú vòng tân ranh giới, việc này nàng cũng không hiểu lắm, càng không có hứng thú, vẫn chưa lại đây tiếp cận não nhiệt.

Kỳ thật Lý Trường Thọ không làm này chút bố trí cũng không phương...

Kia hai người nhân trung chỉ có lẫn nhau, làm sao hội quần bên cạnh phát sinh chuyện gì?

Điều ngũ mùi hoa, gió nhẹ ấm áp dễ chịu;

Liễu chi là lướt bạn nhu tình tô cốt, nhượng người tâm, cũng như kia phiến tiểu hồ nước gợn một loại nhẹ nhàng nhộn nhạo.

Tình cảnh này, Lý Trường Thọ thi tính lại khởi, nhưng nghĩ nghĩ, còn là cơ trí địa lựa chọn buông tha.

Sư muội trước mặt, còn là không được mắt mặt .

Linh Nga đôi mi thanh tú nhẹ nhàng nhăn , đối sư huynh trước đây vi sư tổ hiển được hành vi, đưa ra một chút dị nghị.

"Sư huynh, chúng ta giúp sư tổ làm việc này, có thể hay không có chút... Bất quá thỏa đáng."

Linh Nga ngón tay quấn quanh nhất sợi mái tóc, nhỏ giọng hỏi.

"Tự nhiên là không ổn , " Lý Trường Thọ lạnh nhạt đạo, "Hiện đến nay hai người đã là phát triển đến loại này nông nổi, bất luận dư thừa đầy mạnh lực lượng, đều sẽ làm cho bất ngờ phát sinh.

Vong Tình thượng nhân lại là cái loại này... Khó có thể đơn giản miêu tả tính cách.

Nếu thật sự nhượng tiểu sư tổ dùng phương thức này đắc thủ, đợi được hiệu quả giải trừ sau đó, hai người nên như thế nào đối mặt lẫn nhau?"

Linh Nga nhất thời có chút rối rắm, nhỏ giọng nói:

"Nếu là lưỡng tình tương duyệt, kia cũng có thể không có việc gì đi..."

Cũng không đúng, có khả năng hội bởi vậy mà nháo không thoải mái đi, nếu Vong Tình thượng nhân cảm giác hấn bị mạo phạm mà nói."

Nàng quay đầu nhìn về phía một bên, không dám nhìn thẳng bên cạnh sư huynh, cố đều phiếm đồ ửng, "Nếu là như thế này, sư huynh... Người trả lại cho tiểu sư tổ cái kia đồ vật."

"Yên tâm đi, đó là giả dối."

"A?"

Lý Trường Thọ bình tĩnh cười, ngôn nói: "Khả còn nhớ rõ, ta từng nguyên nhân vương kỳ, lưu Nhận Nhi sự răn dạy ở người?"

"Ân, " Linh Nga nhẹ nhàng vuốt cằm, ủy khuất ba Bà Rịa đạo câu: "Sư huynh người lần đó mắng chửi người nhà như vậy hung, nhiều như vậy niên đều năng hàng trước tam rồi, như thế nào khả năng quên mất."

"Ha ha, " Lý Trường Thọ cười khẽ vài tiếng, giải thích đạo, "Lưu Nhận Nhi cùng vương kỳ cũng là lưỡng tình tương duyệt, nhưng lưu Nhận Nhi lúc ấy vẫn như cũ tại do dự."

Cảm tình sự, cũng không phải đơn thuần là đối lẫn nhau chung tình, liên nhất định hội có kết quả, còn có chur lo lắng nhiều nhân tố.

Tình yêu nam nữ, là trong cuộc sống thường xuyên bị đề cập mà nói đề, bởi vì này là phạm nhân là tối trọng yếu tam việc chi nhất.

Nhưng nhất cái người cũng không thể chỉ có cảm tình, tự thân phải có cái khác phương diện, tỷ như nói tu hành thượng theo đuổi.

Như đem mình hết thầy ý niệm trong đầu, hoàn toàn ký thác ở nào đó đoạn cảm tình, sẽ chỉ làm này đoạn cảm tình trở nên dị dạng, mà lại càng phát ra trầm trọng, cuối cùng vô tặc mà chết.

Lại nhìn Vong Tình thượng nhân, đồng lý thôi.

Hấn khả năng hội kiêng dè hấn đạo, cũng khả năng kiêng dè hấn đến nay tại môn nội danh vọng...

Nói ngắn lại, dùng sức mạnh là khẳng định không được."

Linh Nga nghe cái hiểu cái không, sư huynh tựa hồ trả lời nàng vấn đề, nhưng hoặc như là không trả lời gì...

Thậm chí, sư huynh còn nhân cơ hội giáo dục nàng một chút.

"Chính là, sư huynh..."

Hiện tại trọng điểm là, sư tổ nghĩ đến đó là kia gì được, nếu không có hiệu quả, sư tổ làm sao bây giờ?"

Lý Trường Thọ bất giác cười mỉa, nhéo một quả tiên hạnh làm, để vào trong miệng chậm rãi tước, ngôn nói:

"Này muốn xem sư tổ lựa chọn như thế nào."

Sư tổ nếu là trước biểu đạt ý nghĩ của chính mình, đã 'Chúng ta quan hệ phải có thể càng tiến thêm một bước';

Vong Tình thượng nhân đáp ứng, mà lại uống xong kia bình bồi nguyên dịch sau đó, đâu sợ mình không có gì khác thường, cũng sẽ hướng trước bước ra một bước.

Như sư tổ bất biểu đạt ý nghĩ của chính mình, chỉ là âm thầm kê đơn, kia Vong Tình thượng nhân uống rượu sau đó tự nhiên không hề khác thường...

Như thế, người ta tự nhiên không dính nhân quả."

Linh Nga lo lắng nói: "Như sư tổ quái chúng ta làm sao bây giờ?"

"Sư tổ lại đây vẫn tội, chúng ta chỉ cần một câu 'Vong Tình thượng nhân tu vi rất cao', cũng liền ứng phó đi qua."

Này, như vậy phức tạp ư?

Linh Nga ở bên nghe cái miệng nhỏ nhắn khẽ nhếch, biểu tình thoáng có chút đại ra.

Chỉ là nhất cái dùng được không cần được lựa chọn, sư huynh như thế nào cũng có nhiều như vậy chiêu thức...

Quả nhiên, dùng đồng dạng biện pháp an bài sư huynh, hoàn toàn không làm được việc gì.

Bên này, Lý Trường Thọ lời nói một chút, có chút thất vọng địa nhìn Linh Nga: "Phương diện này đạo lý như thế đơn giản, người nhưng lại không năng ngộ xuất lai."

"Su huynh!"

Linh Nga nâng tay để tại Lý Trường Thọ trước mặt, thấp giọng nói: "Không cần nhiều lời, Ôn Tự Kinh ngũ bách lần!"

Su muội lần này cam tâm tình nguyện nhận phạt!"

Lý Trường Thọ chậm rãi gật đầu, ngôn nói: "Ta không phải muốn phạt ngươi như thế nào, ngươi nhất định phải đa xem, đa tự hỏi, học được xuyên thấu qua biểu tượng nhìn vấn đề bản chất..."

Nhạ, sư tổ bắt đầu ."

Linh Nga nhất thời cũng tinh thần tỉnh táo, hướng tới Lý Trường Thọ bên cạnh tiếp cận tiếp cận, cùng nhau nhìn liễu cây hạ kia tiểu ẩm uống xoàng hai người.

Liễu cây hạ;

Nhất bầu rượu ẩm bãi, Giang Lâm Nhi lại cầm xuất một khác chỉ bầu rượu, đối Vong Tình thượng nhân nhẹ nhàng trát hạ nhân.

"Cái kia... Muốn hay không lại uống điếm?"

"Khả, " Vong Tình thượng nhân mỉm cười gật đầu, lời nói mặc dù ngắn gọn, nhưng lộ ra một cỗ ôn nhu.

Lý Trường Thọ thấy thế bất giác âm thầm lắc đầu;

Vong Tình thượng nhân thật sự là bị tình yêu nam nữ che mắt hai mắt, Giang Lâm Nhi lúc này biểu tình chi tiết đã muốn trực tiếp bán đứng nàng, khả Vong Tình thượng nhân nhưng lại hoàn toàn không phát hiện gì khác thường.

Quả nhiên, 【trầm mê sắc đẹp】 cùng 【cấp trên】 giống nhau đáng sợ.

Giang Lâm Nhi vài lần nhân trụ này bầu rượu, biểu tình có chút do dự, nhưng còn là cấp Vong Tình châm một chén rượu, cúi đầu, hé miệng, không dám đa xem, rõ ràng địa có tật giật mình.

"Làm sao vậy?"

Vong Tình thượng nhân đem chén rượu bung , ôn nhu hỏi , "Có cái gì khó ngôn sự ư?"

"Cái kia, không, không có gì, ngươi uống đi!"

"Hào, " Vong Tình thượng nhân đem chén rượu bung , kia ánh mắt nhìn chăm chú vào Giang Lâm Nhi;

Căn cứ Lý Trường Thọ phỏng chừng, lúc này Vong Tình thượng nhân trong ánh mắt, phải tự hành hơn nữa 'Ánh sáng nhu hòa đặc hiệu', 'Tổ hình đặc hiệu' ...

Mỹ bạch nhưng thật ra không cần, tiêu sư tổ tuy rằng cùng hung cực ác, nhưng cũng là phu bạch mạo mỹ.

Kia chén rượu, bị chậm rãi đưa đến Vong Tình thượng nhân bên miệng, Vong Tình thượng nhân không hề do dự liền muốn nhắm nhấp...

"Vân vân!"

Giang Lâm Nhi đột nhiên một tiếng thở nhẹ, Vong Tình thượng nhân nhin không được nháy mắt mấy cái, đậy mắt hơi nghi hoặc.

"Sao ?"

"Ta! Không như thế nào..."

Giang Lâm Nhi khước miệng thoáng run rẩy, khẽ cắn ngân nha, thở dài: "Hành đi, ta quả nhiên còn là không thể đối với người làm việc này, này rượu bên trong ta hạ dược."

Vong Tình thượng nhân thoáng nhíu mày.

Giang Lâm Nhi cúi đầu, bĩu môi, chớp nhãn, thấp giọng nói : "Ta là cảm thấy, chúng ta hai cái quay về ở hảo đã muốn thập đa niên rồi, cũng nên..."

Tiếp tục hướng trước mại một bước...

Tìm một chút chúng ta năm đó, cũng không bước ra kia vài bước..."

Nàng nâng tay lý lý mình bên tai phát sao, thanh âm càng ngày càng thấp, cuối cùng chỉ có một câu: "Người hiểu đi."

Vong Tình thượng nhân sái nhưng mà cười, hỏi: "Đây là cái gì dược?"

"Ta làm tới tình nước, " Giang Lâm Nhi nhưng thật ra giáo trình khí, không bán đứng mình tiểu đồ tôn, nâng tay dựng thẳng cái ngón tay cái, "Nghe nói hiệu quả siêu cường!"

Vong Tình thượng nhân ách nhiên thất tiểu, trong tay chén rượu giương lên, tại Giang Lâm Nhi kia một tiếng thở nhẹ trung, ngửa đầu uống một hơi cạn sạch.

"Ai!"

"Khụ, " Vong Tình thượng nhân buông chén rượu, thâm tình khoản khoản địa nhìn Giang Lâm Nhi.

"Lâm Nhi, ta không tốt này đạo, chỉ biết tu hành, rất nhiều thời điểm không thể đối với người quan tâm đến viên mãn.

Kể tiếp, nên như thế nào... Người dạy ta được?"

"Này... Cái này..."

Giang Lâm Nhi khuôn mặt nhất thời hồng thắm rồi, áp ứng một trận, "Cái này, ta cũng không biết..."

Đại khái, trước đây được hiệu phát tác... Đi."

"Thiện."

Vong Tình thượng nhân trịnh trọng địa gạt gạt đầu, rồi sau đó hai người ngồi ở liễu cây hạ, bốn mắt nhìn nhau, lẳng lặng chờ đợi.

Một lát sau...

"Muốn bắt, uống nhiều điểm?"

Giang Lâm Nhi nhược nhược hỏi câu.

Vong Tình thượng nhân vuốt cằm trầm ngâm một tiếng, chậm rãi gạt đầu, đem bầu rượu cầm lại đây, cấp mình lại ngã một chén rượu.

Lại một lát sau...

"Có cảm giác ư?" Giang Lâm Nhi buồn bực hỏi.

Vong Tình thượng nhân đầu mi nhăn càng khấn chút, rõ ràng đem kia bầu rượu cầm lấy lại, uống một hơi cạn sạch.

Bầu rượu hạ xuống, hai người bốn mắt tương đối;

Giang Lâm Nhi mặt cười đỏ bừng, Vong Tình thượng nhân chính là cực độ đứng đắn, ngồi xếp bằng tại kia, cố gắng tìm được hiệu.

Như thế, quá nửa canh giờ...

Cây hạ hai người hai mặt nhìn nhau, một bên Vong Tình thượng nhân đã muốn bắt đầu nhắm mắt tự tra, xem mình có phải hay không...

Ân, thân thể có gì bệnh không tiện nói ra.

"Xuy!"

Nhà cỏ trung, Linh Nga nhin không được cười ra tiếng lại, tay nhỏ bé che miệng, tại ghế dựa trung co rút lại thành nhất đoàn, không ngừng run rẩy.

Bên Lý Trường Thọ cái trán treo đầy hắc tuyến, tròng mắt cây hạ này đối lão thần tiên quỵến lữ.

Cái, cái quý gì?

Vong Tình thượng nhân đối việc này, thật liền một chút cũng đều không hiểu ?

Khó khăn bất thành, này vị thượng nhân năm tháng dài đằng dặc, hoàn toàn một lòng một dạ tu hành, căn bản không khai quá đào ngũ, cũng vô dụng tiên thức tra xét con gái đã xuất giá nội tu vi thấp đạo lữ?

Điều này sao có thể!

Khả...

Xem Vong Tình thượng nhân này biểu tình, này nhãn thân;

Cảm thụ được Vong Tình thượng nhân kiệt lực vận chuyển tiên lực, suu tâm cũng không tồn tại tinh nước được hiệu...

Lý Trường Thọ quả thật tưởng tượng bất xuất, lúc này là một vị 'Chín đồ đệ năng xuất ngũ đối đạo lữ' lão thần tiên!

Đại Pháp Sư tại thượng, nên như thế nào nói cho Vong Tình thượng nhân, bắt tay tay là không có cục cụng ?

Lý Trường Thọ nhin không được rên rỉ một tiếng, đối trước mặt thế cục lược cảm vô lực...

Hắn tổng không có khả năng trực tiếp truyền thanh, âm thầm chỉ đạo, kia nhân quả đã có thể liên lụy quá lớn rồi.

...

Vong Tình thượng nhân mang theo vài phần nghi hoặc, tại hoàng hôn thời ly khai Tiểu Quỳnh Phong, Giang Lâm Nhi hùng hổ vọt tới Lý Trường Thọ cùng Linh Nga ẩn thân nơi.

Lý Trường Thọ tự nhiên không thể nói toạc mình cấp là giả đượ, cười giải thích, khả năng là Vong Tình thượng nhân tu vi quá mạnh mẽ, hẳn một tiểu đệ tử luyện chế đan đượ, có chút hiệu lực không đủ.

Giang Lâm Nhi cẩn thận ngẫm lại, thật cũng là đạo lý này.

Nàng sâu kín địa thở dài, ghé vào Linh Nga giường thượng;

Lại nghĩ tới nằm úp sấp đối mình thập phần bất lợi, lật cái thân.

Cái gọi là Hồng Hoang hàm cá, đại khái nói cách khác nàng loại này đi.

Lý Trường Thọ vẫn: "Su tở, ngài kế tiếp nghĩ như thế nào?"

Nếu đã muốn xác định Vong Tình thượng nhân tâm ý, chẳng bằng thừa thắng xông lên, việc này nghĩ sớm không nên trì."

"Ai, như thế nào thừa thắng xông lên, " Giang Lâm Nhi vô lực địa trả lời, "Loại sự tình này, tổng không thể ta nhất cái nữ tử chủ động dạy hẳn, lại nói, bản su tở... Cũng không có gì..."

A nha! Quên đi quên đi!

Việc này càng kéo càng loạn, trước cứ như vậy đi!"

Lý Trường Thọ có chút muốn nói lại thôi, lập tức quyết định còn là từ Vong Tình thượng nhân nơi đó vào tay, đối su tở làm cái đạo vái chào, cáo từ rời khỏi.

Màn đêm buông xuống, Lý Trường Thọ cười mây bay trở về đan phòng thời, cũng đang không ngừng suy tư việc này.

Mang theo mấy cái... Học thuật phương diện vấn đề;

Lý Trường Thọ đem tâm thần quy về long cung hi bữa tiệc giấy đạo nhân, mở hai mắt, nhìn về phía một bên Nguyệt Lão.

Thiên Địa nhân duyên đều về này vị lão thiết quản, mà lại hỏi một câu Nguyệt Lão có hay không một ít 'Tri thức thông dụng' diệu chiêu!

Kết quả, truyền thanh nhất vấn, Nguyệt Lão cũng là có chút mộng.

"Hải Thần đạo hữu, " Nguyệt Lão truyền thanh trả lời, "Bản, tiểu tiên chỉ để ý tác hợp, mặc kệ tác hợp chuyện sau đó.

Cái này, sinh linh sinh sản to lớn sự, như thế nào dùng giáo ?"

Lý Trường Thọ cười khỏ nói: "Hành đi, việc này khi ta không có hỏi, đa tạ đạo hữu rồi, ta tiếp tục nghĩ biện pháp."

Nguyệt Lão buồn bực nói: "Đạo hữu chính là tại tác hợp ai cùng ai?"

"Không sai, là ta hai cái bằng hữu, " Lý Trường Thọ đạo, "Nhất cái tương đối đơn thuần, nhất cái thập phần đơn thuần, hai người tiếp cận cùng một chỗ, nói đều là tu đạo sự, đàm đều là trường sinh như thế nào, quả thật có chút khó làm."

Nguyệt Lão cười nói:

"Đạo hữu, nếu là một mặt theo đuổi này chút, ngược lại là rơi xuống tiểu thừa.

Đạo lữ, đạo lữ, vốn là là làm bạn tu hành bầu bạn.

Đã đã tu tiên, siêu thoát phạm tục, làm gì không nên lại như thế để ý việc này? Nếu là không nghĩ có con nổi dòng, kỳ thật không cần đa cầu gì, như vậy cũng rất tốt."

Lý Trường Thọ cũng chấp tay, nói: "Đa tạ Nguyệt Lão dạy ta."

Tuy rằng không có gì trọng dụng.

Lập tức, Lý Trường Thọ bồi Nguyệt Lão cùng vài vị thiên tướng uống rồi vài chén rượu, cũng làm không rõ này đã xem như đệ mấy bàn rồi, trước mặt vẫn như cũ là tràn đầy địa hải vị.

Không mang Linh Ly lại đây, quả nhiên là đáng tiếc .

Hơi sau, Lý Trường Thọ lại phân tâm hẳn chỗ;

Tại dưới đất mật thất trung bản thể, mở ra nhất tờ giấy, cố gắng hồi tưởng mình đời trước nhận quá thông dụng giáo dục, hỗn hợp Hồng Hoang 【nói một nửa】 đặc sắc, bắt đầu biên soạn cấp Vong Tình thượng nhân bảo đồ.

Nửa đêm qua đi...

"Đại công cáo thành!"

Lý Trường Thọ dừng lại họa bút, nâng tay xoa xoa cái trán mồ hôi nóng.

Hơi sau kinh Tử Ô sư bá tay, đem vật ấy hiến cho Vong Tình thượng nhân, liền không cần lo lắng mặt sau sự .

Vi sợ rước lấy nhân quả, Lý Trường Thọ chỉ là đem đời trước cùng các vị lão sư học được các kỹ năng, lộ ra...

Ân, đại khái nhất thành.

Đang lúc Lý Trường Thọ muốn nhận đặt bút mực, đột nhiên lại nghĩ tới gì, khoe miệng lộ ra tươi cười mang theo vài phần ác thú vị, đề bút làm cho này bộ 'Gạch men đồ', viết xuống bốn chữ nhỏ.

《tân hôn bảo lục》.

Tùy theo, Lý Trường Thọ buông xuống tự chế bút lông, duỗi thân hạ gân cốt.

Hắn vừa muốn dùng tiên lực, đem mình vất vả sáng tác bảo đồ niêm phong cất vào kho, trước mắt đột nhiên lòi ra nhất đạo kim quang!

Nhất sợi mỏng manh Thiên Đạo công đức lực, trực tiếp rơi vào hắn nguyên thần phía trên.

Này...

Lý Trường Thọ nhin không được sừng sốt, cúi đầu nhìn xem này trương đồ, nhìn nhìn lại mình kia gia tăng rồi một chút công đức dự trữ.

Này cũng được?

Thiên Đạo lão gia chẳng lẽ là ám chỉ hắn, đem thứ này khuếch tán đi ra ngoài, sẽ khen thưởng càng nhiều công đức?

Coi như hết, thứ này muốn chịu đựng nhân quả quả thực quá lớn.

Lý Trường Thọ lắc đầu, tại này trương gạch men đồ cuối cùng viết một câu...

'Duyệt sau tức đốt, chớ cùng ngoài biết.'

Hạt nhân xông ra nhất cái Ôn tự.

Dù sao Thiên Đạo lão gia bỏ ra tới công đức, lại không có khả năng mạnh mẽ thu hồi đi.

-----oOo-----

Đệ nhị bách hai mươi hai chương 《hắc hắc》

Có đôi khi, một ngàn cái nói dối, không bằng một câu thiệt tình.

Tuy rằng một ngàn khối thiệt tình, khả năng cũng đánh không lại nhất cái chiêu thức...

Tại Phú Quý thượng nhân vỡ lòng cái này sự thượng, Lý Trường Thọ cẩn thận cẩn nhắc, tinh tế mưu hoa, phát hiện vô luận chi dùng để gì lấy cớ, nhượng Tửu Ô sư bá đi hiến đồ, đều không bằng trực tiếp đem chuyện này nói cho Tửu Ô sư bá, kéo Tửu Ô sư bá xuống nước.

Thế là, nhất chỉ truyền tin giấy hạc bay đi Phá Thiên Phong, Tửu Ô sư bá rất nhanh cười mây hướng Phá Thiên Phong mà đến.

Lý Trường Thọ tại đan trước phòng đợi chờ;

Xem Tửu Ô sư bá kia mặt mày hơn hở bộ dáng, Lý Trường Thọ tâm tình cũng bất giác khoan khoái rất nhiều, đáy lòng ngâm nga nổi lên đời trước tương đối lão thông tục làn điệu...

'A cấp, cho ta một ly Vong Tình nước, quên ta gọi là vương Phú Quý ~ ôi chao ôi chao~ '

Khụ, đứng đấy, bình tĩnh.

Khả năng là quá thời gian dài không bị Lý Trường Thọ an bài, Tửu Ô sư bá tính cảnh giác rơi chậm lại rất nhiều, cười mây lập tức rơi vào Lý Trường Thọ trước mặt.

Tửu Ô cười nói: "Trường Thọ a, gần nhất tu hành như thế nào?"

Này là đã muốn về đạo thất giai?"

Không sai không sai, hàng người phía trước kia chút mầm tiên, đã muốn bắt đầu chuẩn bị độ thiên kiếp sự rồi, người cũng muốn sớm để bụng mới là."

Lý Trường Thọ mỉm cười, ngôn nói: "Quả thật, độ kiếp là đại sự."

Có hai khối cửu chuyển kim đan ăn mỗi, Lý Trường Thọ một lần nữa suy tính quá, đại khái lại chuẩn bị cái hai ba trăm niên, liền khả độ Kim Tiên đại kiếp nạn .

"Trường Thọ người tìm ta lại, chính là có gì chuyện quan trọng?"

"Sư bá, chúng ta bên trong đàm."

Lý Trường Thọ làm cái thỉnh thủ thế, Tửu Ô không nghi ngờ có hấn, chấp tay sau lưng nhảy vào đan phòng.

Lý Trường Thọ mở ra đan phòng quanh mình đại trận, kéo lại hai chỉ bò đoàn, thỉnh Tửu Ô nhập tọa sau đó, trầm ngâm hai tiếng...

Hắn biến mất tình nước sự, đem hôm qua Vong Tình thượng nhân cùng tự gia sư tổ xấu hổ, nói cho Tửu Ô nghe.

"Việc này quả thật?" Tửu Ô trừng mắt hỏi.

"Ân, " Lý Trường Thọ gật gật đầu, "Bọn họ hai người dưới tàng cây ngay người một chút ngộ, ta sư tổ mình xác biểu đạt nghĩ càng tiến thêm một bước, Vong Tình thượng nhân cũng đáp ứng rồi, sau đó... Sẽ không có sau đó ."

"Tê —— "

Tửu Ô đảo hút nhất khẩu lương khí, đáy mắt tràn đầy khiếp sợ.

"Trách không được, sư phụ đem qua tìm ta đi qua, hỏi cái nhượng ta nghĩ nửa ngày đều chưa suy nghĩ cẩn thận vấn đề, hiện tại ta cuối cùng xem như đã hiểu!"

"A?" Lý Trường Thọ trước mắt sáng ngời, "Sư bá tổ hỏi gì?"

"Sư phụ vấn, hắc hắc, " Tửu Ô nhún vai cười, biểu tình thoáng có như vậy một chút giá rẻ, "Ta cùng thi thi ngày thường ở chung, đều là làm chút gì."

Lý Trường Thọ cười nói: "Sư bá người như thế nào đáp ?"

"Ta đây khẳng định, không thể... Hắc hắc, không thể nói cái loại này thượng bất được mặt bàn thoại."

Tửu Ô thở dài, "Ta chỉ là nói, đôi ta ngày thường như thế nào trao đổi, không... Hắc hắc.

Ta lúc ấy không hiểu sư phụ ý tứ, bất quá liền tính ta hiểu sư phụ là đang nói cái này, cũng không dám chỉ điểm sư phụ này chút;

Vạn vạn không nghĩ tới, sư phụ nhiều như vậy niên đúng là như thế toàn tâm toàn ý tu hành, quả thật nhượng ta làm đồ đệ xấu hổ."

Tửu Ô lời nói một chút, lại hỏi: "Trường Thọ người xưa nay ý đồ xấu đa, việc này khả có biện pháp giải quyết?"

"Có, " Lý Trường Thọ đem mình sở làm 《tân hôn bảo lục》 lấy ra, đưa cho Tửu Ô, "Sư bá mà lại xem."

"Còn là xuân lai thu đi đồ?"

"Bất, cái này tính kỹ thuật tương đối cường, chi tiết bất đầy đủ... Khụ!"

Lý Trường Thọ nói nói , cũng là nhịn không được lão mặt đỏ lên;

Minh cân nhắc thời là một chuyện, cầm cho người khác nhìn lên, lại là một khác phúc tâm tính .

Từ Ô trình trọng địa mở ra này khoan bảo lục, nhất thời hí mắt nhìn chăm chú nhìn ra ngoài một hồi.

"Trường Thọ người nhưng lại hiểu nhiều như vậy!

Họa lắm kể lại, cũng là vừa xem hiểu ngay, là cái bảo vật, bảo vật a, hắc hắc."

Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói: "Vật ấy là đúng đắn vật, sư bá ngài đừng cười."

"Tất cả mọi người là trăm ngàn tuổi người, còn không hiểu này chút?"

Từ Ô lời nói một chút, cười khỏ nói: "Ai, thiếu chút nữa đã quên, Gia sư đối này liên bất quá hiểu được.

Nói trở về, vật ấy mặc dù hảo, phải chỉ là sơ giai bản... Hắc hắc, khả có đến tiếp sau bản?"

Lý Trường Thọ: ...

"Chỉ là vì sư tổ cùng sư bá tổ sự, đệ tử mới làm vật ấy xuất lai, " Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Hiện đến nay đệ tử độ kiếp sắp tới, không nên phân tâm."

"Hiểu được, hiểu được, " Từ Ô khẩn trương gật đầu, "Người nói không sai, an tâm chuẩn bị độ kiếp sự là tốt rồi.

Kia, vật ấy ta mượn trở về, trình cấp sư phụ ."

Lý Trường Thọ lại dặn dò Từ Ô vài câu, nhượng Từ Ô không chỉ nói này là hẳn sở họa, Từ Ô nhất thời có chút bất giải.

"Như nhượng sư bá tổ biết, này là đệ tử sở làm, không khỏi nhượng sư bá tổ liên tưởng đến ta gia sư tổ, do đó hiểu lầm gì, " Lý Trường Thọ đạo, "Ta gia sư tổ đối việc này, cũng chỉ là nghe nói qua trình độ..."

Từ Ô trầm ngâm hai tiếng, ngôn nói: "Trường Thọ người yên tâm, vật ấy ta đã nói là môn nội trường lão tặng cho."

Lý Trường Thọ giờ ngón tay cái lên, Từ Ô lại là cười hắc hắc, lập tức cười mây trở về Phá Thiên Phong.

Từ Ô mặc dù đi rồi, nhưng hẳn kia 'Hắc hắc' tiếng cười, chính là dư âm còn văng vẳng bên tai, tam thời thần không dứt, nhượng Lý Trường Thọ đều nhin không được đi theo 'Hắc hắc' vài tiếng.

Nửa ngày sau;

Tửu Ô cười mây vôi vàng mà quay về, đối Lý Trường Thọ trát hạ nhãn, đạo câu: "Thu phục."

"Sư bá tổ hãy nhìn ?"

"Nhìn, " Tửu Ô vui vẻ nói, "Ta tận mắt sư phụ mở ra kia bảo đồ, thuận tiện, còn nghĩ sư diệt người tặng ta xuân lai đồ, đưa cho sư phụ mấy trực."

Lý Trường Thọ chậm rãi thư khẩu khí, theo sau cùng Tửu Ô liếc nhau, này đối chiều cao bạn vong niên, nhất thời... Hắc hắc nở nụ cười.

Này tiếng cười, là đối từng người trưởng bối tốt đẹp mong đợi;

Này tiếng cười, ký thác bọn họ đối một đoạn cảm tình tốt đẹp mong ước;

Chỉ cần mỗi người đều dâng ra một chút hắc, Hồng Hoang đem có được tốt đẹp chính là ngày mai.

...

Bảo đồ đưa đi ra ngoài, Lý Trường Thọ bản tính toán không lại tiếp tục đa quản việc này.

Hắn còn có thể sao làm?

Tổng không thể học thế tục nào đó địa phương lão mục tử như vậy, tại công tử tiểu thư đêm tân hôn ở bên cạnh hiện trường chỉ huy đi?

Truyền thanh dặn dò Linh Nga đã nhiều ngày bắt phải về nhà cô, ngay tại linh thú vòng bên cạnh phòng cờ bạc tu hành, miễn cho ảnh hưởng đến tiểu sư tổ phát huy;

Lý Trường Thọ đã đem tâm thần chủ yếu rơi vào long cung đại bữa tiệc, để lại một chút tâm thần, chú ý Tiểu Quỳnh Phong biến hóa.

Nhưng nhượng Lý Trường Thọ không nghĩ tới là...

Cách tam tứ nhật, không thấy Vong Tinh thượng nhân thân ảnh;

Lại tam tứ ngày sau, còn là không thấy Vong Tinh thượng nhân tăm hơi.

Mãi cho đến long cung hỉ yến tiếp cận kết thúc, các tân khách bắt đầu lỏi ra, Vong Tinh thượng nhân bên này...

Còn là không động.

Chẳng lẽ, là mình kia trưng bảo đồ, bả Phú Quý thượng nhân làm có chút hại xấu hổ?

Lý Trường Thọ các loại không rõ cho nên, vì thế cũng có chút phiền muộn, mình một phen tâm huyết, tổng không thể liền như vậy không minh bạch lãng phí.

Lý Trường Thọ lại kiên nhẫn đợi hai nhật, Vong Tình thượng nhân cùng sư tổ vẫn như cũ không gặp mặt.

Giang Lâm Nhi còn có chút buồn bực, nghĩ đến lần trước sự, nhượng Vong Tình thượng nhân không vui rồi, tự mình đi Phá Thiên Phong một chuyến;

Kết quả lại bị Vong Tình thượng nhân đại đồ đệ rượu lá lướt cho biết, báo cho, Vong Tình thượng nhân lâm thời có sở cảm ngộ, bế quan.

Bế quan...

Bế quan...

'Phải sẽ không, là đang bế quan nghiên cứu kia bảo lục đi? Kia không phải phạm nhân vừa thấy đều hiểu ư?'

Lý Trường Thọ đáy lòng nổi lên loại này khả năng tính, nhịn không được một tay phù ngạch, đáy lòng mọi cách tư vị.

"Hải Thần đạo hữu, chúng ta có phải hay không cũng nên đi?"

Nguyệt Lão truyền thanh hỏi câu.

Lý Trường Thọ chấn tác tinh thần, mắt nhìn quanh mình các nơi, yến hội đã là không gần nữa.

"Ân, cần phải trở về."

Lý Trường Thọ truyền thanh dặn dò Nguyệt Lão vài câu, giáo Nguyệt Lão hơi sau cùng long cung tiễn đưa người như thế nào nói;

Nguyệt Lão tại chỗ đó nói mỗi chữ mỗi câu, đều đại biểu cho Thiên Đình thái độ, này chút chi tiết phải chú ý.

Liên tỳ như, trước đây Lý Trường Thọ cùng Nguyệt Lão, xưng hô Long Vương đều là Long vương gia mà không phải Long Vương Bệ Hạ, đây là trước đây Lý Trường Thọ dặn dò chi tiết.

Lập tức, Thiên Đình nhất hành cùng Lý Trường Thọ cái này Nam Hải Hải Thần, cùng nhau đứng dậy.

Một bên lập tức có hải nữ hướng tới phía sau truyền thanh, hai vị long thủ lão giả cùng một vị tóc trắng xoá lão rùa thần, mỉm cười tới rồi.

Nguyệt Lão cười nói:

"Nháy mắt, rời nhân duyên điện đã có hơn tháng, khủng sự vụ đã là chồng chất như núi, này liền cáo từ đi trở về.

Ở trong này, lại chúc mừng Ngao Ất được giai ngẫu hiền thê."

"Đa tạ Nguyệt Lão, đa tạ Nguyệt Lão, " này vị Đông Hải Long Vương quy Thừa tướng liên tục chấp tay, cười nói: "Long Vương Bệ Hạ còn có tân khách chiêu đãi, tiểu tiên đưa các vị xuất Thủy Tinh Cung."

"Thiện, " Nguyệt Lão mỉm cười gật đầu, phía sau vài vị thiên tướng cũng là từng người chấp tay hành lễ, này hai vị long thủ lão giả cùng lão rùa thần từng người hoàn lễ.

Đoàn người rời chủ điện, đi qua trên châu hành lang gấp khúc, đi ngang qua bày đây các loại trân bảo trước viện, hướng Thủy Tinh Cung đại môn mà đi.

Xa xa địa, Nguyệt Lão liền gặp được kia đạo quen thuộc thân ảnh;

Lần này Nguyệt Lão nhưng thật ra không cấp trên, mà là nhú mày, ngưng thần, mắt trung mang theo vài phần không đành lòng.

Lý Trường Thọ lập tức truyền thanh: "Nguyệt Lão, chớ có vạch trần việc này, cái này Biện Trang ta hơi sau thì sẽ xử trí."

Nguyệt Lão bất động thanh sắc địa nháy mắt mấy cái, Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, vẫn chưa nhiều lời.

Cuối cùng, Nguyệt Lão khắc chế , không đi đa xem kia Biện Trang liếc mắt một cái;

Nguyệt Lão xuất Thủy Tinh Cung, cùng ba vị tương đưa long cung người hàn huyền vài câu, đợi đi theo kia mười mấy tên thiên binh tới rồi hội hợp, lúc này mới hướng mặt biển chạy đi.

Lý Trường Thọ nhìn Nguyệt Lão cùng Ngọc Đế hóa thân rời khỏi bóng lưng, đáy lòng khe khẽ thở dài.

Lão thiết, chịu đựng đi.

Hy vọng lần này ngươi ưu tú biểu hiện, có thể cùng ngươi dạy Ngọc Đế sự, tại Ngọc Đế trong lòng ưu khuyết điểm tương đề.

Nếu Ngọc Đế Bệ Hạ cấp lão thiết người làm khó dễ, đừng trách hấn lúc ấy không ngăn đón...

Là thật sự không ngăn lại.

Tùy theo, Lý Trường Thọ xoay người kia lão rùa thần, cười nói: "Tam Thừa tướng, đến nay Đông Hải sự cáo một đoạn lạc, ta cũng nên trở về."

"Hải Thần vì sao bắt tại long cung tiểu trụ mấy ngày?"

Quy Thừa tướng vội nói: "Long Vương Bệ Hạ còn muốn cùng ngài cầm đuốc soi đêm đàm, cũng từng dặn dò, nhượng ngài tại long cung đa lưu hai nhật."

Lý Trường Thọ cười nói: "Ta ngay tại Hải Thần miếu trung, như có việc muốn tìm, trực tiếp lai Hải Thần miếu tìm ta liền là."

"Kia ngài có không chờ chút nửa ngày?" Quy Thừa tướng lôi kéo Lý Trường Thọ cánh tay, "Bệ Hạ còn muốn đưa ngài một phần hậu lễ."

"Không cần như thế, " Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Át huynh là ta Hải Thần giáo Nhị Giáo Chủ, ta lai vì long cung bày mưu tính kế, vốn là lo lắng át huynh, cũng nhớ Long tộc ngày thường hộ vệ Hải Thần giáo."

Lễ vật gì gì đó... Đưa đi An Thủy Thành cũng là không sao."

Quy Thừa tướng nháy mắt mấy cái, thiếu chút nữa bị lung lay lão thất lung, vội vàng gật đầu xưng là.

Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân làm cái đạo vái chào, liền thi triển chạy trốn bằng đường thủy, lập tức hướng tới tây nam phương hướng mà đi.

Trước khi đi, Lý Trường Thọ còn không quên mắt nhìn ngời ở kia thất hôn lạc phách Biện Trang;

Khóe miệng thoáng nhất phiệt, điều nhất chỉ giấu ở Đông Hải Thủy Tinh Cung phụ cận giấy đạo nhân, nhượng này giấy đạo nhân hướng Đông Hải chân trời góc biển mà đi.

Tự nhiên, là đẳng Biện Trang rời khỏi Thủy Tinh Cung, lại xử trí đến tiếp sau sự.

Ách, người này có thể hay không bị Ngao Át phái người đánh một chút?

Không đến mức đi, Biện Trang cũng chính là đối Kha Nhạc Nhi cuồng đại một chút...

'Như ta là Ngao Át, hoặc là nữ bản giấy đạo nhân bị người lo lắng thượng, ta sẽ xử trí như thế nào?'

Lý Trường Thọ thói quen tính địa đại nhập tự hỏi, rất nhanh liền lắc đầu.

Đệ nhất, hấn tự thân tuyệt không hội nữ trang;

Đệ nhị, hấn giấy đạo nhân nếu là gặp phải loại sự tình này, tự vung giấy đạo nhân là được.

Cái gọi là ninh chết bất loạn, đương như thế!

"Ai, còn là ngẫm lại Vong Tình thượng nhân bên này, đến cùng là chuyện gì xảy ra đi."

Lý Trường Thọ một lòng lưỡng dụng, một bên nhượng cái này thanh niên luyện khí sĩ bộ dáng giấy đạo nhân, hướng Nam Hải chạy trốn bằng đường thủy mà đi, một bên suy tư nên như thế nào điều tra Vong Tình thượng nhân trạng thái.

Thình chưởng môn ra mặt, đi tìm Vong Tình thượng nhân?

Này có chút không tốt lắm, kia còn không bằng thỉnh Vạn Lâm Quân trưởng lão quá đi xem đi, dùng tặng đan danh nghĩa, nhìn xem Vong Tình thượng nhân đến cùng là thật sự bé quan, còn là cố ý trốn tránh tự gia sư tổ.

Phú Quý buồn tao, Lý Trường Thọ là biết đến;

Nhưng ngay thơ đến loại này nông nổi, vậy thật sự có chút, không hợp với lẽ thường.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ đáy lòng mới vừa nổi lên loại này ý niệm trong đầu, đáy lòng đột nhiên có nhất sợi mỏng manh báo động.

Hấn mắt nhìn khối này giấy đạo nhân trên cổ tay cột lấy trắc cảm thạch, nguyên bản vẫn chưa thiểm quang trắc cảm thạch, lúc này đã là nhẹ nhàng lóng lánh khởi thâm tử sắc ánh sáng.

Lý Trường Thọ bắt đầu vết địa sửa lại cái phương hướng, trong lòng bàn tay bay ra hai điều nho nhỏ cắt giấy người cá;

Không bao lâu, hấn liền thông qua giấy cá chịu tải nguyên thần lực, tra xét đến thập đa đạo theo đuôi mình thân ảnh...

Chân Tiên, Thiên Tiên hỗn tạp, hai gã Thiên Tiên cảnh đỉnh cao?

Tựa hồ là hải tộc phản quân...

Này chút hải tộc phản quân, nhưng lại bả chủ ý đánh tới hấn Nam Hải Hải Thần trên đầu, chẳng lẽ không biết hấn này chỉ là một khối hóa thân?

Lý Trường Thọ suy tư một chút, đánh mắt 'Tương kế tựu kế, xem đối phương gì mục đích' ý niệm trong đầu;

Hắn cùng với hải tặc phản quân không nên có bất luận cùng xuất hiện.

Như đối phương đánh lên, mình có thể thu thập tàn hồn, lại nhìn đã xảy ra chuyện gì.

Lập tức, hắn tiếp tục bất động thanh sắc địa tại trong nước biển thi triển chạy trốn bằng đường thủy, lại khẩn cấp điều động tiềm tàng tại Đông Hải giấy đạo nhân quân đoàn.

Đối phương tìm đến hắn nhất cái người phiền toái, phải... Sẽ không điều động mười vạn phía trên binh mã.

-----oO-----

Đệ nhị bách hai mươi ba chương các người muốn tìm là Hải Thần, quan ta. . .

Trong nước biển, Lý Trường Thọ không ngừng thi triển chạy trốn bằng đường thủy, hướng giấy đạo nhân quân đoàn bày ra mai phục trận mà đi.

Luận vây đánh chiến.

Thông qua một ít như là 'Giấy cá' đẳng tiểu kỹ xảo, Lý Trường Thọ đã muốn xác định, lúc này tại đuổi theo chặn lại hắn, đại khái có ba trăm dư cá;

Trong đó bốn mươi hai danh Thiên Tiên cảnh, còn lại đều là Chân Tiên cảnh, thuần một sắc hải tặc người trong, đại bán đều là nhân thân cá đầu cá tinh tạo hình.

Tương đối thấy được, là mấy cái dáng người xinh đẹp mỹ cá người, thật dày môi cá nhám thượng còn vẽ loạn minh tươi đẹp tiên hồng sắc không biết tên cao thể, thoáng có chút...

Đả kích.

Lý Trường Thọ đã muốn liên tục vài lần né tránh đối phương chặn lại;

Mỗi khi này chút người muốn vây kín, Lý Trường Thọ chạy trốn bằng đường thủy phương pháp sẽ đột nhiên tăng tốc nhất khúc, vừa vận năng từ đối phương vòng vây trung 'Thoát khỏi' xuất lai.

Mà bất tri bất giác trung, Lý Trường Thọ lúc này tiến tới phương hướng, đã là từ đông nam, biến thành tây nam...

Hắn sớm đã một lòng đa dụng, đa tuyến trình thao tác;

Giấy đạo nhân quân đoàn đến một chỗ Đông Hải trung hoang đảo, tham đã điều tra xong phụ cận mấy ngàn lý nội tình hình, hai chỉ vận chuyển giấy đạo nhân, đem hơn mười chỉ phóng độc tung ra đậu giấy đạo nhân tại bất đồng phạm vi tràn đi, hơi hậu bị dùng.

Lý Trường Thọ đã muốn phân tích một đường, mình đến cùng vì sao sẽ bị tặc.

Nhưng hắn phân tích lại, phân tích đi, sở năng cho ra mấy cái tuyến hạng trung, khả năng tính lớn nhất, chính là mình đơn thuần bị hải tộc phản quân thế lực theo dõi...

Tuy rằng không thể bài trừ, này là Tây Phương Giáo an bài trả thù, nhưng nếu chỉ nhằm vào mình một khối hóa thân, kia không khỏi có chút không thể nào nói nổi.

Hơn nữa, như thật là Tây Phương Giáo xuất thủ, chỉ cần an bài nhất danh Kim Tiên cảnh hung nhân đánh lén, mình khối này hóa thân toàn bộ vô ứng đối lực...

Tám phân, ngay tại long cung yên hội thượng, có không ít người xung hô mình vì Hải Thần, do đó đưa tới lần này phiền toái.

Này cũng không có biện pháp.

Lúc ấy Thiên Đình người ngay tại bên, mình nếu là che lấp thân phận, liền không thể làm long cung cùng Thiên Đình 'Hữu nghị cầu'.

Lý Trường Thọ dần dần điều chỉnh mình chạy trốn bằng đường thủy tốc độ, cấp đổi phương một loại, vừa rồi hắn liên tục gia tốc, là thi triển nào đó bí pháp ảo giác.

Lúc này bí pháp hiệu quả đã bắt đầu biến mất, nhưng này chút hải tộc phản quân nghĩ đến, bọn họ cơ hội đã muốn đến rồi.

Lập tức, phạm vi nghìn dặm nội, này mấy trăm đạo thân ảnh bắt đầu cuối cùng vây kín...

Xuất phát từ đối địch người tôn trọng, Lý Trường Thọ đáy lòng ý niệm trong đầu điên cuồng chuyển động, bố trí xuất ba loại chiến thuật, lực chúng dự bị, tâm thần chiếm dụng dẫn nháy mắt kéo mẫn.

Sáu gã giấy đạo nhân đã muốn nhanh chóng làm tốt nghênh địch chuẩn bị, đem một ít vô sắc vô vị, cần thời gian nhất định mới có thể thấy hiệu quả mê dược, tán vào hoang đảo phụ cận hải vực.

Theo sau, Lý Trường Thọ khối này bị dán mắt thượng giấy đạo nhân hóa thân, 'Vừa mới' xô vào đối phương mấy danh cao thủ mai phục...

Hải trung đấu pháp mới vừa khởi, Lý Trường Thọ nhất xúc tức lui, bất cấp đối phương bất luận cơ hội xuất thủ;

Kia mấy danh sở trường về thủy chiến hải tộc Thiên Tiên, nhưng lại nhất thời giữa lưu bất hạ hấn.

Đây là năm đó không ngừng ném thử, không ngừng cân nhắc chạy trốn bằng đường thủy phương pháp hiệu quả!

Giống như cũng không có gì khả kiêu ngạo, còn không phải bởi vì quá cùng không có linh bảo, chỉ có thể thần thông lai tiếp cận.

Một lát sau, Lý Trường Thọ khôi này giấy đạo nhân đứng ở kia chỗ trên hoang đảo;

Hoang đảo bốn phía mặt biển xuất hiện nhất khẩu khẩu vòng xoáy, mấy trăm đạo thân ảnh từ xa mà gần, đồng thời bọc đánh lại đây.

Đối phương tính cảnh giác nghiêm trọng bất tức, hoàn toàn không có phát hiện khu vực này khác thường, càng không có chú ý tới ẩn núp tại đáy biển hơn mười cái giấy đạo nhân...

Lý Trường Thọ ánh mắt nhìn quanh bốn phía, khôi này giấy đạo nhân đã muốn sở thặng bất đa tiên lực, hoàn toàn dùng để phòng ngự, bao bọc tự thân.

Cũng bởi vậy, hấn Thiên Tiên cảnh sơ kỳ tu vi triển lộ không thể nghi ngờ.

Quanh mình này chút cá mọi người, phần lớn đều là mặt lộ vẻ cười lạnh, đặc ý nhìn bị bọn họ vây quanh Nhân tộc...

Này chút hải tộc tại truy tung Lý Trường Thọ thời, có trong nháy mắt đều tại hoài nghi, bọn họ hôm nay mai phục, vây bắt cái này Nam Hải Hải Thần, là trên đất bằng nào đó cái đại trạch trung cá chạch tinh xuất thân!

Nhưng cuối cùng, công phu không phụ có tâm cá, bọn họ cuối cùng vây quanh cái này hoạt bất luân thu gia hòa!

Biển rộng, chính là bọn họ hải tộc sân nhà!

Giờ phút này, bị mấy trăm danh hải tộc vây quanh Lý Trường Thọ, thoáng nhú nhú mày.

Một khác phương, này chút hải tộc người tu hành, lại bắt đầu dùng một loại mang theo hận ý ánh mắt, đối Lý Trường Thọ trợn mắt nhìn.

Giống như Lý Trường Thọ đối bọn họ có cắt miếng cừu, trám mù-tạc mỗi hận!

Hồng Hoang trung hải tộc, phần lớn đều là nhân thân cá thù;

Chỉ có giao Nhân tộc mới là nửa người trên vi Nhân tộc, hạ nửa người vi đuôi cá.

Mà cái loại này nửa người là người, nửa người là cá, từ giữa giữa bỏ ra ...

Thiên Đạo không đồng ý, tất nhiên sẽ không tồn tại.

Lý Trường Thọ đẩy lòng một mảnh không minh, trong ánh mắt toát ra nồng đậm địa kiên kị, nhìn về phía các nơi thời, thần sắc cũng thoáng có chút kích động.

Đội chúng hải tộc đưa hấn vây chặt như nêm cối, Lý Trường Thọ lãnh đạm nói:

"Các vị đạo hữu, này ra sao ý?"

"Nam Hải Hải Thần!"

Nhất danh Thiên Tiên cảnh đỉnh cao nữ hải tộc, cầm trong tay nhất bả cương xoa, quát mắng: "Người trợ Long tộc ức hiếp ta hải tộc, hôm nay liền là người con đường cuối cùng!"

Chịu chết đi!"

"Chậm đã!"

Lý Trường Thọ nhướng mày, khẽ quát một tiếng, đẩy lòng tính toán mê muội được phát huy tác dụng thời gian, suy tính đối phương có hay không che dấu tu vi người;

Lại âm thầm không chế cái khác giấy đạo nhân, đem một ít nguyên thần kịch độc, lặng yên hóa nhập này chút cá người khí tức nội.

Ồn thỏa khởi kiến, Lý Trường Thọ lúc này muốn kéo dài một ít thời gian, nhượng độc tính đầy đủ tác dụng, tiếp tục mở miệng:

"Các người tìm Nam Hải Hải Thần, quan ta hải sâm đạo nhân chuyện gì?"

"Hải, hải sâm đạo nhân?"

Kia nữ cá người rõ ràng ngân ra, nhíu mày nói: "Người chẳng lẽ không đúng Nam Hải Hải Thần?"

Lý Trường Thọ nhún nhún vai, "Các người chớ không phải là tại long cung nghe được có người hô ta hải sâm, hải sâm? Nghe thành Hải Thần?"

Giảng đạo lý, Nam Hải Hải Thần ta đã thấy, mặt mũi hiền lành, là cái lão tiên bối, theo ta hoàn toàn không giống với.

Ta cũng vô dụng thủ thuật che mắt, cho nên bộ dáng khăng định không lừa được các người, đúng hay không?"

"Ân?"

Mấy danh Thiên Tiên cánh đỉnh cao cá người liếc nhau, đáy mắt mang theo vài phần hoài nghi.

Bọn họ chẳng lẽ nghĩ sai rồi?

Nhất cá nói: "Thà rằng giết sai, không thể buông tha người này."

"Không sai! Nhân tộc cùng Long tộc đều giống nhau đáng giận! Đây người cũng bắt muốn buông tha!"

Lý Trường Thọ: ...

Thuận miệng bậy bạ ngôn, bọn họ thật đúng là tin a?

Tuy rằng trước đây đã muốn biết, hải tộc phổ biến linh tính bất đa, trí tuệ không mạnh, mà lại trời sanh tính đơn thuần, nhưng Lý Trường Thọ vụn vụn không nghĩ tới, bọn họ thế nhưng năng đơn thuần đến loại này nông nổi!

Không hổ là bị Tây Phương lừa dối cá!

Hải lý cuộc sống, tuyệt đối so với trên bờ muốn an nhàn rất nhiều, trách không được đòi trước người nhiều như vậy lựa chọn hạ hải...

Khụ, kéo xa.

"Các vị, " Lý Trường Thọ nhíu mày đạo, "Chúng ta Nhân tộc có câu, gọi là oan gia nên giải không nên kết.

Các người hôm nay vây khốn ta, ta có thể đương làm chuyện gì đều chưa phát sinh.

Nhưng các người nếu là thật sự ra tay với ta, kia tất nhiên hội chịu đựng một ít trả thù, hơn nữa này trả thù sẽ đến thập phần nhanh chóng."

"Hừ! Chúng ta liền Long tộc còn không sợ, còn có thể sợ người!"

Kia chủ sự nữ cá người lãnh quát một tiếng, một đôi cá nhân bên trong tản ra quý dị quang mang, khẽ quát một tiếng: "Chớ có cùng hấn nhiều lời ! Ra tay giết hấn!"

"Mặt tướng lai!"

Nhất danh có song kiếm bàn tay to hải tộc tướng lãnh, từ mặt biển trung trực tiếp nhảy lên hoang đảo bên cạnh, lập tức liền muốn hướng Lý Trường Thọ công tới.

Lý Trường Thọ cũng nghiêm túc, dưới chân lui về phía sau hai bước, đột nhiên nâng tay kim, hét lớn một tiếng:

"Nghìn độc diệt hồn tay!"

Lý Trường Thọ cổ tay áo bay ra một cỗ nồng lực khói đặc, bị một cỗ tiên lực đẩy thành thật lớn chường ảnh, hướng tới kia của đem cái hạ.

Đôi phương như lâm đại địch, há mồm phun ra nhất khẩu khẩu nồng đậm mực nước...

Cũng không biết này của đem sự phụ có hay không là con mực đạo nhân, này thần thông quả thật có chút ô nhiễm hoàn cảnh.

Nồng đậm mực nước nháy mắt lan tràn khai, như sóng đào một loại cuộn cuộn, đem Lý Trường Thọ đánh ra đi khói đặc trực tiếp cái rơi, hướng Lý Trường Thọ thổi quét mà đến!

Lý Trường Thọ dưới chân mau lui, nhưng đại bán tâm thần đều là tại thao tác hải trung lực cái giấy đạo nhân.

Độc tính thôi phát, gần như hoàn mỹ!

Không hề dấu hiệu địa, cuồng phun mực nước của đem đột nhiên 'Cách' một tiếng, đầu quơ quơ, đột nhiên giữa đầu liền ngã.

Trong thời gian ngắn, mặt biển thượng kia chút đứng thân ảnh, đại bán hướng tới mặt biển đảo đi;

Cái khác non nửa tu vi cao thâm chút hải tộc, lúc này cũng là đầu vầng mắt hoa, một đám thần chí đột nhiên không rõ...

"Sao lại thế này!"

"Này phiến hải Hữu Độc!"

"Nguy rồi, trúng kế..."

Trước sau bất quá hai cái hô hấp, mặt biển thượng nguyên bản đứng mấy trăm hải tộc, hoặc là chìm vào trong nước biển, hoặc là trực tiếp phiêu tại mặt biển thượng, một đám hôn đã ngủ.

Hạ độc cũng là một môn kỹ thuật sống.

Mà Lý Trường Thọ đấm chìm này đạo bất quá hai trăm niên, được gọi là sư chỉ điểm, lại có một chút tự nghĩ ra hạ độc lý niệm, miễn cưỡng xem như này nhất kỹ thuật lĩnh vực Hồng Hoang bí mật học giả.

Đối đa mục tiêu hạ độc yếu điểm, ngay tại ở căn cứ đối phương tu vi, nguyên thần cường độ cùng sức chống cự, tính toán hảo độc tính phát tác thời cơ;

Nếu là nhất cái ngã, những người khác lập tức cảnh giác, còn có cơ hội đi chạy trốn hoặc là làm ra khẩn cấp cử động, kia hạ độc thủ pháp cũng xưng bất thượng cao minh .

Lý Trường Thọ vỗ vỗ tay, thu phục.

'Muốn hay không đưa bọn họ buộc đi long cung?'

Lý Trường Thọ thoáng suy tư, còn là phủ rút cái này chủ ý.

Như vậy hậu hoạn nhiều lắm, cũng có bại lộ mình sử dụng độc phong hiểm.

Lập tức, Lý Trường Thọ nâng tay tế khởi một mặt mini trận cơ, khởi động một mặt ngăn cách đại trận;

Loại này đại trận linh lực tiêu hao so với chậm, mini trận cơ cũng khả liên tục tồn tại chốc lát.

Lý Trường Thọ thao tác mấy chỉ giấy đạo nhân bận rộn , một mặt tinh lọc chỗ đó trong nước biển mê dược, một mặt tinh chuẩn gửi độc, đem này chút bị mê hồn hải tặc hoàn toàn diệt sát.

Một khối cái hải tặc cao thủ xác chết bị nhanh chóng ném tới trên hoang đảo, xếp thành núi nhỏ một loại.

Lý Trường Thọ nguyên bản chuẩn bị bốn mươi đa chỉ giấy đạo nhân, mặt khác còn nguyên bộ tam nghìn độc đậu binh...

Không nghĩ tới, đối phương hoàn toàn bất cấp hấn dư thừa cơ hội xuất thủ, quyết đoán nằm ngửa nhất địa.

Lần này, còn là chạy nhất chạy trình tự tương đối thỏa đáng.

An bài tam chỉ giấy đạo người tới trên hoang đảo, cầm xuất cá gỗ, nhiếp hồn linh, một cây gậy, bắt đầu tụng độ người kinh, hướng sinh kinh, tiêu tai cầu phúc chú.

Hai chỉ giấy đạo nhân quyết đoán xuất thủ, thả ra một cỗ luồng Tam Muội Chân Viêm, đem chỗ đó xác chết toàn bộ nuốt hết...

Chốc lát, quất sắc ánh lửa phóng lên cao, nó nội xác chết nhanh chóng tan rã.

Nhất chỉ giấy đạo nhân cổ tay áo chui ra tứ chỉ người giấy, thổi bay kèn Xô-na, đập nổi lên đại cổ;

Này không phải cố ý chuẩn bị, đúng là trước đây Thiên Đình xuất tràng chuyên dụng đàn nhạc, lúc này lại đây khách mời một chút.

Bởi vì hải tộc đồng thời không có viếng mồ mã hoá vàng mã tiền tập tục, Lý Trường Thọ cũng liền tình lược khóc tang bước đi, nhìn này chút thượng đẳng nguyên liệu nấu ăn hóa thành tro tàn, tung ra đi ra ngoài thập đa khối nhiếp hồn châu thu thập tàn hồn.

Từ đầu đến cuối, đáy lòng không hề gợn sóng.

"Đều nói rồi, ta là hải sâm đạo nhân."

Lý Trường Thọ lắc đầu, đợi ngọn lửa tắt, nâng tay đem kia nhất đồng lớn tro tàn đánh bay, tán nhập biển rộng bên trong.

Các nơi giấy đạo nhân đã tập kết xong, lập tức binh chia làm hai đường.

Một đường tiên lược sung mãn giả, mang theo độc đậu binh đi nguyên bản ẩn núp vị trí;

Một đường toàn trở về Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân cổ tay áo, đi theo trở về An Thủy Thành, hơi sau âm thầm đưa hồi Độ Tiên Môn...

Sung tiên năng.

...

Đang lúc Lý Trường Thọ diệt cá phụ tặng vung bụi phục vụ thời...

Long cung trước đại môn, mấy danh Thiên Nhai Các trưởng lão, quân sự, tụ tại kia thất hồn lạc phách thanh niên đạo giả thân chu, một đám thấp giọng khuyên bảo.

"Tiểu chủ nhân, long cung tân khách đều đi rồi đại bán rồi, chúng ta cũng cần phải trở về."

"Chúng ta giúp ngài hỏi thăm rồi, Kha Nhạc Nhi đạo hữu bởi vì lần trước tại thiên nhai thành giết nhiều hải tộc đại yêu, bị nàng cha mẹ trách cứ, cấm đủ ngàn năm không thể ra môn."

"Lạc lạc nhà ở đâu?"

"Tiểu chủ nhân, cái này long cung không chịu nói, chúng ta quả thực tìm hiểu không đến."

"Ai, " Biện Trang thật dài dĩa thờ dài, ánh mắt mang theo vài phần cảm khái, "Thiên trường địa cửu có khi tận, này yêu trông mong cùng giai nhân biết.

Vì sao, lạc lạc cha mẹ vì sao phải trừng phạt nàng? Nếu muốn trừng phạt, đem ta cũng cầm đủ tại nàng bên cạnh người đi.

Đừng nói là ngàn năm, liền là ba ngàn năm, tam vạn năm, ta đều nguyện ý..."

Xuy vài tiếng, mấy danh mới ra môn tân khách buồn cười, kia mấy danh Thiên Nhai Các quản sự một đám sắc mặt xấu hổ, liên tục đối quanh mình bồi lễ.

"Tiểu chủ nhân, chúng ta, chúng ta đi về trước đi, bằng không long cung xem chừng sẽ đối chúng ta động thủ."

Biện Trang bắt vi sở động.

"Ngài nếu như bị lưu lại chỗ đó, kia đã có thể thật tìm không được Kha Nhạc Nhi đạo hữu!"

Biện Trang một cái giật mình nhảy dựng lên, lời kéo nhất danh lão giả cánh tay, thấp giọng nói: "Phúc bá, chúng ta đi mau."

Này mấy người nhất thời dở khóc dở cười, mang theo Biện Trang vội vàng ly khai Đông Hải long cung.

Đoàn người rất nhanh bay ra mặt biển, lái một con thuyền bảo thuyền, hướng chân trời góc biển nhanh chóng tiến đến.

Kia Thiên Nhai Các quản sự theo như lời, quả thật không phải hù dọa Biện Trang.

Long tộc đã đối Biện Trang rất nhiều phê bình kín đáo, nếu không Ngao Ất điện hạ trước đây có công đạo, sớm có Long tộc cao thủ xuất thủ, đem điều này, đó lang thang đồ đệ ném ra Thủy Tinh Cung.

Tất cả đại hôn, cái này Biện Trang ngay tại cửa thủ, trước sau thủ mười hai năm!

Mặc dù nó tâm đủ kiên, nhưng cũng quả thực đáng ghét.

Trước đây Biện Trang có long cung thiệp mời là bùa hộ mệnh, nhưng hiện tại, đại hôn đều đã xong, thiệp mời dùng được đại suy giảm...

Cuối cùng, bọn họ nhất hành vẫn chưa gặp được Long tộc khó xử, thuận lợi đến kia to lớn trụ trời phụ cận.

Hùng vĩ rộng lớn, bố cục tao loạn thiên nhai thành xa xa đang nhìn, nhưng nhất danh trưởng lão nhưng gắt gao nhú mày, nâng tay làm cái dừng lại thủ thế.

Nhất đạo thân ảnh, tự xa xa cười mây bay tới, là nhất danh tóc trắng xoá lão ầu.

Biện Trang đột nhiên kích động , hô: "Lạc lạc, là lạc lạc!"

Này mấy danh trưởng lão, quản sự cái trán nhất tề treo đầy hắc tuyến.

Tiểu chủ nhân nóng ruột nóng gan , chính là như vậy một vị... Lão tử tử?

Này chi dùng để gì tà pháp đi? !

Hoàn hảo, không đợi này mấy danh Thiên Nhai Các cao thủ xuất thủ trực tiếp giết người, Biện Trang lại hô lên nửa câu sau:

"Lạc lạc đương nhật đi theo tên kia bà cố nội a!"

Bên cạnh hẳn mấy người nhất thời nhẹ nhàng thở ra, quả nhiên là bị tiểu chủ nhân hoảng sợ.

-----oOo-----

Đệ nhị bách hai mươi tứ chương thọ lời nói ác độc sơ thể nghiệm

Chân trời góc biển, rời Hồng Hoang tiểu phạm vi danh phùng trán thiên nhai thành không xa một chỗ hải đảo thượng;

Mấy vị lão giả tại vân thượng đẳng đợi, Biện Trang cùng Trường Thọ bài lão ầu hóa thân, tại hải đảo thượng một bên tán bộ, một bên nhỏ nhỏ ... Trao đổi một chút.

Lúc này, Lý Trường Thọ cũng không nói thoại, chỉ là mỉm cười ở bên đi tới.

Biện Trang bên này, chính là có quá nói nhiều kẹt tại giọng hát tiêm;

Hai người tại trên bờ cát đi rồi mấy chục bước, Biện Trang mới mở miệng đạo câu: "Kha Nhạc Nhi đạo hữu... Gần đây khả mạnh khỏe ư?"

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng thở dài: "Đạo hữu cảm thấy, năng mạnh khỏe ư?"

Biện Trang nhất thời khản trương , vội hỏi: "Chính là xuất chuyện gì cố? Nàng tại kia? Ta hiện tại lập tức liền..."

"Đạo hữu, lão thân thác đại xung hô người một tiếng Biện Trang!"

Lý Trường Thọ nhíu mày nói: "Người cũng biết mình đôi nhà của ta tiểu chủ nhân, tạo thành đa đại phiền toái?"

Nếu không người sau lưng có Thiên Nhai Các, người hiện tại đã là hải trung một khối xác chết!"

Không trung mấy người chau mày, nhưng đồng thời nghe được phía dưới lão ầu truyền thanh, chỉ là cúi đầu nhìn...

Biện Trang ngẩn ra, lâm bâm nói: "Ta, ta vì nàng... Tạo thành phiến toái?"

"Biện Trang người chắc là minh lý lẽ người."

Lý Trường Thọ giầy đạo nhân sâu kín thở dài, bắt đầu giảng thuật nhất cái về ái mộ giả cùng biến thái cố sự.

Đương nhiên, chỉ dùng để đòi trước đạo lý, hóa dùng đến Hồng Hoang bối cảnh hạ.

Lý Trường Thọ hôm nay tới đây địa khúc hạ Biện Trang, kỳ thật chính là...

Lai trát tâm .

Một lòng ái mộ chỉ là tự thân sự, nếu này phần ái mộ không chiếm được bị ái mộ giả hồi ứng, đáy lòng yên lặng chúc phúc thì tốt rồi, bắt muốn đi mạnh mẽ ảnh hưởng vị kia bị ái mộ giả, bà mình sống thành nhất cái biến thái...

Loại sự tình này, Lý Trường Thọ đòi trước cũng nhìn thấy quá vài lần, kết quả cuối cùng đều không phải tốt lắm.

Kỳ thật, đòi trước thời, đại bộ phận người liền tính đáy lòng có hi hoan đối tượng, cũng sẽ ngại ở tự thân mặt mũi, tôn nghiêm vân vân một loạt nhân tố, mà lựa chọn đem việc này tàng dưới đáy lòng.

Có chút người liền như Biện Trang loại này, phần đầu quên mình, thiêu thân lao đầu vào lửa.

Cảm tình loại sự tình này, ai cũng nói không rõ sở;

Nhưng biến thái loại này tồn tại, liếc mắt một cái còn là năng nhận xuất tới.

Hồng Hoang xem là thần thông bản lĩnh, lớn bằng nắm tay tiểu, cũng thường xuyên phát sinh dĩ 【thần thông chân lý】 cường thu đạo lữ sự...

Cố sự nói xong, Biện Trang cũng là bất giác giật mình tại kia, thấp giọng nói: "Ta, đã muốn là lạc lạc phiến toái ư?"

"Đạo hữu loại này xưng hô, có từng được nhà của ta tiểu chủ nhân đáp ứng?"

"Ta..."

"Bất được đáp ứng mà như thế nick name, có hay không có chút quá phận?"

Này bình tĩnh lời nói đúng là như thế chớ tai, nhượng Biện Trang nhất thời giữa nhú mày, môi đều có chút trở nên trắng.

Nhưng mà Lý Trường Thọ tự giác, loại này trát tâm độ mạnh yếu còn không quá đủ, phải điềm tỉnh Biện Trang mới được.

"Đạo hữu người tại long cung nháo sự, nhà của ta tiểu chủ nhân tình cảnh phi thường xấu hổ.

Người là nhất kiến chung tình cũng tốt, đáy lòng nhớ mãi không quên cũng được, nhưng nhà của ta tiểu chủ nhân đối với người không có nửa phần cảm tình, lúc này chỉ có phiền chán.

Các người trước đây, cũng chỉ nói qua một câu, nhà của ta tiểu chủ nhân nói, là cái cút chữ.

Biện Trang người có từng cân nhắc quá loại này sự?

Người coi trọng nhà của ta tiểu chủ nhân đồng thời, nhà của ta tiểu chủ nhân, đồng thời không có coi trọng người."

Biện Trang ôm ngực, nhin không được lui về phía sau hai bước, sắc mặt có chút trắng bệch.

Lý Trường Thọ đáy lòng thở dài, tiếp tục phát công...

"Người là Thiên Nhai Các Thiếu chủ, từ nhỏ bị người vây quanh, quanh mình người mọi việc đều y người, theo người, nhưng Biện Trang, người thành công thực tâm trí, phải hiểu được một cái đạo lý."

Biện Trang cười khổ nói: "Còn thỉnh tiên bối chỉ giáo."

"Do mình cập người."

"Do mình cập người?"

"Không sai, " Lý Trường Thọ đạo, "Người có thể mình ngẫm lại, nếu là có nhất xa lạ nữ tử, điên cuồng lưu luyện si mê ở người, mỗi ngày tại Thiên Nhai Các trước thủ người, người đáy lòng lại như thế nào?"

Biện Trang lẩm bẩm nói: "Ta tất nhiên là cảm thấy có chút phiền chán... Lạc, Kha Nhạ Nhi đạo hữu, cũng phiền chán ta ư?"

"Có thể nói là căm thù đến tận xương tuỷ."

"Ta..."

"Nhà của ta tiểu chủ nhân vi né tránh người cái này phiền toái, lần này nàng bạn tốt Khương Tư Nhi điện hạ đại hôn, bọn ta tránh đi vẫn chưa tham gia."

"Như thế nào hội..."

Lý Trường Thọ đáy lòng cũng có chút không đành lòng, bất quá tưởng tượng đến mình Nhị Giáo Chủ mới vừa đại hôn, đã bị nam nhân lo lắng...

Tiếp tục trát, hôm nay như thế nào cũng muốn nhượng cái này Biện Trang ngộ cái thông thấu!

Thiện để ý giả, trát khởi tâm đến từ nhiên cũng là không kém.

"Biện Trang, người quả thật nghĩ đến, mình năng tại long cung trước đại môn ngồi, năng dùng phương thức này biểu đạt mình đau khổ cuồng đại, là nguyên nhân người tự thân ư?"

"Là nguyên nhân, nguyên nhân ta bất quá là Thiên Nhai Các Thiếu chủ thôi."

Biện Trang thật dài thở dài, đáy mắt mang theo tràn đầy bất đắc dĩ.

"Như người không còn rồi tầng này thân phận, người tại Hồng Hoang bất quá phổ thông nhất Thiên Tiên, lại có loại nào bản lĩnh, năng nhượng nhà của ta tiểu chủ nhân liếc mắt một cái coi trọng?"

Như người không còn rồi tầng này thân phận, người lại từ đâu nào, được lai kia phân thiệp mời?

Ta chung tình ở người, cho nên người muốn chung tình ở ta, này là cái gì đạo lý?

Này đã phi bá đạo, mà là có chút vắn vẹo."

Biện Trang sừng sờ ở nguyên địa, nhịn không được lắm bả nói: "Ta, ta chẳng lẽ không đúng tí nào... Ta trước đây nghĩ, phải đi nhìn thấy lạc, lạc cô nương, lại dùng thiết tình đã động nàng..."

"Tự tin điếm, bả chẳng lẽ xóa đi."

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Nhà của ta tiểu chủ nhân có mình ái mộ người, đáy lòng dung bất hạ người bên ngoài.

Người nếu là thật sự đối nhà của ta tiểu chủ nhân nhất kiến chung tình, nên đem mình này phần tâm tư thu hồi lại.

Biện Trang, thiên nhai nơi nào vô phương cây cỏ, người đến nay còn trẻ, tu vi cũng bất tính cao thâm, không thềm nghĩ nữa biện pháp nổi danh lập vạn, trích được trường sinh đạo quả, ở trong này khổ tu nhất định trước vô duyên vô phân nữ tử, có thể như thế nào?

Hôm nay lão thân lại đây, chỉ là vì nói với người này chút thôi.

Người trẻ tuổi, trường sinh đều chưa được, làm gì đa nghĩ này chút ở tự thân tu hành vô ích sự?"

Cuối cùng những lời này, Lý Trường Thọ cũng là khó được để ý một lần.

Theo sau, Lý Trường Thọ mắt nhìn tại không trung có chút oán giận kia mấy người, lạnh nhạt nói:

"Hồng Hoang rất lớn, cũng không chỉ có chỉ là có ngũ bộ châu nơi, tam nghìn thế giới bên trong, có rất nhiều các người không thể tưởng được người cùng sự.

Ngôn tần ở này, lão thân này liền cáo từ."

Nói xong, này lão ầu giấy đạo nhân thân hình đầu tiên là trở nên hư đạm, ngay sau đó, cái trán xuất hiện nhất giọt hơi nước, già nua thân hình bị hơi nước sở bao bọc nhanh chóng tan rã.

Này là giấy đạo nhân tự vung phần món ăn tiến giai bản cũ;

Vi cùng 'Cháy đốt thành tro' phương thức phân chia khai, sợ bị người liên tưởng, Lý Trường Thọ tại giấy đạo nhân thân trên có khắc vẽ bất đồng phù lục cấm chế.

Chốc lát, này lão ầu thân ảnh hóa thành sương mù bị gió thổi tán, tựa hồ chưa bao giờ xuất hiện quá.

Biện Trang hai chân mềm nhũn, ngã ngồi ở tại trên bờ cát, khí tức vô cùng suy yếu, kia mấy danh lão giả vội vàng, quây đám tại Biện Trang bên cạnh.

"Thiếu chủ, ngài... Chớ có quá mức thương tâm."

"Tôi thiếu, ngài rất anh tuấn a!"

"Chính là, chúng ta trẻ tuổi thời, làm sao có Thiếu chủ ngài loại này anh tuấn thần võ, sau lưng lại có nhất phương thế lực chống đỡ... Thất lưng..."

Nói chuyện tên kia lão giả, bị cái khác mấy người hung hăng địa trừng mắt nhìn liếc mắt một cái.

Biện Trang cười khỏ tiếng, ngồi ở kia nhẹ nhàng thở dài: "Lòng đã chết, không bao giờ nữa hội rồi, sẽ không ."

"Thiếu chủ ngài..."

"Đi về trước đi, Thiếu chủ."

Mấy vị lão giả cũng không biện pháp gì, đem Biện Trang nâng , cười mây hương tới thiên nhai thành mà đi.

Vừa rồi tên kia lão ầu tuy rằng thoại khó nghe, nhưng cũng có lý.

Bọn họ Thiên Nhai Các tuy rằng chủ doanh là 'Lâm thời tình kiếp cảm ngộ' nghiệp vụ, nhưng cũng không phải gì bá đạo thể lực, tất cả mọi người muốn giảng giảng đạo lý.

Trên đường, Biện Trang ngồi ở mây trắng thượng, trong miệng không ngừng thì thào...

"Hoa rơi nước chảy vô tình ý, hoa tét chỉ chi đầu, nước hương đông chảy tới."

"Tâm ký người nào biết, nắp trong mây trắng lý, mây trắng theo gió đi, tâm đã vô tung tích."

"Ai..."

"Thiên trường địa cửu có khi tận, này hận kéo dài vô tuyệt kỳ."

Mấy vị lão giả hai mặt nhìn nhau, bọn họ tuy nói cũng có đạo lý, tâm tính cũng trẻ tuổi quá, nhưng đều làm không rõ, vì sao Thiếu chủ năng đối nhất người si tình đến loại này nông nổi...

Nhưng đôi phương nếu đem việc này làm rõ, Thiếu chủ chịu chút đả kích, cũng nên tỉnh ngộ mới là.

Này kỳ thật đối Thiếu chủ mà nói là chuyện tốt.

Này đóa mây trắng chậm rãi bay đến thiên nhai thành bảo hộ đại trận ở ngoài, cũng dựa theo chỗ đó quy củ, ở ngoài cửa hàng nổi lên thật dài đội, đội tiến vào bên trong thành.

"Bất, ta không quay về."

Biện Trang đột nhiên thấp giọng nói câu, tại mây trắng thượng nhảy dựng lên, nhìn phía trước kia đại biểu cho an nhân, thoải mái mà lại buồn tẻ thiên nhai thành, lại quay đầu nhìn về phía phía sau kia ngàn dặm yên ba, vô ngàn biển rộng.

"Các vị, ta Biện Trang, sau này ngay tại ngũ bộ châu nơi lang bạt! Nhất định phải hồn xuất cái trò!"

"Thiếu chủ, ngài này lại là làm sao vậy?"

Biện Trang nhẹ nhàng hít vào một hơi, "Kia vị tiên bối nói không sai, không còn rồi Thiên Nhai Các, ta không đứng tỵ nào.

Ta muốn dựa vào chính mình vượt trội, ta muốn xông ra bản thân một phần Thiên Địa! Ta!"

Chính lúc này, nhất mạt bóng hình xinh đẹp tự thiên nhai trong thành bay ra, cuỡi mây hướng tới trời cao mà đi.

Này nữ tiên cả người tản ra nhàn nhạt uy áp, dáng người tiêm gầy, tóc dài thùy thất lưng, thân thiên vân váy, trên mặt mang theo một chút cái khăn che mặt.

Biện Trang lẳng lẳng địa nhìn vài lần, này nữ tử thoáng nhú mày, quay đầu quét hấn liếc mắt một cái.

Này một cái chớp mắt, Biện Trang nghe được 'Thùng thùng' tiếng vang, tượng là có người tại mình đẩy lòng, nhẹ nhàng gõ như vậy vài cái.

"Lòng... Giống như lại sống."

Biện Trang thì thảo một tiếng, cả người một trận, vội vàng thúc giục pháp cuỡi mây hướng trước, cao giọng hô: "Tiên tử, có không thỉnh ngài dừng bước nhất tự!"

Ách?

Hấn phía sau mấy danh lão giả cái trán nhất tề treo đầy hắc tuyến, cảm nhận được quanh mình kia từng đạo ánh mắt, quả muốn chụp hôn nhà mình Thiêu chủ.

Cùng lúc đó;

Thiên Đình, Nguyệt Lão trong điện.

Nguyệt Lão tự Đông Hải trở về, tìm Mộc Công công đạo rõ ràng tiệc cưới sự, liền vội vàng đến sau điện, đưa tới Ngao Ất tượng đất;

Quả nhiên, này tượng đất thân chu đã là triền đầy hồng thăng.

Hấn tay nâng kéo lạc, nhanh nhẹn địa đem này chút hồng thăng tiễn rơi, ánh mắt phức tạp địa trừng mắt hồng thăng ngọn nguồn —— Biện Trang tượng đất.

"Ngươi này si tình chủng, bản đạo đều có chút không đành lòng rồi, ai..."

Nhưng mà, Nguyệt Lão lời nói vừa, kia Biện Trang tượng đất nhẹ nhàng chấn động hạ, trên cổ tay kia nhất khúc quán quanh hồng thằng đầu sợi tự hành bóc ra.

Nguyệt Lão trước mắt sáng ngời, "Người này, đột nhiên hiểu được?"

Nhưng mà, nương Nguyệt Lão trở tay không kịp hơn là, này nhân duyên tượng đất quay đầu mau tốc bay đi, xuyên qua trùng trùng biến sao, đến gần rồi mặt khác nhất chỉ tượng đất, Biện Trang tượng đất trên cổ tay hồng thằng lại xuất hiện, vẫn như cũ sinh trưởng tốt thế!

Ôi chao? Đây là loại nào tình hình?

Nguyệt Lão đầu nhất nghiêng, chỉ cảm thấy chẳng biết tại sao.

Bất quá Nguyệt Lão nhìn kỹ, hơi chút nhẹ nhàng thở ra.

Hoàn hảo, cái khác tạm thời bất luận, đối phương là cái nữ tử, lần này không phải trùng dương;

Chính là...

Này nữ tử, tựa hồ là Thiên Đình người trong?

Tựa hồ còn là Dao Trì trung nào đó vị tiên tử, thân chu mang theo nhân nhật kim quang, hiển nhiên là Kim Tiên cảnh tu vi...

Nguyệt Lão nhìn không được trầm ngâm vài tiếng, đối này lược cảm vô lực, chỉ có thể cười khò một tiếng, tùy Biện Trang mình đi.

"Ta Nguyệt Lão, nguyện xưng người vi đa tình tiên."

...

"Thu phục!"

Tiểu Quỳnh Phong, dưới đất mật thất trung.

Lý Trường Thọ bản thể mở hai mắt, lộ ra vài phân tự tin mỉm cười.

Không thể không nói, ngẫu nhiên lời nói ác độc nhất bả, cũng là tương đương lạnh lẽ.

"Chính là, đối cái này Biện Trang, có phải hay không quá tàn nhẫn chút?"

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, tuy nói mình phi nhỏ phun cái thích, nhưng có chút thoải, quả thật là vi đã kích Biện Trang mà nói ra .

Si tình bản vô tội, vòng địa tự si là được.

'Về sau cần phải cùng cái này Biện Trang không có gì cùng xuất hiện rồi, cái này Thiên Nhai Các, tại tam nghìn thế giới trung có lẽ năng tính trước thế lực lớn, nhưng tại ngũ bộ châu, cũng liền tương đương với Trung Thần Châu một nhà trung thượng tiên môn thôi.'

Lý Trường Thọ lẳng lẳng suy tư, đáy lòng đột nhiên toát ra mấy cái ý tưởng.

Hắn lúc đầu cấp Ngọc Đế Bệ Hạ mười hai điều gián ngôn trung, cũng từng đề cập qua kinh lược tam nghìn thế giới, nhưng lúc ấy kỳ thật là Lý Trường Thọ vi hoàn thiện mình gián ngôn, để gọi nhắc tới.

Này đạo lý rất đơn giản, Thiên Đình âm thầm kinh lược tam nghìn thế giới, thứ nhất củng cố tự thân quyền bính, thứ hai có thể lớn mạnh Thiên Đình thế lực, bồi dưỡng binh tướng vi Thiên Đình dùng.

Thậm chí, còn có thể chạy 'Tam nghìn thế giới vây quanh ngũ bộ châu' con đường;

Liền như Tây Phương Giáo một loại, đem tự thân nhất bộ phận thực lực giấu ở tam nghìn thế giới trung, Thiên Đình cũng khả noi theo.

Đội Thiên Địa khởi rung chuyển thời, khả dùng này bộ phận thực lực vững chắc Thiên Địa.

'Việc này, nhưng thật ra không thể do ta thượng biểu, ' Lý Trường Thọ cẩn thận suy tư.

Hắn chỉ bằng tính kế Long tộc thượng thiên sự, đã là vững vàng năng chiếm trụ Thiên Đình chính thần vị, mà lại được Ngọc Đế Bệ Hạ tin cậy.

Ngọc Đế có thể đem một khối hóa thân, xếp vào tại Thiên Đình thiên tướng bên trong mấy vạn niên, thuyết minh Ngọc Đế bản thân đồng thời lo lắng mình chính là thủ hạ, thủy chung có một phần nghi kỵ tại.

Công cao chân chủ loại sự tình này, Lý Trường Thọ đương nhiên sẽ không đi làm.

Thậm chí, Lý Trường Thọ cảm thấy, mình cũng không có thể sự sự tính tấn, có khi trang nhất giả bộ hồ đồ, cố ý xuất chút sai sót, như vậy mới tính ổn thỏa.

Nhượng Ngọc Đế cảm thấy, mình là cái có thể không chế, không chế thần tử, lúc này mới thuận tiện mặt sau tiếp tục lao công đức.

Mà lại...

"Đối này vị Ngọc Đế Bệ Hạ, cũng không thể không đa phòng mấy tay."

Lý Trường Thọ lẳng lẳng suy tư về, nhưng cũng không rảnh rỗi.

Nhất bộ phận giấy đạo nhân đã muốn trở về An Thủy Thành trung, quy về giấy đạo nhân 'Khố', hơi sau đặng nhất sóng Long tộc lễ vật, liền khả cùng nhau an bài hồi Độ Tiên Môn.

Mà Vong Tình thượng nhân bên này...

Lý Trường Thọ nhượng một mực luyện đan giấy đạo nhân dừng lại lô hỏa, khởi thân xuất đan phòng, cười mây hương tới đan đình phong mà đi.

Thỉnh Vạn Lâm Quân lão gia tử ra mặt, quá đi xem Vong Tình thượng nhân có hay không thật sự đang bế quan đi.

Vương Phú Quý loại này trốn tránh, như thế nào năng nhượng tiểu sư tổ bất đa nghĩ?

Nói, chúng ta tiểu sư tổ phu bạch mạo mỹ tính cách hảo, cho dù có chút vốn sinh ra đã kém cõi, cũng không phải không ai muốn.

-----oOo-----

Đệ nhị bách hai mươi lăm chương ta Phú Quý không xứng có được đạo lữ!

'Trưởng lão, đệ tử nghĩ thỉnh ngài giúp cái bận rộn...'

Nắng dương quang trung, Vạn Lâm Quân trưởng lão chống hấn đồng quái trượng, cười mây hương tới Phá Thiên Phong chậm rì rì địa bay đi.

Nếu là hoán làm người bên ngoài đề loại này thỉnh cầu, Vạn Lâm Quân trưởng lão sợ là đầu đều không trở về, trực tiếp nhất khối mê tâm đan đưa đi qua.

Nhưng, đề loại này thỉnh cầu, là Trường Thọ...

Vậy có chút bất đồng.

Trường Thọ đưa nhỏ này, tâm địa thiện lương, tâm tư đơn thuần, tại đan đạo cùng độc đan thượng, thường xuyên có mình độc đáo giải thích, càng là giúp mọi người làm điều tốt...

Bất số rồi, ưu điểm nhiều lắm.

Trường Thọ nhượng mình loại này đi làm, tất nhiên là có nhất định đạo lý.

Vạn Lâm Quân trưởng lão cười mây phi đề Phá Thiên Phong, có vài vị mới ra phong đầu môn nhân đệ tử, nhất tề run run hạ, từng người căng thẳng thân thể, làm đạo vái chào cung nghênh...

Vạn Lâm Quân chậm rãi gật đầu, phụng phịu, hướng Từ tự rượu tiên chỗ ở bên cạnh Vong Tình cư mà đi.

Vong Tình cư là một tòa tiểu lâu, tu ở tại vách núi đen bên cạnh, nghe danh tự chỉ biết, nơi này là... Vương Phú Quý tu tiên phòng nhỏ.

Đến tiểu lâu trước, một bên có bóng hình xinh đẹp cười mây mà ra, chủ động đón chào, chính là Vong Tình thượng nhân đại đệ tử rượu là lướt.

"Đệ tử kiến quá Vạn trưởng lão."

Một thân màu váy rượu là lướt hướng trước uyển chuyển thi lễ, lộ ra khéo mím cười, "Trưởng lão chính là có việc muốn tìm Gia sư?"

Vạn Lâm Quân trưởng lão 'Lạnh lùng' cười;

Nhiều là biết này là độc trưởng lão phở thông mím cười, rượu là lướt cũng là nhin không được da đầu run lên, theo bản năng nghĩ rút đi.

"Ta tới tìm người nhóm sư phụ, đàm nói chuyện, một ít luyện đan sự."

Rượu là lướt vội nói: "Còn thỉnh trưởng lão không được trách tội, Gia sư gần đây có sở cảm ngộ, đã là đang bế quan tu hành, này chỉ sợ..."

Rượu là lướt vừa dứt lời, chợt nghe kia trong lâu các truyền đến một tiếng than nhẹ.

"Không sao, vi sư đã chuẩn bị xuất quan, thỉnh Vạn Lâm Quân trưởng lão đi vào nhất tự đi."

Rượu là lướt vội vàng xưng là, hướng tới bên thối lui.

Vạn Lâm Quân trưởng lão thoáng gật đầu, chống quải trượng tại không trung đi rồi hai bước, gầy yếu thân ảnh đã muốn là đến tiểu lâu trước cửa, phiêu nhiên mà vào.

Vong Tình cư nội, một thân màu xanh dài y Vong Tình thượng nhân chính hướng ra phía ngoài nghênh đón, nhìn thấy Vạn Lâm Quân sau đó, lập tức chấp tay làm cái đạo vái chào, miệng nói:

"Kiến quá Vạn trưởng lão."

—— vương Phú Quý nhập môn so với chậm, luận bồi phạt tại Vạn Lâm Quân trưởng lão sau đó.

"Người ta đến nay đều là môn nội trường lão, trường lão hàng tự người thượng tại ta trước, không cần như thế hành lễ."

Vạn Lâm Quân trường lão nói như thế câu, một bên Vong Tình cười cười, làm cái thỉnh thủ thế, Vạn Lâm Quân trường lão bình tĩnh địa nhập tọa.

Tiểu Quỳnh Phong thượng, tiên thức xa xa bắt đến này một màn Lý Trường Thọ, đáy lòng nhất thời nổi lên một chút ý niệm trong đầu...

Phú Quý thượng nhân quả nhiên tại trốn tránh nhà mình tiểu sư tổ.

Vì cái gì muốn trốn?

Còn không có làm tốt rời khỏi 'Thuần dương ngà voi tháp' tâm lý kiến thiết? Hay là cảm thấy mất mặt tình cảm, sợ việc này bỏ da mặt?

Lý Trường Thọ ngồi ở ghế xích đu trung, lẳng lặng địa suy tư về này chút.

Nếu là bởi vì hắn kia trương 《tân hôn bảo lục》, làm cho đã xảy ra loại này tình hình, kia hắn còn thật là khó khăn từ nó cứu, phải làm chút sự lai bổ cứu mới được.

Này quả nhiên là...

Tính thiên tính địa, tính không được lòng người vì diêu.

Vong Tình cư quanh mình rất nhanh bị trận pháp cùng kết giới bảo vệ, chặn Lý Trường Thọ tiên thức tra xét;

Nhưng không sao.

Đã thỉnh Vạn Lâm Quân trường lão ra mặt, Lý Trường Thọ tự nhiên làm tốt vạn toàn đối sách.

Lúc này Vạn Lâm Quân trường lão cổ tay áo trung tàng nhất chỉ người giấy, mà người giấy thân thượng dán nhất chỉ 'Hai tâm thông'.

—— vật ấy khả trực tiếp tiến hành tâm niệm trao đổi pháp khí, Trường Thọ tiểu đồ chơi dấy xuất phẩm.

Như thế, Lý Trường Thọ đã khả toàn bộ hành trình nghe hai vị tiên bối sở đàm, cũng khả cập thời cùng Vạn Lâm Quân trường lão thông khí.

Nhưng mà...

Trận pháp mở ra sau đó, Vạn Lâm Quân trường lão cùng Vong Tình thượng nhân, từng người lâm vào trầm mặc;

Nếu không ngoài cửa có tiếng gió, chim hót tiếng động, ngẫu nhiên còn có Tửu Cửu sư thúc tiểu lâu trung truyền ra , cái loại này cực độ nhàm chán thời mới có 'Ngao ô' tiếng...

Lý Trường Thọ thiếu chút nữa nghĩ đến mình người giầy mắt đi hiệu lực .

Sư tổ hồi sơn sau đó, Tửu Cửu cũng không dám đi Tiểu Quỳnh Phong rồi, trong lúc đều là Linh Nga đưa rượu lại đây;

Điều này làm cho bề quan vài lần nàng, đã muốn tại phát điên bên cạnh.

Lại nói Vong Tình cư nội.

Vong Tình thượng nhân cùng Vạn Lâm Quân trưởng lão, tại tiểu lâu trung phòng khách nội phân chủ khách nhập tọa, không khí dần dần trở nên có chút xấu hổ .

Hai người vốn liền không có gì cùng xuất hiện, ngẫu nhiên chạm mặt, cũng đều là tại chính thức trường hợp, thảo luận đều là môn nội đại sự, hơn nữa ngàn năm nội đều không thấy được nhất hai lần.

Nói ngắn gọn, hai người giữa quan hệ, chính là trước Đông Hải đại chiến trung mặt biển thượng phủ kín đại bán hải vị —— bất quá thực.

Một lát sau, Vong Tình thượng nhân mở miệng nói: "Vạn trưởng lão, ngài lần này lại đây... Không biết chuyện gì?"

Vạn Lâm Quân trưởng lão trầm ngâm một tiếng, nghĩ trước đây Trường Thọ dặn dò, tùy theo liền 'Lạnh lùng' cười.

Vong Tình thượng nhân nhất thời không rõ cho nên, cũng không biết mình làm sao đắc tội này vị trưởng lão, nhú mày chờ đợi Vạn trưởng lão mở miệng.

Chợt nghe được, Vạn Lâm Quân trưởng lão cũng đi theo trầm ngâm một tiếng, hỏi:

"Ngươi, khả có đạo lữ?"

Đạo lữ?

Vong Tình thượng nhân mặc dù có chút nghi hoặc, nhưng còn là lập tức hồi đáp: "Sư diệt là có đạo lữ , chỉ là lúc này thượng chưa báo cấp môn nội biết được.

Sư diệt đạo lữ, là kia Tiểu Quỳnh Phong thượng Giang Lâm Nhi, nàng với sư diệt đề cập qua ngài rất nhiều lần."

"Ân, Giang Lâm Nhi là ta chiêu cố .

Ngươi không cần tự xưng sư diệt, phá hủy môn nội quy củ."

Vạn Lâm Quân trưởng lão lạnh nhạt về hai câu, Lý Trường Thọ thanh âm tại hấn đáy lòng vang lên...

'Trưởng lão, không phải nói cái này.'

"Khụ, " Vạn Lâm Quân trưởng lão thanh thanh giọng hát, hai tay chập lại nhấn mình quả trọng, nhìn chăm chú vào Vong Tình thượng nhân, tiếp tục mở miệng:

"Ngươi đã có đạo lữ, vậy đơn giản .

Ta gần đây luyện chế nhất loại đan dược, là nhằm vào Thiên Tiên cảnh đỉnh cao Nhân tộc luyện khí sĩ, không biết hiệu quả như thế nào, cho nên muốn tìm người lai thử xem."

Vong Tình thượng nhân cười nói: "Thì ra là việc này, trưởng lão ngài nói thẳng liền là."

Vạn Lâm Quân trưởng lão lạnh nhạt nói: "Ta có quanh co lòng vòng ư?"

"Vẫn chưa, " Vong Tình thượng nhân cười làm lạnh một hai, Vạn Lâm Quân trưởng lão đã là đem nhất chỉ túi gấm đem ra.

Này túi gấm xuất từ Lý Trường Thọ tay, nó nội chứa , liền là mới nhất nạp liệu bản hùng tâm đan...

Tình nước quá lượng cảnh cáo.

Vạn Lâm Quân trưởng lão lại nói: "Này đan dược, là cho có đạo lữ người dùng... Ngươi, biết là ý gì đi."

"Tất nhiên là biết đến, " Vong Tình thượng nhân mỉm cười, nhưng tùy theo tươi cười liền có chút đọng lại, thờ dài, "Nhưng ta chỉ là biết đại khái, tổng thể mà nói cũng không tính tinh thông.

Không dối gạt Vạn trưởng lão, lúc này ta cũng tại vì thế sự phát sầu."

Vạn Lâm Quân trưởng lão gật gật đầu, bản không nghĩ hỏi nhiều người bên ngoài việc tư, nhưng Lý Trường Thọ lúc này đã muốn dưới đáy lòng không ngừng 'Hò hét' ...

Vấn đi xuống, trưởng lão, cần phải vấn đi xuống!

"Sầu gì?"

"Cái này, " Vong Tình thượng nhân thờ dài.

Hắn đứng dậy, đi đến một bên phía trước cửa sổ, đứng ở ngoài cửa sổ vân vụ tiên hạc, nhìn chăm chú vào Tử tỵ chín tiên nhân chỗ ở.

Vạn Lâm Quân trưởng lão cũng có chút buồn bực, tiếp tục hỏi: "Đạo lữ giữa, không phải một hai sự, vì sao như thế phát sầu?"

"Không dối gạt trưởng lão, ta có lẽ không xứng có được đạo lữ..."

Không xứng?

Vạn Lâm Quân trưởng lão sắc mặt có một chút chấn động;

Tiểu Quỳnh Phong đan phòng chỗ, Lý Trường Thọ tức thì bị khiếp sợ đến, thiếu chút nữa từ ghế nằm thượng nhảy ra lai.

Cái quỷ gì?

Vong Tình thượng nhân chẳng lẽ là tu hành cùng loại ở 'Hoa hương dương bảo điển' tu hành công pháp?

Không đúng a, chính là thật sự tu hoa hương dương bảo điển, luyện khí sĩ còn khả thông qua các loại thủ đoạn khôi phục tự thân đạo khu, mà lại Nhân Giáo công pháp tu hành đều theo đuổi là tự tại viên mãn, không có khả năng...

Vạn Lâm Quân trưởng lão dừng một chút quái trượng, phát ra hai tiếng thùng thùng âm thanh động đất vang.

Vạn trưởng lão định tiếng nói: "Như có vấn đề, có gì cứ nói!"

Ta không tốt bên cạnh sự, đan dược còn là hiểu chút!"

"Ai, " Vong Tình thượng nhân chậm rãi thờ dài, "Cùng đan dược không quan hệ, cũng cùng đạo khu không quan hệ."

"A? Đó là bởi vì chuyện gì?"

Vong Tình thượng nhân có chút muốn nói lại thôi, một bên Vạn Lâm Quân trưởng lão đứng dậy, chống quái trượng hướng trước đi rồi hai bước, nói:

"Phú Quý, ta coi như là các người trung trường bối, người lại là môn nội lương đồng, tôi có hi vọng đột phá Kim Tiên Thiên Tiên.

Người như có nan ngôn chi ẩn, có gì cứ nói, ta thì sẽ toàn lực trợ người."

"Đa tạ Vạn trưởng lão... Cũng được!"

Vong Tình thượng nhân làm cái đạo vái chào, theo sau liền làm cái thỉnh thủ thế, "Trưởng lão thỉnh đi theo ta thư phòng."

"Thiện."

Vạn Lâm Quân trưởng lão chậm rãi gật đầu, đi theo Vong Tình thượng nhân đi bên thư phòng.

Vừa mới tiến thư phòng, Vạn Lâm Quân trưởng lão chính là nhướng mày;

Mà thông qua người giấy trộm trần nhất sợi tiên thức Lý Trường Thọ, cũng thấy được thư phòng ở giữa, dễ thấy nhất vị trí sở treo kia một bộ...

《tân hôn bảo lục》!

"Khụ! Khụ khụ!"

Tiểu Quỳnh Phong thượng, Lý Trường Thọ che miệng một trận khụ sách.

Bàng quan hai vị môn nội đại lão trực diện mình sở làm này phúc bảo đồ, đương thật là có chút...

Tao được hoảng.

Vạn Lâm Quân trưởng lão tập trung nhìn vào, tùy theo liền thoáng nhúu mày, ngôn nói: "Vong Tình, ngươi chính là muốn trêu đùa ở ta?"

"Trưởng lão, ta sao dám?"

Vong Tình thượng nhân cười khổ nói: "Ta gần đây cũng là bị này bộ công pháp cấp khó khăn ở."

"Công pháp?"

'Công pháp?'

Vạn Lâm Quân trưởng lão cùng Lý Trường Thọ nhất tề sửng sốt.

Vong Tình thượng nhân nói: "Trưởng lão người xem, vật ấy tên là tân hôn bảo lục, là ta Ngũ đệ tử tặng cho.

Tiểu ngũ từng nói, này bảo lục, chính là tân kết đạo lữ bắt buộc phương pháp, ta cẩn thận cân nhắc một ngày một đêm, phát hiện nó nội ẩn chứa Thiên Địa chí lý, có chút huyền diệu, cần hai người đồng thời thi triển.

Chỉ là, thủy chung tìm hiểu không ra này công pháp nên như thế nào tu hành, nó nội lại ẩn chứa loại nào tiên lục vận chuyển phương thức.

Trưởng lão mà lại xem, này đệ tam thức cùng đệ tứ thức, vốn là vô thệm liên hệ...

Trưởng lão, Vạn trưởng lão?"

"Ngươi nha!" Vạn Lâm Quân trưởng lão dùng sức dùng vài cái quả trượng, "Tu hành đều tu hồ đồ!"

Đã muốn mau cười ngất xỉu đi Lý Trường Thọ, giờ phút này cũng là có chút kinh ngạc...

Vạn Lâm Quân trưởng lão bất ngờ lẩm hiểu thôi.

Chợt nghe, Vạn Lâm Quân trưởng lão định tiếng nói: "Loại này công pháp ta cũng từng kiến quá vài lần, này là Âm Dương song tu phương pháp! Tối mầu chốt chốt, chính là cân nam nữ đồng thời thi triển!"

Ngươi nhất cái người đang chỗ đó đóng cửa cân nhắc, năng cân nhắc xuất gì kết quả?

Nam nữ đại đồng, cũng có tiểu di, có chút đan dược cũng là muốn phân chia nam nữ dùng!"

"Là... Như vậy cái đạo lý?"

Vong Tình thượng nhân cẩn thận nghĩ nghĩ, tiếp tục cười khổ, "Ta vốn định, cân nhắc thấu này thuật, lại đi tìm ta đạo lý.

Trước thậm chí cảm thấy, liền mỗi người đều năng hội công pháp, ta nhưng tìm hiểu không ra, căn bản không xứng có được đạo lý.

Chưa từng nghĩ, chung quy là rơi xuống tiểu thừa, xem nhẹ Âm Dương dùng.

Đa tạ trưởng lão điềm tỉnh!"

"Thiện, ngươi hiểu được là tốt rồi."

"Đã muốn đã hiểu... Ta hơi sau đi tìm Lâm Nhi cùng nhau nghiên cứu."

Vạn Lâm Quân trưởng lão chậm rãi gật đầu, cũng không đa xem kia trương bảo đồ, xoay người hướng tới ngoài phòng mà đi.

Ngay sau đó, Vạn trưởng lão đem kia khối đan dược lưu lại, liền án Lý Trường Thọ âm thầm truyền thanh theo như lời, cáo từ ly khai Vong Tình cư.

Kia đan dược, Vạn Lâm Quân trưởng lão trước khi đi, 'Cười lạnh' dặn dò mấy lần, phải là cùng đạo lữ một chỗ thời mới có thể dùng, dùng sau cũng khả lai đan đình phong nói hiệu quả như thế nào.

Vong Tình thượng nhân liên tục đáp ứng, tiễn đi Vạn Lâm Quân trưởng lão sau đó, lại trở về thư phòng trung.

Do dự vài phần, tiếp tục ngồi ở kia tìm hiểu 'Huyền công' .

Còn là nghĩ hiểu thấu đáo này pháp, lại truyền thụ cấp nhà mình đạo lữ, để tránh bị đạo lữ giễu cợt.

...

Sau nửa canh giờ, nhận vào Lý Trường Thọ phi hạc truyền thư Tửu Ô, vội vàng rơi vào Tiểu Quỳnh Phong đan trước phòng, vừa mới tiến đại trận đã bị Lý Trường Thọ một trận truy vấn.

" Sư bá, dâng lên kia bảo đồ thời, ngài là như thế nào dặn dò ?"

" Như thế nào dặn dò..."

Tửu Ô nháy mắt mấy cái, cười nói: " Chính là án ngữ người nói dặn dò nha."

" Nguyên thoại!" Lý Trường Thọ định tiếng đạo, " Này rất máu chốt!"

" Cái này..."

Tửu Ô khụ tiếng, kiến Lý Trường Thọ như thế trịnh trọng, liền nói: " Hiện tại người thì là sư phụ ta, mà lại xem ta như thế nào đối với người nói.

Hắc hắc...

Sư phụ?"

" Ân, " Lý Trường Thọ nhú mày ứng câu.

" Đệ tử cho ngài tìm đến rồi một bộ huyền diệu công pháp, " Tửu Ô tiếng cười nói , tại cổ tay áo lấy ra nhất khối linh thạch, làm bộ như là kia can họa trục.

Tửu Ô tiếp tục nói: " Này công pháp tên là 《 tân hôn bảo lục 》 , phạm là tân kết đạo lữ, đều cần tu hành.

Này cũng là môn nội trường lão nhượng ta đưa tới, bọn họ nghe nói ngài kết đạo lữ sự, đáy lòng đều vui vẻ lắm.

Sư phụ, này công pháp, ta cho ngài bày đặt ? Ngài bớt thời giờ liền xem liếc mắt một cái?

Còn có này mấy chỉ họa trục, cũng là đệ tử trân quý, hôm nay sẽ đưa cùng sư phụ đi."

Tửu Ô nháy mắt mấy cái, "Liền nói như vậy , ta rời khỏi thời, sư phụ đã muốn cầm lấy người họa kia đồ vật đang nhìn !

Yên tâm đi, khẳng định không sai được!"

Lý Trường Thọ: ...

Thật sự, thoải vì cái gì bất trực tiếp nói rõ, phi như vậy xấu hổ mang khiếp, quanh co lòng vòng!

Sống ở trên đời này, quả thật, quá gian nan ...

Hoàn hảo, Vạn Lâm Quân trưởng lão kia vài câu dặn dò, chắc là nổi lên một chút tác dụng.

Nửa ngày sau, đang lúc hoàng hôn, Vong Tình thượng nhân cười mây tụ Phá Thiên Phong, sắc mặt có chút mát mát địa, hướng tới Tiêu Quỳnh Phong mà đến.

-----oOo-----

Đệ nhị bách hai mươi lục chương phong bình bị hại

Lần này, phải năng thành đi.

Lý Trường Thọ nhìn rơi vào bên hồ Vong Tình thượng nhân, cùng với nhà cỏ nội nghênh xuất tới sư tổ Giang Lâm Nhi, lại cúi đầu mắt nhìn mình trong tay Tâm Hỏa Thiêu...

'Thôi, cái này liền tạm thời không cần, làm nhiều lắm ngược lại không đẹp.'

Đem túi thuốc thu hồi, Lý Trường Thọ tại đan trước phòng khoan tay mà đứng.

Bên hồ, kia hai người ngồi ở quen thuộc liễu cây hạ.

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, đối Linh Nga truyền thanh, như thế loại này dặn dò vài câu.

Không bao lâu, Linh Nga cười mây hương bên hồ mà đi, rơi vào sư phụ nhà cỏ trước, đem nhà cỏ trung khả năng là tại tu hành Tề Nguyên đạo trưởng đánh thức, cùng sư phụ nói một hai...

Tề Nguyên lão đạo nhìn nhìn cây hạ, đầu tiên là sừng sốt:

"Tiến triển nhanh như vậy?"

Lý Trường Thọ, Linh Nga: ...

Tùy theo, Tề Nguyên chính là ôn nhu địa cười, mắt trung mang theo vài phần cảm khái cùng hoài niệm.

Hắn xem nhà mình sư phụ Giang Lâm Nhi, liền giống như xem... Nhà mình độc thủ không khuê mấy ngàn năm, hôm nay cuối cùng phải gả đi ra ngoài gái lỡ thì, một loại.

Vạn phần vui mừng, thoáng không tha.

"Sư phụ, chúng ta đi mau rồi, " Linh Nga làm cái mặt quý, Tề Nguyên nhất thời phù râu cười khẽ, gật đầu đáp ứng.

Theo sau, này đôi thầy trò hương bên hồ liễu cây hạ mà đi, đôi sư tử cùng Vong Tình thượng nhân hành lễ sau đó, Tề Nguyên lão đạo liền nói:

"Sư phụ, sư bá, đệ tử gần đây nghĩ tu hành luyện đan đạo, phải đi đan phòng bên kia tiểu ở."

Giang Lâm Nhi nhất thời hiểu được điểm gì, ra vẻ trấn định địa ứng tiếng, trên thực tế bên tai đều đã muốn hồng thấu.

Linh Nga cảm xuất một quả ngọc phù, cung kính địa đưa cho Giang Lâm Nhi, ôn nhu nói:

"Sư tử, này là ngài phòng ở chung quanh ngăn cách trận pháp, là sư huynh cùng Tử Cửu sư thúc cùng nhau làm ."

"Ân, hảo, ta đã biết, " Giang Lâm Nhi đem ngọc phù tiếp nhận lai thời, tay nhỏ bé đều tại nhẹ nhàng run rẩy.

Một bên Vong Tình thượng nhân ôn tiếng nói: "Tiểu nguyên, ta này có một ít luyện đan pháp môn, người khả có cần?"

"Không cần, không cần, " Tề Nguyên vội vàng nói , "Đệ tử liền đồ cái mới mẻ, cái này đi."

Nói xong, Tề Nguyên cùng Linh Nga lại hành lễ, cuời mây hương tới đan phòng mà đi.

Bên hồ phạm vi mùi dậm nội, nhất thời chỉ thặng Giang Lâm Nhi cùng Vong Tình thượng nhân...

Lần nhau nhìn nhau, thâm tình khoản khoản;

Thoại đến bên miệng, thượng chưa viên mãn.

Vong Tình thượng nhân nhẹ giọng nói: "Lâm Nhi, ta gần nhất, nghiên cứu một bộ công pháp."

"Ân, " Giang Lâm Nhi cúi đầu đạo, "Gì công pháp."

"Chúng ta đi phòng trong đi, bên ngoài bất tiện triển lộ."

"Hảo, hảo..."

Giang Lâm Nhi tiếng nói đã là tiếng nhỏ như muỗi kêu một loại, hốt hoảng đứng dậy, chủ động tại phía trước dẫn đường, đi mình nhà cỏ.

Đương Vong Tình thượng nhân chân trước mới vừa bước vào nhà cỏ, Giang Lâm Nhi nháy mắt mở ra nhà cỏ các nơi trận pháp, lại dùng mình tiên lực bố trí mấy tầng kết giới.

Thoáng có chút luống cuống tay chân.

Lý Trường Thọ bình tĩnh cười;

Điểm ấy tiểu kết giới, còn có thể làm khó hấn bất thành?

Thế nào, cũng là tự chém vài lần đạo cảnh, kém một tia Thiên Tiên cảnh viên mãn tiểu luyện khí sĩ .

Tiên thức tìm kiếm, nhưng phát hiện kết giới nội lại xuất hiện một đạo càng mạnh kết giới, dường như Vong Tình thượng nhân sở bố.

Lý Trường Thọ: ...

Thôi, hấn vốn cũng không nghĩ dòm ngó người riêng tư, chỉ là muốn nhìn một chút sự tình phát triển, ân, có thể hay không chạy ngã ba đường.

Nếu bất nhượng xem, kia bất xem là được.

Xem sư phụ cùng Linh Nga cười mây bay tới, Lý Trường Thọ bắt đầu xoay người bố trí .

Lý Trường Thọ cầm xuất nhất trương đặc chế cái bàn, cái bàn trung gian bị đào không, để đặt nhất khẩu thiết oa, này thiết oa bị hai chỉ thiết phiến chia làm tứ cách.

Tự nghiên pháp khí —— toàn bộ tự động cái lầu bàn!

Thiết oa bản thân kiên nhẫn ôn đun nóng pháp bảo cấm chế, khả thông qua rót vào pháp lực nhiều ít, lai không chế hỏa hậu lớn nhỏ.

Trừ này ở ngoài, còn có phòng tiên tiêu kết giới, phòng xuyên vị tiêu cấm chế, vân vân một loạt tiêu thiết kế.

Bố trí hảo cái bàn, Lý Trường Thọ liền truyền thanh, nhượng Hùng Linh Ly giết mấy chỉ thích hợp xuyên nướng linh thú;

Tùy theo lại cầm xuất trước đây chuẩn bị mấy thứ tiên thảo linh đồ ăn, tại nồi trung ngã vào tiên nước sôi, bắt đầu điều chế đáy nồi nước canh liêu.

Bên kia việc vui chính sinh, bên này cũng muốn náo nhiệt mới được.

Tuy rằng xa xa không kịp long cung lớn như vậy phô trương, cũng không có thể tục loại kia nhiều người chúc mừng, nhưng tóm lại cũng muốn có điểm hỉ yên hương vị...

Đội sư phụ cùng Linh Nga lại đây, cái lầu đã là chuẩn bị tốt đại bán.

Linh Nga vui vẻ nói: "Sư huynh, ngươi lại làm gì tân đồ chơi?"

Lý Trường Thọ cười nói: "Cái này gọi là... Chảo nóng, ta còn muốn điều phối một ít tương liêu.

Linh Nga đi Phá Thiên Phong bên kia thỉnh Tử Cửu sư thúc lại đây đi, nàng trong khoảng thời gian này buồn phá hủy.

Hôm nay chúng ta hảo hảo náo nhiệt náo nhiệt, cho rằng là cho sư tổ cùng sư bá tổ ăn mừng."

"Ai, ta cái này đi!"

Linh Nga xoay người cười mây rời khỏi, Tề Nguyên lão đạo chấn chấn ống tay áo, cười nói: "Trường Thọ, vì sư hỗ trợ làm chút gì?"

Lý Trường Thọ vội nói: "Sư phụ ngài nhập tọa nhìn chính là, sao có thể nhượng ngài động thủ."

Tề Nguyên lão đạo cười lắc đầu, đi ngoài cửa ghé nằm nghỉ tạm.

Không bao lâu, Hùng Linh Ly nhanh nhẹn địa giết, cắt miếng, trang bàn mấy chỉ linh thú, bung mấy chục cân mới mẻ linh thú thịt, bị kích động địa đèn đan phòng.

Lại chốc lát, Linh Nga cùng Tử Cửu ngồi ở hồ lô lớn thượng cùng nhau lại đây;

Bất quá, đi theo Tử Cửu tới được, còn có nàng vài vị sư huynh sư tỷ...

Tử tự vài vị tiên nhân, lại đây Tiểu Quỳnh Phong cộ ăn cộ uống, thuận tiện tu hành bát quái thuật .

Lý Trường Thọ ảo thuật một loại, lại lấy ra nhất chỉ cái lẫu bàn, một phen hành lễ sau đó, đem Tử Ô, Tử Thi, rượu lộc đẳng sáu người an bài ở tại cách vách bàn.

Đan phòng nhất thời trở nên có chút chật chội, nhưng thật sự náo nhiệt .

Nhà cỏ trung kia hai vị lão tân nhân song phương thân hữu, tụ tập tại chỗ đó, thật cũng tính làm cho này nhất lịch sử tính thời khắc làm chứng kiến...

Tử Ô lời kéo Lý Trường Thọ cánh tay, tế mi lộng nhãn địa nhỏ giọng vấn:

"Việc này, đã muốn thành? Còn là đang ở thành?"

Lý Trường Thọ cười mà không nói.

Nói thật, kia hai người đóng cửa lại lai tại làm gì, hấn hiện tại cũng không dám vọng kết luận...

Tuy rằng dựa theo lẽ thường mà nói, hiện đến nay hai người phải là đang tiến hành một ít không thể miêu tả không thể miêu tả;

Nhưng Vong Tình thượng nhân năng bả một quyền vỡ lòng sở tay trở thành tiên pháp tu hành, hiện tại thế cục, nói không chừng... Hội phát triển trở thành cái dạng gì.

Lần đầu tiên tại Tiểu Quỳnh Phong lộ diện rượu tán —— Vong Tình thượng nhân Tam đệ tử, một vị khuôn mặt xinh đẹp, mang theo vài phần anh khí nữ luyện khí sĩ, Chân Tiên cảnh đỉnh cao tu vi, khoảng cách đột phá Thiên Tiên đã là không xa.

Rượu tán cười nói: "Lão ngũ ngươi đừng loạn hỏi, sư phụ bên kia đều khai đại trận rồi, tất nhiên là đã muốn thành."

Tử Ô thở dài: "Chúng ta sư phụ tính tình... Tam sư tỷ ngươi cũng là biết đến."

Tử Thi nhưng nhẹ nhàng nhịu mày, thấp giọng nói: "Quả nhiên là lo lắng, sư phụ đến cùng hiểu hay không việc này.

Ai, nếu là năng nghe được bên trong động tĩnh thì tốt rồi."

Rượu lộc nháy mắt mấy cái, "Chính là chúng ta tổng không thể... Đi qua nghe góc tường đi..."

Mấy người nhất thời trước mắt sáng ngời.

"Khụ, " Lý Trường Thọ nhắc nhở đạo, "Các vị sư bá, Vong Tình sư bá tổ tu vi bí hiểm, chúng ta phải làm không đến, tại không sợ hãi nhiều bọn họ điều kiện tiên quyết hạ sò qua đi..."

Như vậy ngược lại hội kinh hách đến bọn họ."

"Ta có biện pháp!"

Tửu Cửu đột nhiên câu thất lưng đứng dậy, "Ta tại Giang Lâm Nhi sư thúc phòng trong để lại nhất chỉ truyền thanh loa!"

Vốn là muốn tìm tìm này vị sư thúc có không có gì nhược điểm, nhượng ta năng phản chế, cũng chưa từng nghĩ đến, hi hi... Vừa vặn phải thượng công dụng!"

Nói trung, Tửu Cửu tại cổ tay áo lấy ra khác chỉ một quyền đầu lớn nhỏ, bạch ngọc tinh chất ốc biển.

Nàng cũng bắt đặng mấy người nói chuyện, đã là nâng tay điểm ở tại trong tay ốc biển thượng, mở ra cấm chế.

Đan phòng nội nháy mắt chậm rơi có thể nghe, mấy người tất cả đều ngừng thở, chột nghe được ốc biển trung truyền đến vài câu mỏng manh địa, thời đoạn thời tục đối thoại tiếng...

"Này thật không phải công pháp?" Vong Tình thượng nhân vấn.

"Tự nhiên không phải, " Giang Lâm Nhi thở dài, "Được rồi, ta lời nói thật nói đi.

Này là người đồ đệ theo đạo người nam nữ phòng trung sự, như người ta nghĩ muốn lưu lại con nói dòng, liền y này pháp tiến hành!

Người dừng, dừng đa nghĩ nha, ta là ở bên ngoài lang bạt thời, tại kia chút phạm nhân thành trấn trung... Kiến đa này chút..."

Đan phòng trung, một đám tụ tại ốc biển bên cạnh thân ảnh liếc nhau, từng người cố nén cười.

Lại nghe Vong Tình thượng nhân nói:

"Nhưng lại, đúng là việc này, nhưng thật ra nhượng tiểu ngũ lo lắng ... Kia, chúng ta..."

Ba!

Này chắc là Giang Lâm Nhi chụp bàn mà khởi động tĩnh.

"Thật sự là! Thì thì ào ào! Bồn đại gia nhịn không được ! Nói! Người có nghĩ là đây bằng ra tự! Thống khoái điếm trả lời!"

"Ta, ta... Lâm Nhi, ta đến nay độ Kim Tiên kiếp sắp tới, đáy lòng vô thệm nắm chắc, tất nhiên là nghĩ lưu lại huyết mạch..."

"Lại đây, nằm xuống, cởi quần áo!"

Vong Tình thượng nhân vội hỏi: "Hảo, ta nên làm cái gì?"

"Anh... Người quả nhiên là muốn xấu hổ chết ta bất thành, loại này lúc, còn hỏi muốn làm cái gì!"

Giang Lâm Nhi nhịn không được cười mắng tiếng, lại ấp úng địa đạo câu...

"Người thì, liền... Ta nghe người ta nói, kỳ thật chính là... Tùy, tùy tâm mà động."

"Ta đại khái hiểu được..."

Đột nhiên giữa, tại đan phòng trung, nhất chỉ bàn tay mềm đột nhiên từ bên lộ ra, nhân ở kia chỉ thân kỳ ốc biển.

Nghe được chính hăng hái một đám người ngẩng đầu trợn mắt nhìn, nhưng nhìn đến kia tuyết y phiêu phiêu bàn tay mềm đứng đầu, lại nhất tề đánh cái rùng mình.

Mặt lạnh tiểu nhan, rượu là lướt!

"Các người mấy cái!"

Rượu là lướt giận xích một tiếng, lập tức đem kia ốc biển trực tiếp bóp nát, "Su phụ sư nương cũng dám nghe lén, quả nhiên là da dương !

Thật sự là! Cũng không sợ Tề Nguyên sư đệ bọn họ chê cười!"

Từ Ô mấy người nhất tề đánh cái rùng mình, một bên Tề Nguyên tràn đầy hồ thẹn địa cúi đầu.

Vừa rồi, hấn cũng nghe lăm hăng say.

Rượu là lướt còn muốn lại mắng, Lý Trường Thọ đã là hướng trước giải thích vài câu, phát huy một chút ngôn ngữ tính nghệ thuật.

Rượu là lướt sắc mặt hơi hoãn, hỏi: "Các người quả nhiên là lo lắng sự phụ hiểu làm?"

"Đối , đối , " đàn phòng nội một đám tiên nhân khấn trương gật đầu.

"Kia, việc này liền từ bỏ, " rượu là lướt thoáng lắc đầu, mắt nhìn nóng hôi hổi cái lẫu, nhân tiện nói, "Ít uống chút rượu, chớ có chậm trễ tu hành."

Nói xong, nàng xoay người mà đi, vẫn chưa đa lưu.

Tửu Cửu nhìn kia nhất địa ốc biển mảnh vụn, nhất thời ủy khuất ba ba.

Nàng hiện tại vốn liền cùng, vi hoán đến này đối nghe trộm pháp bảo, cũng là hạ vốn gốc...

Bất quá...

Tửu Ô nói thầm câu: "Đại sư tỷ lại đây là làm gì ?"

Tửu tự sáu vị tiên nhân liếc nhau, nhin không được bưng tính đại ngộ, một đám vui vẻ ra mặt.

Khả năng là bởi vì Vong Tình thương nhân quá buồn, thế cho nên có chút cố sự muốn cho Giang Lâm Nhi chủ động mới có thể phát sinh, Tửu Ô bọn họ làm đồ đệ , đáy lòng cũng có chút ngượng ngùng.

Kế tiếp cái lẫu yên trung, Tửu Ô mấy người không ngừng cấp Tề Nguyên kính rượu, nhất khẩu nhất cái 'Su đệ' hô, thiếu chút nữa đã đem Tề Nguyên đương trường đổi thành 'Rượu thạch' .

Mà bọn họ xưng hô Giang Lâm Nhi thời, cũng theo thầy thúc đổi thành 'Su nương' .

Lý Trường Thọ cùng Linh Nga, Hùng Linh Ly ngồi ở góc trung, Hùng Linh Ly chỉ để ý buồn đầu vui chơi giải trí, này đối sư huynh muội liếc nhau, từng người lộ ra vài phần ý cười.

Thừa dịp phòng trong rượu tiếng lan truyền tạp, Linh Nga nhỏ giọng nói thầm câu:

"Sư huynh người có nghĩ là... Muốn vóc dáng tự..."

"Nhân quả, phiền toái, đa tạ ý tốt, sao chép một ngàn lần."

"Lược!"

Linh Nga làm cái mặt quý, mặt đỏ hồng địa quay đầu, buồn đầu xuyên thịt, "Ta chính là thuận miệng nhất vấn, hừ..."

Lý Trường Thọ nhất thời cười mỉa.

Đẩy chén hoán ngọn rượu hương nồng, bạch khí cuộn cuộn thịt bốc lên.

Tiểu Quỳnh Phong đan phòng trung, hai bàn bóng người dần dần chạy xuyên, Tửu Ô tìm Tề Nguyên phẩm rượu, Tửu Cửu chạy tới cùng Hùng Linh Ly đoạt thịt;

Linh Nga còn lại là vôi vàng đi tới đi lui, không ngừng bỏ đồ ăn điền rượu, điều chế các loại gia vị.

Lý Trường Thọ nhìn trước mắt này một màn, cũng không biết mình có phải hay không tới gần đại kiếp nạn duyên có, thế nhưng có chút nhỏ nhỏ cảm khái.

Liên cùng đời trước giống nhau, có đôi khi thấy rất nhiều người tụ cùng một chỗ, liền có chút không hiểu cảm động...

'Giáo Chủ ca ca? Giáo Chủ ca ca?'

Đáy lòng truyền đến rất nhỏ địa tiếng gọi âm ỉ, chính bụng chén rượu Lý Trường Thọ thoáng nhíu mày, đối một bên Linh Nga dặn dò hai câu, liền lặng yên ly khai đan phòng.

Tửu Cửu nháy mắt mấy cái, buồn bực nói: "Tiểu Trường Thọ làm gì đi?"

Linh Nga vội nói: "Sur huynh đi làm chút tân đồ ăn."

"Tân đồ ăn?" Tửu Cửu hì hì cười, vỗ vỗ hơi hơi toàn tâm toàn ý tiểu cái bụng, làm cho được một trận sơn hô sóng thần, "Đi theo tiểu Trường Thọ hỗn tới bồng rồi, sành ăn hảo ngoạn đích cũng không thiếu.

Ta mình nhất cái người tu hành nhàm chán đã chết!"

Linh Nga cười nói: "Nói không chừng, nay ngày sau, ta gia sư tổ hội dọn đi Phá Thiên Phong thượng lý."

Tửu Cửu nghe vậy trước mắt sáng ngời, chạy tới ôm lấy Linh Nga một trận hoan hô, làm người bên ngoài không rõ cho nên.

...

Lại nói Lý Trường Thọ cảm nhận được Ngao Ất thần niệm đưa tin, lập tức phân một chút tâm thần tại An Thủy Thành chủ thần tượng thượng.

Cái này Nhị Giáo Chủ, án Long tộc phong tục, không phải phải ba tháng bắt ra khỏi phòng ư?

Hiện tại phải sẽ không lại là nê-phrít tại hoài, sau đó tìm đến hẳn cái này lão thuận dương khoe ra đi...

Lần này, thật đúng là không phải.

Ngao Át mặt lộ vẻ háo sắc, cùng Lý Trường Thọ trong mộng tương kiến sau đó, cũng nghiêm túc, nói thẳng:

"Giáo Chủ ca ca, ta mới vừa mang tư tư trở về Kim Ngao Đảo, Kim Ngao Đảo thượng đến nay mỗi người đều tại truyền, nói là người mê hoặc Triệu Công Minh sư thúc, ý đồ khơi mào Tây Phương cùng Tiệt Giáo tranh chấp!"

Lý Trường Thọ đầu mi nhất khiêu.

Tây Phương Giáo lần này xuất thủ, đảo là có chút kỹ thuật hàm lượng.

Lý Trường Thọ cười nói: "Này bắt quá lời đồn thổi, trí giả vô lự."

"Đã muốn có vài vị sư huynh nghĩ đến Hải Thần miếu trung tìm ca ca người hỏi han, bị ta cản lại, " Ngao Át thấp giọng nói, "Giáo Chủ ca ca người phong bình bị hại, này có lẽ là tây... Bọn họ âm thầm xuất thủ.

Này khả như thế nào cho phải?"

"Yên tâm, " Lý Trường Thọ ôn tiếng đạo, "Việc này mà lại dung ta nghĩ nghĩ đối sách, người không cần sốt ruột.

Như quả thật có bất lợi ảnh hưởng, nhiều lắm chính là thỉnh Triệu Công Minh tiền bối ra mặt làm sáng tỏ hạ."

Ngao Át nhất thời ngẩn ra..

"Này vị tiền bối chính là nói thỉnh có thể thỉnh ?"

"Bằng không?" Lý Trường Thọ cười nói, "Người cho là vì sao đương nhật kia chút hung nhân vì sao rút đi?"

Lúc ấy có mấy danh bên kia Thánh Nhân đệ tử, muốn đi long cung vai phản diện, chẳng qua là bị ta thỉnh Công Minh tiền bối cản lại.

Đại khái cũng bởi vậy, mới có đối phương như thế tính kế này nhất gặp."

Ngao Ất hai mắt chớp động, mặt lộ vẻ nét hồ thẹn, cúi đầu nói: "Ca ca nhưng lại... Giáo Chủ đại ân, xin nhận Ngao Ất cúi đầu!"

"Chớ có hành lễ, " Lý Trường Thọ nâng tay hư phù, đáy lòng đã có đối sách, nhân tiện nói, "Việc này người không cần đa quản, nếu là Tiệt Giáo tiên nhân muốn tới tìm, khiến cho bọn họ lại An Thủy Thành, ta tùy thời xin đợi."

Ngao Ất lập tức gật đầu, đáp lên tiếng, lại vội vàng rời khỏi.

Đoạn thân niệm trao đổi, Lý Trường Thọ đáy lòng thoáng cân nhắc.

Kỳ thật hẳn đồng thời không có như Ngao Ất trước mặt biểu hiện loại kia bình tĩnh, tại linh cây cỏ trong viện tuyển tân cây cỏ thời, đáy lòng cũng đang không ngừng suy tư việc này nên như thế nào ứng đối.

Tây Phương hoá thao bàn tay ?

Này một kích nhuyển miên chương, nhượng hẳn dị thường bị động.

Bán ngày sau, An Thủy Thành quả thật đến rồi sáu gã Tiệt Giáo tiên nhân, lập tức hướng Hải Thần miếu mà đến, cầm đầu còn là một vị Kim Tiên cảnh nữ tiên nhân.

Lúc này Tiểu Quỳnh Phong thượng hoá nội yển đã tán, Linh Nga, Tử Cửu cùng Hùng Linh Ly đã qua phòng cờ bạc trung chơi đùa, nhà mình sư phụ tại đan phòng trung ngồi xuống tu hành.

Bên hồ nhà cỏ...

Còn là không có gì động tĩnh, kết giới canh phòng nghiêm ngặt tử thủ.

Lý Trường Thọ lắc đầu, nhắm mắt ngưng thần, đem tâm thần rơi vào Hải Thần miếu chỗ, khởi động nhất chỉ giấy đạo nhân.

Mắt nhìn mình hậu đường ở giữa treo sơn thủy đồ... Như thế nào ứng đối, đã là tâm thành công trúc.

-----oOo-----

Đệ nhị bách hai mươi bảy chương Triệu đại gia ... Mê muội?

Trước mặt loại này tình hình, Lý Trường Thọ sớm có suy diễn đến;

Mà lại việc này phát sinh thời gian điểm, so Lý Trường Thọ dự liệu , muốn chậm rất nhiều.

【 âm thầm chiêm ngời Tiệt Giáo tiên nhân, đối phó Nhân Giáo bối cảnh Nam Hải Hải Thần... 】

Này cũng không tính gì cao minh mưu lược, ngược lại càng như là 'Đối sách', cũng chứng minh Tây Phương Giáo bắt đầu nhìn thẳng vào, hẳn cái này Hải Thần đối Long tộc sự ảnh hưởng.

Thừa dịp Tiệt Giáo vẫn tội lục tiên còn chưa tới, Lý Trường Thọ dùng tiên thức quét mắt Tiểu Quỳnh Phong các nơi.

Cũng không biết hôm nay chúng hạ quả, năm sau có thể hay không nhiều Tiểu sư thúc gì đó...

Chậc, gây sức ép lâu như vậy, buồn tao Phú Quý cùng ngạo kiêu sư tổ đạo lữ cố sự, cuối cùng cũng là an ổn .

Lý Trường Thọ đầy đủ cảm nhận được rồi, loại này phi phổ thông tính cách làm đạo lữ, ra sao đáng phiến toái, hạng khó khăn.

Này còn là, hai vị lão? Thần tiên quyền lữ có mấy ngàn năm cảm tình cơ sở, hơn nữa cuối cùng tiểu sư tổ quyết đoán đầy ngang...

Thôi, không đề cập tới cũng được.

Tính kế việc này, còn không bằng cùng Tây Phương Giáo đấu trí so dũng khí, cùng Ngọc Đế 'Mặt ngoài quân thân', cùng Long tộc 'Xung huynh gọi đệ' tới thoải mái!

Thuận tiện, nương việc này còn có thể lượng nhất lượng, mình lương tâm đến cùng giá trị bao nhiêu công đức.

Kia sáu vị Tiệt Giáo tiên người tới An Thủy Thành nam một trăm đa lý.

Này lão thần tiên da giấy đạo nhân đứng dậy, bùng phát trần, đạo một câu:

"Phong miếu, nghênh khách quý."

Hậu đường ở ngoài, lập tức có thần sứ trả lời, chạy động.

Đại miếu nửa canh giờ trước liền đã đình chỉ tiếp đãi khách hành hương, lúc này chỉ là đem lưu lại khách hành hương thỉnh đi ra ngoài.

Theo sau, nhóm người này tráng hán nhóm tại hậu đường ở ngoài, một đám tản ra hung thần khí tức.

Tượng Triệu đại gia như vậy Hồng Hoang 'Giáo tế' bạn bè đến rồi, nơi này có hảo tửu hảo trà;

Tượng này sáu vị chưa từng gặp mặt, đến đây khởi binh vẫn tội tiên nhân đến rồi, nơi này... Có một đám trên cánh tay năng phi ngựa trắng hán.

"Đều nghiêm túc điếm!"

Ngoài cửa thủ Hùng trại Vu Nhân nhóm vài tiếng hô quát cười đùa, Hải Thần miếu trung nhất thời tràn ngập vui cơ thể khí tức.

Kia sáu vị Tiệt Giáo tiên nhân đã xuất hiện tại không trung.

Lý Trường Thọ cười mây mà khởi, chủ động thượng nghênh, khối này hóa thân mặt mang mỉm cười, thập phần hiền lành, cấp người một loại thể sự xoay vần, mọi việc xem đậm cảm giác.

Tự nhiên, nơi này không phải 'Mọi việc xem đậm, không phục luyện luyện', mà là một loại 'Mọi việc xem đậm, bất tranh bất đoạt' ý cảnh.

Này cũng là một tầng ngục trang sắc, bằng vào khối này hóa thân, cấp đối phương một loại 【Nam Hải Hải Thần chính là nhất vị lão giả】 ban sơ ấn tượng, che dấu mình bản thể.

Lý Trường Thọ đến không trung, này sáu người liếc nhau, nhất danh thân thiển hoàng váy ngắn thiếu nữ chủ động hướng trước bước ra nửa bước, đứng ở cái khác năm người trước người.

Hiên nhiên, nàng là năng chủ sự giả.

Này thiếu nữ khuôn mặt tự không cần nhiều lời, năng tu đến Kim Tiên cảnh, trừ phi là có gì đặc thù yêu thích, phần lớn đều là xinh đẹp.

Nhượng người trước mắt sáng ngời, kỳ thật là này thiếu nữ trang điếm, hữu biệt ở đại bộ phận nữ luyện khí sĩ.

Váy ngắn, bó giầy, tay hoa, dây xích tay, tóc dài trát thành hai chỉ 'Tiểu lung bao', cấp người một loại tuổi tác bất đại cảm giác.

Nhưng từ trên người nàng tản mát ra uy áp...

Thật Kim Tiên, còn phi nhà mình Không Hư chương môn Quý Vô Ưu loại kia phổ thông Kim Tiên!

Nàng thật cũng tính có cấp bậc lễ nghĩa, nhúu mày nói: "Đạo hữu liên là Nam Hải Hải Thần."

"Là ta," Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, "Ta đã biết các vị đạo hữu sở lai vì sao, còn thỉnh cùng ta đi miếu nội nhất tự, mà lại nghe ta giải thích vài câu.

Chỗ đó dù sao cũng là thế tục, kinh sách đến phàm nhân tóm lại là không tốt ."

Này Kim Tiên cảnh thiếu nữ nháy mắt mấy cái, đột nhiên chỉ vào nhau văng tích náo nhiệt Hải Thần miếu phụ cận phố hạng.

"Bọn họ như là bị dọa đến ư?"

Lý Trường Thọ quay đầu nhìn lại, chỉ thấy các nơi phàm nhân phải để làm chi để làm chi, cũng liền mấy cái hải đồng cùng tiểu bộ phận đường xa mà đến khách hành hương, hội ngửa đầu nhìn không trung tình hình...

Đối với Hải Thần miếu thường xuyên thăm tiên nhân sự, An Thủy Thành mọi người, sớm đã thấy có trách hay không.

Lý Trường Thọ xấu hổ cười, ngôn nói: "Thủy chung là bất quá thỏa đáng."

"Hừ, " này thiếu nữ khoe miệng nhất phiến, "Theo ta thấy, đạo hữu ngươi đáy lòng có quỷ mới là!"

Ngươi đã biết chúng ta tới đây hơn là vì sao, ta đây mà lại hỏi ngươi một câu, ngươi là phủ tính kế ta Tiết Giáo ngoại môn đại đệ tử?"

Lý Trường Thọ nhú mày nói: "Đạo hữu gì xuất lời ấy? Ngươi ta không bằng đi trước kia hậu đường, có chút thoại không tốt tại này nói thẳng."

"Nếu trong lòng không quỷ, vì sao không nên trốn đi nói?"

Này thiếu nữ thoáng nhú mày, nhìn chăm chăm Lý Trường Thọ hai mắt, "Ngươi khẳng định là tính kế Công Minh sư huynh."

Lý Trường Thọ: ...

Chỉ có cái này, hấn dám phát nặng thê, đương nhật quả thật là Triệu Công Minh mình nhảy vào lai hãm hại bên trong tới!

Hấn vốn chỉ là muốn nói phục Hoàng Long chân nhân, ai biết Triệu Công Minh như thế chân thực nhiệt tình, cảm xúc mệnh mệnh, hô tam giáo một nhà thân, trực tiếp vọt tới đáy hồ.

Còn nằm xuống!

Nhưng lúc này, Lý Trường Thọ chỉ có thể trước đem đối phương lừa dối đi xuống lại nói, ở trong này nói chuyện, quả thật dễ dàng bại lộ một ít tin tức...

Lý Trường Thọ nói: "Đạo hữu nói ta tính kế Công Minh tiên bối, khả có vật chứng, nhân chứng?"

Thiếu nữ có chút bất giải, "Vật chứng nhân chứng là cái gì?"

"Chính là chứng minh việc này người hoặc là sự vật."

"Ta nghe trên đảo người đều loại này nói, này tự nhiên là làm không được giả dối !"

Này hoàng váy thiếu nữ ưỡn ngực ngẩng đầu, nhưng thật ra bất ngờ rất giàu có, lãnh đạm nói: "Tổng không thể có người tin, tính kế người nhất cái hương khói dã thần."

Tây Phương Giáo cùng ta Tiệt Giáo đều là trong thiên địa đại giáo, người lại là loại nào cân cước?"

Nghe nói lời ấy, Lý Trường Thọ vẫn chưa tức giận, thậm chí...

Còn có điểm muốn cười.

Đối phương năng nói như vậy, thuyết minh mình tiềm tàng nguy trang coi như đạt tiêu chuẩn.

Hơn nữa đối phương những lời này, đã muốn bại lộ nhiều lắm tin tức.

Này sáu vị tiên nhân, phải chính là Kim Ngao Đảo bị kích động 'Ăn quả dưa quân chúng', liên Nam Hải Hải Thần giáo cùng Nhân Giáo liên hệ đều không biết, liên vội vã tới rồi khởi binh vấn tội...

Người như thế, bình thường ý nghĩa đi lên giảng, không khó lừa dối.

Nhưng chim điều bác thỏ do đem hết toàn lực, Lý Trường Thọ tự sẽ không lưu lực, lưu tình.

Lý Trường Thọ cười nói: "Luận cân cước, ta cũng coi như Nhân Giáo người trong, các vị như không biết việc này, không bằng đi trước các nơi tìm hiểu một phen."

"Người là Nhân Giáo người trong?"

Lý Trường Thọ cười mà không nói, tự thân lưu chuyển một chút đạo vận, này mấy danh Tiệt Giáo tiên nhân sắc mặt nhất thời có một chút biến hóa.

《 Vô Vi Kinh 》 cùng 《 Thái Thanh đạo hàm 》 vốn là là nhất mạch tương thừa, người trước là đơn thuần công pháp, cái sau trừ tu hành phương pháp, còn có nhiều Thánh Nhân đạo luận;

Luận giá trị, tự nhiên là Đại Pháp Sư tặng cho 《 Thái Thanh đạo hàm 》 càng trân quý.

Lý Trường Thọ lúc này sở triển lộ , chính là 《Thái Thanh đạo hàm 》 tu xuất một chút đạo vận, này cũng coi như là mình Nhân Giáo đệ tử căn cứ chính xác minh.

Kia hoàng y thiếu nữ thoáng nhú mày;

Một bên có vị trung niên nam nhân chấp tay cười nói: "Trước đây là chúng ta có chút liễu lĩnh, không biết hữu cũng là Đạo Môn nhất mạch, còn thỉnh đạo hữu chớ đa trách móc."

Lý Trường Thọ ôn hòa địa cười: "Các vị lúc này có không đi vào trò chuyện với nhau?"

"Tự nhiên, " hoàng quân thiếu nữ hừ một tiếng, "Đâu sợ ngươi là Nhân Giáo người trong, nếu là thật sự tính kế Công Minh sư huynh, ta định sẽ không bỏ qua cho ngươi!"

Ân?

Như thế nào là loại này mồm miệng?

Lý Trường Thọ tò mò địa đánh giá tính tình này có chút mãnh liệt thiếu nữ vài lần, chẳng lẽ, khả năng, đại khái...

Này là Triệu đại gia tình duyên duyên?

Tương tượng đến Triệu đại gia kia anh tuấn khôi ngô, súc chòm râu bộ dáng, lại nhìn này vị thiếu nữ...

Ách, Hồng Hoang thôi, sớm đã thấy nhưng không thể trách.

Lý Trường Thọ xoay người làm cái thỉnh thủ thế, đảo qua phát trần, mang theo sáu người hướng tới phía dưới rơi đi.

Hai bên nhóm thần sứ tráng hán đồng thời ôm quyền hành lễ, động tác đều nhịp, rất có uy thế.

Kim Ngao Đảo lục tiên từng người nhú mày, cái khác năm người đều đi theo hoàng y thiếu nữ phía sau, cùng nhau vào hậu đường.

Vào hán Hải Thần giáo môn, chuyện đó tình là tốt rồi làm đa .

Phía trước dẫn đường Lý Trường Thọ nhẹ nhàng vung phát trần, mấy người ánh mắt theo phát trần tiêm, liền rơi vào ... Kia trương sơn thủy họa thượng.

Bọn họ đều là Tịch Giáo đệ tử, kia hoàng y thiếu nữ còn nghe qua mấy lần Thánh Nhân giảng đạo, giờ phút này mặt cười thượng lộ ra vài phần khiếp sợ thần sắc.

Không chỉ hoàng y thiếu nữ, cái khác năm người cũng đã nhận ra núi này nước họa trung sở uẩn kiếm ý, cùng với kia đều tính quen thuộc đại đạo lạc vết...

Này là!

Lục tiên liếc nhau, đều thấy được còn lại năm người đáy mắt kiêng kị.

Kia hoàng y thiếu nữ nhẹ nhàng nhú mày, chính là trực tiếp hỏi:

"Người nơi này, vì sao sẽ có nhà của ta Thánh Nhân lão gia họa làm?"

Lý Trường Thọ bình tĩnh địa cười, ngôn nói: "Một vị bạn tốt tặng cho."

Tiết Giáo lục tiên nhất thời miên man bất định.

Lý Trường Thọ cười nói: "Các vị đạo hữu còn thỉnh nhập tọa.

Cũng muốn hỏi sự, ta thì sẽ kể lại cùng các vị nói;

Cũng thỉnh các vị đạo hữu đem việc này nói cho Kim Ngao Đảo thượng chư vị đạo hữu nghe nói, chớ có tái khởi loại này hiểu lầm."

Này Tiết Giáo lục tiên cũng không nói cái gì, từng người tại hai bên nhập tọa.

Kia hoàng y thiếu nữ hỏi: "Này là nhất trường hợp hội?"

"Tự nhiên là hiểu lầm, " Lý Trường Thọ cười cười, "Chúng ta tán gẫu cái này trước, không bằng trước cho nhau thông hạ danh hào.

Ta là Nhân Giáo người trong, hiện đến nay dựa vào Hải Thần giáo hỗn chút hương khói công đức, đạo số hiệu... Trường Canh."

"Thì ra là Trường Canh đạo hữu!"

Nhất người thói quen tính địa chấp tay hàn huyền, lại bị kia hoàng y thiếu nữ trừng mắt nhìn liếc mắt một cái, chỉ có thể phần nộ địa gật đầu.

Lục tiên tất cả làm giới thiệu, kia hoàng y thiếu nữ dù chưa mở miệng, đã có người bên ngoài thay nàng nói...

"Vị này chính là chúng ta Kim Ngao Đảo thượng Thập Thiên Quân, số hiệu Kim Quang Thánh Mẫu."

Kim Quang Thánh Mẫu? Liền cái này có chút mãnh liệt thiếu nữ?

Lý Trường Thọ đáy lòng thờ dài;

Như thế nào, lại chạy tới cái Phong Thần đại kiếp nạn khổ chủ, tương lai Thiên Đình chính thân?

Kim Quang Thánh Mẫu là Thập Thiên Quân nhóm, là tận hết tận thiên quân nghĩa muội, cũng không phải vị kia thần thông cường hãn tứ đại môn nội đệ tử 【Kim Linh Thánh Mẫu】.

Lý Trường Thọ đối cái này Kim Quang Thánh Mẫu, ấn tượng thật cũng tính tương đối khắc sâu.

Nàng tại Phong Thần đại kiếp nạn trung kết cục thâm, đi theo Thập Thiên Quân cái khác chín vị bày ra Thập Tuyệt Trận, thành Xiển Giáo mười hai Kim Tiên làm nền, bị 【Thánh Mẫu sát thủ】 Quảng Thành Tử dùng Phiên Thiên Ấn đập thiên linh cái, hương tiêu ngọc vẫn.

Bất quá nói trở về, Tiệt Giáo như thế nào đều hỉ hoan tự xưng 'Thánh Mẫu', 'Thánh Mẫu', 'Thánh nương' đa giản dị.

Hơn nữa...

Lý Trường Thọ cười nói: "Thì ra là kim quang tiền bối, thất kính thất kính."

Đem 'Kim quang' hai chữ riêng cầm xuất lai, quả thực cùng nàng loại này lung linh có hứng thú thiếu nữ hình tượng nghiêm trọng bất thất.

"Hừ!"

Này hoàng y thiếu nữ, cũng chính là Kim Quang Thánh Mẫu khoe miệng nhất phiết, "Chớ có cho là nhận biết chúng ta Tiệt Giáo cao nhân, liền khả tính kể chúng ta Công Minh sư huynh!"

Ngươi lại nói chính sự, ta mà lại tới nghe.

Như ngươi dám can đảm có nửa phần giả dối, hôm nay ta nhất định phải hủy đi ngươi này Hải Thần miếu!"

"Hảo, " Lý Trường Thọ chậm rãi gật đầu, bắt đầu hôm nay phần ...

《ngôn ngữ nghệ thuật cổ điển phục hưng》.

Lý Trường Thọ mở miệng hỏi: "Các vị cùng Công Minh tiền bối, khả tính quen thuộc?"

Cái khác năm người từng người ách hỏa;

Chỉ có Kim Quang Thánh Mẫu lạnh nhạt nói: "Tự nhiên quen thuộc, ta cùng với Công Minh sư huynh tương giao đã có một nguyên hội, ta mới vừa vào Kim Ngao Đảo thời, liền được sư huynh mọi cách chiếu cố."

"Kia vài vị, lại như thế nào tự chứng là Tiệt Giáo tiên nhân thân phận?"

Lý Trường Thọ lập tức bổ sung nói: "Vài vị chớ nên hiểu lầm, ta sở muốn nói sự, là Công Minh đạo hữu bí mật."

Các vị không ngại dĩ tự thân danh hào lập cái đại đạo lời thề, chỉ cần năng chứng minh mình là Tiệt Giáo tiên, ta thì sẽ đem có thể nói, đều nói cấp các vị."

"Lập liền lập, còn sợ người bất thành?"

Kim Quang Thánh Mẫu nhưng thật ra trước đứng dậy, nâng tay lập hạ đại đạo lời thề, nói mình nếu không Kim Ngao Đảo Thập Thiên Quân kim quang, nguyện chịu Tử Tiêu Thân Lôi.

Cái khác mấy người nhao nhao noi theo, đều tự chứng Tiệt Giáo tiên nhân thân phận.

Đội bọn hấn lập hết lời thề, Lý Trường Thọ chậm rãi thở dài, ngôn nói: "Các vị cảm thấy, Công Minh tiền bối... Là ngu dốt, còn là cơ trí?"

"Tự nhiên là cơ trí!"

Kim Quang Thánh Mẫu lập tức đạo, "Người này người sao được nói chuyện, Công Minh sư huynh nghĩa bạc vân thiên, ai không biết?"

Hấn đối chúng ta mọi cách chiếu cố, lại là loại kia thông duệ người!"

"Một khi đã như vậy, các vị dùng cái gì cảm thấy, ta năng tính kế được Công Minh tiền bối?"

Lý Trường Thọ phản hồi một câu, Kim Quang Thánh Mẫu nháy mắt mấy cái, cảm thấy lời này nói ...

Còn rất có đạo lý.

"Ai, nếu các vị vấn, ta đây liền đem việc này trải qua, cùng vài vị kể lại nói một phen."

Lý Trường Thọ thở dài, lập tức bắt đầu chia xẻ mình hiện trường gia công tiểu cố sự.

Thoại tự Hải Thần Công Minh sơ quen biết, lại chí Công Minh cùng Tây Phương Giáo ân ân oán oán, lại nói mình trước đây từng vì khuyên Công Minh tiên bối, không tiếc đi về phía trước Tam Tiên Đảo thỉnh Vân Tiêu tiên tử xuất thủ sự...

...

Đêm khuya thời, Tiệt Giáo sáu người đầy mặt áy náy , tự Hải Thần giáo hậu viện cười mây mà khởi.

Trước khi đi, nguyên vốn có chút mãnh liệt Kim Quang Thánh Mẫu, càng là mân môi, liên tục đối Lý Trường Thọ làm đạo vái chào, trong miệng không ngừng nói :

"Là ta trước trách lầm Trường Canh đạo hữu, kém chút trung người bên ngoài tính kế, Trường Canh đạo hữu còn thỉnh nhiều hơn thứ lỗi."

"Nếu là bởi vì chúng ta, phá hủy Công Minh sư huynh cơ duyên, đương thật không hiểu... Ai..."

"Trường Canh đạo hữu, một chút lễ vật tán gẫu biểu kính ý, còn thỉnh tiếp tục đa cho chúng ta Công Minh sư huynh bày mưu tính kế."

Lý Trường Thọ còn lại là mỉm cười gật đầu, nhìn theo bọn họ cười mây rời khỏi chỗ đó, cũng không thu sáu người tặng lễ.

Đội Kim Quang Thánh Mẫu phi xa, Lý Trường Thọ mới nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra.

Từ Kim Quang Thánh Mẫu hôm nay biểu hiện lai xem, đây là Triệu đại gia một vị... Kim Tiên cảnh tiểu mê muội, nhưng lại là tâm trung ngưỡng mộ đã lâu, cũng không dám thổ lộ tâm ý cái loại này.

Triệu Công Minh tiên bối phải đối đạo lữ sự không có hứng thú, Kim Quang Thánh Mẫu cũng chỉ có thể đem này phần ngưỡng mộ phóng dưới đáy lòng.

Lý Trường Thọ cẩn thận hồi tưởng mình trước đây theo như lời kia chút cố sự nội dung, kỳ thật cũng không lừa bịp, chỉ là có chút bộ phận làm mơ hồ xử lý, không bại lộ nửa phần có quan hệ Long tộc tính kế.

Cũng không biết, mặt sau còn có hay không Tiệt Giáo tiên nhân đến đây vấn tội.

"Nếu là tổng lai phiền nhiễu, quả thật cũng sẽ liên lụy ta nhiều lắm tinh lực."

Lý Trường Thọ thì thảo một tiếng, khe khẽ thở dài, vừa muốn thi triển thổ độn bỏ chạy, thỉnh linh nghe phía sau truyền đến một tiếng quen thuộc , ôn nhu tiếng nói...

"Đạo hữu, ngươi thì bất tính toán trở lại nhìn xem ư?"

Có nhất nói nhất, này tiếng nói Lý Trường Thọ tự nhiên năng nghe ra là ai, hơn nữa nhìn thấy đối phương đáy lòng cũng có chút tiểu sung sướng.

Nhưng này xuất quỷ nhập thần, mình tiên thức không hề phát hiện tình hình hạ, đột nhiên chính là mở miệng như thế đạo một câu...

Tiểu Quỳnh Phong dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ bản thể lòng tơ thẳng dựng thẳng, thiếu chút nữa liền tự vung kia cái giấy đạo nhân!

-----oOo-----

Đệ nhị bách hai mươi bát chương bị dán mắt thọ

Côn trùng kêu vang thu ban đêm, nguyệt lộ bạn sương hoa.

Đêm khuya thời gian, Hải Thần miếu hậu viện hành lang gấp khúc trung.

Lý Trường Thọ mượn do lão thần tiên da giấy đạo nhân, ngẩng đầu nhìn nhân bên cạnh này vị, như là từ mình 【đứng đắn】 họa làm trung đi ra tiên tử, đáy lòng một trận may mắn.

Quả thật phải may mắn;

Minh lừa dối, khụ, ngôn ngữ thuyết phục Kim Quang Thánh Mẫu chờ người thời, chỉ là cải biến một chút lí do thoái thác, vẫn chưa vận vẹo sự thật.

Bằng không, lúc này tại này vị tiên tử trước mặt, thật không tốt giải thích.

Điều này làm cho Lý Trường Thọ càng khắc sâu địa nhận thức đến, kiên trì mình trước đây chế định tất cả hạng nguyên tắc, ra sao đẳng trọng yếu.

Nam nhân thôi, quý tại kiên trì.

Muốn hỏi này vị tiên tử là ai?

Năng tại cái này thời cơ, nguyên nhân Triệu Công Minh sự tìm lại, còn có thể nhượng Lý Trường Thọ tâm tình nổi lên một chút gợn sóng ... Trừ Triệu đại gia có chút sợ hãi Vân Tiêu nương nương, đại khái cũng sẽ không có người bên ngoài.

Lý Trường Thọ cười nói: "Tiên tử đêm khuya đến thăm, không biết bởi vì chuyện gì?"

"Ta tự đại ca bên kia lại đây, " Vân Tiêu ôn nhu nói , nhưng thoại chỉ nói một nửa liền dừng lại.

Nàng đem một đôi nhu đề lưng ở sau người, thân thượng váy dài giống như lấy vân phưởng sa làm thành, có một loại khinh phiêu phiêu mềm nhũn khuynh hướng cảm xúc;

Mỗi khi nàng đi lại thời, dưới chân giống như đều có hai luồng hơi hợt mây trắng tương tùy, mặc dù tại này thế tục hành tẩu, cũng không nhiễm thế tục nửa phần vô cầu.

Nhưng mà, Lý Trường Thọ nhưng không lòng dạ nào thương thức gần ngay trước mắt loại này cảnh đẹp, đáy lòng ý niệm trong đầu nhanh quay ngược trở lại, tinh tế phân tích.

Này vị tiên tử... Lại đây vẫn tội ?

Không nên, Triệu đại gia nhiều nhất chỉ là nói cản lại Tây Phương Giáo cao thủ, bắt quá khả năng nói cho Vân Tiêu, là như thế nào ngăn lại .

Lý Trường Thọ trong thời gian ngắn liền có ứng đối phương pháp, cười nói: "Công Minh tiên bối khả mạnh khỏe?"

"Đại ca tất nhiên là mạnh khỏe , " chợt nghe Vân Tiêu nhẹ giọng đạo, "Ta đã nghe đại ca nói.

Nguyên nhân đạo hữu khuyên bảo hoàng long sư huynh tương trợ Long tộc thời, đại ca cảm thấy hãn cũng nên xuất thủ, liền xuất thủ tương trợ, không duyên cớ làm cho hạ nhân quả.

Đạo hữu, ta tới đây chỉ là muốn hỏi, ngươi lúc ấy là có tâm còn là vô ý?"

"Vô ý, " Lý Trường Thọ nghiêm mặt nói, "Việc này quả thật chỉ là vừa vặn rồi, ngày ấy sự có tiên căn, hoàng long tiên bối bị người tính kế, Công Minh tiên bối hướng trước cứu, lại nương Hoàng Long chân nhân gọi ta đi qua..."

Lập tức, Lý Trường Thọ đem Nam Hải phản đưng đồ sứ một hai sự, đơn giản rõ ràng nói tóm tắt địa nói một lần.

Đối với Vân Tiêu, Huyền Đô Đại Pháp Sư loại này cường giả, tốt nhất chiêu thức chính là không có chiêu thức, kiên trì 【 dùng thiệt tình hoá cơ duyên 】 sách lược, đồng thời đem tự thân vị trí bày chính.

Vân Tiêu sau khi nghe xong, thoáng ngâm khẽ, bất giác khẽ thở dài tiếng, lo lắng nói:

"Đại ca hiện đến nay, đã mất nhưng viển cổ thời kia phân cần thận chặt chẽ.

Chúng ta huynh muội bốn người tự viển cổ tu hành đến nay, tu vi càng sâu, bản lĩnh càng mạnh, tại trong thiên địa gây thù hãn cũng lại càng đa.

Trong hồng hoang đang có Thánh Nhân, càng là hướng tới loại này cảnh giới hành tẩu, càng biết đó là không thể vượt qua cao sơn, giống như là này tồn tại muốn đánh giết chúng ta huynh muội, vẫn như cũ dễ như trở bàn tay.

Huynh trưởng, tựa hồ đã đã quên này chút."

Lý Trường Thọ: ...

Ngài nếu về sau năng một mạch nhớ được này chút đạo lý, mà lại gặp được sự đùng cấp trên, kia kết cục định sẽ không loại kia thâm.

"Tiên tử, " Lý Trường Thọ đạo, "Công Minh tiên bối đến nay tu vi cao thâm, linh bảo mạnh mẽ, Tiết Giáo như mặt trời ban trưa, nhưng cũng không cần quá mức lo lắng."

Vân Tiêu cười khẽ tiếng, ôn nhu nói: "Đạo hữu đã năng xuất diệu pháp, khúc tây, cứu long, ứng Thiên Đình, tất nhiên là năng nhìn thấu này chút, cần gì phải loại này hồng ta?"

"Ách... Có chút thoại, tiên tử nói , ta nhưng nói không chừng."

"Đạo hữu chê cười.

Vừa mới nghe nói đạo hữu khuyên bảo kim quang sư muội buổi nói chuyện, Vân Tiêu đáy lòng cũng nhiều vài phần cảm khái."

Vân Tiêu quay đầu nhìn chăm chú vào bên cạnh này vị lão thần tiên, lại ôn nhu hỏi nói: "Đạo hữu rõ ràng chỉ là thanh, trung đạo tâm, vì sao nhưng muốn ra vẻ loại này lão thái?"

Lý Trường Thọ cười khổ tiếng, Vân Tiêu tiên tử quả nhiên là cái... Đại đứra bé lạnh lợi.

Này đều nhanh bả hấn đáy nhìn thấu !

"Loại này bên ngoài, chỉ là vì thuận tiện hành sự, " Lý Trường Thọ thở dài, "Thanh niên sắc sảo quá lộ, trung niên dễ thấy âm trầm, chỉ có loại này mặt mũi hiền lành lão giả bộ đáng, năng nhượng nhiều người vài phần tin cậy."

Vân Tiêu khen: "Đạo hữu nghĩ đích mưu thật chu toàn ổn thỏa."

"Bất quá là thực lực bất túc, chỉ có thể chiếu cố toàn bộ tự bảo vệ mình."

Lý Trường Thọ khẽ cười nói câu, cũng coi nhãn Vân Tiêu tiên tử chếch nhan.

Hôm nay, phải sẽ không...

Này vị Vân Tiêu nương nương, chính là tìm đến hần nói chuyện tâm đi.

Lại nghe Vân Tiêu nói:

"Đạo hữu cần phải năng nhìn đến ta Tiết Giáo nội tai họa ngằm trùng trùng, giáo trung luyện khí sĩ tốt xấu lẫn lộn, có chút đạo hữu mặc dù không thể nói phẩm hạnh không hợp, nhưng hồ đồ, thiện bị người lợi dụng.

Hôm nay kim quang sư muội tới tìm đạo hữu, đạo hữu ứng đối, ta đều xem tại đây mắt, thực có thể nói cẩn thận."

Vân Tiêu lời nói khinh đốn, nhìn Lý Trường Thọ, lại nói: "Ta cũng không phải có ý ở bên nghe lén, chỉ là không muốn hiện thân cùng mấy người bọn họ tương kiến, không duyên có tăng thêm phiền toái."

"Vãn bối hiểu được, " Lý Trường Thọ cười nói, "Kim Quang Thánh Mẫu lo lắng Công Minh tiên bối, vãn bối cũng lý giải lắm."

"Ai, đại ca loại này, quả thật làm ta lo lắng."

Vân Tiêu đứng ở không trung kia luân vàng trắng cô độc, tiếng nói linh hoạt kỳ ảo khinh niều, "Ta kia hai vị muội muội cũng là hồ nháo tính tình, đại ca đến nay lại có chút bất đem người bên ngoài đặt ở nhãn trung.

Gần đây ta tu hành thời, luôn luôn một chút tâm thần không yên, sợ là đã có gì kiếp nạn ứng ở tại đại ca của ta thân thượng.

Hai vị muội muội ta năng cấm đủ tại Tam Tiên Đảo, nhưng đại ca chung quy là ta huynh trưởng...

Đến nay hần đối với người khen không dứt miệng, có chút thương thức, hần đối ta nhưng là có chút tránh né, đạo hữu mà nói, có lẽ so với ta khuyên bảo còn muốn có tác dụng.

Đạo hữu, có không giúp ta xuất cái chủ ý?"

"Cái này..."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, chủ ý tự nhiên là có, biện pháp cũng rất đa, tổng thể ý nghĩ chính là đòn hiểm một chút Triệu đại gia, làm nhất làm Triệu đại gia tâm tính.

Nhưng liên lụy nhân quả quá lớn, mình làm như vậy cũng có chút quá bất địa đạo, tốt nhất còn là không đếm xia đến.

"Còn là phải đợi Công Minh tiên bói mình cát liễu khuy, huých vách tường, mạnh mẽ can thiệp là vô dụng."

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, lại nói: "Hoán làm là tiên tử, đến nay nếu là bị mình hai vị muội muội thuyết giáo, đáy lòng nên như thế nào làm nghĩ?"

Vân Tiêu ôn nhu nói: "Như các nàng nói có đạo lý, ta tự nhiên hội nghe theo."

"Nhưng Công Minh tiên bói... Hảo da mặt, " Lý Trường Thọ đạo, "Đại khái đạo lý, ta là văn bói, cũng không dám nhiều lời.

Tiên tử có thể tại phương diện này tìm một chút biện pháp."

"Ai..."

Vân Tiêu chậm rãi thở dài, đứng ở hành lang gấp khúc một bên, đôi mi thanh tú khinh túc, không ngừng suy tư.

Cũng là vì mình nghĩa huynh thao nát tâm.

Lý Trường Thọ đột nhiên có chút cảm động lây, nghĩ mở miệng khuyên nhiều vài câu, rồi lại lý trí địa nhắm lại miệng.

Gần nhất không có thích hợp lập trường, thứ hai hội gây ra không cần thiết nhân quả.

Xem Vân Tiêu tựa hồ có chút buồn bực, Lý Trường Thọ liền tìm cái những lời khác đề, chủ động tán gẫu nổi lên họa làm nên sự;

Vân Tiêu tại Lý Trường Thọ này, không năng muốn tới gì 'Khuyên đại ca' biện pháp, cũng chỉ có thể đem việc này tạm thời đặt ở cảm thấy, cùng Lý Trường Thọ tại Hải Thần miếu nội bước chậm, chuyện phiếm một hai.

Loại này đi dạo nhưng lại giằng co nhất cái thời thần, nhưng thật ra Lý Trường Thọ hoàn toàn không nghĩ tới ...

Vân Tiêu cáo từ rời khỏi thời, Lý Trường Thọ đáy lòng đầu tiên là nhẹ nhàng thở ra, tùy theo lại có nhân nhạ bất đắc dĩ.

'Đáng quý chỗ, ở chỗ nặng tình nặng nghĩa;

Hung hiểm trùng trùng chỗ, cũng ở chỗ nặng tình nghĩa.'

"Chậc, khó làm."

Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân lắc lắc phát trần, vận chuyển thổ độn, thân hình tại Hải Thần miếu hậu viện biển mất không thấy.

Một lát sau, Tiểu Quỳnh Phong, đan phòng mật thất trung.

Lý Trường Thọ mở hai mắt, thi triển biến hóa thuật rời khỏi chỗ đó, bản thể xuất lai đi một chút hít thở không khí.

Hoàng gia phòng cờ bạc trung, chiếu sáng pháp bảo tản ra nhu hòa ánh sáng.

Lý Trường Thọ vốn là muốn này lâu các mệnh danh là 'Tứ tam lạc phòng', thỉnh Tử Cữu làm hình tượng đại sứ, liền chính là...

Tứ tam Tử Cữu · Tiểu Quỳnh Phong phòng cờ bạc.

Nói đùa, nói đùa.

Lý Trường Thọ tại phòng cờ bạc từ ngoài đến quá, nghe bên trong tiếng hoan hô tiếu ngữ, cũng vẫn chưa vào quấy rầy.

Dù sao đêm dài người tỉnh thời, mình một đại nam nhân, tới gần men say chính hàm tam cái muội tử... Khụ, hai vị như hoa như ngọc nữ tử cộng thêm một vị nữ hung thân thân chu, dễ dàng phát sinh một ít tốt đẹp lại không cần thiết sự kiện.

Đi đến phía sau núi, nhìn một cái mình trông kia chút linh thụ, lại đi nhìn nhìn bị đại trận bao phủ tiên đạo mau tốc đào tạo căn cứ.

Chờ hấn chuyển hết này một vòng, thiên đã là tảng sáng, kim ô mọc lên ở phương đông, trong thiên địa đa một phần xao động, thiếu một ít mát lạnh.

Quyết định .

Sau này nếu mình có năng lực, tại không đúng tự thân tạo thành bất luận tiêu cực ảnh hưởng điều kiện tiên quyết hạ, vừa phải địa cấp Triệu đại gia xuất xuất chủ ý, giúp Triệu đại gia trốn rơi kia tràng chết kiếp...

Chỉ cần Triệu đại gia bắt gặp chuyện không may, Vân Tiêu tiên tử cần phải liền sẽ không liên lụy tiên Phong Thần đại kiếp nạn trung.

Bất quá, việc này còn thập phần xa xôi;

Lý Trường Thọ đến nay vẫn như cũ bất xác định Phong Thần đại kiếp nạn sẽ ở khi nào khởi động, dù sao tiếp qua vài thập niên, hấn có thể sớm lên bờ, tự sẽ không lại đi lội này trì hỗn nước.

Cẩn thận ngẫm lại, việc này thật đúng là rất phiền toái.

Bỗng nhiên, Lý Trường Thọ tiên thức bắt đến, nhất danh tuần tra đệ tử, lái tiên hạc hướng Tiêu Quỳnh Phong bay tới...

Tiên môn ở ngoài, tựa hồ có một nam một nữ hai người...

Tìm đến tiêu sư tổ ?

Lý Trường Thọ vừa muốn hướng trước đem này đệ tử ngăn lại, miễn cho sư tổ cùng Phú Quý thượng nhân xấu hổ, nhưng hắn còn chưa cười mây, tiên thức lại bắt đến, bên hồ nhà cỏ kết giới mở rộng ra!

Chợt nghe nó nội truyền đến một tiếng kêu ngạo địa tiếng cười to...

"Ha ha ha!

Về sau Phú Quý người thì là ta lâm giang tán người người!

Yên tâm, ta hội đối với người phụ trách !"

Lại nghe Vong Tình thượng nhân khẽ cười nói: "Là, hết thầy đều tôn phu nhân nói ."

Phu, phu nhân...

Lý Trường Thọ khloe miệng nhất phiết, cảm giác mình nha có điểm ngứa, tiếp tục tự mình địa ở trong núi bước chậm, không đa quản việc này.

Không bao lâu, kia đệ tử rơi vào nhà cỏ trước, bả bảo nói ngoài cửa có hai vị tự xưng là Giang Lâm Nhi sư thúc tổ bạn tốt tới tìm;

Giang Lâm Nhi tại phòng trong có chút bối rối địa trả lời một tiếng, đi tới chính là... Vong Tình thượng nhân.

Kia đệ tử đầu nhất nghiêng, theo sau vội vàng cúi đầu làm đạo vái chào, hai mắt bên trong lóe ra vô cùng lợi hại quang mang.

Bát quái đại đạo!

Quần áo dài y Vong Tình thượng nhân mở miệng nói: "Nàng không tiện ra nghênh đón, mang bốn tọa tiến đến."

"Ai, ai, sư bá tổ ngài trước hết mời, đệ tử phi tương đối chậm."

"Thiện."

Lý Trường Thọ âm thầm quan sát vài lần Vong Tình thượng nhân, bất giác trước mắt sáng ngời.

Một đêm xuân phong thổi Thanh Trì, Vong Tình thượng nhân đại đạo viên mãn ý, càng tăng vài phần!

Khó khăn bất thành, Âm Dương điều hòa còn có loại này công hiệu?

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, lập tức hiểu được, này là Vong Tình thượng nhân yên tâm đày tích tụ sự, đạo tâm viên mãn vô cấu duyên có.

Song tu có lợi ở độ Kim Tiên kiếp loại sự tình này, Lý Trường Thọ tự nhiên là không tin .

Này không hề tiên đạo lý luận ủng hộ.

...

Cùng lúc đó, tam nghìn thế giới, khoảng cách ngũ bộ châu không xa nhất phương tiểu thế giới trung.

Đại thế giới, tiểu nghìn thế giới, đều là long phượng phá vỡ viễn cổ Hồng Hoang sau đó, Hồng Hoang mảnh nhỏ biến thành;

Cái gọi là đại thế giới, là chỉ Âm Dương, Ngũ Hành cân đối, liền là phạm nhân cũng khả bình yên sinh tồn, có sung mãn linh khí, nguyên khí, mà lại diện tích lãnh thổ mở mang.

Mà đại đa số tiểu nghìn thế giới, nguyên nhân Ngũ Hành không trọn vẹn, đại đạo khó khăn toàn bộ, đa hội cấu trúc xuất một ít kỳ quái cảnh sắc.

Lúc này, một chỗ chỉ có đại dương mênh mông đại trạch tiểu thế giới trung, mặt nước nhấc lên nghìn trượng ba đào dần dần quy về bình tĩnh, mà ở đại trạch cái đáy, nhất tràng đại chiến vừa mới hạ xuống màn che.

Nhất điều cả người bất mãn màu đen vảy tam đầu giao long phủ phục tại đại trạch cái đáy nước bùn trung, bị từng đạo kim quang hóa thành xiềng xích chặt chẽ khôn chum.

Tại này đầu giao long quanh mình, tam đạo thân ảnh tách ra dòng nước, chậm rãi bay tới.

Như Lý Trường Thọ năng xem ở đây, chắc chắn phát hiện, này ba người...

Hắn đều đánh quá giao tế.

Ở giữa nhất người là kia lưng còng lão đạo, Tây Phương đại Thánh Nhân môn hạ Tam đệ tử;

Này lưng còng lão đạo thân chu đạo vận kích động khó khăn bình, hiển nhiên, hấn phong trần này đầu thực lực mạnh mẽ tam đầu giao long, cũng là vận dụng không ít thực lực...

Tại lưng còng lão đạo thân tả, chính là một thân huyết sắc sa y Văn Tịnh đạo nhân;

Lưng còng lão đạo thân hữu, còn lại là thân chu huyền phù lục bả màu vàng ngấn nhận thanh niên đạo giả...

Kim Thiên.

Kia tam đầu giao long ánh mắt bên trong tràn đầy phẫn nộ, phẫn nộ hạ tàng liền là tuyệt vọng.

"Tây Phương Giáo! Các ngươi sao không giết ta!"

Nhưng mà, này tam đạo thân ảnh, chính là cũng không nhìn hấn cái nào.

Lưng còng lão đạo chậm rãi nói:

"Này đầu hắc lân giao vốn là Tây Hải long cung tiên giao binh nhất danh tướng lĩnh, tại tiên giao binh trung thuận có uy vọng.

Sau nguyên nhân việc vật bị long cung đuổi đi, các ngươi đưa hấn thu phục, khả mượn hấn tay, xúi giục tiên giao, bị thương nặng Tây Hải long cung."

Văn Tịnh đạo nhân bình tĩnh địa gật gật đầu;

Một bên Kim Thiên hai tay ôm quyền, cười nói: "Phó Giáo Chủ ánh mắt sâu xa, phi chúng ta khả cập."

"Ân, " lưng còng lão đạo lạnh nhạt nói: "Xuất thủ đưa hấn nguyên thân thu phục."

Văn Tịnh đạo nhân tự nhiên mà vậy địa liền chỉ điểm trước chạy, đầu ngón tay nổi lên huyết quang, tự nhiên là muốn thi triển huyết văn phương pháp.

Đây chính là năng sở trường tuyệt hoạt.

Nhưng này lưng còng lão đạo rồi lại đạo câu: "Văn Tịnh ngươi đến nay không chế cao thủ đã qua đa chút, này giao long khiến cho Kim Thiên đến đi."

Văn Tịnh đạo nhân nhẹ nhàng nhú mày, nhưng chưa nói thêm cái gì.

Kia Kim Thiên cúi đầu hướng trước, tầm mắt dư quang liếc mắt Văn Tịnh đạo nhân, khước miệng lộ ra nhàn nhạt ý cười.

Đội Kim Thiên đi đến kia giao long thật lớn thân hình trước, lưng còng lão đạo nhìn về phía Văn Tịnh đạo nhân, trong tay cầm xuất nhất chỉ ngón cái lớn nhỏ huyết kiến, lạnh nhạt nói:

"Còn có có là trọng yếu hơn sự giao làm cho ngươi.

Vật ấy tên là khóa thân truy hồn điệp, khả do hóa thân nguyên thần lực, tập trung hóa thân gốc rễ thể.

Ba năm trong khi, tìm ra Nam Hải Hải Thần bản thể, âm thầm xử trí, chớ có bại lộ tự thân."

Văn Tịnh đạo nhân khước miệng buộc vòng quanh một chút quyền rũ ý cười, đem kia huyết kiến nhận lấy, hạ thấp người hành lễ.

"Thuộc hạ, nhất định sẽ không nhượng Phó Giáo Chủ thất vọng."

-----oO-----

Đệ nhị bách hai mươi chín chương thổ khôn tam ... quật

Tiểu Quỳnh Phong, tài đậu đại trận nội;

Chính nghiên cứu kiểu mới tạp giao tiên đậu kỹ thuật Lý Trường Thọ, đáy lòng không hiểu có một tia rung động.

Hắn cẩn thận hiểu rõ, nhưng chỉ là cảm ứng được, tựa hồ có chuyện gì tại quay chung quanh mình phát sinh...

Này rung động tới đột nhiên, đi cũng mau, còn chưa hảo hảo cảm thụ, rung động liền tùy theo biến mất không thấy.

Có người ở tính kế bản Nhân Giáo tiểu đệ tử?

Lý Trường Thọ buông cái cuốc, ngừng tay trung việc nhà nông, sắc mặt thập phần ngưng trọng.

Loại này rung động, chắc là có thể uy hiếp đến hắn bản thân tính kế...

Mình hiện đến nay đều là dựa giấy đạo nhân bên ngoài làm việc, tại phòng suy diễn này nhất khối, không chỉ có có nhiều tiểu vật, cũng có Thái Thanh Thánh Nhân lão gia xuất thủ vì hấn che đậy thiên cơ.

Chẳng lẽ, là môn nội có người muốn nhằm vào mình?

Này cũng bắt quá khả năng;

Môn nội hiện tại, đại đề mà nói, đã không ai năng chính diện uy hiếp hấn.

—— tự trăm đạo cảnh không phải bạch trăm , phổ thông Kim Tiên ở trước mặt hấn, đã không còn rồi gì uy áp.

Hơn nữa, hấn cũng một mực giám sát môn nội;

Phạm là cùng mình có khả năng sinh ra xung đột Chân Tiên, Thiên Tiên, cơ bản đều tại hấn ngày thường 'Định kỳ khảo sát' trong phạm vi...

Luyện khí sĩ linh giác nhắc nhở, đáy lòng rung động, tóm lại sẽ không là tin đồn vô căn cứ.

Lý Trường Thọ giờ phút này thu thập hảo chỗ đó, nhanh chóng kiểm tra rồi hạ đại trận các nơi, đã đem tâm thần na hồi vốn thể, tay phải cấu làm ngón tay, bắt đầu tinh tế suy tính.

Bất quá mấy cái hô hấp, hấn liền có rồi kết quả, rất rõ ràng buông tha này hoàn toàn không có ý nghĩa hành vi, cảm xuất giấy bút, lần lượt bắt đầu phân tích.

Không có biện pháp, suy tính cửa này thân thông, cùng tự thân tuổi tác, tu vi cảnh giới, cùng Thiên Đạo khoảng cách tương quan, kỳ thật chính là tìm đạo thiên cơ.

Nhượng Lý Trường Thọ trở tay không kịp là, này rung động rất nhanh lại xuất hiện, nhưng tùy theo lại biến mất không thấy.

Lại một lát sau, Lý Trường Thọ nghênh đón đệ tam ** linh giác run rẩy...

Cái quỷ gì?

Khó khăn bất thành, năng uy hiếp đến mình người kia, còn tại do dự?

Lý Trường Thọ chau mày, nhìn mình trên tờ giấy trắng họa hạ kia nhất điều điều giảng khắp nơi cổ sự tuyên, đáy lòng cũng nhịn không được đích nói vài câu.

Năng uy hiếp đến mình bản thể phương thức, đến nay chỉ có tứ điều ——

Đệ nhất là đột nhiên có đại năng đến rồi phát cấu, không nên bị giết Độ Tiên Môn;

Đệ nhị chính là căn cứ giấy đạo nhân sở lưu lại lỗ hồng, tìm được mình bản thể;

Đệ tam, liền là năng xâu chuỗi khởi 'Độ Tiên Môn đệ tử' cùng 'Nam Hải Hải Thần' quan hệ tiêu lão thiết, Ngao Ất.

Đệ tứ điều tương đối hoang đường, nhưng cũng có khả năng tính, đó chính là nhà mình Thánh Nhân lão gia nhìn tự mình không vừa mắt, thổi khẩu khí bả mình thổi thành cặn bã cặn bã bụi...

Này trong đó khả năng tính lớn nhất, liền là đệ nhị, đệ tam điều.

Có thể trước làm bài trừ pháp.

Lý Trường Thọ lúc này dụng thần niệm liên lạc Ngao Ất, hai người thần niệm tại An Thủy Thành chủ thần miếu thần tượng giữa cầu kết, tiến nhập cảnh trong mơ bên trong.

Lý Trường Thọ cẩn thận 'Đề ra nghi vấn' một lần Ngao Ất, bả Nhị Giáo Chủ làm đều có chút khẩn trương.

Hoàn hảo, Nhị Giáo Chủ chịu đựng này sóng thẳm tra...

Lý Trường Thọ lại cùng Ngao Ất hỏi han vài câu, có quan hệ Kim Ngao Đảo hiện đến nay 'Dư luận gió hướng'.

Theo Ngao Ất tận mắt nhìn thấy, kia Kim Quang Thánh Mẫu hỏi Kim Ngao Đảo sau đó, tìm lai không ít bạn tốt, nói có quan hệ Nam Hải Hải Thần cùng Tiệt Giáo 'Duyên pháp', giải thích rõ ràng cũng không phải là Nam Hải Hải Thần có ý tính kẻ bọn họ Công Minh sư huynh.

Kim Quang Thánh Mẫu lại nói, Nam Hải Hải Thần 'Một lòng vi Đạo Môn, không dính bách nhân quả', đem Nam Hải Hải Thần cùng Hải Thần giáo tại Tiệt Giáo phong bình, vẫn hỏi rồi đại bán...

Chặt đứt thần niệm, Lý Trường Thọ lại chăm chú nhìn trước mặt này trương giấy trắng.

Người thứ ba tuyển hạng phát sinh xác suất rơi chậm lại đại bán.

Kia có khả năng nhất phát sinh tình hình...

Đại Pháp Sư nói lậu miệng?

Khu, là giấy đạo nhân khả năng xuất vấn đề ...

Giấy đạo nhân cũng không phải gì đó viên mãn thần thông, cứ việc Lý Trường Thọ đã xem như cuối cùng tâm lực đi hoàn thiện, vẫn như cũ không khỏi để lại rất nhiều tai hoạ ngầm;

Mà này chút tai hoạ ngầm, Lý Trường Thọ ngay từ đầu chính là biết được, cũng làm một chút phòng bị.

"Xem ra, phòng bị còn chưa đủ."

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, mắt nhìn kia hai khối cửu chuyển kim đan, nhắm mắt, ngưng thần, điều động các nơi giấy đạo nhân, nương năng tiềm tàng tiềm tàng càng sâu một ít, bất quá ổn thỏa liền trực tiếp tự hủy.

Không bao lâu, Lý Trường Thọ đã là hoàn thành một lần tự kiểm.

Mà kia phần đáy lòng rung động, lại xuất hiện...

"Còn chưa đặt lễ đính hôn chủ ý?"

Lý Trường Thọ khẽ cau mày, như hấn có Đại Pháp Sư thần thông bản lĩnh, quả nhiên là muốn xé mở Càn Khôn tham cái đầu đi qua, hỏi một câu đối phương muốn hay không xuất thủ.

Đương nhiên, tốt nhất là vĩnh viễn đừng xuất thủ...

Cùng lúc đó, Linh Sơn dưới chân nào đó cái không chớp mắt động phủ trung.

Văn Tịnh đạo nhân nằm nghiêng tại mình bảo tháp thượng, nhìn lòng bàn tay này chỉ không ngừng rung động huyết kiên, chốc chốc đôi mi thanh tú khinh nhãn, chốc chốc mi giác giãn ra...

Nàng quả thật là tại do dự.

Đạo không phải tại Nhân Giáo cùng Tây Phương Giáo giữa do dự. —— nàng đã là đối Tây Phương Giáo hoàn toàn hết hy vọng, lại tại Nhân Giáo kia thấy được nhất điều quang minh đường bằng phẳng.

Hoán làm là ai, chỉ cần không phải mất trí, đều sẽ làm ra sáng suốt lựa chọn.

Tây Phương, căn bản đâu không lại Nhân Giáo kia ít ỏi mấy người.

Hôm qua kia lưng còng lão đạo, cho nàng này huyết kiên, còn nói cái gì 'Trọng dụng' các loại mà nói...

'Quả thật nghĩ đến bản nữ vương đại nhân là kia ít không lịch sự nữ tử, loại kia hảo lừa bịp?'

Nàng năng rõ ràng cảm giác được, tại Tây Phương Giáo bên này, nàng đã là có lợi thể liền khả bỏ qua quân cờ...

Đã nói lần này vị kia Thánh Nhân đệ tử an bài.

Vô luận là ai, trừ Thánh Nhân lão gia tự mình xuất thủ, suy diễn Nam Hải Hải Thần, cuối cùng cho ra kết quả, đều là Thái Cực Đồ cảnh cáo.

Này thuyết minh gì?

Thuyết minh Nam Hải Hải Thần tại Nhân Giáo bên trong hết sức quan trọng, có thể được Thánh Nhân trực tiếp bảo hộ!

Trước bất cân nhắc nàng đến nay đã là quy thuận Nhân Giáo 'Đùi đẹp Nhị Ngũ Tử' thân phận.

Nhượng nàng dùng này chỉ con bướm, tìm ra Nam Hải Hải Thần chân thân xử lý, kỳ thật liền tương đương với là bà nàng ném tới Đâu Suất Cung trung lò bát quái nội.

Nàng như xuất thủ, đắc thủ, cái kia nam nhân —— Huyền Đô Đại Pháp Sư, làm sao có thể bắt đánh giết nàng?

Lại nói, đến nay kia Nam Hải Hải Thần, Nhân Giáo tiểu pháp sư, chính là nàng duy nhất cùng Nhân Giáo liên lạc người, nàng sao lại làm loại này tự hủy sinh lộ sự...

Văn Tịnh đạo nhân cũng không lo lắng, mình nên như thế nào ứng đối việc này;

Chỉ cần đem việc này nói cho Nam Hải Hải Thần, đối phương tự nhiên sẽ có pháp giải phương pháp.

Hiện đến nay, nàng do dự, chính là...

'Muốn hay không dùng cái này đồ vật, bà cái này tiểu pháp sư chân thân tìm ra trêu đùa một phen?'

Văn Tịnh đạo nhân cặp kia hẹp dài phượng nhãn lại mị, đáy mắt mang theo vài phần trêu tức, vài phần bồn chồn.

Nàng cũng là bị cái này Nam Hải Hải Thần tính kế nhiều lắm, thế cho nên đáy lòng có chút oán khí...

"Hừ, bản nữ vương muốn làm liền làm, có thể như thế nào?"

Lập tức, Văn Tịnh đạo nhân lần thứ sáu ngồi dậy lại, đầu ngón tay tựa hồ muốn lập tức trục phá này chỉ huyết kiếm, nhưng chỉ kém chút xíu, nàng tiêm chỉ lại khó khăn lắm dừng lại...

Tuy nói tìm được người này bản thể trên cột một phen, quả thật năng lối ra ác khí, nhưng loại này đã có chút nguyên nhân tiêu thất đại, càng dễ dàng chọc giận Nam Hải Hải Thần...

Sợ?

Nàng tự nhiên là không sợ, chẳng qua là có lý trí tự hỏi cơ sở thượng, có như vậy một chút từ tâm thôi.

Vấn Tịnh đạo nhân đáy lòng không ngừng quay lại xuất, mình vài lần cùng này vị Nhân Giáo đệ số 3 nhân vật chạm mặt tình hình...

Mỗi một lần, bọn ta có tâm phát hiện;

Mỗi một lần, người này đều nhượng nàng đáy lòng lại đa vài phần kiêng kị.

Hơn nữa rất có khả năng, cái này tiêu pháp sư không chỉ là Nhân Giáo người trong đơn giản như vậy, hẳn sau lưng Thánh Nhân, thậm chí cũng không chỉ là Thái Thanh Thánh Nhân này một vị.

【thôi, còn là trước đem việc này cùng hẳn âm thầm thương nghị một phen...】

Vấn Tịnh đạo nhân chính muốn thu hồi ngón tay, nhưng nàng hai mắt bên trong xẹt qua một chút tức giận, nâng tay đã đem này huyết kiểm trực phá.

Nàng là ai?

Nàng chính là huyết sí hắc văn bộ tộc nữ Vương đại nhân, năm đó rong ruổi biển máu 【góc】 một đời cường giả!

Kia huyết kiểm trực tiếp vỡ ra, nhất từng đợt từng đợt huyết quang hội tụ, nhất chỉ lóe ra u lãnh thanh quang, cả người bán trong suốt con bướm nhẹ nhàng khởi vũ, rơi vào Vấn Tịnh đạo nhân đầu ngón tay.

'Hừ! Chỉ cần nhượng ta tìm được người!

Cùng lắm thì chính là nhận cái sai, người còn có thể đánh giết ta bất thành?'

...

Đến rồi!

Dưới đất mật thất trung, Lý Trường Thọ tinh thần chấn động, này một cái chớp mắt, đáy lòng linh giác nhảy lên vô cùng rõ ràng.

Đối phương còn là xuất thủ !

Lý Trường Thọ ngừng thở, lập tức khởi thân, thi yên độn xuất dưới đất mật thất, bản thể cười mây hương tới Phá Thiên Phong vệt vàng mà đi.

Đến Bách Phàm Điện, đi đến Thánh Nhân bức họa hạ, Lý Trường Thọ tại trong tay áo lấy ra tam chu lại thô lại dài cao hương, cấp Thánh Nhân lão gia tục thượng, lại thành tâm quý lạy, đáy lòng nói:

'Đệ tử vô sự sở cầu, chỉ là vệt tới ngài trước hương, cầu cái tâm an.'

Liên như hần ngày thường, mỗi ba tháng một lần hằng ngày dâng hương loại kia, bức họa không hề khác thường.

Các vị ngoại vụ trưởng lão đôi này đã là kiến đa không trách.

Lý Trường Thọ nhắm lại hai mắt, lẳng lặng đợi nguy hiểm buông xuống, tâm thần toàn bộ khai hòa, toàn lực giám sát mấy chỗ yếu hại nơi:

Độ Tiên Môn sơn môn, Nam Hải bên bờ An Thủy Thành Hải Thần Giáo Chủ thần miếu, Đông Hải giấy đạo nhân quân đoàn ẩn thân chỗ.

Nhưng Lý Trường Thọ tâm thần căng thẳng nhất cái thời thần, đáy lòng đột nhiên báo động khinh khởi!

Lý Trường Thọ thần niệm, lập tức buông xuống ở tại một chỗ không chớp mắt Hải Thần miếu nhỏ trung...

Nhưng hần đã tới chậm nửa bước, chỉ bắt đến một đạo cười mây rời khỏi khỏi ngô thân ảnh, đối phương tu vi không kém, đảo mắt biến mất ở tại chân trời...

Quả nhiên có địch nhân.

Lý Trường Thọ lập tức liền muốn khởi động giấy đạo nhân tiến đến ngăn chặn, thử, nhưng hần đáy lòng vừa động, nhưng đem điều này, đó ý niệm trong đầu nhấn đè ép .

Không thể cấp.

Như sở liệu không sai, đối phương cố ý kinh động mình, có khả năng chính là nghĩ dẫn mình hóa thân hiện thân...

Thói quen tính ỏn một tay, xem đối phương mặt sau có gì cử động.

Lại nửa canh giờ...

Kia đạo thân ảnh lại xuất hiện ở tại nơi nào đó Đại Thành Hải Thần miếu trung, cũng chỉ là đi dạo một vòng bước đi, cố ý hiển lộ hạ tự thân cảnh giới.

Thiên Tiên cảnh đỉnh cao?

Bảo thủ phòng chừng, có khả năng là Kim Tiên nguy trang xuất .

Này dẫn mình hóa thân xuất động ý tứ hàm xúc, không khỏi cũng rõ ràng chút...

'Đừng lại là Tây Phương tại ra chiêu.'

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, đáy lòng càng là kiên định tị mà không hiện ý niệm trong đầu.

Kế tiếp nửa ngày, đối phương liên tục hiện thân sáu lần, thậm chí có một lần còn có ý cùng Hùng trại thân sứ nổi lên xung đột, đã thương hai gã thân sứ.

Nhưng mà Lý Trường Thọ hôm nay hóa thân, chính là hoàn toàn bắt thò đầu ra, liên tục...

Ồn một tay.

"Còn không mắc câu?"

Nam Hải nơi nào đó đáy biển khe đá trung, Văn Tịnh đạo nhân nhện không được khoe miệng run rẩy vài cái.

Quả nhiên không hổ là có thể đem nàng thu phục Hải Thần, so nàng trong tưởng tượng còn muốn khó đối phó, khừu giác như thể nhạy cảm.

"Hôm nay quả thật, muốn với ngươi lại phân cái cao thấp."

Lập tức, Văn Tịnh đạo nhân khoe miệng lộ ra vài phần quyền rũ say lòng người mỉm cười, bắt đầu mưu hoa nhất sòng... Đại sự.

Một khác mặt, Lý Trường Thọ khởi thân, ly khai Thánh Nhân bức họa trước.

Hắn tổng ở trong này quỳ cũng kỳ cục, mỗi lần té bái nửa ngày chính là cực hạn .

Nhưng, na địa phương là không có khả năng .

Hồng Hoang này hung hiểm âm u hoàn cảnh trung, cũng cũng chỉ có Đâu Suất Cung hậu viện cùng Thánh Nhân lão gia bức họa trước, mới có thể cấp hắn cũng đủ ấm áp.

Lý Trường Thọ liền ngâm khê một tiếng, khê cau mà, thân chu đạo vận nhẹ nhàng rung động, làm ra một bộ muốn đột phá cảnh giới tượng...

Hắn vội hỏi: "Trưởng lão, đệ tử có không tại chỗ đó tạm thời bế quan?"

"Mau, đột phá chính là đại sự!"

"Tạ ơn trưởng lão, " Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, lập tức tại Thánh Nhân bức họa bên trái cách đó không xa ngồi xếp bằng ngồi xuống, tại mình thân chu bố trí một tầng pháp lực kết giới.

Một bên có hai vị Chân Tiên ngoại cảnh vụ trưởng lão xuất thủ, vì hắn bỏ thêm hai tầng tiên lực kết giới...

Ngày thường linh cá linh thịt, cũng là không bạch chờ chịu.

Kể tiếp nửa tháng, Lý Trường Thọ đều tại Bách Phàm Điện trung bế quan đột phá, tu vi cảnh giới tựa hồ muốn đột phá nhất tiểu giai, lại tựa hồ sau lực bất túc.

Trên thực tế, hắn chỉ là tại cùng cái kia nhìn không tới đối thủ, âm thầm giao phong...

Đối phương thế công nhất sóng tiếp nhất sóng, đa dạng phồn đa, nhưng có điểm miệng cạp gan thỏ.

Nhượng Lý Trường Thọ đáy lòng kỳ quái là, đối phương mỗi lần đều là điểm đến tức dừng, tựa hồ tại kiêng kị gì...

Khiến Thọ mê hoặc.

Bất quá tam nhật, đối phương làm sự trình độ, đã đến sắp nhượng phàm nhân tử thương, vì Lý Trường Thọ gia tăng nghiệp chương nông nổi.

Lý Trường Thọ đáy lòng cân nhắc một phen, cho dù là một chút nghiệp chương cũng không phương, vẫn như cũ vững như Thái Sơn, chút nào bất vi sở động.

Mà đối phương tựa hồ chỉ là cố làm ra vẻ, cũng không đối phàm nhân thật sự xuống tay, vài lần làm sự đều là đầu voi đuôi chuột...

Đối phương cũng kiêng kị nghiệp chương? Lý Trường Thọ đáy lòng âm thầm cân nhắc.

Lại quá tam nhật, âm thầm kia người kiến uy bức bất xuất Hải Thần hóa thân hiện thân, tựa hồ đã là tạm thời buông tha...

Nhưng mà, Lý Trường Thọ như thế nào hội phớt lờ?

Kiên nhẫn loại này đồ vật, hắn đa lắm, hiện tại cũng bất quá là ổn đến thứ năm tay...

Ngày hôm đó hoàng hôn, Lý Trường Thọ đột nhiên nhận thấy được, mình nguyên thần tựa hồ tại bị người nhìn trộm!

Đáy lòng báo động đại tác, thần niệm lập tức buông xuống ở tại một chỗ Hải Thần miếu thần tượng thượng...

Hắn thấy được nhất chỉ màu xanh con bướm, tại mình thần tượng chớp mũi bay lên, rơi vào kia khôi ngô nam nhân lòng bàn tay...

Này nam nhân lạnh lùng cười, xoay người cười mây, vội vàng ly khai nơi này Hải Thần miếu.

Lý Trường Thọ: ...

Liên... Này?

Kia màu xanh con bướm, cần phải là năng truy tra nguyên thần lực dị thú, cùng Lý Trường Thọ trước đây sở suy diễn vài loại tình hình chi nhất, nhưng thật ra hoàn mỹ đối thượng .

Lý Trường Thọ một lòng buông xuống... Một phần mười, đem tâm thần chuyên dịch đến nơi nào đó Hải Thần miếu đại miếu trung, lẳng lặng đẳng đối phương tới cửa.

Lại hai cái thời thần sau, này khôi ngô tráng hán cười mây mà đến, dọc theo trong tay con bướm sở chỉ dẫn, rơi vào này chỗ đại miếu hậu viện trung, thấy được tại góc trung lẳng lặng quét lá rụng lão giả.

Này khôi ngô tráng hán lạnh nhạt nói: "Người, chính là Nam Hải Hải Thần?"

Lão giả đồng thời không đáp lời, ngẩng đầu mỉm cười, nhẹ nhàng vuốt cằm, nhưng thân hình lại đột nhiên bị ánh lửa bao bọc, nháy mắt hóa thành tro tàn.

Này là một khối phổ thông người giấy;

Chẳng qua là để lại Lý Trường Thọ một giọt máu huyết, nhữu tạp mỏng manh nguyên thần lực cùng tự thân đạo vận...

Tráng hán nhất thời sững sờ ở nguyên địa, kia con bướm lại kích động cánh, vạch khác một cái phương hướng;

Này khôi ngô tráng hán hừ lạnh một tiếng, lại cười mây mà khôi, hướng tới hạ một chỗ Hải Thần miếu mà đi.

Liên loại này...

Tứ ngũ nay mai, này trắng hán đi theo kia chỉ con bướm, tại Nam Hải bên bờ qua lại xoay quanh, đi suốt thập bát chỗ Hải Thần miếu, chứng kiến ...

Thập bát chỉ phổ thông người giấy tự hủy.

"A! Không lo người tử!"

Nam Hải đáy biển nơi nào đó khe đá trung, Văn Tịnh đạo nhân dùng sức cầm lấy mình hai sợi mái tóc, nghiêng răng nghiêng lợi, mặt cười dữ tợn, đã nhiều ngày đã là mắng không biết bao nhiêu lần Tây Phương lời thô tục.

Cái này Nam Hải Hải Thần, Nhân Giáo tiểu pháp sư, có phải hay không hung ác ngoan độc người nàng không dám kết luận, nhưng đối phương tuyệt đối là cái giả dối đến cực hạn người!

Đều nói thô khôn có ba hàng, đây là cái gì?

Ba trăm quật đều có đi!

Liên này, Tây Phương còn muốn cùng Nhân Giáo đấu? Trực tiếp nhận thua đi, hoàn toàn tính bất quá!

Đột nhiên giữa, Văn Tịnh đạo nhân mượn do kia cái huyết văn con rối, nghe được nhất sợi quen thuộc truyền thanh...

"Ngoạn cú liễu ư? Văn."

-----oO-----

Đệ nhị bách ba mươi chương phải làm nhất cái xuất sắc nữ Vương đại nhân ơ

Nàng, như thế nào bại lộ ?

Vừa rồi này truyền âm, tự nhiên chính là quen thuộc Nam Hải Hải Thần 'Khâu âm' ;

Này tiếng thường thường nhân nhạ 'Văn', nhượng Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng các loại run rẩy.

Nàng làm không rõ, Hải Thần nói là 'Văn' còn là 'Văn', người trước cùng cái sau sở đại biểu cảm xúc rõ ràng bất đồng...

Đáy biển khe đá trung, Văn Tịnh đạo nhân ẩn nấu khởi thân hình, lập tức liền trấn định .

Viễn cổ đến nay, sóng to gió lớn nàng kiến đa rồi, năm đó biển máu đại chiến bọn ta... Ở bên xa xa địa quan sát quá!

Vừa mới bắt quá là không hề dấu hiệu địa bị xuyên qua thân phận, chột dạ rất nhiều, lại biết Nhân Giáo Nam Hải Hải Thần nắm giữ mình sinh tử nhược điểm, lúc này mới thoáng có chút bối rối...

Văn Tịnh đạo nhân nhanh chóng phản ứng lại đây, cảm thấy cái này nhất bụng nước bản Hải Thần, có khả năng là tại trá nàng.

Lại nghe...

"Lần sau ngươi như lại loại này làm, ta thì sẽ bầm mình Đâu Suất Cung, thỉnh Đại Pháp Sư thi khiển trách ở ngươi."

Đạo thứ hai truyền thanh chui vào kia con rối trắng hán đáy lòng, Văn Tịnh đạo nhân nhin không được cười khổ tiếng.

Nàng thật sự bại lộ rồi, còn là rất hoàn toàn địa bại lộ!

Minh đến cùng làm sao lộ ra sơ hở?

Kia con rối trắng hán hô khẩu khí, xoay người đối khắp nơi chấp tay, lộ ra vài phần xấu hổ tươi cười.

Văn Tịnh đạo nhân vừa muốn mượn khối này con rối giải thích vài câu, cũng không đành nàng mở miệng, Hải Thần kia không biết trốn ở nơi nào hóa thân, lần thứ ba truyền thanh...

"Chớ có tùy ý nói chuyện, khối này con rối thôi lui Nam Hải, ngươi tới An Thủy Thành kiến ta."

Nghe nói này đạo truyền thanh, Văn Tịnh đạo nhân chỉ còn cười khổ.

Minh giờ phút này không chỉ có bại lộ rồi, hơn nữa lại một lần nữa, bị đối phương an bài rõ ràng...

Đấu không lại, căn bản đấu không lại.

Nàng này phiên gây sức ép lại đồ cái gì?

Minh biết rõ mình tại âm mưu quỷ kế thượng, hoàn toàn không phải là đối thủ của Hải Thần, càng không thể năng trực tiếp đối cái này Hải Thần xuất thủ, vừa ý đáy chính là có sở không cam lòng...

Kế tiếp nên như thế nào ứng đối?

Thật vất vả đáp thượng Nhân Giáo này điều tuyên, nàng cái này cơ khổ vô y, bị Hồng Hoang đại thời đại sở vứt bỏ nữ Vương đại nhân, rất nhanh có thể nhìn đến xoay người cơ hội, như thế nào liền...

Như hỏi nàng hiện tại tâm tình, kia tự nhiên chính là 【rất hối hận】.

Như muốn cho nàng vấn Hải Thần một vấn đề, kia tất nhiên là 【vì cái gì】.

Minh đến cùng làm sao bại lộ thân phận?

Văn Tịnh đạo nhân nghĩ mãi không ra.

Nàng vốn là muốn, đâu sợ không thể tìm được Nam Hải Hải Thần bản thể, cũng không có thể bại lộ tự thân, cho nên không tiếc bản tôn tự mình đến Nam Hải, gần gũi thao tác khối này dạy dỗ hồi lâu huyết văn con rối.

Chưa từng nghĩ, cuối cùng vẫn bại lộ.

Nam Hải Hải Thần, tóm lại còn là cái kia Nam Hải Hải Thần, toàn thân tràn ngập 'Mê' chữ.

'Thôi, bại bởi hắn cũng không phải lần đầu tiên, này da mặt đơn giản bất muốn cũng được.'

Văn Tịnh đạo nhân sâu kín thở dài, bản thể hóa thành nhất chỉ huyết văn, che chắn tự thân hết thầy khí cơ, âm thầm hướng An Thủy Thành Hải Thần miếu tiến đến.

Về phần kia cái mang theo con bướm huyết văn con rối, nàng cũng vâng theo Hải Thần lời nói, giờ phút này hướng tới Nam Hải tới rồi, làm ra hỗn hển, tạm thời rút lui khỏi bộ dáng...

...

'Chậc, thật đúng là trá xuất đến rồi.'

Phá Thiên Phong, Bách Phàm Điện trung.

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng nhẹ nhàng thở ra, đáy lòng lưu chuyển loại này ý niệm trong đầu, có chút dở khóc dở cười.

Hắn đứng dậy, ngoài tầng nguy trang cảnh giới tiểu biên độ giới lên, nhưng không có thể đột phá nhất cái hoàn chỉnh tiểu cảnh giới, sắc mặt có chút tiếc nuối.

Lý Trường Thọ đối hai bên ngoại vụ các trưởng lão làm đạo vái chào, liền cúi đầu đi ra Bách Phàm Điện, cười mây ly khai chỗ đó.

Vài vị thịt bò giao trưởng lão vốn định cổ vũ Lý Trường Thọ vài câu, nhưng thấy Lý Trường Thọ sắc mặt âm đạm, cũng sẽ không nói thêm cái gì...

Việc này, cũng quả thật không tốt an ủi.

Rời khỏi Bách Phạm Điện sau, Lý Trường Thọ duy trì mình buồn bực biểu tình, đáy lòng ý niệm trong đầu chính là nhao nhao tạp tạp...

Chớ không phải là, Văn Tịnh đạo nhân phản Tây Phương sau đó, lại phản bọn họ Nhân Giáo?

Như đúng như này, nhà mình Thánh Nhân lão gia có lẽ sẽ cho mình một ít gợi ý, dù sao Văn Tịnh đạo nhân quan hệ đến sau này hãm hại Tây Phương đại tính kế.

Hay là, Văn Tịnh đạo nhân đối hấn cái này Hải Thần một mạch có oán khí, muốn tìm đến hấn bản thể, cho nhau cầm giữ nhược điểm, tại hấn nơi này đa một ít quyền nói chuyện?

Căn cứ Lý Trường Thọ mấy ngày này quan sát tiến hành phân tích, này điều nhưng thật ra rất có khả năng.

Kỳ thật Lý Trường Thọ tại ra tiếng trước, vẫn chưa trực tiếp xác định này là Văn Tịnh đạo nhân, hấn chỉ là đã nhận ra mấy cái yếu tố, đáy lòng có chút hoài nghi...

Yếu tố chi nhất, con rôi.

Hấn tại vài ngày trước liền đã phát hiện, cái này Thiên Tiên cảnh đỉnh cao khô ngô trắng hán, tựa hồ là bị người đã khống chế tâm thần.

Tuy rằng đối phương cử chỉ động tác cũng không gì nhiều lắm sơ hở, nhưng thiện dùng giấy đạo nhân Lý Trường Thọ, năng từ rất nhiều chi tiết, tỷ như này con rôi nhần thần, tê mờ ám, phán đoán xuất đối phương chắc là con rôi.

Hồng Hoang trung, khống chế người bên ngoài tâm thần biện pháp số không rõ, Lý Trường Thọ cũng vô pháp xác định, này có phải là huyết văn con rôi...

Nhưng đối phương trong khoảng thời gian này hành vi, quả thật quá mức khác thường ——

Này con rôi mỗi lần xuất thủ, dẫn hấn hóa thân xuất động, nhưng đều tại thời khắc mấu chốt lui bước, cũng bắt hạ ngoan độc tay, tử thủ;

Đối phương cổ động phạm nhân nháo sự, nhưng lại chỉ là tiểu phạm vi quấy rối, vẫn chưa nháo tai nạn chết người, thập phần kiêng kị nghiệp chương;

Con rôi mỗi lần hiện thân Hải Thần miếu bỏ chạy, tựa hồ có chút chột dạ...

Lý Trường Thọ dưới đáy lòng nhóm nhất chuỗi dài tuyến hạng, bài trừ pháp mới vừa làm được một nửa, đáy lòng đột nhiên toát ra 【 này khó khăn bắt thành là kia chỉ muỗi đang làm sự 】 ý niệm trong đầu.

Do dự hai nhật, lại kể lại cân nhắc một ngày, Lý Trường Thọ quyết định trả đối phương nhất trả...

Hắn truyền thanh nói câu nói kia, cũng là hết lần này đến lần khác cân nhắc, cẩn thận cân nhắc quá .

Nhất là, kia một tiếng 'Văn' rất có chú trọng.

Như đối phương không phải Văn Tịnh đạo nhân, như vậy liền sẽ không trực tiếp bại lộ mình nhận biết Văn Tịnh đạo nhân sự, bảo hộ Nhân Giáo tiềm tàng tại Tây Phương Giáo 'Ưu tú giáo chúng' .

Như đối phương quả thật là Văn Tịnh đạo nhân, chỉ cần nhất cái 'Văn' hoặc 'Văn' chữ, năng đột hiện ra, mình lúc này đã bị năng chọc giận, đồng thời bước đầu thử năng có hay không đã lần thứ hai phản giáo...

Nhượng Lý Trường Thọ xác định đối phương chính là Văn Tịnh đạo nhân , là này tráng hán con rối theo bản năng phản ứng.

Đối phương có một cái chớp mắt khiếp sợ, bối rối, mang theo một chút 'Ta đều như vậy rồi, ngươi còn có thể nhận ra lai' không dám tin...

Lý Trường Thọ mặt sau lại truyền thanh kia hai câu, cũng bắt quá là tiến thêm một bước xác định con rối thân phận, đồng thời làm một ít ứng đối an bài.

Đến vậy thời, Lý Trường Thọ linh giác đã muốn khôi phục như thường, không còn rời gì nguy hiểm cảm giác, nhưng vẫn như cũ không dám phớt lờ.

Này hung văn thật không tốt thu phục, cũng quả thực là bất nhượng người bớt lo!

Hiện tại nhu cầu cấp bách xác định , là Văn Tịnh đạo nhân có hay không đã muốn phản bội Nhân Giáo.

Kỳ thật phán đoán phương pháp cũng rất đơn giản.

Kế tiếp, nếu Văn Tịnh đạo nhân dùng bản thể, hoặc là dùng trước thần thông huyết văn tới rồi Hải Thần miếu, kia đã nói lên, Văn Tịnh đạo nhân có lục thành khả năng, còn là đứng Nhân Giáo bên này.

Giả như là kia cái tráng hán con rối đến đây, việc này đã làm cho nghiền ngẫm ...

Lý Trường Thọ bản thể trở về Tiểu Quỳnh Phong đan phòng, lập tức mở ra quanh mình các nơi đại trận, kiểm tra rồi hạ mình thân thương phòng suy diễn tiểu đồ chơi.

Chính lúc này, hắn tại Hải Thần Giáo Chủ miếu trung, bắt đến nhất sợi 'Ong ong' văn tiếng...

Tới nhưng thật ra rất nhanh.

Lý Trường Thọ giấu ở dưới nền đất đại trận trung hóa thân trần tiên thức, chỉ thấy một đạo xinh đẹp bóng hình xinh đẹp, xuất hiện ở tại Hải Thần miếu hậu đường, cả người bị một tầng sương mù bao bọc.

Nhưng Lý Trường Thọ đòi trước tu luyện đa niên 'Đi gạch men đồng tử', giờ phút này cũng là phát huy tác dụng, tính kỹ thuật nhìn thấu sương mù, gặp được kia một thân huyết sắc sa y cách ăn mặc xinh đẹp nữ tử.

Nàng giấu ở trong xương cốt hung thần khí tức, cấp Lý Trường Thọ có chút cảm giác áp bách đạo cảnh uy áp...

Cần phải là muối bản thể.

Như thế nào... Mặc loại này bại lộ?

Văn Tịnh đạo nhân tả hữu quan khán, tìm kiếm Nam Hải Hải Thần thân ảnh, nhưng chẳng tới chính là một câu:

"Hoán thân đứng đắn chút quần áo, về phía sau viện tây bắc lầu các thư phòng chờ ta."

Văn Tịnh đạo nhân nhượng mảy, nhưng là có chút khó chịu, nàng này quần áo như thế nào không đứng đắn .

Nhưng Lý Trường Thọ lại truyền thanh nói: "Đại Pháp Sư tùy thời có khả năng nhìn chăm chú chỗ đó."

Văn Tịnh đạo nhân lập tức vòng vo cái thân, ngưng xuất một tầng thâm màu lam trắng trong thuần khiết váy dài, thuận tiện còn đổi thành Hồng Hoang nữ tử thông thường tóc mây kiểu tóc;

Tùy theo, nàng lại biến mất thân hình, chạy tới kia lầu các.

Lý Trường Thọ: ...

Ách, này muối thật sự đối Đại Pháp Sư động cái loại này tâm tư?

Hồng Hoang vạn đồ sứ vua Triệu Công Minh cùng hần mê muội Kim Quang Thánh Mẫu, Hồng Mông hung thú văn đạo nhân khổ truy Thái Thanh vô vi Huyền Đô Đại Pháp Sư?

Yêu cái thọ , đây đều là chút gì tiết mục...

Cái này Hồng Hoang Thiên Địa họa phong, thật sự là càng ngày càng ra ngoài thọ dự liệu.

Khụ, lại nói chính sự.

Không bao lâu, một khối lão thần tiên giấy dai đạo nhân tự dưới đất giấy đạo nhân khổ trung chui ra, hướng kia chỗ lầu các mà đi.

Cùng Văn Tịnh đạo nhân gặp mặt sau đó, Lý Trường Thọ vừa không tức giận, cũng không lay động sắc mặt, vẫn như cũ là loại kia mỉm cười hiền lành bộ dáng, giống như trước đây bị gây sức ép không phải hần một loại.

Lý Trường Thọ tự mình địa ngôi ở bàn sách sau đó, Văn Tịnh đạo nhân tán đi thân chu sương mù, thói quen tính địa quyển rũ cười.

"Ngồi đi, " Lý Trường Thọ lạnh nhạt đạo.

"Không được, ta đứng liền là, " Văn Tịnh đạo nhân nhẹ giọng nói .

Lý Trường Thọ nhìn chăm chú vào Văn Tịnh đạo nhân cặp kia mê người phượng nhãn, vẫn duy trì đạo tâm không minh, hết sức đi xem nhẹ Văn Tịnh đạo nhân cấp mình mang đến kia phần uy áp.

Mà Văn Tịnh đạo nhân, giờ phút này cũng cùng Lý Trường Thọ giấy đạo nhân đối diện , năng rất nhanh chính là nhẹ nhàng thờ dài, có chút muốn nói lại thôi.

Lý Trường Thọ cười nói: "Đạo hữu, ngươi chính là đối ta có chút oán khí?"

"Không sai, " Văn Tịnh đạo nhân thoáng nâng nâng cằm, "Ta cuối cùng về là bộ tộc vua, bị ngươi dăm câu ba điều liền thu phục, đáy lòng tóm lại là..."

"Sau đó ?"

"Ta tất nhiên là... Thôi!"

Văn Tịnh đạo nhân đột nhiên suy sụp thờ dài, tự mình địa ngôi ở một bên ghé bành trung, dùng bình thần địa ngữ điệu nhanh chóng nói :

"Là ta nhất thời nổi lên chút nghiêng tâm tư, muốn tìm ngươi bản thể trên đùa một phen.

Nguyên nhân gây ra là trước chút thời gian ta phải Tây Phương Giáo mệnh lệnh, nhượng ta dùng kia chỉ khóa thần truy hồn điệp tìm người bản thể bóng dáng, âm thầm bỏ đi."

Lý Trường Thọ giầy đạo nhân bình tĩnh địa gật gật đầu;

Mà lúc này đã tại Tiểu Quỳnh Phong đan phòng dưới đất mật thất trung bản thể, chính là gặt gao nhú mào.

Lang thang Tiểu Quỳnh Phong kế hoạch, thật đúng là nhất thiên đều không thể hạ xuống!

Văn Tịnh đạo nhân lại nói: "Ta tự sẽ không thật sự thương tổn người, người trong tay nắm ta sau này sinh lộ..."

Ta bắt quá là muốn, đa một ít phản chế tay người đoạn thôi."

Lý Trường Thọ ôn tiếng nói: "Người mà nói, lúc này ta chỉ năng tín ngữ thành."

Văn Tịnh đạo nhân đôi mi thanh tú khinh nhãn, nhưng cũng biết, này là mình làm sự làm xuất tới quả đáng, thấp giọng nói:

"Ta khả tượng lần trước loại kia, lập hạ đại đạo nặng thể, tự chứng vẫn chưa phản bội các người."

"Ân, chờ chút."

Lý Trường Thọ bình tĩnh địa đạo câu, cầm lấy một bên văn chương, đề bút viết một trận, tùy tay viết cái nghìn chữ độ dài đại đạo lời thể xuất lai, dùng tiên lực giao cho Văn Tịnh đạo nhân.

Nào đó văn: ...

Không bao lâu, nhất mật Thiên Đạo đạo vận buông xuống, lại tùy theo rút đi.

Văn Tịnh đạo nhân có chút vô lực địa ngồi ở kia, đáy mắt biểu lộ nồng đậm bất đắc dĩ, cười khổ vắn:

"Nhưng còn có cái khác trừng phạt?"

"Chớ có nói trừng phạt hai chữ, " Lý Trường Thọ mỉm cười.

Vi nhượng sau này ít phát sinh cùng loại sự kiện, Lý Trường Thọ quyết định dùng một ít tiểu nhân tiểu chiêu thức...

Chợt nghe, Lý Trường Thọ buông tiếng thờ dài, ôn tiếng nói:

"Là ta xem nhẹ đạo hữu đày lòng này phần oán khí, này cũng có ta một phần trách nhiệm.

Về sau, Văn Tịnh đạo hữu, người đày lòng như có bị đè nén chỗ, đều có thể tìm ta lại nói hết một phen.

Văn Tịnh, ta biết người đối đến nay Thiên Địa có câu oán hận, đối Thiên Đạo cũng có oán hận, nhưng sinh linh tồn hậu thế giữa, trừ sinh tồn ở ngoài, cũng còn có rất nhiều cái khác theo đuổi.

Người có từng nghĩ, mình vì sao mà sống?"

Văn Tịnh đạo nhân nhẹ nhàng nhú mày, ngôn nói: "Sinh tồn vốn là sinh linh thiên tính, sợ chết thì cầu sống."

"Cũng không phải, " Lý Trường Thọ chậm rãi lắc đầu, lời nói thâm thúy địa nói: "Hôm nay, ta nói cho người tam cái tâm từ."

Văn Tịnh đạo nhân ngạc nhiên nói: "Còn có ta bất từng nghe nói quá tâm từ ư?"

"Tự nhiên là có, " Lý Trường Thọ đề bút tại trước mặt này sang quý bạc giấy thượng, viết xuống tam hành mười hai cái chữ to:

Bản ta giá trị;

Vốn muốn thỏa mãn;

Sinh linh theo đuổi.

Lập tức, Lý Trường Thọ chậm rãi mở miệng, bả hấn đòi trước khai công ty kia vài năm, cổ vũ công nhân mà nói thuật, hỗn hợp một ít Hồng Hoang tu hành đạo lý, tinh tế vi Văn Tịnh đạo nhân giải thích.

Không bao lâu, Văn Tịnh đạo nhân bị Lý Trường Thọ theo như lời đạo, nghĩa hấp dẫn, khởi thân đi đến bàn sách bên cạnh, lẳng lặng nghe hấn tại kia nói...

Này chút, kỳ thật cũng là Lý Trường Thọ đòi trước nhân sinh kinh nghiệm.

Muốn cho trẻ tuổi công nhân đa làm việc lại không nghĩ cho bọn hấn cao tiền lương, vậy theo chân bọn họ đàm lý tưởng;

Muốn cho công ty lão bánh quấy phát huy chút giá trị thặng dư, lại không nghĩ cho bọn hấn thăng chức tăng lương, vậy đàm bản thân giá trị thực hiện.

Mà Văn Tịnh đạo nhân loại này, là 'Nhân Giáo' thiết yếu 'Nhân tài', lại đối chính hấn một lâm thời chủ quản có chút oán khí...

Vậy tại trước hai điều cơ sở thượng, để ý, đàm giao tình.

Lý Trường Thọ đời trước tối bội phục một vị thành công thương nhân, năng bả giảm biên chế hồ phí tổn công ty hướng xã hội chuyên vận nhân tài;

Hôm nay hấn hậu trú kiểm bì, tất yếu quán thâu một ít tư tưởng tại Văn Tịnh đạo nhân đáy lòng, để tránh hậu hoạn!

Bất tri bất giác, lại đến đêm khuya thời gian...

Văn Tịnh đạo nhân hai mắt bên trong mang theo tinh quang, khóe miệng mang theo mỉm cười, tại Nam Hải Hải Thần miếu lầu các bên cửa sổ, đối 'Lão Hải Thần' làm cái đạo vái chào, ngôn nói:

"Đa tạ đạo hữu điểm tinh."

"Đi thôi, " Lý Trường Thọ khoát tay.

"Đạo hữu yên tâm, " Văn Tịnh đạo nhân định tiếng đạo, "Ta chắc chắn trở thành Nhân Giáo cùng Thiên Đình sở thiết yếu cao thủ.

Nhượng ta đạo sinh, tuyệt không sống uổng!"

"Thiện."

Lý Trường Thọ cười nói: "Khóa thần điệp sự đến tiếp sau, liền án ta vừa rồi theo như lời xử trí."

Văn Tịnh đạo nhân nhẹ nhàng vuốt cằm, đối Lý Trường Thọ lộ ra vài phần mỉm cười, tràn đầy cảm khái địa thờ dài, xoay người hóa thành nhất mặt huyết quang, lưu lại một chút ong ong tiếng vang, nhanh chóng biến mất không thấy.

'Này văn đạo nhân...

Phải làm nhất cái ưu tú nữ Vương đại nhân ơ.'

Lý Trường Thọ đáy lòng thờ dài, này lão thần tiên giấy dai đạo nhân vãi ra một chút ánh lửa, đem Văn Tịnh đạo nhân sở tọa quá ghế dựa, mình trước mặt viết nhất loa trang giấy, đều hóa thành tro tàn.

(PS: Cảm tạ tân minh chủ 'Trịnh huân dật' mạnh mẽ ủng hộ!)

-----oOo-----

Đệ nhị bách ba mươi một chương thiên kiếp nhiệt

Văn Tịnh đạo nhân tuy rằng vững vàng lừa dối ở, nhưng mình hiện đến nay, chính là thật sự lâm vào nguy cơ bên trong.

Tây Phương Giáo hiện tại đối Nam Hải Hải Thần đã là nổi lên sát tâm, Nam Hải Hải Thần người thiết đơn thuần 【Nhân Giáo người trong】 bối cảnh đã là có chút bất ổn...

Hoàn hảo, mình lao thẳng đến chân chính thân phận đầu đi.

Lúc này lại xem, mình lúc ấy hao phí tâm lực, nhượng Nhân Giáo tiểu pháp sư, Nam Hải Hải Thần, Độ Tiên Môn đệ tử, tam cái thân phận cho nhau chia lìa, quả thật không phải uống phí công phu.

Hiện tại tuy nói cũng phi không hề tai họa ngầm, dù sao muốn cân nhắc đến 【Ngao Át bị người suu hồn】, 【Ngao Át bị người khống chế tâm thần】, 【Ngao Át bị ném tới nổi chảo】 vân vân đột phát**.

Nhưng này tổng so với hấn Lý Trường Thọ trực tiếp bại lộ tại Tây Phương các cao thủ tầm nhìn hạ, tốt rất nhiều...

Thân ở này đại giáo vòng xoáy bên trong, nên như thế nào mới có thể càng tốt tự bảo vệ mình?

Lý Trường Thọ cũng biết, mình lúc này hơi cảm bị động, xét đến cùng còn là tu đạo tuế nguyệt quá thiên, tích lũy bất đầy đủ, làm cho mình tại loại này phong vân đại sự bên trong, không thể toàn diện phát huy, tẫn thiện mà vi.

Hấn không khỏi lâm vào suy tư.

Nghĩ phải bảo vệ hảo tự thân, tự nhiên chính là muốn 'Tàng được thâm', 'Chạy trốn mau', 'Minh đại thế', 'Ôm bắt đui'.

Một mặt tránh né cũng không ổn thỏa, chỉ có chứng minh mình giá trị, mới có thể chân chính ôm ổn bắt đui, cho nên mình lại phải tại cái này vòng xoáy bên cạnh chạy...

Cái này giống như nhất cái vòng lẩn quẩn.

Tây Phương Giáo hôm nay xuất nhất cái khóa thần điệp, ngày mai nói không chừng sẽ làm nhất cái khóa mệnh trùng...

Này ai chịu nổi?

Mình năng nghĩ cái gì biện pháp, bả đối phương lực chú ý từ trên người tự mình na khai?

Văn Tịnh đạo nhân lúc này, nói vậy đã muốn tại đối Tây Phương Giáo phục mệnh;

Vi bảo hộ này vị về sau có trọng dụng phe mình đội hữu, kia chỉ khóa thân điệp, Lý Trường Thọ vẫn chưa nhượng Văn Tịnh đạo nhân phá hủy, ngược lại là nhượng Văn Tịnh đạo nhân trở về sau đó đối Tây Phương Giáo Phó Giáo Chủ kể lại miêu tả, như thế nào tìm Nam Hải Hải Thần, lại như thế nào tìm làm thập tám lần.

Tuy rằng đối phương không có khả năng thật sự 'Biết khó mà lui', nhưng tóm lại không thể 'Biết khó khăn mà lên', có khả năng hội hoán cái ý nghĩ...

Nói thật, chỉ cần không phải uy hiếp đến Lý Trường Thọ bản thể, giấy đạo nhân đối phương nghĩ hủy bao nhiêu, như vậy tùy bọn họ hủy bao nhiêu.

Cùng lắm thì, về sau lại khai phá xuất điểm đậu... Tiên nhân...

Ân?

Âm vang long ——

"Thiên Đạo lực?"

Mật thất trung, Lý Trường Thọ bị loại này sấm rền tiếng sở kinh động.

Tiên thức đảo qua, phát hiện tại sơn môn ở ngoài độ kiếp thánh địa —— nào đó vô danh phong quanh mình, chính bay thập đa đạo thân ảnh.

Có đồng kỳ đệ tử tại độ kiếp.

Lý Trường Thọ trước mắt sáng ngời, đem mình phiền lòng sự tạm thời phóng dưới đáy lòng, lập tức rời khỏi dưới đất mật thất, đối Linh Nga truyền thanh triệu hoán.

Cùng lắm thì, Tây Phương Giáo nếu lại có động tác, mình liền trực tiếp thỉnh Đại Pháp Sư xuất tràng, giúp mình làm nhất tràng tuồng.

Chỉ cần nhượng Tây Phương Giáo có sở kiêng kỵ, không dám đơn giản động Nam Hải Hải Thần là đủ rồi.

—— đại gia đồng đài thi đấu thể thao, trực tiếp lựa đối thủ mạng tuyến, vậy không khỏi hơi quá đáng.

Không bao lâu, Lý Trường Thọ cười mây mang theo Linh Nga, Hùng Linh Ly, hướng hộ sơn đại trận bên cạnh tiến đến, cách một tầng hơi mỏng trong suốt quang vách tường, nhìn chăm chú vào tên kia đệ tử độ kiếp tình hình.

Cùng lúc đó, có không ít môn nội đệ tử đều chạy đến cái này phương vị, thường thức một chút thiên kiếp, gia tăng điểm tự thân độ kiếp tin tưởng...

Hôm nay độ kiếp, còn là người quen.

Lưu tư triết, Độ Tiên Môn đều lâm phong đệ tử, từng tại Tiểu Quỳnh Phong cùng vương kỳ sư đệ vì yêu đỉnh quá ngu, giác quá lực, cũng chính là lúc đầu 'Nhận Nhi sư tử' cùng 'Kỳ Kỳ sư đệ' cảm tình thác loạn người.

Độ Tiên Môn bài danh trước thập, trước hai mươi mầm tiên, này vài năm đều tại chuẩn bị thiên kiếp, ai trước độ kiếp, cũng sẽ không dựa theo môn nội bài danh trình tự...

Thiên kiếp cũng sẽ không xem ai mặt mũi, nghe ai an bài.

Đại trận ở ngoài vô danh phong thượng, thay đổi bất ngờ, cuồng phong gào thét, linh khí cuộn cuộn mà đến, hóa thành thiên kiếp kiếp vân.

Kia kiếp vân uy thế, theo Lý Trường Thọ...

Thật cũng bất tính quá mạnh mẽ, bao nhiêu có chút lơ lửng, này cũng bên cạnh chứng minh, lưu tư triết là thật sự khắc khổ tu hành, bản thân thiên phú chỉ có thể xưng là trung thượng.

Lý Trường Thọ quan sát vài lần mình sư muội biểu tình.

Giờ phút này, Linh Nga trực diện loại này Thiên Địa oai, mặt cười có chút trở nên trắng, nhin không được nhẹ nhàng hé miệng...

"Sư muội, này thiên kiếp thế nào?"

Cách bán trọng xa, Lý Trường Thọ truyền thanh nói: "Về sau người cũng tránh không được phải đi này nhất gặp, thiên kiếp hạ, như tự thân đạo không đủ vững chắc, chính là hôi phi yên diệt."

Linh Nga cắn cắn môi, diêm đạm đáng yêu địa nhìn Lý Trường Thọ, tùy theo chính là lo lắng lo lắng địa nhìn chăm chú vào bên kia độ kiếp người.

Chậc...

Bất cấp cái này tiểu nha đầu một chút áp lực, mỗi ngày cùng Tử Cửu sư thúc hồ nháo, như thế nào năng thành châu báu!

"Sư huynh..."

"Ân?"

"Cái này... Không có việc gì."

Linh Nga đáy lòng nhẹ nhàng thở dài, nếu không chung quanh đã muốn có không ít thân ảnh, nàng nói không chừng hội hỏi một câu:

【 nếu loại này, kia có không tại độ kiếp trước, thỏa mãn hạ bản sư muội nhất cái nho nhỏ tâm nguyện? 】

Sau đó khẳng định sẽ bị phạt sao chép kinh văn gì gì đó.

Thành Tiên kiếp cũng không hội quá cộ xát, kiếp vãn chuẩn bị hảo, độ kiếp người đứng ở không trung, kia kiếp vãn hạ lôi ban hội tụ, một cái lôi đình vào đầu đánh xuống!

"Ngoan ngoãn, " Hùng Linh Ly nhỏ giọng vấn, "Đây là thật phách nha."

Lý Trường Thọ đối hai người bình tĩnh địa truyền thanh nói: "Tự nhiên là thật phách, bằng không thiên kiếp ý nghĩa ở đâu?"

Chính lúc này, hộ sơn đại trận lâm thời đóng cửa, mệnh mông thiên uy đập vào mặt mà đến!

Hiển nhiên là môn nội các trưởng lão, muốn cho các đệ tử càng trực tiếp cảm thụ thiên kiếp...

Kiếp vãn hạ lại xuất hiện lôi ban, lại là một đạo lôi đình đánh rớt, lưu tư triết thân hình đứng ở không trung đồ sộ bất động.

Hùng Linh Ly vấn: "Độ kiếp đều muốn phách vài đạo nha, biểu huynh."

"Lưu sư đệ lôi kiếp, phải là bảy đạo, " Lý Trường Thọ mở miệng nói .

Hắn nhìn kiếp vãn phía trên bày biện ra một chút dị tượng, cũng hô bắt xuất này lôi kiếp xung hô.

Đáng tiếc, không có Tiệt Giáo tiên ở đây, giải thích đạo chung quy bất viên mãn.

Lôi quang một đạo lại một đạo địa hạ xuống, thứ năm đạo lôi đình thời, lưu tư triết thân chu đã lóe ra khỏi tiên linh ánh sáng.

Lý Trường Thọ chậm rãi gạt đầu, lưu tư triết này một cửa, phải là nắm chắc địa quá .

Thứ sáu đạo thiên lôi hạ xuống, lưu tư triết thân hình bị bổ tới đỉnh núi thượng, đập nát một mảnh núi đá, tự thân pháp lực cùng thiên kiếp lực va chạm, phát ra xuất mãnh liệt kích sóng!

Linh Nga cũng bắt giác có chút khẩn trương;

Nàng suy nghĩ mình đối mặt thiên kiếp tình hình đặc biệt lúc ấy là loại nào tình hình, có không khiêng được loại này uy lực thiên kiếp.

Rất nhanh, lưu tư triết có chút chật vật địa lại nhảy dựng lên, cả người pháp lực ngưng tụ ở trước người, trực diện cuối cùng một đạo thiên kiếp!

Kiếp vân các nơi lôi ban lóe ra, cuối cùng thiên kiếp lực ngưng tụ thành một đạo lôi trụ, trực tiếp đem lưu tư triết thân ảnh nuốt hết, cũng đem ban đêm chiếu rọi giống như ban ngày một loại!

"A —— "

Lôi trụ trung, lưu tư triết vung thiên đại rồng, tóc dài loạn vũ!

Linh Nga xem lại một trận nhú mày...

Đội lôi quang tiêu tán, trong thiên địa tiếng vọng nổi lên du dương tiên lạc.

Không trung xuất hiện tiên hạc bay lượn, tiên tử khởi vũ, lão ông thác đào đằng dị tượng, nhất đóa cô linh chi loại tường vân nâng lưu tư triết chậm rãi bay lên, mà lưu tư triết bết hai mắt, cảm thụ được mình bước vào toàn bộ tân thế giới, trên mặt tràn đầy say mê.

Bản lần độ kiếp, không có phi thăng.

Linh Nga nhẹ nhàng hô khẩu khí, "Su huynh, đây là thành tiên ư?"

"Ân, " Lý Trường Thọ cười nói, "Đây là thành tiên, tu hành trên đường đạo thứ nhất trạm kiểm soát."

Linh Nga cặp kia sáng ngời con ngươi, nhất thời toát ra một chút hương tới.

Lý Trường Thọ đáy lòng nhẹ nhàng thờ ra...

Cuối cùng, bà Linh Nga hứng thú, từ Diệp Công thích rồng thức quả niệm, dẫn tới một chút tu hành thượng...

"Su huynh, chúng ta trở về đi, " Linh Nga nhỏ giọng đạo, "Ta sau này hội cố gắng tu hành, nhanh chóng đối mặt thiên kiếp!"

Lý Trường Thọ vui mừng cười, vừa muốn xoay người, đột nhiên quay đầu nhìn về phía một bên, truyền thanh nói:

"Chờ một chút, còn có người muốn độ kiếp, đa xem nhất tràng, cẩn thận thể ngộ đi."

"Ân?"

Linh Nga nhẹ nhàng nháy mắt, độ kiếp loại sự tình này còn có thể tụ tập tới?

Quả nhiên, lưu tư triết bên kia Thiên Địa dị tượng vừa mới tiêu tán, chính hiểu ra mình độ kiếp thể hội, bên này đột nhiên có nhất danh đệ tử cười to hai tiếng.

"Ta thiên kiếp cũng đến !"

Lời nói vừa, nguyên bản tiêu tán thiên địa linh khí, lại hướng tới Độ Tiên Môn hội tụ;

Nói chuyện kia đệ tử lập tức trong đám người kia mà ra, bay về phía lưu tư triết sở tại vô danh ngọn núi, mà tân tân Nguyên Tiên lưu tư triết lập tức tránh ra nơi sâu, đối người này đệ tử nói vài câu cổ vũ lời nói.

Âm vang long ——

Thiên lôi cuộn cuộn, thiên uy cảnh báo!

Đệ nhị sóng thiên kiếp biểu diễn chính thức bắt đầu, lần này thiên kiếp cũng là bảy đạo, xem như tiên môn mầm tiên chia đều tiêu chuẩn.

Linh Nga lần này thiếu một ít khấn trương, nhiều có hứng tới địa lại nhìn một lần người bên ngoài độ kiếp, kiến đối phương thuận lợi thông qua, đáy lòng càng là đa vài phần tự tin.

Nhưng mà, hôm nay Độ Tiên Môn đệ tử, tựa hồ là cùng thiên kiếp giang thượng .

Người thứ hai độ kiếp hết, lại thoát ra nhất người, tiếp tục dẫn động thiên kiếp...

Tập thể độ kiếp, kỳ thật cũng là hữu cứ khả theo.

Nhìn đến nhất hai người thành công độ kiếp, cái khác đã muốn đến cái này cánh cửa các đệ tử, đáy lòng đến rồi tự tin, cảm thấy này sóng năng hành.

'Hắn có thể làm đến ta cũng có thể làm được!'

Thế là, đạo tâm hơi chút rung động, thiên kiếp đã bị thẳng Tiếp Dẫn động.

Người thứ ba sau đó, lại bay ra hai gã đồng kỳ mầm tiên, tiểu linh phong vương kỳ, cùng hắn đạo lữ đều lâm phong lưu Nhận Nhi, song song độ kiếp thành công.

Kỳ Kỳ sư đệ cùng Nhạn Nhi sư tỷ, thành một đôi thật? Tiên lữ.

Nhất thời giữa, môn nội chúng đệ tử xoa tay, thứ sáu người nhảy xuất lai, trực diện mình thiên kiếp, sau đó...

Chết rớt.

Bị thiên kiếp đánh chết này vị đệ tử, là Phá Thiên Phong nhất mạch, cùng Lý Trường Thọ không sai biệt lắm tuổi tác.

Cũng không biết là độ kiếp trước tích lũy bất túc, còn là độ kiếp thời xuất sai lầm, cuối cùng một đạo lôi kiếp không năng chống đỡ quá, tại trên núi để lại một khối rách nát xác chết...

Có gập đầu não phát nhiệt chúng đệ tử, nhất thời bị bát một chậu nước lạnh.

Bị thiên kiếp đánh chết này đệ tử sư, nhưng cũng chỉ có thể một tiếng thở dài, hướng trước vì mình ái đồ thu thập nổi lên xác chết, khác làm an táng.

Linh Nga kia trương khuôn mặt nhỏ nhắn, từ vui vẻ, kích động, tự tin tràn đầy, cũng nhất thời trở nên có chút... Chột dạ.

Lý Trường Thọ thần nhiên nói: "Người ngày thường lãng phí bao nhiêu thời gian tại vui chơi thượng, độ kiếp thời, sẽ có bao nhiêu phong hiểm."

"Sư huynh..."

Linh Nga tay nhỏ bé lôi kéo Lý Trường Thọ góc áo, mân môi, nhất thời giữa cũng không biết mình phải nói cái gì đó.

Hiển pháp tạm thời tam...

Thôi, xem Linh Nga cũng là bị đả kích, Lý Trường Thọ khó được ôn nhu một lần, ôn tiếng nói:

"Thiên kiếp chỉ là khảo nghiệm, cũng không phải là hoàn toàn giết kiếp.

Hôm nay độ kiếp giả sáu người, năm người độ kiếp thành tiên, nhất mạng người tang thiên kiếp, đã là không sai xác xuất thành công.

Chỉ là, độ kiếp thủy chung là mình sự, người bên ngoài không thể giúp nhiều lắm, người kế tiếp chỉ bằng an tâm tu hành, đem mình đạo cơ ôn thực, như thế mới có thể ứng đối tự nhiên."

"A, " Linh Nga nhu thuận địa ứng câu, lại quay đầu mắt nhìn kia bị thiên kiếp gạt rớt hơn mười trượng cao vô danh phong, nhất thời giữa cũng là trăm mối cảm xúc ngồn ngang.

'Muốn không phải là, trước giải quyết xong mình tâm nguyện, lại đổi mặt thiên kiếp đi.'

Linh Nga ngậm khế vài tiếng, đáy lòng yên lặng tính toán, mình nên như thế nào xuất thủ...

Lý Trường Thọ mang theo Linh Nga cùng Hùng Linh Ly phiêu nhiên trở về.

Mang sư muội vây xem nhất sóng thiên kiếp, xem như nho nhỏ nhạc đệm, năng nhượng sư muội đa vài phần đổi tu hành kính sợ chi tâm, tóm lại là chuyện tốt.

Chính là đáng tiếc vị kia chết thảm tại thiên kiếp hạ Phá Thiên Phong sư huynh, nếu là đa chuẩn bị mấy trăm năm, có lẽ thành công xác suất hội càng lớn hơn một chút.

Kế tiếp này hai mươi niên, phải là Độ Tiên Môn bản kỳ đệ tử độ kiếp Cao Phong Kỳ, mình cũng muốn an bài xuất đi xem đi, sau đó 'Bất ngờ' độ kiếp.

Bản thể nhưng thật ra không cần trực tiếp đi ra ngoài, an bài cái giấy đạo nhân ra ngoài là được.

Chỉ cần trở về thời điểm, biểu lộ ra Nguyên Tiên cảnh sơ kỳ cảnh giới, cũng có thể hoàn mỹ che lấp đi qua...

Ai, nếu năng kéo dài tới mình độ Kim Tiên kiếp thời, vậy hoàn mỹ .

Như thật có thể loại này, hẳn xuất môn một chuyến, môn nội nghĩ đến mình phải đi độ Thành Tiên kiếp, trên thực tế mình thỉnh Đại Pháp Sư hộ pháp, tìm cái bí mật nơi độ mình trường sinh kiếp.

Trở về sau đó, môn nội hỏi han, mình đã nói không cẩn thận độ kiếp thành công rồi, kia cũng bất tính nói dối.

Lý Trường Thọ cười khế tiếng, lập tức dần dần thu liễm tươi cười, ngồi ở đan trước phòng ghé xích đu thượng, suy tư về như thế nào ứng đối Tây Phương Giáo thế công.

Phản công?

Tạm thời không cụ bị điều kiện này, dù sao cũng là mình phá Tây Phương Giáo đài tại trước, hiện tại là đối phương xuất thủ mắt xích.

Mọi người đều biết, Hồng Hoang tính kế thường xuyên là hiệp chế.

Này tướng tượng, lại là mấy ngày đi qua, Lý Trường Thọ đáy lòng đại khái nghĩ ra nhất hai cái ứng đối phương pháp.

Đang lúc hấn nghĩ bắt đầu thực tiễn, hai bát khách nhân, trước sau chân tới rồi Nam Hải Hải Thần miếu...

Trước hết tới, là long cung tặng lễ đại đội.

Một đám tiên giao binh khiêng lục bách rương bảo vật, vạn chúng chú mục trung từ không trung hạ xuống, đem bảo rương đóng ở tại An Thủy Thành chủ miếu trung.

Này là cho Hải Thần tạ ơn lễ, còn có một phần cũng bị đưa đi Thiên Đình.

Cũng nguyên nhân chính là này, Đông Mộc Công vội vàng tới rồi hỏi han Hải Thần ý kiến, long cung đưa lễ, Thiên Đình thu còn là không thu.

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, hỏi lại Mộc Công một câu:

Thiên Đình thiếu còn là không thiếu.

Như thiếu bảo vật liền nhận lấy, bồi dưỡng thiên binh cũng không chỉ là công đức lực liền cũng đủ; nếu là không thiếu, liền biểu hiện đại nghĩa lãng nhiên chút cự tuyệt.

Bọn họ Thiên Đình chính là đứng đắn Thiên Đạo trực thuộc Hồng Hoang quản lý cơ cấu!

Mộc Công nhất thời hiểu được rồi, vội vàng chạy về Thiên Đình ứng đối.

Mà đương Mộc Công rời khỏi, Lý Trường Thọ kiểm kê hết mình đoạt được, tính toán mình Tiểu Quỳnh Phong tổng hợp lại phòng ngự hệ thống có thể lấy được bao nhiêu tiến triển thời, nhất đạo thân ảnh tự phía bắc diện cười mây mà đến.

Hoàng Long chân nhân?

Này vị lão chân nhân thân thể hoàng sắc đạo bào, mặt lộ vẻ vẻ buồn rầu, không ngừng than thở, chắc là gặp gì việc khó.

Giảng đạo lý, hấn Hải Thần miếu khi nào thì cải danh thành 【Đạo Môn trí tuệ phòng】?

Như thế nào gặp được việc khó, đều muốn tới chỗ đó tìm hấn nhất cái Nhân Giáo tiểu đệ tử nói hết? Xiển Giáo không ai ư?

Lý Trường Thọ tiên thức nhìn kỹ vài lần, không phát hiện Triệu đại gia thân ảnh, đáy lòng cũng là nhẹ nhàng thở ra.

Tuy rằng Triệu đại gia muội muội rất đẹp, nhưng Triệu đại gia bản thân, quả thật là cái không thể khổng nhân tổ.

-----oOo-----

Đệ nhị bách ba mươi hai chương đạo hữu, người nghe nói qua Nam Hải Hải Thần ư (貳)

"Hải Thần đạo hữu... Ai."

Lý Trường Thọ nhìn trước mắt này vị thân đạm hoàng trường bào cao gầy lão đạo, hai người chạm mặt hàn huyên sau đó, này lão đạo đã là có mấy lần muốn nói lại thôi, cũng không đoạn thờ dài.

Cảm giác này, đảo như là Lý Trường Thọ đã muốn không cứu một loại...

"Tiền bối này là làm sao vậy?"

Lý Trường Thọ thân thiết hỏi : "Chính là nguyên nhân Long tộc sự mà phát sàu?"

Hoàng Long chân nhân lại thờ dài, ngồi ở bên hồi lâu không nói gì.

Nhất thời giữa, Lý Trường Thọ cũng là bị này vị tiền bối cao nhân làm bất ổn, không biết đến cùng là xuất gì đại sự.

Đến nay Đạo Môn tam giáo bên trong, cùng mình liên hệ tới bất chặt chẽ , liền là Xiển Giáo.

Hoán mà nói , mình cực kỳ xa lạ , cũng là Xiển Giáo.

"Hải Thần đạo hữu..."

"Ai!"

Lý Trường Thọ đoạt trước một bước thờ dài, nhượng Hoàng Long chân nhân nhất thời kẹt ở tại một bên.

Lý Trường Thọ cười nói: "Tiền bối ngài này là làm sao vậy? Như có việc còn thỉnh nói thẳng liền là.

Nếu là có gì huân thị, vấn bối tại này đều nghe."

"Không dối gạt Hải Thần đạo hữu, hôm nay đến đây, thật sự là có một lời khó có thể mở miệng."

Lý Trường Thọ: ...

Vậy bắt mở miệng thôi.

Nhưng Hoàng Long chân nhân đã muốn khai vấn: "Đạo hữu có không cho ta thấu cái đây?"

Kia Tây Phương Giáo, đến cùng là muốn đem Long tộc hóa thành mình dùng, còn là, muốn cho Long tộc quy thuận cùng Tây Phương nhị thánh hạ?"

Nghe nói lời ấy, Lý Trường Thọ đáy lòng nhất thời nổi lên nghi hoặc.

Là ai, nói với Hoàng Long chân nhân gì ư? Hoàng Long chân nhân vì sao sẽ có như thế nhất vấn?

—— đem Long tộc hóa thành mình dùng, chỉ là nhượng Long tộc trở thành Văn Tịnh đạo nhân loại này, làm bản sống một sống nhưng được bất nhiều lắm chỗ tốt, thời khắc mấu chốt còn muốn bị ném ra lung nòi.

Mà về thuận cùng Tây Phương Giáo nhị thánh, vậy đại biểu cho gia nhập Tây Phương bên ngoài thế lực, hưởng Thánh Nhân bảo hộ, được Thánh Nhân cơ duyên.

Này mặc dù nhìn như là một việc, trên thực tế thiên kém địa dừng.

Vấn đề này...

Lý Trường Thọ đáy lòng ý niệm trong đầu khinh chuyển, tự biết tuyệt không năng trực tiếp trả lời.

Đạo không phải hấn chốt dạ.

【Long tộc thượng thiên】 việc này, hấn làm đường đường chính chính, lòng dạ ngay thẳng;

Thúc đẩy Long tộc thượng Thiên Đình, đối Long tộc mà nói cũng chỉ có lợi hại, tương đương với kéo Long tộc nhất bả.

Bằng không Lý Trường Thọ cũng ngưng ngưng một mạch cầm Long tộc cấp lễ vật, trước sau tính, này đều có hơn một ngàn rương bảo tài, linh vật.

Hoàng Long chân nhân lúc này có này nhất vấn, phải đã là nghe xong người bên ngoài ngôn, có vào trước là chủ khái niệm, Lý Trường Thọ đáp gì đều bất ổn thỏa.

Ý niệm trong đầu khinh chuyển, Lý Trường Thọ đã có đối sách;

Hấn còn là hi hoan chiếm cứ chủ động.

Lý Trường Thọ cười nói: "Thứ vãn bối lẩm miệng, tiền bối tại sao này vãn?"

Hoàng Long chân nhân đáp viết: "Chi là đáy lòng tích tụ, có có này nhất vãn."

Lý Trường Thọ nhất thời lắc đầu, đứng dậy, bung phát trần hương trước đi ra hai bước, ôn tiếng nói:

"Tiền bối, như ta sở liệu không sai, ứng là có người đối với người nói, Tây Phương như thế nào như thế nào không sai, Tây Phương Giáo nhất giáo song thánh, định trước đại hưng, Long tộc đi theo cũng có thể triêm quang được cơ duyên, vị tất không thể trung hưng..."

Chính là loại này?"

"Cái này, " Hoàng Long chân nhân có chút ngưng ngưng địa cười cười, thành thành thật thật gật gật đầu.

"Ân, quả thật là loại này.

Bất quá này nói cũng là có lý, bản đạo cũng hiểu được, Tây Phương Giáo kỳ thật cũng không sai, dù sao cũng là hai vị Thánh Nhân lão gia, lại có mười hai phẩm kim liên trấn áp giáo vận, nếu là năng trở thành Long tộc quy túc..."

"Ai nha nha! Tiền bối, hồ đồ nha!"

Hoàng Long chân nhân bất giác có chút nghi hoặc.

Hồ đồ? Việc này không phải rõ ràng đạo lý ư? Như thế nào liền hồ đồ ?

Lại nghe Lý Trường Thọ nói: "Loại này lời nói, quả nhiên là đem Long tộc đẩy vào hố lửa bên trong, nói lời này người, hoặc là là không biết việc này tình hình thực tế, hoặc là chính là nó tâm khả... Khụ, phạm vào mơ hồ."

Vốn, Lý Trường Thọ muốn dùng 'Nó tâm khả tru' bốn chữ;

Nhưng nghĩ lại tưởng tượng, năng ảnh hưởng đến Hoàng Long chân nhân giả, đại khái dẫn là Xiển Giáo bên kia đại lão, mình cũng không tốt trực tiếp khai mắng.

Năng ít đắc tội với người, tự nhiên là muốn ít đắc tội.

Từ tâm mạc mới vừa, đại đạo an khang.

"A?" Hoàng Long chân nhân vội hỏi, "Còn thỉnh đạo hữu chỉ điểm."

Lý Trường Thọ cười nói: "Đạo hữu có không thi triển hạ thần thông, nhượng người ta lời tuyên bố thoại bất cho người ngoài biết."

"Cái này dùng, cái này dùng."

Hoàng Long chân nhân lập tức điềm xuất hơn mười đạo kết giới, đem Hải Thần miếu hậu đường che lấp, theo sau liền nghiêm túc nhìn chăm chăm Lý Trường Thọ khối này lão thần tiên giấy đạo nhân.

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, ngôn nói:

"Ngao Át đại hôn, Nam Hải, Đông Hải chi chiến thượng chưa hạ xuống màn che, hải trung sinh linh tàn hồn thượng chưa xong toàn bộ tiêu tán, Long tộc chúng tướng sĩ thi cốt chưa hàn.

Này hết thấy nguyên ở chuyện gì?

Nguyên ở Tây Phương chiêu nạp Long tộc, mà Long tộc không muốn.

Long tộc không muốn, Tây Phương liền dùng loại này thủ đoạn, loại này kỹ xảo, không tiếc đánh xuống kiếp nạn, tàn sát nhiều như vậy sinh linh.

Tây Phương, vô nghĩa, quả đức, trong ngoài không đồng nhất, dùng cái gì xưng là minh chủ? Lại như thế nào tái sinh vi quy túc?"

Hoàng Long chân nhân thoáng gạt đầu, vừa định mở miệng, lại nghe này vị Hải Thần đạo hữu nói:

"Tiền bối vừa rồi lời nói, quy thuận Tây Phương có thể được trung hưng cơ duyên, này càng là mâu ngôn!

Tây Phương đại hưng, như thế nào đại hưng?

Vô ngoài hồ quảng nạp cao thủ, tích lũy công đức, được Thiên Đạo tán thành.

Long tộc như gia nhập Tây Phương Giáo, Tây Phương Giáo nói vậy hội đối xử tử tế tứ hải Long Vương, các vị trưởng lão long tộc, khả cái khác Long tộc tộc nhân kết cục như thế nào?

Vô ngoài hồ, lại là hôm nay sâu hải Yêu tộc, hải tộc phản quân phiên bản, vi Tây Phương tùy ý sử dụng, làm kia hãm hại sinh linh sự.

Tiền bối nghĩ tới không có? Tây Phương vì sao phải thu phục Long tộc?

Bọn họ còn không phải coi trọng Long tộc tích lũy, coi trọng Long tộc lưu lại thực lực?

Như thế chẳng tất quá dài, mấy ngàn năm, Long tộc tự thân nghiệp chương tất hội tăng vọt, Tây Phương năng mượn Long tộc làm rất nhiều sự, mà kia Tây Phương có thể cho Long tộc đình điếm chỗ tốt, đổi lấy, chính là Long tộc vận toàn diện hồng mất!

Tiền bối, có thể tưởng tượng quá này chút?"

Lý Trường Thọ này chút 'Lời tâm huyết', kỳ thật chỉ là trần thuật lợi hại, đồng thời không có gì khuyếch đại thành phần.

Cũng nguyên nhân chính là này, mới có vẻ có chút có thể tin;

Hơn nữa, Lý Trường Thọ ngôn từ khẩn thiết, cảm tình căng tròn, giàu có sức cuốn hút, bà Hoàng Long chân nhân cảm xúc cũng kéo ...

Hoàng Long chân nhân giờ phút này mặt một trận hồng, một trận bạch, đã có chút xấu hổ không chịu nổi, lại có chút hối hận đợi tin người bên ngoài ngôn, đến đây chất vấn 'Nhất khối hồng tâm vi Long tộc' Nam Hải Hải Thần.

Hải Thần, Long tộc thật huynh đệ rồi!

Hoàng Long chân nhân đứng dậy, thật sâu địa làm cái đạo vái chào, thở dài:

"Là bản đạo nhất thời hồ đồ, kém chút sai tén người bên ngoài ngôn, còn thỉnh đạo hữu không được trách móc!"

Lý Trường Thọ đáy lòng thoáng suy tư, quyết định dĩ lui vi tiền, thở dài:

"Tiền bối ngài năng suy nghĩ cẩn thận việc này là tốt rồi.

Nói thật, văn bối cũng cũng không phải không hề tư tâm.

Long tộc sự, quan hệ đến văn bối tại Thiên Đình sau này đặt chân có hay không an ổn, vì vậy, văn bối mới có thể như thế để bụng, sự sự trừ tính.

Tiền bối hiện tại có không cho biết, báo cho văn bối, đến cùng là ai, đối tiền bối ngài nói Tây Phương cũng không tặc lăm loại này lời nói?"

Hoàng Long chân nhân thở dài: "Kỳ thật là bản đạo tâm thần bất an, cho nên đi tìm chúng ta Xiển Giáo Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ, thỉnh Phó Giáo Chủ chỉ điếm một hai.

Vạn chưa từng nghĩ đến, Nhiên Đăng Phó Giáo Chủ nhưng lại!"

Lý Trường Thọ: ...

Trách không được, thì ra là này vị Nhiên Đăng 'Cổ phật'.

Đối Nhiên Đấng đạo nhân, Lý Trường Thọ vốn là không có gì tốt cảm.

Theo Lý Trường Thọ, Phong Thần đại kiếp nạn giai đoạn trước bản không nhiều như vậy sự, Xiển Giáo dùng là 'Thu đồ đệ chấn tai' sách lược, Tiệt Giáo nhiều người tùy tiện tuyển một đám đi ứng kiếp, cũng sẽ không thương tổn đến nguyên khí.

Nhưng Phong Thần đại chiến sự tình càng làm càng lớn, cuối cùng đem Triệu đại gia loại này nhân vật kéo kết cục, dẫn động đại kiếp nạn toàn diện bùng nổ, nháo xuất Cửu Khúc Hoàng Hà Đại Trận cùng vạn tiên đại trận...

Cái này trong quá trình, trừ Thân Công Báo loại này 'Đạo hữu xin dừng bước' đại kiếp nạn chỉ từ hết lần này đến lần khác hoành khiêu, điên cuồng thao tác, cùng Nhiên Đấng đạo nhân, Lục Áp đạo nhân này mấy người không ngừng châm ngòi thổi gió, cũng thoát không được can hệ!

Mà Phong Thần đại kiếp nạn còn chưa kết thúc, Nhiên Đấng đạo nhân đã là công thành thân 'Lui', nhất tịnh bắt cóc Xiển Giáo mười hai Kim Tiên trung vài vị, đi Tây Phương Giáo tiếp tục làm Phó Giáo Chủ...

Hôm nay, Nhiên Đấng đối Hoàng Long chân nhân theo như lời những lời này, liền ản ản lộ ra một chút tin tức...

'Khó khăn bất thành, này Nhiên Đấng sớm đã cùng Tây Phương câu kết làm bậy?'

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, việc này đảo cũng không dám đa quân.

Đề cập đến Nhiên Đấng đạo nhân loại này cấp bậc tính kế, đã là thật Thánh Nhân đánh cờ, hẳn liền Thánh Nhân đệ tử đều không phải, không dám tham dự?

Lý Trường Thọ thở dài, vì bất gây chuyện, còn chủ động vì Nhiên Đấng đạo nhân giải thích vài câu:

"Kỳ thật, này vị Phó Giáo Chủ sở kiến cũng cũng không phải toàn bộ sai;

Chẳng qua này vị Phó Giáo Chủ đối đãi vấn đề góc độ, còn là viễn cổ, thượng cổ thời kì loại kia, cùng đến nay Hồng Hoang đại thế, đã có chút bất tất."

Hoàng Long chân nhân thoáng cân nhắc, cảm thấy lời này nói được thập phần có lý; hẳn nhìn trước mắt này vị Hải Thần lão giả hóa thân, càng phát ra khâm phục .

"Đạo hữu, " Hoàng Long chân nhân khẩn thiết hỏi han, "Kế tiếp nên như thế nào làm, còn thỉnh đạo hữu dạy ta.

Bản đạo đã đã quyết định xuất thủ tương trợ đồng tộc, mặc kệ đồng tộc có hay không tiếp nhận bản đạo loại này hảo ý, bản đạo tất nhiên là muốn đem việc này làm xong, làm tốt, không thẹn ở bọn họ mới được."

Lý Trường Thọ khen: "Tiền bối thật nhân nghĩa!"

"Chỉ là huyết mạch liên lụy, nhân quả vô đoạn thôi."

"Tiền bối, " Lý Trường Thọ đáy lòng ý niệm trong đầu khinh chuyển, thoáng do dự hạ, còn là quyết định, lại dùng dùng một chút này vị người thành thật.

Hắn nghiêm mặt nói: "Vãn bối nhưng cũng có nhất việc nhỏ, nghĩ thỉnh tiền bối xuất thủ."

"A?" Hoàng Long chân nhân nhất thời vui vẻ, vội hỏi: "Loại nào sự? Bàn đạo cái này đi làm."

"Tiền bối, là như thế này..."

Như thế như thế, thế này thế này.

Lý Trường Thọ tinh tế giảng thuật hạ mình cần Hoàng Long chân nhân sở làm sự, này đối Hoàng Long chân nhân mà nói chỉ là một chuyện nhỏ, nhưng đối Lý Trường Thọ có chút trọng yếu.

Coi như là, hẳn đối Tây Phương nho nhỏ cảnh cáo.

...

Tam tứ ngày sau, Côn Lôn sơn Ngọc Hư Cung trung.

Đạo Môn ba chỗ Thánh Nhân đạo tràng trung, Ngọc Hư Cung ứng xem như tốt nhất tìm sở tại.

Thông thiên Giáo Chủ Bích Du Cung ẩn ở tiên đảo hải ngoại, phi hữu duyên giả không thể kiến;

Lão tử Thái Thanh Quan ẩn ở cửu trùng thiên phía trên, nghe nói là tại ba mươi ba thiên nội, trừ Huyền Đô Đại Pháp Sư không người có thể,để đi;

Mà Ngọc Hư Cung, ngay tại Côn Lôn trên núi, ẩn ở tầng tầng vân vụ nội, Côn Lôn trên núi không ít luyện khí sĩ, ngẩng đầu có thể thấy Ngọc Hư Cung mái cong.

Tự nhiên, nguyên thủy thiên tôn cũng không tại Ngọc Hư Cung trung, chỗ đó cũng chỉ là có Thánh Nhân ngọc tượng, nguyên thủy thiên tôn thường trụ ở Tam Thanh năm đó tiểu viện...

Mà Ngọc Hư Cung nội, cũng đồng thời không có nhiều lắm Xiển Giáo thành danh cao thủ, tượng xích tinh tử, Hoàng Long chân nhân, Thái Ất chân nhân, ngọc đỉnh chân

nhân vân vân, đều cũng có mình động phủ, cũng liền Quảng Thành Tử cùng mấy vị cao thủ trấn thủ chỗ đó, tất cả mọi người là có việc lại tụ tại chỗ đó thương nghị một chút.

Ngọc Hư Cung trung, có nhị hơn trăm Xiển Giáo luyện khí sĩ, non nửa nghe qua Thánh Nhân giảng đạo, đại bán đều là tại chỗ đó trên danh nghĩa tu hành, tính làm Xiển Giáo môn nhân.

Ngày hôm đó, Hoàng Long chân nhân cười mây đến Ngọc Hư Cung trung, tìm đến rồi mười bảy tám vị quan hệ không sai Xiển Giáo môn nhân, tại thiên trong điện nghị sự...

Hoàng Long chân nhân nói thẳng: "Hôm nay, bản đạo có sở thỉnh."

Này thập đa môn nhân vội vàng đáp ứng, nhượng Hoàng Long chân nhân nhưng giảng không sao.

"Là loại này, " Hoàng Long chân nhân cười nói, "Gần đây, bản đạo cùng một vị đạo hữu tương giao tiệm thâm, cảm thấy này vị đạo hữu tính tình cao nhã, bất loại thường nhân, chỉ tiếc vô nhiều lắm người biết được, còn đối hẩn có sở hiểu lầm.

Cho nên, bản đạo đã nghĩ, dùng chúng ta Xiển Giáo danh nghĩa, giúp hẩn chính nghiêm thanh danh."

Nhất không trọng yếu nữ luyện khí sĩ cười nói: "Loại này việc nhỏ, sư huynh ngài phân phó là được."

"Không biết hoàng long sư bá nói kia đạo hữu, đến cùng là thần thánh phương nào?"

Hoàng Long chân nhân cười nói: "Các vị đồng môn, khả nghe qua Nam Hải Hải Thần?"

Một đám người nhất tề lắc đầu.

"Này cũng khó trách, " Hoàng Long chân nhân cười khẽ tiếng, tại trong tay áo lấy ra nhất xấp vải vóc, phân biệt chia bọn họ, "Các vị xin mời án này mặt trên viết lại nói."

Nhất người mở ra vải vóc, nhẹ giọng đọc nói:

"Nam Hải Hải Thần thật cao người, làm việc thiện tích đức tâm từ nhân.

Từ tiêu giảng đạo hẩn chưa đi, Vu Yêu loạn chiến vô hẩn danh.

Mà nay Nam Hải phụng thánh mệnh, độ hóa vạn chúng vi thương sinh linh.

Thiên Địa vô thường đạo tà bằng, Hải Thần giáo trung có chân tình!"

Này người đọc xong, Xiển Giáo chúng tiên cười khẽ vài tiếng, nhất người còn nhin không được cười nói:

"Tử Tiêu Cung giảng đạo này đều chưa đi, như thế nào nghe còn là như thế, như thế bí hiểm?"

Hoàng Long chân nhân nghiêm mặt nói: "Các vị chớ có hỏi nhiều, việc này quan hệ thậm đại.

Hôm nay bắt đầu, các vị bước đi phóng Côn Lôn sơn phạm vi mười vạn lý các nơi phùng trấn, danh sơn, động phủ, đem này đoạn về tràn đi..."

"Sư huynh, liền như vậy... Ngạnh tán ư?"

"Tất cả mọi người nghĩ nghĩ biện pháp, " Hoàng Long chân nhân cười nói, "Có thể cùng mình quen biết đạo hữu nói chuyện phiếm, sau đó lơ đãng giữa mang nhập việc này."

Chúng tiên lược làm suy tư, phần lớn gật đầu xưng thiện.

"Như thế, vậy làm phiền các vị đồng môn ."

-----oO-----

Đệ nhị bách ba mươi ba chương độ (người) tiên (giáo) tiểu Nguyệt Lão 【cầu phiếu ~】

'Việc này xin nhờ cấp Hoàng Long chân nhân làm... Thỏa ư?'

Lý Trường Thọ đáy lòng không ngừng cân nhắc .

Tuy rằng sự là việc nhỏ, nhưng hẳn cùng Hoàng Long chân nhân cũng bất tính quá thực, đáy lòng tóm lại còn là có chút lo lắng;

Chủ yếu cũng là sợ này vị Hoàng Long chân nhân, lại người bên ngoài chiêu thức.

Sở dĩ mượn Xiển Giáo tiên nhân khẩu, vì Nam Hải Hải Thần tạo thế, Lý Trường Thọ có hai cái chủ yếu mục đích.

Thứ nhất là rải sương khói đạn, nhượng Tây Phương Giáo chúng tận lực hưởng thượng cổ nhân vật suy nghĩ, do đó che dấu mình chân thân.

Thứ hai, cũng là mượn Xiển Giáo cấp mình đánh cái che dấu.

Kể từ đó, Tây Phương bên kia nắm giữ tin tức, phải là loại này ——

Nhân Giáo Đại Pháp Sư tại Nam Hải Hải Thần giáo thế lực trong phạm vi hiện quá thân;

Tiết Giáo đệ tử, Long tộc Nhị Thái Tử Ngao Át, là Nam Hải Hải Thần giáo Nhị Giáo Chủ, mà lại Nam Hải Hải Thần cùng Tiết Giáo bàn tay to tử Triệu Công Minh cũng có không sai giao tình;

Xiên Giáo tiên nhân khen Nam Hải Hải Thần đức hạnh, giống như cùng Nam Hải Hải Thần tương giao không sai.

Loại này, Tây Phương Giáo nghĩ đối mình động thủ, phải hội đa mấy nặng kiêng dè... Đi.

Mà sở dĩ loại này làm, là tối trọng yếu còn là không có gì tiêu cực hiệu quả.

Lý Trường Thọ lắc đầu, không lại lo lắng nhiều việc này.

Hắn bắt đầu khôi phục tại Hải Thần giáo trong phạm vi giả dối thân bố trí, dĩ ứng đối 'Khóa thần điệp' loại này thủ đoạn.

Trừ này ở ngoài, Lý Trường Thọ còn làm một ít khẩn cấp thi thố.

Tỷ như một cái ý niệm trong đầu là có thể tùy thời tự vựng sở hữu giấy đạo nhân xích cấm chế, tùy thời tự đoạn nguyên thân lực cùng nguyên thân liên lụy phương pháp, An Thủy Thành hạ giấy đạo nhân khổ gây ra thức tự cháy cấm chế trình tự...

Đặng.

Kế tiếp mình chỉ cần cẩn thận cẩn thận lại cẩn thận, trừ Thiên Đình Mộc Công tới tìm, hoặc là tam giáo đại lão tìm đến, khiến cho giấy đạo nhân tĩnh phục bất động.

Này chút kỳ thật đều là thường quy thủ đoạn;

Tại tự bảo vệ mình cân cước cái này sự thượng con bài chưa lật, còn là nhà mình Đại Pháp Sư, đây mới là hạt nhân uy hiếp lực.

Nếu là con bài chưa lật, kia khẳng định không thể đơn giản vận dụng, bằng không thời khắc máu chốt vô bài khả xuất liền thật phiến toái ...

Kế tiếp hai năm bán, Lý Trường Thọ đều là tại loại này đề phòng trung, im lặng độ qua.

Hải Thần giáo trong phạm vi, ngẫu nhiên có thể thấy được một ít hành tung quý dị người, nhưng phần lớn đều là tra xét, vẫn chưa có bên cạnh sự phát sinh.

Văn Tịnh đạo nhân vẫn chưa lại truyền lại tin tức lại đây, một lòng ần núp, này cũng nhượng Lý Trường Thọ yên tâm không ít.

Nhân Giáo cũng không cần Văn Tịnh đạo nhân làm điếm ấy việc nhỏ, chỉ cần Văn Tịnh đạo nhân mặt sau... Làm nhất sóng đại ...

Trong khoảng thời gian này, Long tộc lâm vào một đoạn 'Dày vò kỳ' .

Ngoài có hải tộc không ngừng tác loạn, nội có 'Hóa rồng' cùng 'Giao long' mâu thuẫn liên tiếp xuất hiện, Long tộc nội bộ chấp quyền giai tầng cũng dần dần phân làm biến cùng không thay đổi hai cái trận doanh.

Về việc này, Ngao Át cùng Lý Trường Thọ trò chuyện với nhau quá vài lần.

Lý Trường Thọ cấp hấn ý kiến, chính là tĩnh xem nó biến, bắt đứng thành hàng, bắt góp lời, mơ hồ mình lập trường, kiên định đứng ở Đông Hải Long Vương bên cạnh người.

Nếu là thiếu niên thời kì Ngao Át, kia tất nhiên là nhất khối long tâm ngày xưa nguyệt, lưu can đi đàm tiếp cận hai bàn, khụ!

Kia tất nhiên là nhất khối long tâm ngày xưa nguyệt, đi hay ở can đàm hai Côn Lôn!

Nhưng đến nay, Ngao Át mặc dù còn là thiếu niên khuôn mặt, chính là nhất điều đã có người yêu thành thực tiểu long, phi năm đó lỗ măng thiếu niên long.

Học xong tĩnh xem nó biến, học xong sau lưng suy tính, đuổi dần thận trọng...

Lý Trường Thọ cũng không phải một mặt bị động chờ đợi;

Hấn lại xuất thủ thời cơ, tuy rằng phải chờ tới Tây Phương lại ra tay, Long tộc nội bộ mâu thuẫn bùng nổ, nhưng trước đó, hấn cũng khả làm rất nhiều bố trí an bài.

Tỷ như, hấn an bài Ngao Át kinh doanh Long tộc nội bộ nhân mạch mạng lưới, kết giao các loại Long tộc thực quyền nhân vật, âm thầm giao đỡ thực lực mạnh mẽ, nhưng địa vị không cao Long tộc tướng lãnh.

Lại tỷ như, Lý Trường Thọ nhượng Mộc Công an bài mấy danh Thiên Đình thiên tướng, không có việc gì phải đi tứ hải tuần tra, cùng long cung tăng tiến trao đổi.

Đội long cung thế cục cơ bản vững vàng, Lý Trường Thọ cũng khôi phục mình hằng ngày, luyện đan dày tài, hoàn thiện Tiểu Quỳnh Phong phòng ngự hệ thống, đồng thời dành thời gian khen thưởng khen thưởng sư muội.

Kim Tiên kiếp tự nhiên là muốn chuẩn bị ;

Mà môn nội vị kia Thiên Tiên cảnh cao thủ vương Phú Quý... Khụ, Vong Tinh thượng nhân, tại đạo tâm viên mãn, nhân sinh không uống sau đó, đạo tâm viên mãn, đã muốn tại độ kiếp bên cạnh, dự tính năm mươi niên nội nhất định hội độ kiếp.

Điều này làm cho Lý Trường Thọ có chút cảm khái;

Mình trước vì cùng hung cực ác tiểu sư tổ, buồn tao thuận dương vương Vong Tinh làm này chút cố gắng, cuối cùng không có uống phí!

Có cái tham khảo, mình nắm chắc tất nhiên hội đại rất nhiều!

Đáng giá nhắc tới là, tiểu sư tổ thật sự dọn đi Vong Tinh cư;

Mà là 'Phi ngang nhau trao đổi', trốn tránh tiểu sư tổ Tử Cửu, hoàn toàn định cư ở tại Tiểu Quỳnh Phong phòng cờ bạc.

Từ nào đó ý nghĩa đi lên nói, Tiểu Quỳnh Phong giống như... Quả thật là được lợi !

Chính là đáng tiếc kia bộ siêu hào hoa lâu các phòng ngự trận thế, Lý Trường Thọ đều muốn bả bên kia trận cơ hủy đi, cải trang đến phòng cờ bạc.

Một ngày này, thừa dịp Tử Cửu uống rượu bế quan tu hành, Lý Trường Thọ gần lại tu hành cần cù rất nhiều Linh Nga, cùng một thẳng cố gắng có chí tiến thủ, nhưng tu nguyên thần đạo quả thật kém một chút thiên phú Hùng Linh Ly, thét lên bên hồ nhà cỏ.

Bố trí kết giới, mở ra trận pháp, Lý Trường Thọ nhìn trước mắt này nhất hùng tráng, nhất mãnh mai hai cái muội tử, tâm tình nhất thời thoải mái không ít.

"Hôm nay, ta nên vì Linh Nga giảng tu hành pháp, cùng thành tiên đạo cơ như thế nào đặt nền móng.

Linh Ly người đến nay cũng tại tu nguyên thần đạo, khả ở một bên bàng thính.

Như có nghi hoặc không rõ chỗ, cứ việc đặt câu hỏi, không cần quá mức câu nệ."

Linh Nga cùng Hùng Linh Ly đồng thời đáp ứng: "Là!"

Lập tức, Lý Trường Thọ bắt đầu giảng tu hành đạo, khai ngộ tu hành phương pháp.

Vì nhượng hai người lý giải càng thông thấu, hẳn dẫn chứng phong phú, nội dung sâu sắc, lời lẽ dễ hiểu, thói quen dùng một ít kỳ diệu so sánh, cũng chốc chốc khiến được Linh Nga không ngừng nhẩn cười.

Nghe sư huynh giảng đạo, kỳ thật là Linh Nga cực kỳ yêu tha thiết sự chi nhất;

Chỉ tiếc, theo nàng tu vi dần dần tăng lên, sư huynh hai lần giảng đạo khoảng cách cũng càng ngày càng dài.

Này cũng cũng không phải Lý Trường Thọ nhân hạ, hoặc là có ý làm bất hòa, thật sự là giảng đạo lý càng phát ra cao thâm, Linh Nga cần càng nhiều thời gian mới có thể tiêu hóa rơi.

Từ sáng sớm, đến nhật mộ.

Linh Nga hỏi mấy cái tu đạo thượng nghi hoặc, Lý Trường Thọ đều tường tận giải đáp;

Một bên Hùng Linh Ly cũng muốn vấn mấy vấn đề, nhưng nghẹn nửa ngày, cũng không dám phiền toái Hải Thần đại nhân, cuối cùng chỉ dám hỏi ra nhất cái thiên môn, cũng là tối nghi hoặc ...

Hồng Hoang lãnh tri thức.

"Biểu huynh, ta có thể hỏi nhất cái cùng tu hành bất tương quan vấn đề ư?"

"Đương nhiên có thể, vấn là được."

"Vì sao cảm giác chúng ta Tiểu Quỳnh Phong thượng linh thú, so với ta ở bên ngoài săn thú thời điểm quơ được linh thú, đều tốt ăn rất nhiều?"

Lý Trường Thọ bất giác hoạt kê, một bên Linh Nga nhin không được cười ra tiếng lai.

Linh Nga cười nói: "Kia tự nhiên là ngươi dưỡng được rồi."

"Không hẳn vậy."

Lý Trường Thọ cười lắc đầu, ngôn nói:

"Thế gian vạn vật, đều có nó đạo;

Phàm tục tiên trần, đều là tại nó lý.

Linh Ly vấn vấn đề này, mặt ngoài xem chỉ là một truyện cười, trên thực tế cũng có nội lý khả theo.

Hồng Hoang từ xưa mà đến, đã qua năm tháng dài đằng đặc, đến nay Nhân tộc luyện khí sĩ giữa đường, càng là có không ít người yêu thích nướng xuyên tiên tạc sao, vị đạo.

Đến nay chúng ta nếm tại phường trong trấn trực tiếp mua được , kia chút thông thường dùng ăn linh thú, trên thực tế tuyệt không so bên ngoài hoang dại linh thú hương vị kém, thậm chí, chúng nó càng là sớm đã là bị phần đông luyện khí sĩ, đi bước một phân biệt tuyển ra, tiến hành đào tạo, ưu hoá vị.

Mà kia chút tại dài lâu tuế nguyệt trung không bị lựa chọn linh thú, đại bộ phận vị, tự nhiên so này chút bị lựa chọn 'Truyền thừa' đến nay linh thú muốn kém một ít.

Cho nên, mọi việc không cần theo đuổi tân kỳ, cổ nhân sớm đã vì chúng ta làm chân tuyến.

Đây là một loại đạo.

Đạo, nắp trong Thiên Địa giữa, nắp trong bát quái bên trong, nắp trong cát bụi nội...

Thôi, không nói nhiều rồi, nói đa rồi, các ngươi cảnh giới nhất thời cũng tiêu hóa không được."

"Oa..."

Hùng Linh Ly hai chỉ bàn tay to nâng nâng kia chỉ khéo léo hai má, đáy mắt lóe ra sùng bái quang mang.

Mà Linh Nga cái miệng nhỏ nhắn khê nhếch, có chút si mê địa nhìn nhà mình sư huynh...

Nàng liền hi hoan sư huynh tùy tiện một việc, đều năng kéo nhiều như vậy đạo lý á tử!

Đương nhiên, lời này cũng là không thể trực tiếp nói .

Màn đêm tiến đến, nguyệt sao kim hi.

Lý Trường Thọ nhượng Hùng Linh Ly đi làm nhất chỉ linh thú lại đây, hiện trường giảng giải 'Thọ đỉnh giải thú' bí tịch, vì Linh Nga cùng Hùng Linh Ly mở ra Hồng Hoang ăn uống tân tằng thứ.

Bên này ăn chính hoan, một đạo ngũ thức cao thân ảnh cười mây đến Tiểu Quỳnh Phong ngoài, nhìn tả hữu không người, lắc mình vào Tiểu Quỳnh Phong âm thầm thăng cấp quá ngăn cách đại trận, hướng bên hồ lạc lai.

Ách?

Từ Ô nhìn bên hồ Lý Trường Thọ đang cùng Linh Nga, Hùng Linh Ly đại mau cắn ăn tình hình, thoáng sừng sốt hạ.

"Hiếm thấy đấy nhé, Trường Thọ thế nhưng không phải tại đan phòng bên kia."

Này thấp đạo nhân do dự một chút, còn là cưỡi mây rơi xuống.

Lần này đáp ứng vị kia trưởng lão, cửa biển cũng khoe đi ra ngoài, như thế nào cũng muốn bá việc này làm xong!

Lý Trường Thọ đã tại Tửu Ô thân thượng thấy được một chút do dự, đối Linh Nga cùng Linh Ly ngôn nói hai câu, chủ động hướng Tửu Ô sư bá đón lại đây.

Vừa thấy mặt, Lý Trường Thọ liền từ Tửu Ô sư bá kia lòe lòe trốn trốn trong ánh mắt, nhìn ra một chút miêu ngáy.

"Sư bá, chính là Vong Tình sư bá tổ cùng ta gia sư tổ đã xảy ra chuyện gì?"

"Không có hay không, " Tửu Ô vợ vàng lắc đầu, cũng biết mình tại cái này sư diệt trước mặt, không cần quanh co lòng vòng..."

Quanh co lòng vòng ngược lại càng dễ dàng bị an bài.

Tửu Ô mắt nhìn tả hữu, thấp giọng nói: "Trường Thọ a, này mấy tháng, phóng Bách Phạm Điện bên kia hùng tâm đan, ngươi có phải hay không cấp ngừng?"

"Ân, không sai, " Lý Trường Thọ cười nói, "Gần nhất tại chuẩn bị độ kiếp, luyện đan công phu thiếu."

Hơn nữa, căn cứ ngoại vụ trưởng lão theo như lời, đã muốn có hai tháng, không có trưởng lão, chấp sự đi Bách Phạm Điện trung đối hùng tâm đan, ta liền ngừng hùng tâm đan cung ứng.

Theo lý thuyết, lúc này tại Bách Phạm Điện trung còn có hùng tâm đan tồn lưu mới đúng."

"Cái này, " Tửu Ô cười mĩa tiếng, thấp giọng nói, "Kỳ thật còn là có trưởng lão nhu cầu hùng tâm đan, chỉ là ngại ở... Ngại ở da mặt..."

Ân, ngươi hiểu."

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Sư bá là vì hùng tâm đan chạy này một chuyện?"

"Không sai, " Tửu Ô gật gật đầu, cười nói, "Chúng ta một vị trưởng lão, hẳn có một bằng hữu..."

"Cấp, " Lý Trường Thọ cầm xuất nhất chỉ bình ngọc, thờ dài, "Cuối cùng nhất hồ hùng tâm đan rồi, tổng cộng ba mươi miếng, sư bá ngươi nhất định phải tế đưa."

Tửu Ô nhất thời vui vẻ ra mặt, đem bình ngọc nhận lấy, tạy trong tay áo cầm xuất hai chỉ bảo nang.

"Này là kia trưởng lão cấp tạ ơn lễ, sư bá lần này liền bắt cầm..."

Ôi chao? Đợi lát nữa, cuối cùng nhất hồ?

Sư diệt người về sau bắt luyện chế hùng tâm đan?"

"Không sai," Lý Trường Thọ đạo, "Trước đây liền đã vài lần nói bắt luyện hùng tâm đan, nhưng mỗi lần đều bị loại này nhân tình khó khăn nhiều."

Tôi thiếu, độ kiếp trước, ta sẽ không luyện chế này chút đôi độ kiếp vô dụng đan."

Tửu Ô nghe vậy mặt lộ vẻ chính sắc, ngôn nói: "Việc này cũng lạ ta, hành, người về sau không cần lo lắng, ta cũng không nhận tội lỗi này sự!"

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, đáy lòng cũng buông xuống cái này nhỏ quả niệm.

Nhân duyên sự, can thiệp mệnh lý, liền như hấn giáo huấn Linh Nga loại kia, kỳ thật là khá lớn nhân quả.

Hùng tâm đan nếu là trợ giúp kia chút lão tiên nhân, nhượng bọn họ phát ra hùng tâm, tìm về tự tin, dựng lại đệ nhị luân, kia tự nhiên là thiện duyên, việc thiện;

Đâu sợ không có công đức, cũng có thể được lợi rất nhiều nhân tình.

Nhưng hùng tâm đan một khi thoát ra đi, bị dùng tại 'Minh đoạt tiên nữ', 'Ám bách tiên nam' loại sự tình này thượng, đó chính là ác quả.

Hiện đến nay, nương độ kiếp lấy cơ này hoàn toàn ngưng hấn, cũng sẽ không đắc tội với ai...

Tiến đi Tửu Ô, Lý Trường Thọ hừ Linh Nga thường đan nào đó đoạn làn điệu, hướng đan phòng bay xuống.

【từ ngày mai khởi, làm nhất cái phong phú luyện khí sĩ

Tu đạo, luyện đan, cố gắng trường sinh

Từ ngày mai khởi, quan tâm linh thụ cùng tiên đạo

Bản đạo có một tòa Tiểu Quỳnh Phong, mặt hướng Thiên Đình, luân về hoa nở】

'Ngày mai bắt đầu, cuối cùng không cần làm Độ Tiên Môn tiểu Nguyệt Lão.'

Lý Trường Thọ khinh khê thở dài tiếng, mới vừa ở đan lô trước ngòi xuống, chuẩn bị luyện chế một lò cấp Linh Nga độ kiếp thời dùng 'Đặc hiệu' đan, đáy lòng đột nhiên hơi hơi rung động.

Hải Thần miếu có khách tới.

Thần niệm rơi vào một chỗ thần miếu thần tượng thượng, nhất thời thấy được vị kia quen thuộc bóng lưng...

Đông Mộc Công.

Lý Trường Thọ cẩn thận phân biệt hạ Đông Mộc Công khí tức, chú trọng chi tiết so đúng, xác định là Mộc Công bản nhân, mới mở ra dưới đất giấy đạo nhân, dĩ mặt mũi hiền lành lão thần tiên bộ dáng hiện thân, cùng Mộc Công hàn huyên vài câu.

Lần này, Mộc Công nhưng thật ra bất tọa, cũng không nghĩ uống trà, ngược lại đem Lý Trường Thọ kéo đến góc trung, cười hắc hắc...

Như thế nào cảm giác, hôm nay Mộc Công, tương lai thuận dương kiếm tiên Lữ Đồng Tân, có một chút điềm ...

Không đứng đắn?

"Hải Thần, đoán ta lần này cấp người mang đến gì?"

Chính thức nhâm mệnh bài vị ý chỉ?

Không đứng, nếu là loại này nhâm mệnh, kia phải là giống trống khua chiêng, tiên quang gia trì, dàn nhạc tương tuyền!

Này là chương hiển Thiên Đình uy nghi cơ hội tốt, không thể như thế lãng phí.

Kia còn có thể có gì?

Khó khăn bất thành...

Lý Trường Thọ cười nói: "Chẳng lẽ, là dựng lại đạo khu bảo vật?"

"Không phải vậy, " Mộc Công nhẹ nhàng lắc đầu, ngôn đạo, "Loại kia bảo vật phần lớn bất quá trân quý, nhưng thập phần rất thưa thớt hiếm thấy, hơn nữa cũng không ai cố ý đi sưu tập, cố tương đối khó tìm tìm.

Lần trước, Hải Thần người không phải hỏi, Thiên Đình có hay không cùng loại ở Tương Tư Bảo Thụ ngang nhau hiệu quả linh dược ư?"

Lý Trường Thọ đáy lòng đột nhiên có chủng, bất thật là khéo dự cảm.

"Đổi..."

"Hắc hắc, cho người xem cái tiểu bảo bối!"

Mộc Công tại khoan trong tay áo nhất tìm tòi, cầm xuất nhất chỉ nhượng Lý Trường Thọ có chút nhìn quen mắt, nhưng nhỏ đi nhiều bồn hoa...

Này nồng đậm Thiên Đạo công đức, này huyền diệu đại đạo đạo vận...

Này không phải!

Lúc đầu cùng Nguyệt Lão lão thiết lần đầu tiên gặp mặt thời cảnh trong mơ trung, Nguyệt Lão cầm trát mình, Trương Tư Bảo Thụ!

Lý Trường Thọ còn tại sững sờ, Mộc Công đã là đem này tiểu số hiệu bảo cây nhét vào Lý Trường Thọ trong tay, cười nói:

"Lúc ấy Bệ Hạ vừa nghe Hải Thần người tố cầu, đại vung tay lên, liền đạo —— cấp Trường Canh ái khanh dụng công đức nuôi trồng một gốc cây, trực tiếp đưa đi qua cũng được.

Trước nguyên nhân này bảo cây không đào tạo hảo, cũng liền gặt Hải Thần đạo hữu.

Hôm nay cuối cùng thành, ta ngay cả đem từ Nguyệt Lão bên kia lấy, đưa tới cấp đạo hữu người!"

Nói, Đông Mộc Công vỗ Lý Trường Thọ cánh tay, "Đạo hữu, này là Thiên Đạo nặng khí, Hậu Thiên công đức linh bảo, càng là Bệ Hạ long ân a!"

Lý Trường Thọ: ...

"Ta!"

"Ân?"

"Đa tạ, " Lý Trường Thọ bụng này chỉ tràn đầy công đức tương tư tiểu bảo cây, lộ ra cảm kích đồng thời cắn răng mỉm cười, "Đa tạ Bệ Hạ ân điển!

Thần ở trong này, cấp Bệ Hạ tạ ơn lễ !"

Đông Mộc Công nhất thời lộ ra vui vẻ tươi cười, "Kia như vậy, ta liền đi trở về, này bảo..."

Thiện dùng, thiện dùng ơ."

Chúc tết thiếp (duyet sau tức đót)

Đêm trừ tịch - đêm 30 trước, Ngôn Quy Chính Truyện ở trong này cấp đại gia chúc tết rồi!

Đã viết xong hạ nhất chương đổi mới, tại trau chuốt kiểm tra, giữa trưa phải nằng đúng giờ cùng đại gia gặp mặt, tối hôm qua vốn định thêm càng, viết không hài lòng san rớt đại bán.

Đa không nói rồi, chúc đại gia đầu xuân cát tường, hàng năm có thừa, vạn sự như ý ~

Ngôn Quy Chính Truyện thay độc giả lão gia nhóm:

Cúi đầu 'Kim long như ý chính một con rồng hổ huyền đàn thật quân' Triệu Công Minh, thử niên tài vận vượng vượng, chuyện tốt không ngừng ~

Nhị bá nhân duyên điện nguyệt lão, thử niên thoát riêng xác suất thêm vào gia tăng linh điểm nhất thành ~

Tam bá ôn bộ, ? Bộ chính thần, mau mau bệnh dịch lui tán, y nguyên quốc thái dân an!

Lời nói đề lời nói với người xa lạ:

Cái này tết âm lịch bởi vì tình hình bệnh dịch lòng người hoảng sợ, đến nay tin tức hóa thời đại, mạng lưới tràn ngập đại lượng không xác thực, phỏng đoán, 'Ta cảm thấy là như thế này' tin tức, đại gia còn là nhận chuẩn phía chính phủ tin tức, đối lần này tình hình bệnh dịch đề cao coi trọng, nhưng không cần quá phẫn kích động.

Chúng ta thận trọng điểm, không tin dao, bắt truyền dao, tin tưởng chúng ta quốc gia cùng dân tộc, tin tưởng kia chút khởi động xã hội lung.

Tết âm lịch trong lúc, độc giả lão gia nhóm còn thỉnh giảm bớt không cần thiết ra ngoài, xuất môn tận lực mang đọc thuộc lòng che phủ, cũng khuyên bảo mình bên người người nhà mang khẩu trang xuất hành, đúng giờ cửa sổ thông gió.

Nếu khuyên bảo trong nhà cha mẹ trưởng bối không nghe, có thể dùng Trường Thọ phương thức, hoán cái ý nghĩ, làm điểm 'Mang khẩu trang chính là vì mình tích phúc tích công đức' đăng lí do thoái thác.

Biên báo cũng không phải khéo đưa đẩy, thoại thuật cũng không phải kẻ dối trá.

(PS: . asxs. Chúc tết hoạt động xuất kia trương ảnh chụp bởi vì quay chụp vội vàng, lúc ấy sư huynh hướng tiêu thụ bằng liên tục vài ngày thức đêm thêm càng, hắc đôi mắt trương đương nghiêm trọng, liền bả áo ngủ mũ đội vô nhất trương.

Quên dùng mình xanh miết tuế nguyệt ảnh chụp rồi, thất sách.

Kỳ thật, tác giả khuôn bản thân bởi vì liên tục ngũ lục niên trạch mã chữ, dường thật sự bạch nói, thuộc về không công mập mạp, không phải hắc béo hắc béo, bất nghiêm túc mặt.

Nói đùa nói đùa, đi trau chuốt chuẩn bị đổi mới rồi, hôm nay cố gắng đúng giờ!

Ân... Thận trọng điểm...

Cố gắng tại giữa trưa trong phạm vi (2 điểm trước) càng xuất hạ nhất chương!)

Thiệt tình hy vọng đại gia hạnh phúc an khang;

Ta vắt hết óc cũng chỉ năng khiến đại gia nhất lạc, thật muốn nhất lạc, còn là khỏe mạnh vui sướng!

(bản chúc tết thiệp sơ nhị đốt roi)

-----oOo-----

Đệ nhị bách ba mươi bốn chương khiến Thọ rụng tóc

Hồng Hoang nhân sinh trung, Lý Trường Thọ đệ nhất kiện Hậu Thiên linh bảo cấp bảo vật, là Vân Trung Tử tiên bối xem tại Đại Pháp Sư mặt mũi thượng, tặng nhất chỉ vô danh tiểu tháp, Lý Trường Thọ dùng làm bản thể phòng thân dùng.

Nhưng người một nhà sinh đệ nhất kiện Hậu Thiên công đức linh bảo cấp bảo vật, đúng là...

Thiên Đình nhân duyên trong điện na xuất tới Tương Tư Bảo Thọ!

Vừa định rời khỏi hồng cha giới, đã bị Ngọc Đế ban cho đánh mặt, này năng tìm ai nói rõ lí lẽ?

Nơi này Hải Thần miếu dưới đất, nào đó cái bị trận pháp bao bọc tiểu hình mật thất trung, Lý Trường Thọ giấy đạo nhân đang cầm kia chỉ bốn hoa, ngồi ở kia một trận dở khóc dở cười...

Thật đừng nói, đời trước đại học không tốt nghiệp thời điểm, có vị vừa thấy chính là bọn bịp bợm giang hồ thầy bói, cầm di động xem bói nhuyền kiện, bắt được hấn liền bạch nhất quỷ, nói hấn luôn luôn mặc vào đồ thẩm hi bào ngày đó.

Vi bài trừ mê tín tư tưởng, Lý Trường Thọ đòi trước chuẩn bị, kết hôn thời định chế thuần hắc áo bành tô!

Tuy rằng cuối cùng cũng không năng dùng tới.

Không nghĩ tới, ngày này tựa hồ thật sự sẽ tới lai, nhưng hẳn bắt là cái gì chú rễ, mà là...

Dự khuyết tiêu Nguyệt Lão?

Chắc, thật cũng là có chút thú vị.

Lý Trường Thọ nhìn này chỉ tương tư cây, thoáng có chút do dự.

Thứ này cũng không có thể trực tiếp đưa cho bản thể dùng, cầm lai cũng không có trọng dụng;

Khó khăn bất thành, ngăn địch thời, tế khởi Tương Tư Bảo Thọ, thôi phát nhất căn căn nhánh cây, đối đối phương một trận mãnh liệt trát, nhượng đối phương tim đập thành thạch, hóa can qua vi ngọc tháp?

Ách, này biện pháp bản thân nhưng thật ra không sai.

Cân nhắc một hai, Lý Trường Thọ quyết định đem vật ấy đặt ở An Thủy Thành trung, dùng để trấn áp mình Hải Thần giáo khí vận!

Tuy rằng chỉ là Hậu Thiên công đức linh bảo, nhưng muỗi chân lại tế kia cũng là...

Khụ, này không trọng yếu!

Có chút ít còn hơn không, lớn nhỏ mà lại bất luận, có tổng số khá giả không có.

Lý Trường Thọ không chế được này chỉ giấy đạo nhân, thi triển thổ độn hướng An Thủy Thành dưới đất mà đi.

Toàn chí An Thủy Thành Hải Thần chủ miếu phạm vi mười dặm nơi, giấy đạo nhân đột nhiên bắt đầu không ngừng nhiều con đường, độn quá nhất điều có thể nói thập bát loan che dấu đường đi.

Không bao lâu, giấy đạo nhân đến dưới đất thạch tầng nơi nào đó, thuần thực địa mở ra liên tiếp cấm chế, giấy đạo nhân lại từ lão thần tiên ngoài da, khôi phục thành thật dày người giấy bộ dáng, tà khoa bố bao, nhảy vào một chỗ khe đá.

Khe đá nội, có khác động thiên.

Bên trong có một chỗ ba trượng vuông 【sân】, giống như là một tòa có nghiêm mật trình tự giấy nhà xưởng, bị một tầng tầng tinh xảo địa trận pháp bao vây lấy.

Này, chính là Lý Trường Thọ bên ngoài sở thiết, trước mắt mới thôi quy mô lớn nhất giấy đạo nhân khổ!

Hai hàng phòng nhỏ tử trung, xếp bày đặt nhất chỉ chỉ dày người giấy, tổng thể số lượng không thể kể lại công tác thống kê, mỗi cách một đoạn thời gian, sẽ có bị đồ đầy tiên lực giấy đạo nhân đưa ở đây...

Trừ này ở ngoài, còn có rất nhiều bị giao cho đơn giản mệnh lệnh nguyên bản thân thông người giấy, ở chỗ này quét rác, tuần tra, phòng cháy, phòng trộm.

Nguyên bản người giấy chỉ là trang sức phẩm, ở trong này làm làm bộ dáng, nhưng nơi này thoát nhìn nhiều một chút tức giận.

Tại sân góc trung còn có hai chỉ phòng nhỏ, bên trong đóng đầy tiên đậu, đều là tinh khiêu tế tuyển hàng thượng đẳng sắc, so với hẳn trước đây cấp Thiên Đình kia một đám cây đậu, phẩm chất còn muốn cao rất nhiều.

—— vi bất thương tổn cập phạm nhân, Lý Trường Thọ vẫn chưa tại chỗ đó sắp đặt độc tiên đậu.

Đây là Hải Thần Giáo Chủ thần miếu, cuối cùng một tầng lực phòng ngự lượng.

Nếu có người tấn công Hải Thần giáo, nơi này giấy đạo nhân cùng tiên đậu năng tại trong khoảng thời gian ngắn, bộc phát ra có thể so với mấy vạn tinh nhuệ thiên binh thiên tướng chiến lực, hộ vệ An Thủy Thành cùng chỗ đó Hải Thần miếu.

Như này chút giấy đạo nhân cùng tiên đậu đều hợp lại hết, kia Lý Trường Thọ...

Cũng cũng chỉ có chạy.

Giờ phút này, mang theo bố bao giấy đạo nhân, mại lực thân không nhận vương bát bước, đi tới này đình viện ở giữa, đem kia 'Bồn hoa' hành bố bao trung đem ra, đặt ở sân ở giữa.

Này Tương Tư Bảo Thụ tản ra oánh oánh ánh sáng, đem tất cả tiểu viện đều chiếu rọi rạng rỡ sinh huy, nhất chỉ chỉ người giấy, giấy đạo nhân nhất thời đa vài phần công đức gia trì.

Nói đến công đức...

Lý Trường Thọ đáy lòng, lại mở ra một chút 【tiểu】 ý nghĩ.

Đông Mộc Công vừa rồi theo như lời, này trụ tiêu tương tư cây, là tại nguyên bản tương tư cây cơ sở thượng đào tạo xuất tới;

Kia mình có phải hay không cũng có thể dụng công đức, bồi dưỡng này chỉ tiêu tương tư cây, khuếch tán tương tư cây linh căn?

Mình trước đây nghĩ vớ vẩn đầu pháp diệu chiêu, kỳ thật hoàn toàn được không, Tương Tư Bảo Thụ cùng mình tiên thức độc đan Tâm Hỏa Thiêu phối hợp sử dụng, thời khắc mấu chốt nhiều loạn đối phương tâm tình...

Song trọng công hiệu, gấp bội cấp lực!

Tuy rằng cái này đầu pháp chiêu thức quả thật có điểm lòng dạ hiểm độc, nhưng đều đã muốn sinh tử ầu đã rồi, sống sót mới là là tối trọng yếu.

Không chỉ có như thế, này chỉ tiêu tương tư cây lá cây, nhánh cây, phải có thể dùng để luyện đan...

Lại làm điểm chiết cây thủ đoạn, làm một ít cái khác linh căn, linh chi làm đến này mặt trên, đề cao điểm 'Tương tư quả' ?

Nhân sâm quả là trẻ mới sinh bộ dáng, tương tư quả cũng khả chia làm một nam một nữ thôi...

Tương lai nếu có cơ hội đi ngũ trang xem trung, hẳn cái này Trường Canh đạo nhân cầm tương tư quả, hướng trước tiếp vị kia địa tiên tổ, cũng khả nói một câu:

'Tiền bối, chúng ta quả quả hữu duyên, không bằng trao đổi hẳn mấy trăm đôi!'

Khụ, cái này thuần túy là muốn quả đào ăn.

"Phải như thế nào mới có thể phát huy này đồ chơi lớn nhất tác dụng?"

Đồ vật đều giành được tay rồi, tuy rằng không phải mình muốn tổ hình linh dược, nhưng tổng không thể lãng phí loại này Hậu Thiên linh căn, công đức linh bảo.

Cũng không biết, này tương tư cây đào tạo lớn lên sau đó, làm xuất tới cây nước, biến thành giấy đạo nhân lại sẽ có gì hiệu quả...

Ách, 【 tình 】 giấy lộn đạo nhân hạng mục chính thức lên ngựa?

Giảng đạo lý, còn là muốn ôn một tay.

Còn là trước đem vật ấy ký tại chỗ đó, mượn nhất bộ phận hương khói công đức chậm rãi đào tạo, mặt sau lại nói này chút.

...

An trí hảo mới vừa được tương tư cây, Lý Trường Thọ tâm thần trở về bản thể, tiếp tục khai lộ luyện đan.

Trước đây như biết Ngọc Đế hội ban thưởng hạ loại này 'Trọng bảo', kia hẳn là có thể bớt lo rất nhiều, trực tiếp trát vương Phú Quý mấy... Bách hạ, không phải xong việc ?

Cẩn thận ngẫm lại, Lý Trường Thọ cảm thấy chính hẳn một Độ Tiên Môn tiểu đệ tử, quả thật là có chút hữu danh vô thực .

Đương đồng kỳ các đệ tử nghĩ đến phong cùng phong giữa về điểm này sự, hẳn nhưng tại đại giáo vòng xoáy trung phù chìm nổi trầm.

Đương đồng kỳ các đệ tử, phần lớn vì Thành Tiên kiếp mà phát sầu, hẳn đã muốn không thể không lo lắng Kim Tiên kiếp, như thế nào ổn trung lấy trường sinh...

Thế gian sự, quả thật như thế kỳ diệu.

Một lần bắc châu hành trình, nhượng mình tu đạo cuộc sống không lại bình tĩnh;

Nhất cái khởi ở 'Vợ vết của cải đội' Nam Hải thần giáo, mặt sau nhưng lại liên lụy xuất nhiều như vậy nhân quả...

Hồng Hoang hung hiểm số không rõ, mà Hồng Hoang rộng lớn mạnh mẽ, phần khích lộ ra, cũng nhượng thọ cảm thấy vui mừng.

Thật không ủng công hẳn chạy này nhất gặp.

Đương nhiên, hào hùng tận trời là không có khả năng hướng , đời này đều không có khả năng hướng , cao giọng cười to vài câu, biểu hiện điểm anh hùng khí khái, căn bản liền không có gì thực tế ý nghĩa.

An ổn tu hành mới là chính đồ.

Khoảng cách Kim Tiên cảnh, chỉ kém mấy run run ...

Càng là đến thời khắc máu chốt, càng là không thể dao động mình nguyên tắc, tuyệt không năng tự loạn cân cước.

Phải khắc sâu quán triệt 'Điệu thấp', 'Buồn tiếng phát tài' cơ bản sách lược, kiên trì 'Ồn Tự Kinh' tư tưởng chỉ đạo!

'Muốn hay không nghĩ biện pháp, cùng Vong Tình thượng nhân chia xẻ một ít cảm ngộ tâm đắc?'

Lý Trường Thọ trầm tư một chút, cũng không có quá ôn hòa biện pháp.

Môn nội hiện đến nay biết hẳn chân thật tu vi, chỉ có hai người;

Một vị là nhà mình Không Hư chương môn Quý Vô Ưu, nhưng chương môn tự 【
đêm hôm đó】 sau đó, giống như là cố ý trốn tránh mình, cũng không có gì cái khác huấn
thị, giống như vô sự phát sinh;

Liền Lý Trường Thọ đến tiếp sau lừa dối, cũng cố đợt trị liệu đều miễn !

Một vị, chính là quan hệ tạm thời lý rõ ràng rồi, tựa hồ, đại khái, khả năng, đối
mình có một chút điểm hảo cảm Phá Thiên Phong chương môn nhất mạch tân tân Chân
Tiên, đồng kỳ thủ tịch đại đệ tử...

Hữu Cầm Huyền Nhã.

Nàng cũng đã muốn lập hạ chu toàn đại đạo lời thề, tình hình chung hạ, sẽ không
đem mình chân thật tu vi tiết lộ đi ra ngoài.

Mà lại nguyên nhân môn nội, ngoài cửa tình báo bất thông nhất tính, chương môn
Quý Vô Ưu, cùng 'Cái này băng sơn bất quá lãnh' Hữu Cầm Huyền Nhã, cũng không biết
hắn ở bên ngoài làm kia chút đại sự...

Có nhất nói nhất, Hữu Độc sư muội mỹ là thật sự mỹ, chính là có đôi khi quá ngay
thẳng chút, không tốt biến báo đạo, bất thông đạo lí đối nhân xử thế.

Tại cái khác đệ tử nhân trung, nàng chính là cái loại này tiêu chuẩn xuất trần tiên
tử, bất nhiễm thế gian dơ bẩn đi.

Lý Trường Thọ niệm cập ở này, cũng chỉ là mỉm cười, vẫn chưa đa nghĩ cái khác
sự...

Tu đạo ngày, tại một phen lại một phen trắc trở sau, cuối cùng nghênh đón một
đoạn hơi chút bình tĩnh thời kì.

Đáng tiếc, này phần bình tĩnh vẫn chưa liên tục lâu lắm, Ngao Át đại hôn, Nam Hải
Đông Hải đại chiến sau đó đệ thập hai niên đầu, hải tộc lại bùng nổ đại quy mô phản
loạn.

Lần này hải tộc phản quân đối Bắc Hải long cung phát động mãnh liệt công, cuối
cùng mặc dù bị đánh lui, nhưng Bắc Hải long cung tổn thất tương đương thảm trọng, đại
môn đều bị hủy đi.

Bắc Câu Lô Châu lạnh khủng khiếp, Bắc Hải cũng đi theo chịu liên lụy, hải trung
sinh linh đều chưa bao nhiêu, còn có tảng lớn tảng lớn kinh niên bất hóa huyền băng
phiêu phù ở mặt biển thượng, Bắc Hải long cung cũng bởi vậy thực lực yếu nhất...

Long tộc này xem như mới ném thử bại quả, tất cả trong tộc bầu không khí, nhất thời trở nên thập phần vi diệu.

Chủ chiến, chủ biến, chủ hòa, ba phái đều có rất nhiều long tại.

Này còn chỉ là bên ngoài thượng phiến toái, chân chính phiến toái, còn giấu ở băng cứng hạ.

Căn cứ Văn Tịnh đạo nhân lại một lần truyền tin nội dung, Tây Phương Giáo lần này chân chính mục tiêu là Tây Hải long cung, Tây Hải long cung đã bị thâm thấu non nửa, tiên giao binh một nửa đã âm thầm phản loạn.

Nhất tràng gió lốc, lặng yên nổi lên ở tại Tây Hải, mà lúc này đại bộ phận Long tộc đều đã bị dời đi tầm mắt...

Lý Trường Thọ liên tục tự hỏi nửa tháng, cuối cùng định ra ba chữ sách lược.

【 Ồn 】;

【 Ồn 】;

【 Ồn 】.

Lần này bất ổn tuyệt đối không được.

Được đến Văn Tịnh đạo nhân truyền tin, Lý Trường Thọ liền đem việc này, đúng lúc thượng tấu Ngọc Đế Bộ Hạ biết được.

Ngọc Đế đối này vô cùng coi trọng, cũng có lần trước hiển uy phong kinh nghiệm, lần này 【 lớn mật 】 chút, tại các nơi phân phối, hội tụ Thiên Đình tinh nhuệ mười vạn thiên binh, bí mật thao luyện, tùy thời chuẩn bị từ trên trời giáng xuống, chính nghĩa chấp hành!

Đối với lúc này Thiên Đình mà nói, này đã là một cỗ trận quý chiến lược, như có đại lượng chiết tổn hại, Ngọc Đế Bộ Hạ khẳng định vạn phần đau lòng.

Đồng thời, vì giảm bớt mình lượng công việc, Lý Trường Thọ đem trước bản cũ, tức long cung dùng quá một lần hàn băng xạ thủ, đại thuận tiên binh đào tạo phương pháp hiển cho Thiên Đình.

Nghe nói, Thiên Đình vì thế làm cái... Chúng đạu Nguyên soái!

Nguyên nhân 'Đạu phụ xạ thủ' uy lực quá mạnh mẽ, Lý Trường Thọ vẫn chưa đem đào tạo phương pháp hiển cho Thiên Đình, còn là tại Tiểu Quỳnh Phong thượng tự mình trồng.

Đến tiếp sau tân khai phá đạu phụ xạ thủ giống trung, hấn lại làm xuất uy lực thăng cấp bản, Ngũ Hành cháy rực bản.

Này mười vạn thiên binh, từng người trang bị thập khối cung thủ loại tiên đạu, thập khối phòng hộ loại tiên đạu, ngũ khối uy lực thăng cấp loại đạu phụ xạ thủ.

Đến lúc đó, tất là bất động thì đã, vừa động thiên kinh!

Tục ngữ nói, sự bất quá tam.

Tây Phương Giáo nếu lần thứ hai quy mô làm sự còn bị thất bại, phỏng chừng sẽ một lần nữa bình định Long tộc sự.

Đến lúc đó, Tây Phương đại khái dẫn hội biết khó mà lui, tiểu xác suất hội đối Thiên Đình trực tiếp tạo áp lực.

Cho nên Lý Trường Thọ phá lệ coi trọng lần này 'Cơ hội', phải muốn cho Long tộc đối Thiên Đình sinh ra hướng tới cảm giác, thậm chí, còn muốn đả Long tộc đối Thiên Đình chủ động cầu viện...

Này, chính là thu phục Long tộc thượng thiên tối mấu chốt một bước.

Khả nói thật, tại Tây Phương đã biết Thiên Đình cùng Nhân Giáo can thiệp Long tộc sự điều kiện tiên quyết hạ, còn muốn lại tính kế thành công Tây Phương Giáo, lần thứ hai phá bọn họ đài...

Là thật sự khó khăn.

Mà nhượng Lý Trường Thọ cảm giác có chút bất ngờ là...

Tây Phương Giáo lần này, thế nhưng cũng trở nên thận trọng rất nhiều.

Bọn họ đang âm thầm lấy được như thế đại ưu thế dưới tình huống, đồng thời không có sót ruột đối Tây Hải long cung động thủ, mà là mượn hải tộc phản quân, cùng đến tiếp sau phân phối tới Yêu tộc, không ngừng tiêu hao Long tộc tinh lực cùng kiên nhẫn.

Lý Trường Thọ hiện tại chỉ có thể thô sơ giản lược dự tính, đối phương làm khó dễ thời cơ, ngắn thì ba năm, lâu là trăm năm, tất nhiên có giải quyết dứt khoát thủ đoạn.

'Này thủ đoạn, lại chính là loại nào?'

Cẩn thận ngẫm lại, bọn họ cũng không ngoài hồ chính là từ Thiên Đình, từ Long tộc, từ Nam Hải thần giáo đả mấy cái hữu hạn phương diện vào tay.'

Lý Trường Thọ gần nhất cảm giác, mình tâm thần lại có chút bất quá đủ dùng, thậm chí...

Còn rớt hai tam căn tóc!

Nói đến đây, này là Nam Hải Hải Thần nổi danh Hồng Hoang nhất chiến, cùng hấn Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ có gì quan hệ?

"Này lo lắng mệnh a."

Hấn vừa định tiếp tục vùi đầu phân tích Tây Phương Giáo chuẩn bị ở sau, liền phát hiện Linh Nga cảnh tượng vội vàng, từ Phá Thiên Phong phương hướng bay tới, chạy tới đan phòng đại trận ở ngoài.

Hấn mở ra sự muội chuyên dụng thông đạo, nhượng Linh Nga an toàn đến đan phòng, Lý Trường Thọ bản thể cũng từ dưới đất mặt thất trung chui xuất lai.

"Cứ như vậy cấp, làm sao vậy?"

Linh Nga vội nói: "Su huynh, sự tổ tìm người, rất sốt ruột bộ dáng!"

"Có nói cụ thể là chuyện gì ư?"

"Hình như là... Chúng ta sự bá hoàn giang vũ đầu thai chuyển thế sự, địa phủ bên kia tựa hồ xuất chút vấn đề.

Chương môn đều kinh động rồi, giờ phút này ngay tại Vong Tinh ở giữa !"

Chương môn đều bị kinh động ?

Kia, nhưng thật ra không tiện dùng hóa thân tiến đến, miễn cho nhượng chương môn không mừng.

Lý Trường Thọ nhượng Linh Nga chờ một chút, chân chính bản thể từ một bên giá sách góc hộp trung bay xuất lai; trước khối này 【 bản thể 】 dây giấy đạo nhân, hóa thành nhất sợi khói nhẹ trở về dưới đất.

"Này, cái này..."

Linh Nga nhìn nhìn bờ đoàn hạ lỗ nhỏ, lại nhìn nhìn trước mặt sự huynh, ủy khuất ba Bà Rịa hỏi câu:

"Su huynh người lần trước tay tại ta mặt biên nhân đi qua thời điểm, chẳng lẽ cũng là..."

Lý Trường Thọ lạnh nhạt nói: "Kia tự nhiên không phải hóa thân."

"A, " Linh Nga tiều mắt đỏ lên, hiện tại nhưng thật ra so trước có tiến bộ, hơi chút thích ứng một ít.

-----oOo-----

Đệ nhị bách ba mươi lăm chương trách hấn. . . Quá phận chủ động

'Hoàn giang vũ sư bá...'

Lý Trường Thọ đương nhiên biết, này là mình sư phụ Tề Nguyên đạo trưởng, đáy lòng một mạch mặt không đi đau.

Mình hiện tại dùng nói dối lừa ở sư phụ, tận lực rơi chậm lại đối sư phụ thương tổn, nhưng sư phụ mỗi ngày đều không có gì tinh thần, một mực tinh thần sa sút trung độ nhất...

Thật bả dài ngủ cho rằng tu hành!

Tựa hồ Tề Nguyên đến nay, trừ án Lý Trường Thọ theo như lời, giúp Lý Trường Thọ cùng Linh Nga thượng Thiên Đình mưu tiên chức, trước thời hạn phò con đường sự, đã muốn lại không còn rồi người nào sinh theo đuổi.

Tuy nói dùng 'Hàm cá' hai chữ hình dung sư phụ, không khỏi quá mức bất kính.

Nhưng này từ dùng ở trong này, quả thật thập phần sinh động hình tượng.

Mà Lý Trường Thọ một mực đả, đả sư tử tìm được sư bá chuyên thể thân, như vậy mình sư phụ... Xoay người rất khó, nhảy vài cái còn là có khả năng .

Vân thượng, bên.

Linh Nga dùng mềm nhẹ tiếng nói vấn: "Sư huynh, làm sao vậy?"

"Suy nghĩ sư phụ sự, " Lý Trường Thọ nhẹ giọng đạo câu, Linh Nga cũng lộ ra vài phần sầu tư.

Bọn họ sư huynh muội hai cái, tuy rằng nhất cái quá mức thận trọng, nhất cái rất nhỏ bất ổn, cục tiệm thọ, nhưng đều đối mình sư phụ có một phần chân thành cảm kích loại tình cảm.

Tề Nguyên lão đạo này đoạn yêu hận vương mắc...

Sự khởi ngàn năm oán, độc văn luân hồi sự.

Mặc dù 【sư phụ đạo cơ bị hủy】 sự đầu sỏ gây nên, đã bị Lý Trường Thọ tự tay vung ; hơn nữa tại vung trước, còn nhượng đối phương trước lâm thời thể nghiệm nhất bả, đạo cơ bị hủy đối mặt lời kiếp cảm giác.

Nhưng đối phương phạm hạ ác hành, chung quy không thể bị hoàn toàn bỏ khấp.

Bọn họ hai người sư phụ Tề Nguyên lão đạo, tại thiên kiếp trước chỉ có thể hóa thành Trọc Tiên;

Lý Trường Thọ vì tương trợ sư phụ, bị bắt liên lụy tiên một loạt nhân quả;

Sư bá hoàn giang vũ càng bởi vậy sự chết thảm ở Bắc Câu Lô Châu, cũng may tàn hồn che chở chân linh, đi địa phủ đầu thai chuyển thế luân hồi.

Tiểu sư tổ lần đầu tiên hồi sơn thời, Lý Trường Thọ không đành lòng sư phụ từ từ tinh thần sa sút, liền thúc sư tổ đi địa phủ, tìm sư bá chuyển thế thân tâm tích, cũng âm thầm cho tiểu sư tổ một ít gợi ý.

Giang Lâm Nhi mới vừa tu thành Thiên Tiên không lâu, tự nhiên không muốn kiến mình đại đồ đệ loại này chết thảm hạ màn;

Nàng lâm giang tán người là ai?

Đạo thượng lẫn lộn nhiều như vậy niên, ai còn không biết nàng cùng hung cực, phi!

Ai còn không biết nàng sấm rền gió cuốn, làm việc lưu loát, bằng hữu trải rộng mấy cái tiểu nghìn thế giới!

Thế là, Giang Lâm Nhi thông qua mình mấy vị bằng hữu, không ngừng đi địa phủ đi lại, khơi thông quan hệ;

Trải qua trắc trở, cũng cuối cùng tra được hoàn giang vũ lúc này phương tung.

Hoàn giang vũ đích mưu thể thân, là nhất chỉ cây linh.

Cái gọi là cây linh, là tự cây cối linh căn sinh ra linh thể, cùng loại ở thảo mộc tinh quái, tuy có linh trí nhưng đồng thời không hoàn toàn, xong, đa tồn ở sinh cơ nồng đậm, vết chân hãn chí nơi, bình thường đều là cả người mạo hiểm khỏe mạnh, giàu có sinh cơ quang mang.

Mà lại, nàng này một đời, thượng có một ít thọ nguyên chưa từng hao hết...

Nguyên bản, Giang Lâm Nhi đã muốn an bài hảo mặt sau sự.

Giang Lâm Nhi tìm không ít bảo vật linh thạch, tại âm ty nha môn mua được một vị tiểu lại, chuẩn bị nhượng nó xuất thủ, tại hoàn giang vũ lại chuyển thể thời, an bài nàng lại nhập nhân đạo, sinh ra tại nhất cái áo cơm không lo Phú Quý nhà người;

Kia âm ty tiểu lại, cũng sẽ cấp Giang Lâm Nhi lưu cái tín , thuận tiện Giang Lâm Nhi tìm.

Loại sự tình này, địa phủ âm ty tiểu quan tiểu lại thường phạm, một đám nghiệp vụ thuần thực, làm việc bền chắc, sự như bất thành, trở về toàn bộ chỗ tốt!

Ở thời đại này, còn có chút hỗn loạn địa phủ âm ty, loại này 'Tur sống', kỳ thật mới là chủ chút âm ty tiểu lại chủ nghiệp...

Cưỡi mây phi tại không cao không thấp độ cao, vẫn duy trì không mau không chậm tốc độ, Lý Trường Thọ đáy lòng suy tư về, đến cùng đã xảy ra chuyện gì, có thể đem chương môn đều kinh động xuất lai.

Chuyển thể...

【chuyển thể thân, còn là kia nhất người? 】

Lý Trường Thọ biết rõ, chuyển thể việc này, kỳ thật rất khó hoàn toàn nói rõ.

Nề hà kiêu thượng chạy nhất gặp, trước kia trí nhớ vô tồn lưu;

Lại lâm thể thời giọng nói và dáng điệu tại, cũng đã phi ta niệm người trong.

Kia đã muốn là mặt khác nhất người.

Nhưng Giang Lâm Nhi một lòng, muốn vì hoàn giang vũ lại làm chút gì.

Giang Lâm Nhi cái này làm sự phụ , năm đó vì tìm tự thân cơ duyên ra ngoài lang bạt, hai cái đồ nhi bởi vậy thiếu nàng bảo hộ, gặp kiếp nạn, vốn là có một phần trách nhiệm tại.

Huống chi, chỉ cần tìm được hoàn giang vũ chuyển thể thân, nói cho Tề Nguyên năm đó chân tướng, đâu sợ Tề Nguyên chỉ là xa xa địa xem liếc mắt một cái, khúc mắc liền năng cởi bỏ đại bán...

Về phần, sự tổ cùng sự phụ có hay không sẽ đi làm thiệp hoàn giang vũ sự bá chuyển thể thân mệnh đồ, Lý Trường Thọ lúc đầu cũng có thận trọng cân nhắc quá...

Nhân Giáo đạo thừa thừa hành thanh tĩnh vô vi, đại để sẽ không đa can thiệp đi.

Lý Trường Thọ sở không biết là...

Vốn có quan hệ hoàn giang trời mưa lần luân hồi sự, Giang Lâm Nhi đã an bài thập phần thỏa đáng, thậm chí còn đa cho rất nhiều linh thạch bảo tài, cố ý thay đổi mấy môn âm tu dùng công pháp, đưa cho kia âm ty tiểu lại.

Vạn vạn không nghĩ tới, không ngờ mọc lan tràn biến cố...

Trước chút thời gian, Giang Lâm Nhi có hai vị bạn tốt đến đây tìm Giang Lâm Nhi.

Giang Lâm Nhi này hai vị bạn tốt, bản là muốn đi địa phủ 'Làm việc', bởi vậy trước cùng Giang Lâm Nhi từng có ước định, liền tiện đường tìm lai Độ Tiên Môn hỏi một chút, Giang Lâm Nhi có hay không cùng nhau đi địa phủ đi một chuyến.

Giang Lâm Nhi lúc ấy... Ân, thân mình không tiện.

Nàng xin mời hai vị bạn tốt đại nàng mang đi chút lễ vật, đưa cho tương thác tên kia tiểu lại, đồng thời hỏi han mình đại đồ đệ chuyển thế thân lúc này trạng huống, cùng với sở thặng thọ nguyên.

Giang Lâm Nhi kia hai vị bạn tốt cũng là tận tâm hết sức, bọn họ đi địa phủ, thác người nhất tra, kia tiểu lại cấp kết quả chính là...

Cái kia có một đời tên là hoàn giang vũ chân linh...

Tra không đến .

...

Vong Tình cư trước.

Lý Trường Thọ cùng Linh Nga cười mây đến vách núi đen thượng treo lâu các, ở ngoài cửa làm cái đạo vái chào.

Vong Tình thượng nhân đại đệ tử rượu lả lướt lập tức ra nghênh đón, đem hai người dẫn vào.

Chính sảnh nội, mấy người đều là mặt lộ vẻ khuôn mặt u sầu.

Một thân thanh đoạn trường bào Độ Tiên Môn Không Hư chương môn Quý Vô Ưu, đang ngồi ở chủ vị thượng;

Vong Tình thượng nhân cùng Giang Lâm Nhi, đều là một thân áo trắng, quần trắng, ngồi ở bên trái hai trương ghế trên.

Giờ phút này, Giang Lâm Nhi đôi mắt đỏ bừng, nhếch môi, nhưng nàng vẫn chưa nhượng mình cảm xúc hồng mắt.

Cây linh vốn là nhỏ yếu, mà lại tính làm một vị dược liệu, có rất nhiều đan dược đều là dĩ cây linh như ẩn chứa tinh thuần sinh cơ vi dẫn.

Hoàn giang vũ chân linh tìm không được tung tích, đại khái cũng liền như vậy hai loại khả năng...

Hoặc là bị người đương dược thảo cấp luyện, hoặc là chính là sinh tồn nơi gặp gì kiếp nạn, nàng cũng hôn phi phách tán.

Giang Lâm Nhi nhất nghĩ đến đây, giờ phút này tâm đều nhanh nát.

Nàng chỉ hận mình không bản lĩnh, lúc đầu tra không đến kia chuyển thế cây linh tẩm tích...

Lý Trường Thọ tiến lâu các thời;

Chương môn Quý Vô Ưu trước mắt sáng ngời, Giang Lâm Nhi kia đã muốn có chút tuyệt vọng đày mắt, giống như đa vài phần hy vọng.

Cũng liền Vong Tình thượng nhân, xem Lý Trường Thọ ánh mắt là đơn thuần trường bối đối văn bối hiền lành.

Lý Trường Thọ mang theo Linh Nga hướng trước hành lễ, bái kiến chương môn cùng Vong Tình thượng nhân, tự gia sư tổ.

Quý Vô Ưu thoáng hí mắt, gật gật đầu, nghiêm mặt nói: "Trường Thọ, đến rồi a."

"Đệ tử đến rồi..."

"Ân, không có việc gì, trước xử trí các người Tiểu Quỳnh Phong sự chính là, " Quý Vô Ưu đạo, "Ta vốn là tới thăm Vong Tình, chưa từng nghĩ vừa vặn đụng phải việc này."

Chương môn như thế nào...

Như là tại cố ý giải thích gì.

Rượu là lướt có chút nghi hoặc bất giải, theo nàng, có lẽ là chương môn Quý Vô Ưu, cùng này vị tiểu đệ tử...

Là cái gì anh em kết nghĩa?

Rượu là lướt đột nhiên nghĩ tới Lý Trường Thọ mặt khác nhất có thai phần!

Cái này tiểu đệ tử. Còn là môn nội kỳ tài luyện đan sư; luyện chế xuất cái loại này đan dược, tại các trường lão trung đại dược hoan nghênh, thậm chí nhất đan khó cầu.

Chẳng lẽ, chương môn cũng...

Tuy rằng chương môn đồng thời không có đạo lý, nhưng nhìn quả thật là có chút suy yếu.

Chỉ một thoáng, rượu lá lướt nghĩ tới rất nhiều.

Mà lại nghe Lý Trường Thọ nhẹ giọng vấn: "Su tử tìm đệ tử đến đây... Làm sao vậy?"

Giang Lâm Nhi nhẹ nhàng thở dài, thấp giọng nói:

"Nửa canh giờ trước, ta nhất bực tốt bằng truyền tin ngọc phù truyền đến tin tức, người sư bá này một đời, đột nhiên không còn rồi tăm hơi, tại địa phủ điều tra không đến năng ở nơi nào, không biết sống hay chết!

Trường Thọ, này, này khả như thế nào cho phải?

Nàng này một đời thọ nguyên vốn là vô đa, ta đều đã liên nàng lại chuyển thế về sau, như thế nào tu hành, như thế nào thành tiên đều tư tưởng hảo rồi, sao được không duyên có lại sinh loại này sự tình!

Thật đúng là thương thiên không có mắt, nhà của ta lão đại vì sao phải chịu nhiều như vậy đau khổ!"

Một bên Vong Tinh thượng nhân thò tay, không ngừng nhẹ nhàng vuốt Giang Lâm Nhi cánh tay, ôn tiếng trấn an:

"Này chỉ là địa phủ bên kia mới vừa truyền đến tin tức, sự tình vẫn chưa thật sự nghiêm trọng đến loại này nông nổi, Lâm Nhi người chớ có quá mức lo lắng, còn có chuyển cơ tại ."

Lý Trường Thọ nghe vậy gắt gao nhú mày, nhưng chưa nhiều lời, thoáng cúi đầu, cẩn thận suy tư.

Hắn kỳ thật cũng nghĩ không ra cái khác khả năng, cây linh vốn là là nhỏ yếu sinh linh, bị bắt giết, chộp tới luyện đan, kỳ thật cũng không tính gì hiếm lạ sự.

Chẳng qua, loại sự tình này phát sinh ở tại cùng bọn chúng quan hệ thân cận người thân thượng, bao nhiêu có chút khó có thể nhận.

"Khụ, khụ khụ..."

Quý Vô Ưu nhin không được ho khan hai tiếng;

Hôm nay, này vị chương môn ho khan trình độ đã tương đối so với khinh, ít nhất sẽ không trực tiếp học máu;

Chắc là nguyên thân bị thương đã hoà dịu rất nhiều.

Chợt nghe này vị chương môn ôn tiếng nói: "Y bản đạo kiến, cùng nó tại chỗ đó hồ đoán lung tung, chẳng bằng hiện tại liền phái người đi địa phủ trung xem xét."

Giang Lâm Nhi bản tự muốn lập tức gật đầu, lại ngẩng đầu nhìn nhãn Lý Trường Thọ, mắt trung mang theo vài phân hồi hán.

Hiển nhiên, tại Giang Lâm Nhi phán đoán trung, ở đây chủ ý nhiều nhất cũng không phải chương môn Quý Vô Ưu, mà là chính hán một tiểu đồ tôn...

"Đệ tử cả gan nói;

Kỳ thật chương môn nói không sai, việc này chỉ có đi địa phủ bên trong mới có thể biết được."

Lý Trường Thọ thoáng khom người, tiếp tục nói:

"Không bằng, sư tổ mang đệ tử tiến đến địa phủ trung, kể lại điều tra một phen việc này."

Hán hơi sau, tự nhiên là dùng giấy đạo nhân cùng sư tổ cùng nhau đi về phía trước.

Giang Lâm Nhi lập tức gật đầu đáp ứng, nàng còn chưa kịp nói thêm cái gì, chương môn Quý Vô Ưu liền đứng dậy, rất tự nhiên địa nhất liêu đạo bào vạt áo, nói:

"Kia, việc này không nên chậm trễ, chúng ta cái này khởi hành đi!"

Nhất thời giữa, phòng trong chầm ror có thể nghe, mấy người sắc mặt khác nhau.

Khi nào thì, chương môn đối Tiểu Quỳnh Phong sự loại này để bụng ?

Quý Vô Ưu lạnh nhạt nói:

"Vừa vặn lúc này Vong Tình trưởng lão muốn chuẩn bị độ kiếp không thể lộn xộn;

Lại vừa vặn bản chương môn gần đây tĩnh cực tự động, nghĩ ra ngoài đi lại đi lại, cho nên, vừa vặn phải đi địa phủ trung thưởng thức thưởng thức phong cảnh."

Lý Trường Thọ: ...

Ngài thiếu 'Vừa vặn' hai người chữ, liền lý không rõ ăn khớp ư?

Nghe nói lời ấy, Vong Tình thượng nhân cùng Giang Lâm Nhi đối diện cười, từng người có chút chẳng biết tại sao.

Kia ngày thường đoan trang xinh đẹp tuyệt trần rượu là lướt, càng là một đôi mắt đẹp, tại mình sư phụ cùng chương môn hai người thân đi lên hồi hoạt động;

Này, là nhất cái cố sự.

Mà ngày thường tiểu đũa bé lanh lợi Linh Nga, còn lại là nhẹ nhàng nháy mắt, ánh mắt tại tự gia sư tổ, Vong Tình thượng nhân cùng chương môn ba người thân đi lên hồi hoạt động.

Này, lại là mặt khác cố sự .

Chợt nghe Vong Tình thượng nhân nói:

"Chương môn, ngài còn muốn trần thủ môn nội, không thể vọng động.

Việc này đề cập , vốn là là Lâm Nhi ái đồ, Vong Tình tất nhiên là phải bồi Lâm Nhi đi này một chuyến, tham minh việc này ngọn nguồn."

"Ai, vô sự, " Quý Vô Ưu khoát tay, ngôn đạo, "Vong Tình người mà lại yên tâm, hiện đến nay chúng ta Độ Tiên Môn liền một chữ ——

Ồn!

Bản đạo có ngồi hay không trận, ý nghĩa cũng không lớn, ngược lại là... Khụ!

Nếu loại này, kia việc này liền loại này định ra, sau nửa canh giờ khởi hành!

Coi như này là chương môn khiến.

Các người hai người hảo hảo chuẩn bị một phen, bản đạo cũng đi chuẩn bị một chút lễ vật, tại âm ty bên trong thật cũng có vài vị người quen."

Quý Vô Ưu nói trung, đã là chấp tay sau lưng rời khỏi này lâu các, lưu lại mấy người hai mặt nhìn nhau.

Này chương môn, hôm nay làm sao vậy?

Hắn ngày thường tại môn nội đều cực nhỏ đi lại, như thế nào đột nhiên, đột nhiên loại này...

Lý Trường Thọ tất nhiên là ẩn ẩn hiểu được gì, cũng không nhiều lời.

Hắn đổi Giang Lâm Nhi đạo, mình đi về trước hoán kiện quần áo, liền mang theo Linh Nga rời khỏi Vong Tình cư, nhanh chóng trở về Tiểu Quỳnh Phong.

Cái gọi là thay quần áo, kỳ thật chỉ là thay đổi một khối giấy đạo nhân.

Cùng nhà mình chương môn này vị Kim Tiên chiến lực đo đơn vị cùng nhau ra ngoài, nếu là dùng bản thể, quả thực quá mức hung hiểm.

Ồn thỏa khởi kiến, Lý Trường Thọ vận dụng mình làm công tốt nhất một khối giấy đạo nhân, đem mình khí tức hoàn mỹ bám vào nó thượng, đồng thời chuẩn bị chút ít dự bị giấy đạo nhân.

Hắn lại dặn dò Linh Nga vài câu, nhượng Linh Nga vạn không thể tiết lộ việc này...

"Su huynh, ta không thể cùng đi ư?"

Linh Nga ủy khuất ba Bà Rịa vẫn.

"U Minh Giới trung linh khí loang lổ, mà lại nhiều nhất chính là âm sát cùng quỷ khí, người dính vào một chút sẽ phá hủy đạo cơ."

Lý Trường Thọ vì nàng giải thích vài câu, lại lo lắng địa dặn dò nói: "Nhuư sư phụ hỏi, chúng ta mấy người ra ngoài làm chuyện gì..."

"Đã nói sư huynh ngài bị sư tổ mang theo, đi theo chương môn, cùng nhau ra ngoài luận đạo!"

"Gần nhất biến thông minh thôi, " Lý Trường Thọ nâng tay xoa nhẹ Linh Nga sọ não, đem nàng mái tóc đều nhu hơi chút có chút hỗn độn, "Hảo rồi, ta cái này đi."

Nói xong, Lý Trường Thọ xoay người, cất bước hướng tới... Đan phòng nội bộ mà đi.

Hắn bản thể hóa thành nhất sợi khói nhẹ, đi dưới đất mật thất.

Cùng lúc đó, kia đan lô trước bờ đoàn nhẹ nhàng chớp lên, 'Lý Trường Thọ' thân hình lại dài xuất lai, này tự nhiên chính là giấy đạo nhân hóa thân.

Linh Nga nháy mắt mấy cái, đáy mắt mang theo vài phần chần chờ, nhỏ giọng vẫn:

"Su huynh, cái này cùng người bản thể, có gì khác nhau ư? Vì sao ta hoàn toàn nhìn không ra?"

Lý Trường Thọ nghĩ nghĩ, đơn giản tổng kết nói:

"Loại này giấy đạo nhân chỉ là tốt mã dè cùi, bề ngoài lại chân thật cũng chỉ là thần thông ngưng tụ thành, cùng loại ở thủ thuật che mắt, có thể cùng người đấu pháp, lại gì đều làm không được."

Linh Nga cái hiểu cái không địa gật gật đầu, nhìn theo Lý Trường Thọ hóa thân rời khỏi đan phòng.

Nguyên bản Linh Nga đáy lòng còn có chút ly biệt không tha ý, nhưng nàng cúi đầu mắt nhìn, biết giờ phút này nhà mình sư huynh liền ẩn náu tại Tiểu Quỳnh Phong nào đó cái tảng đá phùng trung...

Ai, sư huynh tính tình này, quả thật...

Khó có thể ngôn dụ, không cách nào hình dung, quá mức huyền diệu, kiêm chức khiến mọi người xem thế là đủ rồi!

(PS: Cảm tạ tân minh chủ 'Không xứng 111' mạnh mẽ ủng hộ!)

-----oOo-----

Đệ nhị bách ba mươi sáu chương phía trước đến đứng, âm u đông

Độ Tiên Môn sơn môn ngoài, nhất đóa mây trắng chở mấy đạo thân ảnh, hướng đông chạy như bay.

Này đóa mây trắng phi nhanh chóng mà lại vững chắc, sở tuyến đường đi phong cảnh tuyệt đẹp, vô hung hiểm ác địa, cười mây người vừa thấy chính là lão...

Kim Tiên .

Độ Tiên Môn chừng môn tự mình cười mây chạy tới địa phủ, cũng không đoạn đối phía sau bốn người này, giới thiệu có quan hệ địa phủ sự.

Tỷ như, như thế nào mau tốc địa đi về phía trước u Minh Giới, u Minh Giới cùng đất phủ quan hệ, địa phủ có gì cấm kỵ sự.

"Địa phủ chấp chương lục đạo luân hồi, âm ty là vạn linh hồn phách quy túc, cũng không phải bình thường sở tại.

Bất quá, địa phủ coi như là Hồng Hoang trung nhất phương thể lực, tự nhiên sẽ cho thể lực khác một ít thể diện.

Đại đa số thời điểm, chỉ cần có người cầu đi qua, bọn họ hơi làm đầy ury, thu chút chỗ tốt, bán điểm nhân tình, sẽ lợi dụng Thiên Đạo giao cho quyền bính, thoág điều chỉnh sinh linh luân hồi công việc...

Cho nên các người không cần lo lắng.

Chúng ta Độ Tiên Môn là thật Nhân Giáo đạo thừa, này phần da mặt tự nhiên cũng là có."

Quý Vô Ưu tại trước khoanh tay mà đứng, chậm rãi mà nói;

Vong Tình thượng nhân tại môn nội tu hành lâu như vậy tuế nguyệt, cũng là không biết, chương môn lại vẫn giống như này hay nói một mặt.

Cái khác sự, Vong Tình thượng nhân giờ phút này cũng không có thể nhiều lời, chỉ là ở bên làm ra lắng nghe bộ dáng.

Mà Giang Lâm Nhi tâm sự trùng trùng, đứng ở Vong Tình thượng nhân bên cạnh người, mặt mày giữa mang theo vài phần ưu phiền sắc, vẫn như cũ là ở trong tối tự lo âu.

Quý Vô Ưu chậm rãi nói lên địa phủ lai lịch, lại nghĩa rộng đến u Minh Giới diễn biến.

Lý Trường Thọ: ...

Chương môn ngài như thế nào bắt từ khai thiên tích địa bắt đầu giảng? Địa phủ rõ ràng chỉ là thượng cổ sự.

Chợt nghe Quý Vô Ưu thân nhiên nói: "Nói lên này u Minh Giới từ đâu mà đến, vậy muốn giảng kia phiên biến máu, râu từ khai thiên tích địa thời nói về ..."

Lý Trường Thọ: ...

Kia không có việc gì .

Lý Trường Thọ bối phận thấp nhất, tự nhiên liền đứng ở này đóa mây trắng cuối cùng phương.

Nghe chương môn càng nói càng hăng say, Lý Trường Thọ lại nhin không được, quay đầu mắt nhìn bên cạnh ba thước ở ngoài, cùng hấn sóng vai đứng ...

Hữu Cẩm Huyền Nhã.

Đạo lý hấn đều hiểu, khả vì sao Hữu Độc hội đi theo bọn họ cùng đi u Minh Giới?

Nàng là theo địa phủ âm ty đâu nào vị Diêm La, phán quan có thân thích quan hệ, còn là năng bằng vào xuất chúng bên ngoài, nhưng việc này rơi chậm lại một chút khó khăn?

Chương môn này là làm sao vậy?

Vì sao nhiều như vậy mê hoặc hành vi?

Hữu Cẩm Huyền Nhã vừa rời lại đây thời, thân thượng còn lưu lại bệ quan ngộ đạo thời đạo vận, rõ ràng là vừa bị chương môn lâm thời hô xuất lai!

Tựa hồ cảm nhận được Lý Trường Thọ ánh mắt, chính nhắm mắt ngưng thần Hữu Cẩm Huyền Nhã lông mi run rẩy, mở hai mắt.

Nàng trắng nõn cổ nhẹ nhàng vặn vẹo, cặp kia sáng ngời đôi mắt vòng vo lại đây, mang theo một phần mờ mịt, nhị phân tò mò, ba phần nhu tình, bốn phần trong suốt, cùng Lý Trường Thọ liếc nhau.

Theo sau, nàng tâm mắt liền như bị dọa đến áu lộc, lập tức hướng tới bên né tránh, lại lưu lại bốn phần ngưng ngưng, ba phần khẩn trương, nhị phân tự nhào, một phần vui mừng...

Ách, có chút bệnh trạng, theo nàng bệ quan, rõ ràng làm sâu sắc rất nhiều!

Lý Trường Thọ đáy lòng cười khổ tiếng;

Chương môn phải sẽ không, nghĩ tác hợp hẳn cùng Hữu Độc sư muội?

Là 【Kim Tiên kiếp thiếu chút nữa tới đêm hôm đó】 tam cái đương sự chi nhất, Hữu Cẩm Huyền Nhã là biết Lý Trường Thọ 'Chi tiết', càng nhìn thấy quá Lý Trường Thọ giấy đạo nhân 'Bay hơi' toàn bộ quá trình.

Vì vậy, Lý Trường Thọ cũng không có thể đối Hữu Cẩm Huyền Nhã hoàn toàn coi thường.

Hơn nữa nói thật...

Lý Trường Thọ dùng 'Quy bí quyết' xử lý quá bất chước linh thức, mắt nhìn bên cạnh này vị đại muội tử.

Hữu Cẩm Huyền Nhã khí chất xuất chúng, có chim sa cá lặn dung mạo, yếu diệu nhẹ nhàng thân tư thế, ngoại hình phương diện không thể soi mói; nhất là nàng thành tiên sau, tiên linh khí tức vờn quanh, tự mang ánh sáng nhu hòa đặc hiệu.

Nàng tính cách trung ngay thẳng tuy rằng phiến toái, nhưng này kỳ thật cũng có thể xem như ưu điểm...

Khả nam nữ giữa loại sự tình này, cũng không phải nàng dài mỹ, mình nhất định phải có hảo cảm !

Tuy rằng cảm người khác ngoại hình, tính cách làm tương đối bất quá thỏa đáng, nhưng giảng đạo lý, nhà mình thân sư muội so này vị cách vách phong thượng sư muội, cũng là không lắm.

Nghĩ tác hợp hai người, nói dễ hơn làm?

Tại 'Hồng cha' này điều trên đường chạy càng sâu, hiểu biết càng nhiều, Lý Trường Thọ lại càng cảm thấy này đạo vô cùng phức tạp...

Từ xưa hoa hồng phối liễu lục, đơn giản si nam cùng oán nữ.

Xuân tiêu nhất khắc thiên kim, thiên kim tan hết còn phục lai.

Lý Trường Thọ mắt nhìn phía trước nhà mình chường môn bóng lưng, đáy lòng thoáng thờ dài.

Hữu Cẩm Huyền Nhã nhất sợi truyền thanh chui vào hấn trong tai, nói chính là:

"Trường Thọ sư huynh, gần đây khả mạnh khỏe?"

"Ân, thượng khả, " Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, truyền thanh trả lời, "Ngươi tu hành như thế nào ?"

"Vững chắc cảnh giới sau lại có một chút đột phá."

Hữu Cẩm Huyền Nhã nhắc tới chính sự, nháy mắt khôi phục thành bình thường kia nghiêm túc địa bộ dáng, kể lại địa truyền thanh nói :

"Đến nay chữ chân phương ngộ chân linh bất diệt chi lý, tuân Thái Thanh vô vi phương pháp, đại khái lại có trăm năm, cần phải có thể đột phá hạ một tầng cảnh giới, đến Chân Tiên cảnh trung kỳ."

Lý Trường Thọ nhất thời mỉm cười gật đầu, 'Ngươi giỏi quá' ba chữ thiếu chút nữa thốt ra.

Hữu Cẩm Huyền Nhã nhẹ nhàng nhấp hạ môi, lại truyền thanh nói: "Sư huynh gần đây tu vi khả có đột phá?"

Lý Trường Thọ cười cười, thoáng lắc đầu.

Muốn nói đột phá, kỳ thật cũng là có, chẳng qua bị mình... Chém xuống đi.

Tán gẫu xong rồi tu vi, hai người giữa nhất thời sẽ không có đề tài.

Lý Trường Thọ lựa chọn nhắm mắt dưỡng thần, Hữu Cầm Huyền Nhã thì thường thường quay đầu liếc hắt một cái; nàng lẳng lặng đứng ở kia, làm bọn họ nhất hành năm người nhan giá trị đả đương...

Hiện đến nay, tứ hải thế cục càng phát ra ác liệt .

Tiên vân tại Đông Hải phía trên nhanh chóng xuyên qua mà qua, mới vừa phi mấy vạn lý, Lý Trường Thọ tiên thức liền bắt đến mấy chỗ loạn chiến nơi.

Này mấy chỗ trong nước biển đối chiến tuy rằng quy mô đều bất đại, nhưng trường hợp nhưng thập phần huyết tinh...

Long tộc cùng hải tộc chém giết, hải tộc trung bất đồng lập trường giả cho nhau chém giết, tối không hay ho , còn là kia chút vô ưu vô lự vô linh trí hải trung sinh linh.

Trong khoảng thời gian này, Đông Hải, Nam Hải bên bờ phạm nhân làng chài, đều là khó được đại mùa thu hoạch.

Trước kia thời điểm, nhất mạng đi xuống, năng đi lên hơn mười con cá liền tính không sai;

Hiện tại nhất mạng đi xuống, thường xuyên kéo không nhúc nhích, ngẫu nhiên còn có thể lôi ra một ít hình thù kỳ quái đại gia hỏa...

Thế là, Hải Thần miếu hương khói, càng tràn đầy chút.

【Độ Tiên Môn đi địa phủ làm việc phân đội nhỏ】 ngang đại bán Đông Hải, Vong Tinh thượng nhân cuối cùng chủ động mở miệng:

"Chưởng môn, gần đây nghe nói, Long tộc tựa hồ gặp kiếp nạn, phiến toái không ngừng, tứ hải các nơi đều có chút không yên ổn."

Quý Vô Ưu chậm rãi gật đầu, ngôn nói: "Này chút cùng chúng ta Độ Tiên Môn cũng không liên hệ, không cần lo lắng."

Cũng không liên hệ?

Lý Trường Thọ đáy lòng thở dài, trên thực tế, này liên hệ so Tử Cữu sư thúc tội ác đều đại...

Như một mạch nhìn này mệnh mệnh vô bờ đại dương mệnh mệnh biển rộng không đi ngẩng đầu, bọn họ giống như chính là tại họa trung yên lặng một loại.

Giờ phút này, Độ Tiên Môn nhất hành muốn đi Đông Hải đông, trụ trời hạ, nơi đó có nhanh nhất đi về phía trước âm u địa phủ con đường.

Hồng Hoang Tam Giới, tổng thể mà nói liền như nhất chỉ —— đa tầng thịt bính.

Ngũ bộ châu là chủ thể, Cửu Trùng Thiên Khuyết lập ở ngũ bộ châu phía trên, u Minh Giới phụ thuộc vào ngũ bộ châu hạ.

Địa phủ từ đâu mà đến?

Thoại tự Bàn Cổ thuyền tam bản phủ, thanh hoá khí thiên trọc hóa địa.

Đục ngẫu tự sinh chín ô tuyền, biển máu cuộn cuộn âm u lập.

Nội có lão tổ viết minh hà, tay trái nguyên đồ hữu a mũi.

Noi theo Nữ Oa tạo sinh linh, bắt đắc dĩ thần thông bắt cấp lục.

Đại đức hậu thổ diển luân hồi, minh hà tương trở gặp thiên phách.

Địa phủ âm ty từ đó khởi, biển máu bán khô Tu La khóc.

Đại khái... Chính là có chuyện như vậy .

...

Chương môn Quý Vô Ưu cười mây, mang theo Lý Trường Thọ bọn họ nhanh chóng bay qua Đông Hải, gặp được kia to lớn vô cùng, vô biên vô hạn 'Trụ trời', lập tức đi trụ trời hạ.

U Minh Giới mai ở Hồng Hoang đại địa ở chỗ sâu trong, đại đức hậu thổ diển luân hồi sau đó, đem u Minh Giới toàn bộ phương vị trấn áp, tuyệt đại đa số tiến vào u Minh Giới thông lộ, đều đã bị che lại.

Nhanh nhất đi địa phủ đường đi, cũng là lúc này tối quảng vì người biết địa phủ thông lộ, chính là tại phương hướng tứ đại trụ trời phụ cận biên sâu nứt ra trong cốc.

Trừ này ở ngoài, còn có địa phủ quỷ kém ra vào ngũ bộ châu, tam nghìn thế giới đường đi, bất quá này chút đường đi luyện khí sĩ không thể thiện xông, đều có Thiên Đạo lực bảo vệ.

Năm người bay đến kia to lớn trụ trời trước, nhìn phía dưới mặt biển xuất hiện thật lớn vòng xoáy;

Quý Vô Ưu ho khan hai tiếng, dùng nhất mặt tiên quang đem năm người bao bọc, hướng phía dưới vòng xoáy nhanh chóng trụ đi.

Xuyên qua biển sâu phùng, xông qua dung nham hồ, đi ngang qua một chỗ chỗ hung ác nơi, trầm xuống không biết mấy vạn nhận.

Đáng giá nhắc tới là, bọn họ trên đường còn gặp mấy sóng tự địa phủ trở về Nhân tộc luyện khí sĩ, phỏng chừng cũng là đi tặng lễ 'Làm việc' ...

Này một đường cũng không hung hiểm, phạm là Chân Tiên cảnh, kỳ thật đều khả tự hành xông qua này chút 'Trạm kiểm soát', đến nhất điều bị màu xám sương mù bao bọc ruột dê đường nhỏ...

Âm u con đường.

Lý Trường Thọ sợ mình đột nhiên giác ngộ, dọc theo đường đi không dám đa xem, đa nghĩ, chỉ là đem này điều đường đi nhớ .

Hữu Cầm Huyền Nhã truyền thanh vấn: "Su huynh đã tới nơi này rất nhiều lần ư?"

"Vẫn chưa, " Lý Trường Thọ cười nói, "Ta tu đạo cũng bắt quá mấy trăm tuổi tác, còn chưa kịp chạy nhiều lắm địa phương."

"Kia..."

Hữu Cầm Huyền Nhã một đôi mắt đẹp dừng ở Lý Trường Thọ, môi đỏ bất khái, truyền thanh hỏi han, ngữ điệu thập phần tự nhiên:

"Như về sau có cơ hội, su huynh nguyện cùng Huyền Nhã cùng nhau khắp nơi đi một chút nhìn xem ư?"

Lý Trường Thọ: ...

Này là, gì con đường?

Đột nhiên thổ lộ?

Án hấn đối Hữu Cầm Huyền Nhã tính cách hơn mười lần tổng kết quy nạp, Lý Trường Thọ đáy lòng bất giác nổi lên 【này chẳng lẽ là một khối con rối】 hoang đường ý niệm trong đầu!

Hoàn hảo, Hữu Cầm Huyền Nhã đúng lúc phát hiện, nàng loại này nói tựa hồ có chút thất lễ, khuôn mặt bá địa biến hồng, trực tiếp mở miệng, có chút bối rối địa giải thích , mềm nhẹ tiếng nói tại tiên quang nội lưu chuyển.

"Trường Thọ su huynh..."

Ta không phải loại kia ý tứ, ta đối su huynh đồng thời không có không an phận nghĩ!

Chỉ là muốn cùng su huynh cùng nhau khắp nơi du lịch, tăng trưởng kiến thức, cảm ngộ tu hành!"

Lý Trường Thọ đáy lòng cười khỏ một tiếng.

Đúng vậy rồi, quả thật là mình quen thuộc Hữu Độc.

Phía trước ba đạo ánh mắt gửi lại đây, hai nam hiểu ý cười, mà vốn là có chút phiền lòng lo âu Giang Lâm Nhi, lúc này bất giác nhẹ nhàng nhú mày.

Tiểu Linh Nga kinh dịch?

Cái này đối Linh Nga uy hiếp độ, tựa hồ so tiểu cử lớn hơn!

'Nhu thế nào, Tiểu Quỳnh Phong này một đời, quan hệ như vậy phức tạp.'

Giang Lâm Nhi đáy lòng thở dài, lúc này nhưng cũng không bao nhiêu tâm tư quản này chút, vướng bận hoàn giang vũ sự...

Quý Vô Ưu đã tới địa phủ vài lần, nhưng thật ra thật sự quen thuộc.

Tại này ruột dê đường nhỏ phía trên, Quý Vô Ưu tay trái xuống phía dưới kìm, nhất từng đợt từng đợt tinh thuần, âm lãnh sương mù nhanh chóng hội tụ mà đến, ngưng tụ thành nhất đoá mây xám, nâng năm người thân hình.

Theo sau, tiếp tục dọc theo ruột dê đường nhỏ hướng trước bay nhanh;

Bất quá chốc lát, bọn họ liền bay ra này phiến liên miên không dứt sương mù, tầm nhìn bị một tòa to lớn màu đen núi cao 'Nhồi' .

Núi này hình dạng liền như một tòa tấm bia đá, nó thượng đều là chắc chắn hắc thạch, lên lớp giảng bài tam cái đỏ như máu phức tạp chữ to...

Quý Vô Ưu lạnh nhạt nói: "Âm u đông, đến ."

Lý Trường Thọ âm thầm than nhẹ;

Tình cảnh này, đột nhiên có chủng đời trước giao thông công cộng đến đứng hương vị.

Hoàn hảo chương môn đại nhân không hô hạ một câu 'Lên xe thỉnh đánh kẹt', bằng không thật không nhất định năng 'Trích' xuất điểm gì.

...

Ngay tại Lý Trường Thọ khối này giấy đạo nhân vừa mới đến u Minh Giới thời;

Thiên Đình, Đông Thiên Môn trước.

Thủ vệ mấy ngàn thiên binh từng người chống trường thương mà đứng, đạo đạo ánh mắt hội tụ tại cách đó không xa vãn trên đường.

Nơi đó có mấy mình lão giả, chính không ngừng vây quanh nhất danh anh tuấn thanh niên đạo giả nói gì, cái sau nhãn thần nhưng thập phần kiên định, đi bước một không ngừng hướng trước.

"Thiếu chủ a, ngài còn có Thiên Nhai Các cần quản lý, làm gì lai Thiên Đình làm cái gì binh tướng!"

"Lão phu nhân như đã biết, phải hội đa thương tâm đấy nhé!"

"Thiên Đình có gì tốt? Ngài về sau chỉ cần vững bước liền ban tu hành, khẳng định năng trưởng thành sinh đạo quả, kế thừa này phần gia nghiệp a!"

"Đủ rồi!"

Biện Trang một tiếng quát nhẹ, ngẩng đầu nhìn chăm chú vào kia điều khắc phần đông tường vãn Thiên môn bạch ngọc trụ, đáy mắt mang theo tinh quang, xúc động nói:

"Ta bắt muốn nhất thành bất biến người tu đạo sinh!"

Bị an bài tốt đạo, cũng không phải là của ta đạo, ta đạo ngay tại ta dưới chân, cần ta đi bước một đi tới!

Thiên Đình, nơi này liền có ta mộng!"

Mấy vị lão giả nhất thời bị mấy câu nói đó trấn trụ, nhất thời giữa cũng không biết phải khuyên như thế nào nói.

Biện Trang dưới chân dịch bước, nhanh chóng đến Thiên môn trước.

Mà nghe nói Biện Trang ngôn, đám kia thiên binh đã là nhất tề động dung!

Này thanh niên đạo giả, ra sao chẳng tự tin khí khái, hạng cao thượng tiên sinh theo đuổi!

Tại Thiên môn nội vài vị thiên tướng liếc nhau, hai mắt bên trong một trận tỏa ánh sáng.

Chẳng lẽ, Thiên Đình muốn tới một vị nhân tài ?

Chính lúc này, nhất vị lão giả nhin không được dậm chân thờ dài:

"Thiếu chủ dục! Ngài kia tính cái gì mộng dục!"

Biện Trang hai mắt bên trong nhất thời tràn đầy vẻ phía hướng, xúc động nói: "Vị kia tiên tử liền là của ta mộng!"

Chỉ có ở trong này, ta mới có thể tìm được mình mộng!"

"Ngài này mộng chính là vài năm liền hoán một lần! Chúng ta Thiên Nhai Các nhiều như vậy cô nương, Thiếu chủ ngài sẽ không nhất cái năng thành mộng ư!"

"Thiếu chủ ngài nói một câu thoại, mộng bao nhiêu đều có! Còn đủ loại, tuyệt đối không nặng phục!"

Ôi chao...

Này quần thiên binh thiên tướng nhất tề cái trán treo đầy hắc tuyến;

Nhất danh thiên tướng lật cái xem thường, lập tức đối Thiên môn trước chúng thiên binh âm thầm truyền thanh hạ lệnh.

Đã thấy, Biện Trang đầu đều không trở về địa đến Đông Thiên Môn trước, hướng trước chấp tay, hô:

"Luyện khí sĩ Biện Trang, hôm nay đặc biệt lai tìm nơi nương tựa Thiên Đình!"

"Cút!"

Một đám thiên binh cùng kêu lên gâm lên.

-----oOo-----

Đệ nhị bách ba mươi bảy chương tiểu quỷ khó chơi

Cùng âm u địa phủ mới gặp, Lý Trường Thọ không khỏi có chút thất vọng.

—— này cùng hẳn trước đây bằng sức tưởng tượng cầu hội xuất luân hồi nơi, chênh lệch không khỏi quá lớn rồi chút.

Tại u Minh Giới bên cạnh nơi, sở kiến lộ vẻ hoang man, không hề trật tự đáng nói; một ít hung quỷ lệ quỷ tại các nơi du đãng, thậm chí còn có thể phát hiện không ít âm sát hung thú tung tích.

Này đuổi kịp cổ điển tịch trung ghi lại biến máu hoang mãng nơi, cũng kém không được nhiều lắm.

Lướt qua 【 âm u đông 】 hướng trước phi, phi càng xa, bụi vụn càng ít, tầm mắt cũng lại càng phát trống trải.

Đáng tiếc, nhìn không thấy cái kia tràn đầy oan hồn quên xuyên, vọng không thấy sóng cùng chết phân giới tam đồ hà;

Tìm không được tục ngữ trung thường xuyên xuất hiện quỷ môn quan, càng không có hoàng tuyền trên đường vô số hồn phách hướng luân hồi mà đi đồ sộ tình hình...

Bọn họ đỉnh đầu, thân chu, một mạch đều có từng chút từng chút một ánh sáng, cùng bọn chúng hướng tới giống nhau phương hướng phiêu hành.

Này chút chính là sinh linh chết rồi chân linh, bị hấp dẫn chạy tới u Minh Giới trung ương, nơi đó có Thiên Đạo công đức chí bảo, đại đức hậu thổ biến thành lục đạo luân hồi bàn.

Quý Vô Ưu mang theo bọn họ bay một trận, Lý Trường Thọ mới giật mình Đại Minh bạch...

Bọn họ chỗ liền là hoàng tuyền con đường, chẳng qua, sinh linh chân linh vô vương mắc.

U Minh Giới 'Thiên' có chút thấp bé, không khỏi cấp người một loại bị đè nén cảm giác, các nơi thổi tới trong gió, cũng ần ần mang theo nước nở cùng thâm hào.

Này đại khái, cùng Hồng Hoang còn chưa sinh ra 'Mộ phần binh địch' phong tục có quan hệ.

Lý Trường Thọ không có cẩn thận đi thể hội nơi này bầu không khí, cũng không mượn chỗ đó, ưu hoá mình 'Vung táng tang' hàng dài phục vụ.

Tâm tình của hắn, có một ít trầm trọng...

Dù sao đều đến loại địa phương này rồi, quá vui cũng bắt quá thích hợp.

Khụ, nói đứng đắn sự.

Lý Trường Thọ này dọc theo đường đi đều tại suy tư, giả như hoàn giang vũ sư bá thật sự lại gặp được bất trắc, mình nên như thế nào cùng sư phụ giải thích, mà sư phụ lại hội chịu hạng ảnh hưởng.

Việc này chung quy là không tốt nói, khả lại không thể man sư phụ cả đời.

Tuy rằng sư phụ hóa thành Trục Tiên sau, hàm độ qua cao, đã muốn không còn rời nhiều lắm giây dựa tất yếu;

Nhưng Lý Trường Thọ tóm lại là muốn nhượng sự phụ vui vẻ chút, tỉnh lại một ít, hưởng thụ hạ sau này quãng đời còn lại, mà không phải một mạch sống ở tiệc nuối cùng ấy náy bên trong.

Cho nên, hẳn là thật tâm trông mong hoàn giang vũ sư bá không có gặp chuyện không may...

Tiến đến âm ti trên đường, Quý Vô Ưu chủ động tràn tự thân Kim Tiên cảnh uy áp, nhất thời hung quý phủ phục, yêu ma nhiều con đường.

Đâu nào sợ bọn họ năm người ngẫu nhiên đi ngang qua một ít hung thú địa bàn, đối phương cũng phần lớn hội ẩn nấu được càng sâu một ít.

Từ phía Đông biên giới tiến vào u Minh Giới, bay hơn mười ngàn dặm, bọn họ cuối cùng thấy được đệ nhất tọa u Minh Giới thành trì.

Này thành trì cũng không tên, chỉ là u Minh Giới trung tùy ý có thể thấy được một tòa thành nhỏ, bên trong thành dĩ quý tu, âm tu, yêu tu vi chủ, thực lực đều bất tính cường.

Lý Trường Thọ cuối cùng gặp được, mình tương đối cảm thấy hứng thú tồn tại — địa phủ âm kém.

Này chút âm kém thân thổ hoàng sắc áo dài, phần lớn đều là quý hồn tu hành mà thành, thực lực tương đương với Phản Hư, về đạo cảnh luyện khí sĩ, e ngại chân hỏa cùng thuần dương loại thần thông công pháp.

Âm kém đại bộ phận đều là vô tình, ở ngoài thành, bên trong thành tuần tra, ức hiếp ức hiếp bên trong thành âm tu, tiêu hao một chút nhằm chán thời gian.

Tiểu bộ phận âm kém tinh thần đầu không sai, cũng là đang không ngừng nói giỡn, không hề kỷ luật tính đáng nói.

Lý Trường Thọ nhẹ nhàng thở dài...

Lại thực địa khảo sát khảo sát, so với chính mình trạch tại Độ Tiên Môn ánh sáng nghĩ, quả thật cường không biết bao nhiêu bội.

Này địa phủ, thật sự...

Nơi nơi đều là ném tại ven đường Thiên Đạo công đức a!

Luân hồi mặc dù lập, trật tự chưa toàn bộ, thượng có lượng lớn công đức khả nhật!

Bất quá, này chút đều là mình tại Thiên Đình trung đứng vững gót chân sau đó, mới có thể mưu tính công đức .

Lần này lại đây là vì nhà mình sư bá chuyên thể thân, cũng không tốt tổn tâm tư đã làm phương diện này điều tra.

Rời u Minh Giới trung ương càng ngày càng gần, sở kiến thành trì cũng liền càng ngày càng nhiều, quy mô càng lúc càng lớn;

Có mấy chỗ thành trì náo nhiệt trình độ, thậm chí có thể so với Nam Châu thế tục Đại Thành, bên trong phiêu đây các loại hình thù kỳ quái 'Đồ vật' ...

Phần lớn hữu biệt ở phổ thông sinh linh.

Quý Vô Ưu là thật · kiến thức rộng rãi lão uyên bác, dọc theo đường đi đều tự cấp bốn người giải thích chấm đất phủ thông thường quý tu lai lịch, cùng với địa phủ trung vai toà cực kỳ trọng yếu, đóng quân chấm đất phủ cao thủ Đại Thành.

Nháy mắt lại hành hơn mười ngàn dặm, phía trước đột nhiên có hai tòa tối đen núi cao, ngăn cản con đường.

Quý Vô Ưu vẫn chưa hướng tới hai bên đi vòng quanh, mà là mang theo bọn họ bốn, bay thẳng đến hai sơn giữa kia chật hẹp khe hở mà đi.

"Nơi này chính là tiền vào âm ti tất kinh nơi, " Quý Vô Ưu cười nói, "Nơi này có địa phủ trọng binh gác, hơi sau bất muốn đại ý..."

Quý Vô Ưu ngôn ngữ còn chưa hạ xuống, phía dưới đã là truyền đến hô quát tiếng:

"Mặt trên phi , !"

"Chỗ đó có tuyệt sát cấm chế, đừng vội thiện xông, sinh tử vô luận!"

Quý Vô Ưu mặt lộ vẻ mỉm cười, tự nhiên là hiểu bên này quy củ, mang theo bốn người nhanh chóng hạ xuống.

...

Lý Trường Thọ âm thầm quan sát một trận.

Phát hiện này hai tòa to lớn núi lớn giữa, quả thật quanh quẩn một chút huyền diệu tối nghĩa đạo vận, hấn đáy lòng nổi lên cường xông ý niệm trong đầu, linh giác chính là hung hăng nhảy dựng.

Nơi này bố trí tuyệt không tầm thường!

Đến đáy cốc, liền kiến mấy trăm khí tức hùng hậu khô ngô thân ảnh, thân ám màu vàng chiến giáp, cầm trong tay cương xoa, xiềng xích, uy phong lẫm lẫm đứng ở kia 'Một tia thiên' trước.

Này chút âm kém một mình linh nhất cái xuất lai, cơ hồ đều có Chân Tiên cảnh thực lực.

Lý Trường Thọ đáy lòng thoáng có chút nghi hoặc;

Này chút âm kém, cùng mình dọc theo đường đi sở kiến âm kém, chênh lệch quá lớn rồi chút.

Tại Độ Tiên Môn năm người trước, vừa vặn có ba người trải qua chỗ đó, lúc này còn có thể nhìn thấy này ba người tại hai tòa núi lớn giữa chậm rãi trước phi bóng lưng.

Phía trước tựa hồ có gì cấm chế, không thể phi quá nhanh chóng.

Quý Vô Ưu khoanh tay mà đứng, cười mây huyền dùng trên mặt đất ba thước cao, mang theo bốn người bay tới âm kém góc lộ khẩu trước.

Vong Tình thượng nhân, Hữu Cầm Huyền Nhã tất cả đều là toàn bộ tinh thần ứng đối, tại chỗ đó đi qua vài lần Giang Lâm Nhi, thoáng có chút xuất thần.

Lý Trường Thọ nhưng thật ra nhiều có hứng tới địa đánh giá này chút âm kém, đáy lòng đại khái có phỏng đoán.

Này chút, phải chính là đi theo hậu thổ nương nương đích mưu niên vu đi.

Hậu thổ hóa lục đạo luân hồi, là tại lần thứ hai Vu Yêu đại chiến thời;

Hậu thổ bản vi mười hai tổ vu chi nhất, có mình trực hệ bộ tộc, nàng hóa thành lục đạo luân hồi bản vĩnh trấn âm u, cũng có một đám bản bộ tộc Vu tộc cao thủ lựa chọn đi theo hậu thổ nương nương.

Này chút cao thủ tiến vào địa phủ thời, đã là cùng Vu tộc tộc vận đoạn liên lụy, bọn họ cũng bị giao cho Thiên Đạo thân chức.

Nói vậy, này chút âm kém chính là Vu tộc sau đó đi.

Lập tức có cái mặc chiến giáp, tay đề song chuy âm kém tướng lãnh hướng trước, từ đối phương khí tức phán đoán, không sai biệt lắm xem như Thiên Tiên cảnh trung kỳ tu vi.

Này tướng lãnh sắc mặt vàng như nến, hai mắt nửa mở bất tỉnh, một bộ làm theo phép địa tư thế, khuôn mặt thượng tràn đầy lười nhác, hữu khí vô lực hỏi câu:

"Các ngươi, từ đâu nào lai a?"

Quý Vô Ưu lạnh nhạt nói: "Bản đạo mấy người, tự động thẳng Thần Châu một nhà tiên môn mà đến."

"Muốn, hướng đâu nào đi a?"

"Tự nhiên là có việc muốn đi âm ti, " Quý Vô Ưu cười khẽ tiếng, nói theo lý thường cần phải.

Kia âm kém tướng lãnh khoe miệng nhất phiết, ngáp một cái.

"Trở về đi, đường này bất thông."

Quý Vô Ưu bất giác nhíu mày, mà Quý Vô Ưu phía sau Vong Tình thượng nhân, giờ phút này nhưng nhịn không được đứng dậy.

Vong Tình thượng nhân lạnh nhạt nói: "Phía trước liền có tam đạo thân ảnh, vì sao đạo hữu nói đường này bất thông?"

"Ha, ha ha."

Này âm kém tướng lãnh cả người nhẹ nhàng lung lay vài cái, nhất cái xem thường lật đi chân trời, "Đối với hiểu quy củ người mà nói, đường này tự nhiên là thông .

Đối với không hiểu quy củ , đường này quả nhiên là bất thông ."

"Quy củ?"

Vong Tình thượng nhân ánh mắt thoáng có chút lợi hại, hai tấn đầu bạc nhẹ nhàng tung bay, tự thân khí thể đã bắt đầu triển lộ.

"Khó khăn bất thành, còn có loại này quy củ!"

"Ai!"

Hoàn hảo, một bên Giang Lâm Nhi đứng lúc phản ứng lại đây, hướng trước nhấn ở Vong Tình thượng nhân cánh tay.

Giang Lâm Nhi miễn cưỡng chen cái tươi cười, thuần thực địa tại trong tay áo cầm xuất nhất chỉ bảo nang, dùng tiên lực đưa đi qua, khách khách khí khí địa đạo câu:

"Quy củ chúng ta tự nhiên hiểu, ta phu quân rất ít xuất lai đi lại, còn thỉnh tướng quân chớ trách."

Vong Tình thượng nhân thoáng nhíu nhíu mày đầu, có chút muốn nói lại thôi.

Một mực mặt sau nhìn Lý Trường Thọ, thấy thế nhưng nhịn không được lộ ra một chút mỉm cười...

Nhưng mà, kia âm kém tướng lãnh chính là tùy tay lắc lắc đồng chuy, một cỗ gió xoáy gùm đem kia bảo nang cuộn trở về, trở xuống Giang Lâm Nhi trong tay.

Giang Lâm Nhi nhẹ nhàng nhú mày, hỏi: "Tướng quân này ra sao ý?"

"Ha ha, hôm nay quy củ đột nhiên sửa lại, " này âm kém tướng lãnh thưởng thức mình trong tay đồng chuy thượng hoa văn, lạnh nhạt đạo, "Địa phủ trọng địa, không thể xông loạn, mà thôi chẳng sẽ không sợ gặp Thiên Phật ư?"

Vong Tình thượng nhân ánh mắt lóe ra, lạnh nhạt nói: "Đạo hữu chính là có ý khó xử ta chăng?"

Mà Vong Tình thượng nhân sau lưng, đột nhiên truyền đến trường kiếm ra khỏi vô tiếng động.

Hữu Cầm Huyền Nhã mặt cười băng hàn, té nổi lên mình hỏa lân cái hộp kiếm, đã làm tốt xuất thủ chuẩn bị.

Một mạch cố gắng rơi chậm lại tồn tại cảm Lý Trường Thọ, giờ phút này cũng chỉ có thể ở bên cạnh dờ khóc dờ cười.

Cũng liền một chút qua đường phí sự, như thế nào khiến cho loại này giương cung bạt kiếm?

Hắn nhất cái tiểu đồ tôn, loại này trường hợp cũng không thích hợp mở miệng, có nhà mình chưởng môn cùng sư tổ tại, tổng sẽ không nhượng Vong Tình thượng nhân thật sự cùng địa phủ âm kém đã khởi lai.

Đơn giản chính là dùng nhiều chút bảo tài sự.

Dù sao lại không cần hắn xuất tiền.

Mà lại, mượn loại này việc nhỏ, Lý Trường Thọ cũng khả kiểm tra địa phủ chi tiết...

Chính lúc này, kia âm kém tướng lãnh cầm lấy hai thanh đồng chuy, ánh mắt nhìn về phía Vong Tình thượng nhân, hơi khiêu khích.

Vong Tình thượng nhân hừ lạnh một tiếng, nhưng tại Giang Lâm Nhi âm thầm khuyên can tiếng trung, vẫn chưa nói thêm cái gì.

"Ồ ha?"

Kia âm kém tướng lãnh vàng như nền khuôn mặt lộ ra vài phần cười lạnh, "Còn dám không phục?"

Hắn phía sau kia mấy trăm cường tráng quý kém, nhất tề hướng trước bước ra nửa bước!

Ánh mắt trừng giống như chuông đồng, phát ra tia chớp loại tinh táo!

Một cỗ luồng kinh người huyết khí dao động, tại này chút quý kém thân thượng nhận nhạo mở ra, nhữu tạp hỗn hợp thành một cỗ kinh người uy thế!

Vong Tinh thượng nhân vừa muốn có sở hồi ứng, Quý Vô Ưu nhưng thoáng nâng tay, ý bảo Vong Tinh thượng nhân lui về phía sau.

Theo sau, Quý Vô Ưu khoanh tay hướng trước hai bước, Kim Tiên cảnh uy áp triển lộ không thể nghi ngờ.

Quý Vô Ưu lại cười nói:

"Ta chẳng nếu không xa ngàn dặm đến rồi chỗ đó, tự không muốn như vậy mà quay về phần."

Còn thỉnh tướng quân nhiều hơn thông cảm, bản đạo đồng môn phát cái hơi chút vọt chút, chẳng biết có được không hành cái thuận tiện."

"Thuận tiện?"

Này âm kém tướng lãnh lãnh đạm nói: "Hôm nay ta nói các ngươi không qua được, các ngươi tự nhiên liền không qua được, Kim Tiên cảnh rất rất giỏi ư?"

Tại bản tướng quân nơi này đi qua đi Kim Tiên, nhất thiên nội ít nhất cũng có tam bốn.

Nơi này là âm tào địa phủ, cho dù là long, người cũng quá bàn !"

"Khụ, khụ khụ."

Quý Vô Ưu nâng tay khụ hai tiếng, trong tay đã là cầm nhất thanh trường kiếm, tự thân khí tức trở nên lợi hại rất nhiều.

"Nếu loại này, bản đạo cũng chỉ có cùng đạo hữu giảng giảng đạo lý ."

Lý Trường Thọ: ...

Đúng vậy rồi, Độ Tiên Môn môn phái thông dụng kỹ năng tuyệt đối chính là **【 cấp trên 】**!

Vạn Lâm Quân trường lão là loại này, Vong Tình thượng nhân cũng là loại này, này hai vị đều là một lòng tu hành, bất quá bên ngoài đi lại người, thật cũng năng giải thích đi qua.

Chưởng môn như thế nào liền...

Xem chưởng môn một đường chậm rãi mà nói, rõ ràng là biết chỗ đó có âm kếm thu qua đường mất?

Lý Trường Thọ đáy lòng rên rỉ một tiếng, chỉ cảm thấy một trận đau đầu.

Hắn còn chưa tới kịp làm cái gì bỏ cứu sách, tên kia âm kếm tương lãnh khước miệng nhất phiết, đột nhiên quay đầu đối bên trên núi hô nhất giọng hát:

"Nguyên soái! Có Nhân tộc Kim Tiên mạnh hơn hành xông quan!"

"Ân?"

Một tiếng khinh di, một cỗ khiến Lý Trường Thọ cảm giác run sợ khí tức, từ bên trên đỉnh núi bùng nổ!

Thình lình nghe tiếng xé gió đại tác, kia vạn nhận núi cao thượng nhảy ra nhất đạo thân ảnh, nguyên bản chỉ là vừng lớn nhỏ, đảo mắt liền rơi vào mấy trăm quý kếm trước.

Đó là một thân cao chín thước trắng hán, có một đầu thiên màu lam tóc ngắn, ngũ quan thô cuồng, còn buồn ngủ, thân thiên lam khóa tử bảo giáp, toàn thân ẩn chứa kinh người khí thế!

Một cỗ hung hãn sát khí đập vào mặt mà đến!

Này trắng hán ngáp một cái, duỗi cái lại thất lung.

"Ai a? Tại này giương oai, xem thôi?"

Quý Vô Ưu khẽ cau mày, giờ phút này mặc dù cảm nhận được này trắng hán khí tức kinh người, tuyệt đối là cái khó chơi nhân vật, nhưng hắn thân là Độ Tiên Môn chưởng môn, tại mình môn nhân nhất là Đại Pháp Sư tư sinh trước mặt, như thế nào năng đối ngoại người rụt rè?

Nhưng mà, Lý Trường Thọ nhất sợi truyền thanh chui vào Quý Vô Ưu trong tai:

"Chưởng môn, đệ tử suy đoán, này sợ là thượng cổ đại chiến lưu lại hạ Vu tộc cao thủ, tốt nhất còn là mặc cùng hắn khởi xung đột."

Quý Vô Ưu khí thế nhất thời yếu đi vài phần.

Chính lúc này, thỉnh linh nghe đối diện kia chút âm kém, cùng với tên kia âm kém tương lãnh, đều tại nhỏ giọng hô:

"Nguyên soái, ngài đầu che phủ quên đeo!"

"Đầu che phủ a Nguyên soái, đầu che phủ!"

"Quên mang một lần ngài muốn lần lượt lục bách roi a Nguyên soái!"

"Ân?" Mới vừa nhảy xuống này người nâng tay tại mình trên mặt sờ sờ, đột nhiên rùng mình một cái, quay đầu liền hướng tới bên vạt nhận núi cao chạy hai bước, hai chân nhất loạn, tại này chắc chắn nham thạch mặt đất lưu lại một đạo đạo cái khe, trực tiếp...

Nhảy trở về.

Chốc lát, này đạo cao lớn uy mãnh thân ảnh lại hừ lạnh một tiếng, từ trên núi lại nện xuống, đứng ở chúng âm kém trước mặt.

Lần này nhưng... Đỉnh khối từng suy sụp suy sụp nguru đầu.

Lời nói mới rồi, lại bị hấn lập lại một lần:

"Ai a? Dám ở này giường oai, xem thôi ... Ồ."

-----oO-----

Đệ nhị bách ba mươi tám chương thọ cơ thao tiểu chiêu thức

Người này không mang theo khăn trùm đầu xuất tràng, Lý Trường Thọ là thật sự nhận bắt xuất, hấn thể nhưng chính là đại danh đỉnh đỉnh địa phủ Nguru Đầu.

Như muốn hỏi này 'Nguru Đầu' là ai?

Thượng cổ từng có thi tán viết:

【địa phủ có cái diêm thanh thiên, thiết diện vô tư phân biệt trung gian.

Phán quan âm kém lai tương trợ, Nguru Đầu cùng Mã Diện đứng bên người. 】【

Này thi bên trong nói 'Nguru Đầu' cùng 'Mã Diện', chính là Lý Trường Thọ đòi trước đều thập phân quen thuộc địa phủ Câu Hồn sứ giả, cùng hắc bạch vô thường nổi tiếng cơ bản ngang hàng.

Lý Trường Thọ có chút mơ hồ trong trí nhớ, mình mới trước đây nhà phụ cận còn có một nhà mặt quán, tên là 'Ngưu Đầu mã', hương vị cũng là tương đương không sai!

Bất quá nói trở về...

Đại danh鼎鼎鼎鼎 Ngưu Đầu, Mã Diện, thật liền hai cái Vu tộc cao thủ, làm cái khăn trùm đầu ngạnh thượng?

Vu tộc cũng là có điểm đồ vật.

Lý Trường Thọ đáy lòng cảm khái rất nhiều, vẫn không quên chú ý trước mặt thế cục biến hóa.

Việc này phát triển đến xoa tay, ma đao soàn soạt nông nổi, có kia địa phủ âm kém kiêu ngạo ương ngạnh, cố ý khiêu sự ngại, cũng có Vong Tinh thượng nhân 'Đầu thiết' nguyên nhân.

Tượng này âm kém tiểu tướng loại này 'Tiểu quý', đối hấn hảo ngôn hảo ngữ một hai, nhượng hấn cảm thấy mình có mặt, cũng liền sẽ không đa khó xử.

Còn nữa, Lý Trường Thọ bọn họ nhất đi tới địa phủ, là vi thác quan hệ, đi cửa sau, hoàn toàn có thể định tính vi 'Can thiệp lục đạo luân hồi bình thường vận chuyển', vốn là bất tính chiếm lý.

Song phương mắt thấy muốn động thủ thời, lại có địa phủ khinh lượng cấp cao thủ 'Ngưu Đầu' đăng tràng, chương môn Quý Vô Ưu cũng nhiều vài phần kiêng kị...

Quý Vô Ưu lập tức đối phía sau bốn người truyền thanh:

"Đề ý, này quái không giống tầm thường, có thể không cùng đối phương khởi xung đột, liền tận lực tránh cho."

Hữu Cẩm Huyền Nhã nhẹ nhàng nhú mày, cảm thấy chương môn có chút trước sau không đồng nhất;

Lý Trường Thọ đáy lòng chính là cười, chương môn năng hiểu từ tâm đại pháp, vậy không thể tốt hơn.

Khụ, Nhân Giáo đệ tử từ tâm, kia năng kêu từ tâm ư?

Biết nghe lời phải thôi.

Chợt nghe 【Ngưu Đầu】 lại nói: "Liền là các người lai này nháo sự?"

"Đạo hữu, bản đạo cũng không phải đến đây gây hấn gây chuyện," Quý Vô Ưu đem trường kiếm lưng ở phía sau, lạnh nhạt đạo, "Bản đạo mấy người, vốn muốn hướng

Phong Đô nhất hành, lại bị đạo hữu phía sau này vị địa phủ tướng quân, cố ý khó xử, ngăn trở ở tại chỗ đó."

Ngưu Đầu giúp đỡ phù mình khẩn trùm đầu, nhượng mình đầu thoát nhìn càng hài hòa, tự nhiên một ít, khẩn trùm đầu biểu tình cũng là sinh động phong phú.

Ngưu Đầu quay đầu mắt nhìn, phía sau kia vàng như nền sắc mặt âm kém tướng lãnh, nhúu mày vẫn:

"Người không có việc gì, ngăn đón bọn họ làm cái gì?"

Nhượng bọn họ cầm điếm bảo vật, buông tha đi không được ư?"

Bọn họ bắt quá đi, chúng ta mặt sau huynh đệ như thế nào thu lễ?"

Độ Tiên Môn năm người: ...

Này âm kém tướng lãnh vội nói: "Nguyên soái, thật sự không phải mặt tướng có ý ngăn trở, là bọn hấn khẩu xuất cuồng ngôn, cố ý khiêu khích!"

Quý Vô Ưu lập tức nói: "Ta chẳng cố ý khiêu khích?"

Kia đạo hữu vì sao phóng người khác tự đi, nhưng chỉ cần ngăn đón bản đạo đường đi?"

Lý Trường Thọ đáy lòng ám trạc trạc , vì nhà mình chương môn điếm cái tán.

Loại này tránh nặng tìm nhẹ, trộm hoán khái niệm thủ đoạn, chương môn dùng đúng là như thế thuần thực, vừa thấy chính là trước đây không ít...

Khu, vừa thấy chính là nhân sinh lịch duyệt cũng đủ phong phú, thực là Đâu Suất Cung bức thiết cần chạy chân nhân tài!

Đội mình tại Nhân Giáo nội vị trí vững chắc rồi, khẳng định chỉ điếm Đại Pháp Sư tiến cử tiến cử.

Kia Câu Hồn sứ giả Ngưu Đầu nhìn xem mình dưới tay, lại nhìn xem Quý Vô Ưu, tuy rằng thoáng có chút rối rắm, nhưng cuối cùng còn là lựa chọn đứng ở người một nhà bên này...

"Được rồi, các người ngũ cái đường cũ trở về đi.

Hôm nay việc này ta cũng không hỏi, cũng bắt với các người đa so đo.

Địa phủ là sinh linh luân hồi nơi, là Thiên Đạo bảo hộ sở tại, cũng không phải ai đều năng loạn nháo sự ."

Nghe nói Nguu Đầu ngôn, Quý Vô Ưu nhất thời nhú mày, Giang Lâm Nhi sắc mặt khẩn trương.

Lý Trường Thọ đẩy lòng khe khẽ thở dài, tóm lại còn là không khỏi mình xuất lai lừa dối mấy...

"Này vị Nguyên soái!"

Hữu Cầm Huyền Nhã đột nhiên mở miệng, định tiếng nói: "Chẳng lẽ không hỏi sự tình nguyên nhân gây ra nguyên do, liền loại này hạ quyết đoán?"

Nguu Đầu hừ một tiếng, lưng khời tay lai, đạo câu:

"Địa phủ, vốn là không phải ai đều có thể đi vào."

Hữu Cầm Huyền Nhã còn muốn tiếp tục nói, nhất chỉ bàn tay to từ bên duỗi lai, tại nòng trước người làm cái ngăn trở thủ thế.

Nàng quay đầu nhìn lại, vừa vịn cùng Lý Trường Thọ ánh mắt đón chào.

Lý Trường Thọ mỉm cười lắc đầu, truyên thanh nói:

"Hữu Cầm sư muội, xử lý sự vụ không thể loại này chỉ nhìn tự thân lập trường, chỉ bằng kiên đề phe mình cùng đối phương thể diện.

Việc này để cho ta tới thử xem đi, người mà lại thu pháp bảo."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhất thời ách hỏa, chỉ là nhẹ nhàng vuốt cằm, quanh mình xoay quanh phi kiếm tự hành trở vào bao, đồng thời thành kia bả đại kiếm.

Lý Trường Thọ tại mây xám thượng đi rồi hai bước, hướng trước hành lễ, ngôn nói:

"Chương môn, sư tổ, sư bá tổ, có không nhượng đệ tử thử xem, có không thỉnh này vị câu hồn Nguyên soái phóng chúng ta nhất điều đi âm ti đường đi?"

—— mặc kệ như thế nào, trước chiếu cổ toàn bộ nhà mình cao thủ da mặt.

Quý Vô Ưu có chút muốn nói lại thôi, hẳn là lo lắng Lý Trường Thọ xuất gì vấn đề.

Dù sao đây chính là bọn họ Độ Tiên Môn bảo bối, Nhân Giáo Huyền Đô Đại Pháp Sư tư!

Ách, không thể nói, không thể nói...

Vong Tình thương nhân nhíu mày nhìn chăm chú vào Lý Trường Thọ, ánh mắt thân thiết lại có chút nghiêm khắc, tựa hồ là sợ Lý Trường Thọ nói sai thoại, gặp được gì bất trắc.

Nhưng Giang Lâm Nhi đã là vợ vàng địa mở miệng, vội nói: "Trường Thọ, toàn bộ dựa người."

"Là, sư tổ."

Lý Trường Thọ làm cái tiêu chuẩn địa đạo vái chào, rồi sau đó mặt lộ vẻ mỉm cười, hướng Ngưu Đầu cùng đám kia âm kếm binh tướng cười mây bay đi.

Hắn phi lăm chậm, tươi cười rất thành khẩn;

Nhưng không biết như thế nào, từ kia Câu Hồn sứ giả Ngưu Đầu, đến cái khác không trọng yếu người qua đường âm kếm, giờ phút này chẳng biết tại sao địa có chút... Nghĩ lập tức rút đi xúc động.

Bất đẳng Ngưu Đầu mở miệng, Lý Trường Thọ lại là nhất cái đạo vái chào.

"Vãn bối Nhân Giáo Độ Tiên Môn đệ tử Lý Trường Thọ, kiến quá Ngưu Đầu tiên bối."

"Ân?" Kia Ngưu Đầu nhất thời một trận nháy mắt, "Các người là... Nhân Giáo? Có Thánh Nhân lão gia cái kia Nhân Giáo?"

"Tiền bối nói đùa, này trên đời này, cũng không dám có người mạo nhận Thánh Nhân đạo thừa mới đúng."

Lý Trường Thọ mỉm cười gật đầu, tràn tự thân một chút đạo vận, Ngưu Đầu lại là trước mắt sáng ngời.

Hắn bất nhận biết này đạo vận, nhưng cảm giác rất huyền diệu.

Lý Trường Thọ nói: "Chỗ đó nhiều người nhiều miệng, tiên bối có không mượn một bước nói chuyện?"

"Sao còn mượn một bước?" Ngưu Đầu có chút không hiểu cho nên, "Có chuyện nói là được."

Lý Trường Thọ tại cổ tay áo nhất tim tòi, cảm xuất nhất khối màu đỏ sậm tảng đá.

Này Câu Hồn sứ giả nhân thần nháy mắt thay đổi, trở nên nghiêm túc, phong duệ, mang theo vài phần cảnh giác, cùng trước đây kia cả lơ phất phơ bộ dáng, quả thực phán như hai ngưu!

Hắn cùng chấp tay, làm cái thỉnh thủ thế:

"Làm phiền, bên này nói."

Lý Trường Thọ lập tức cùng Nguru Đầu cùng nhau cất bước, hướng tới bên đi ra hai mươi trượng, cả hai nhóm người xem sai lệch đầu...

Tại địa phủ âm kém, độ tiên bốn người, kia nghi hoặc, khiếp sợ, buồn bực, bắt giải phức tạp trong ánh mắt, Nguru Đầu cầm xuất nhất bả cương xoa, nhẹ nhàng trên mặt đất một chút, một đạo màu đỏ kết giới đem hai người thân hình bao bọc .

Liền là Kim Tiên cảnh Quý Vô Ưu, cũng nghe không được hai người đang nói cái gì ...

Hữu Cầm Huyền Nhã trừng mắt nhìn, nhin không được cười khỏ tiếng.

Này... Như thế nào học?

Quá tiểu nửa canh giờ, kia Nguru Đầu tản mất kết giới, than nhẹ một tiếng, đối Lý Trường Thọ làm cái đạo vái chào, Lý Trường Thọ vội vàng hoàn lễ.

Nguru Đầu cầm xuất nhất chi mộc bài, mộc bài trên có khắc họa nhất chi đơn giản Nguru Đầu, nó thượng ấn chứa một chút khí tức đạo vận.

Nguru Đầu nghiêm mặt nói: "Đạo hữu tại âm ti nếu là gặp được phiền toái, mượn này mặt lệnh bài xuất lai, bình thường không dám khó xử."

"Đa tạ tiền bối quan tâm."

"Bất bất, là ta muốn đa tạ ngươi quan tâm mới đúng."

Nguru Đầu nhẹ nhàng thở dài, chính là vẫn chưa nói thêm cái gì, hai người đồng thời làm cái thỉnh thủ thế, về tới từng người nơi.

Này vị Câu Hồn sứ giả hét quát một tiếng:

"Thất thần để làm chi? Đề nhượng nhượng!"

Này là chúng ta địa phủ khách quý! Các ngươi này một đám, da dương có phải hay không?"

Nói trung, Nguru Đầu còn trừng mắt nhìn nhân kia vàng như nền mặt âm kém tướng lãnh.

Cái sau biến sắc, hai chân đều bắt đầu run lên...

Lý Trường Thọ bên này, chính là đối chưởng môn, sư tổ cùng sư tổ phụ làm cái đạo vái chào, bình tĩnh địa về tới Hữu Cầm Huyền Nhã bên cạnh.

Thu phục.

Lập tức, địa phủ âm kém tránh ra nhất điều đại lộ, Quý Vô Ưu mặt lộ vẻ mỉm cười, cười mây mang theo bốn người thông qua chỗ đó trạm kiểm soát.

Tuy rằng Quý Vô Ưu hiện tại, cùng Giang Lâm Nhi, Vong Tình thượng nhân, Hữu Cầm Huyền Nhã giống nhau, như trụ vân vụ, không rõ cho nên, nhưng này vị chưởng môn trong lòng hiểu được lắm, tự nhiên sẽ không hỏi nhiều nữa điểm Lý Trường Thọ sự.

Dù sao cũng là 'Cái kia', lại thần kỳ đều bất thần kỳ.

Mà Độ Tiên Môn năm người mới vừa đi, kia Câu Hồn sứ giả Nguru Đầu lỗ mũi phun ra hai cổ khói trắng, không nói hai lời, đột nhiên xoay người, một cước đem kia âm kém tướng lãnh đoán ngã xuống đất!

Này một cước vẫn chưa dùng nhiều lắm lực đạo, chỉ là đem đối phương phóng đảo, rồi sau đó phác đi lên chính là một trận quyền đâm cước đá.

Một trận nho nhã hiền hoà Vu tộc lời thô tục sau đó...

Câu Hồn sứ giả Nguru Đầu cai đầu dài bộ nhất trích, đối chăm đất thượng kia ôm đầu cuộn mình tướng lãnh xì một tiếng khinh miệt, mắng:

"Nguoi nha !

Còn dám trượng địa phủ thế, cấp địa phủ gây thù hằn! Ca mấy cái ngày sống khá giả rồi, nguoi cả nguoi bất thoai mái có phải hay không?

Nguoi cái vô liêm sỉ đồ vật! Nhân Giáo nguoi nguoi cũng dám ngăn đón?

Vài món thức ăn uống thành như vậy!"

Địa thượng kia đã muốn mặt mũi bầm dập âm kém tướng lãnh liên tục cầu xin tha thứ, Nguru Đầu hừ một tiếng, giã ra hạ gân cốt, đem khăn trùm đầu tự mình mảnh đất thượng.

Này khăn trùm đầu cũng là pháp bảo, rất nhanh liền cùng Nguru Đầu thân mình tương dung, trừ một chút màu da kém, cũng nhìn không ra gì sơ hở.

Nguru Đầu nghĩ nghĩ, ngôn nói:

"Lai mấy cái hội viết chữ , viết vài câu lời hay, hơi sau này ngũ cái nguoi rời khỏi thời điểm, treo tại này hai bên cho rằng bồi lễ!"

"Nguyên soái, viết gì a?"

"Ân... Tùy tiện viết điểm khách khí thoại, tượng gì địa phủ hoan nghênh người, âm u là chúng ta, đều được."

Một đám âm kếm nhất thời hiểu được điểm gì, lập tức bắt đầu bận rộn .

Cùng lúc đó;

Mới vừa bay đi kia phiến vân thượng, Giang Lâm Nhi cũng tại trừng mắt Lý Trường Thọ.

"Trường Thọ, người vừa mới... Làm như thế nào đến ?"

Lý Trường Thọ nếu dám ra tay, tự nhiên trước thời hạn nghĩ hảo như thế nào giải thích.

Thậm chí, hắn còn chuẩn bị ba loại bất đồng lí do thoái thác...

Hắn đem vừa rồi cấp Ngưu Đầu xem kia tảng đá, lại đem ra, cười nói:

"Su tở, này là đệ tử lai trước, đệ tử biểu muội Linh Ly cấp .

Linh Ly là bán người bán vu huyết thống, cũng là đến nay trong hồng hoang hiếm thấy Vu Nhân huyết mạch, này tảng đá tên là vu huyết thạch, xem như Vu tộc tín vật bằng chứng.

Tới trên đường, chương môn đang nói địa phủ điểm cổ thời, từng nhắc tới địa phủ cao thủ phần lớn đều là Vu tộc xuất thân.

Vừa mới đệ tử liền ôm thử một lần tâm tính, đem vật ấy đem ra, lại xảo ngôn ứng đối vài câu..."

Này tảng đá tự nhiên không phải Hùng Linh Ly cấp , là Lý Trường Thọ tại Hùng trại trung, áp lều trại tảng đá đồng lý, đào xuất tới...

Giang Lâm Nhi đôi mi thanh tú khinh nhãn, nói: "Người tuy nói như thế nhẹ, này cũng không phải là đơn giản như vậy có thể làm được sự!"

Quý Vô Ưu cười nói: "Chớ có hỏi nhiều Trường Thọ rồi, năng lại đây không phải là chuyện tốt?"

Giang Lâm Nhi lại sợ run hạ, theo sau liền thành thành thật thật địa cúi đầu đáp lên tiếng.

Nàng lại nhìn Lý Trường Thọ thời, tổng cảm thấy chính hắn một mê giống nhau tiểu đồ tôn, thân thượng kia một tầng tầng sương mù, lại đa mấy tầng.

【lão Nhị ở đâu thu [liên yêu www.92txt.biz] loại này đệ tử, phải chính là nào đó cái đại năng chuyển thể thân đi. 】

Lý Trường Thọ cùng Nguru Đầu nói gì đó?

Kỳ thật cũng chưa nói nhiều lắm, bắt đầu đơn giản nói vài câu mình cùng Hùng Linh Lý biểu huynh muội quan hệ, rồi sau đó giọng nói vừa chuyển...

"Tiền bối khả nghe nói qua Nam Hải Hải Thần?"

Sau đó đại bộ phận nói chuyện với nhau nội dung, Lý Trường Thọ đều là đang nói mình cái kia 'Hải Thần' bằng hữu.

Hắn bên cạnh điếm xuất rồi, Nam Hải Hải Thần cùng Nhân Giáo, Thiên Đình, Long tộc quan hệ, lại giải thích rõ ràng, Hải Thần như thế nào cùng Vu Nhân bộ tộc kết duyên, lại như thế nào cấp Vu Nhân bộ tộc chỗ tốt...

Lý Trường Thọ thoạt lý tàng thoạt, nói này vị Hải Thần có ý giúp Vu tộc cải thiện sinh tồn tình cảnh, đồng thời mật mờ mà tỏ vẻ, hắn Lý Trường Thọ nguyện ý khuyên bảo Nam Hải Hải Thần lai địa phủ nhất hành...

Đơn giản mấy cái tiểu chiêu thức dùng hết, Nguru Đầu đã là đem Lý Trường Thọ tôn sùng là khách quý, càng là đối Nam Hải Hải Thần sau này 'Giá lâm' có chút chờ mong.

Còn đây là nhất thạch vài điều kể.

Đã dụ đi Độ Tiên Môn nhất hành cùng đối phương khẩn trương quan hệ, đem xung đột yết quá, mở ra đi Phong Đô đường đi.

Bọn họ năm người có thể được địa phủ thế lực một chút chiếu cố, thuận tiện hơi sau tìm kiếm hoàn giang vũ sư bá tẩm tích.

Là trọng yếu hơn, hôm nay cùng Nguru Đầu một phen nói chuyện với nhau, cũng vì Lý Trường Thọ tại Thiên Đình đặt chân, ổn định sau, tay mưu tính địa phủ công đức, chôn xuống cũng đủ phục bút...

Đến nay Vu tộc chỉ có hai chi bảo tồn, nhất chi vĩnh trấn địa phủ, cùng Vu tộc không còn rồi liên lụy, tại nhập nơi dùng chân trước phủ cũng từng người lập thế, không lại nhúng tay Vu tộc sự.

Một khác chi chính là thuần khiết Vu tộc, bị lưu đày đến Bắc Câu Lô Châu lạnh khủng khiếp nơi, gian nan giãy dụa, không thể xuất Bắc Câu Lô Châu nửa bước.

Địa phủ Vu tộc nghĩ giúp bắc châu Vu tộc, đây là Lý Trường Thọ cùng Ngưu Đầu nói chuyện với nhau thời, đoạt được xuất trọng yếu manh mối, đồng thời quyết định thuận thể mà vi, đúng bệnh hốt thuốc...

Năm người lại bay một trận, Lý Trường Thọ nhớ tới gì, mắt nhìn bên cạnh đôi diện thiên ngoại xuất thần Hữu Cầm Huyền Nhã, truyền thanh nói:

"Hữu Cầm sư muội, mọi việc năng không động thủ, còn là tận lực nói chuyện tương đối ôn hòa."

"Ân, sư huynh, ta nhớ kỹ."

Hữu Cầm Huyền Nhã ôn nhu địa cười, chỉ là tươi cười trung bao nhiêu có chút bất đắc dĩ.

Trường Thọ sư huynh liền như một quyển thật dày thư;

Mỗi khi nàng cảm thấy thấy được hấn bộ phận nội dung, nhưng phát hiện kia bất quá là lời mở đầu, mặt sau còn có không thể số quái niệm trang số...

...

Được Câu Hồn sứ giả lệnh bài, tìm hoàn giang vũ chân linh sự, cũng trở nên đơn giản rất nhiều.

Âm ti đại khí, phồn hoa tự không cần đa thuyết minh, năm người tại Giang Lâm Nhi dẫn dắt hạ, vào thành sau thẳng đến một chỗ âm ty nha môn, tìm được rồi tên kia tiểu lại.

Kia tiểu lại tự nhiên nhận được Giang Lâm Nhi, gặp mặt, đã đem hơn mười chỉ bảo nang đem ra, ngôn nói chuyện này hấn làm không được, hoàn giang vũ chuyển thể cây linh thật sự tìm không được .

Giang Lâm Nhi đôi mắt phiếm hồng, liên tục khẩn cầu này tiểu lại thử lại thí, cái sau chỉ là một trận lắc đầu.

Lý Trường Thọ thấy thế, trực tiếp đem Ngưu Đầu lệnh bài đem ra, kia tiểu lại nhất run run, vội vàng thỉnh năm người đi vào nghỉ tạm, đồng thời thỉnh mình 'Thủ trưởng' ra mặt, nghiêm túc tra xét một phen.

Kết quả còn là loại kia...

Người, thật sự không còn rồi.

Đang lúc Giang Lâm Nhi sắp lâm vào tuyệt vọng, Lý Trường Thọ nhíu mày hỏi:

"Làm phiền đại nhân, có không cho biết, báo cho chúng ta một tiếng, này chân linh đầu thai chuyển thế nơi.

Đã là cây linh, tất sẽ không rời xa nó sinh ra chỗ quá xa."

Này vị lưu trữ hai phiết chòm râu, thoát nhìn khôn khéo giới giang địa địa phủ tiểu lại, nhất thời có chút do dự...

"Này, chi sợ bất hợp quy củ..."

Lý Trường Thọ khó được tự tiện làm chủ, đem sư tổ kia hơn mười chỉ bảo nang lấy lại đây, mình lại bỏ thêm hai chỉ bảo nang, tiến đến này tiểu lại trước mặt, cười nói:

"Chúng ta khăng định sẽ không nhượng đại nhân khó xử, chi là lơ đãng giữa, trộm coi liếc mắt một cái đại nhân ngài hồ sơ, cũng không đại nhân có ý lộ ra."

"Nhu vậy..."

Kia tiểu lại trầm ngâm vài tiếng, Lý Trường Thọ đã là đem kia hơn mười chỉ bảo nang nhét vào này người cổ tay áo, lại bắt đầu vết địa thu hồi bàn tay.

Tiểu lại gật gật đầu, thở dài:

"Kia cũng cũng không phải không thể, người theo ta đến đi, những người khác làm phiền tại chỗ đó chờ một chút."

-----oOo-----

Đệ nhị bách ba mươi chín chương nghĩ cách cứu viện sư bá cây!

Một chỗ âm u thấp bé phòng nhỏ nội;

Kia tiểu lại mang theo Lý Trường Thọ đến nơi này, tìm kiếm một phen, cảm xuất nhất khối ngọc thạch, đối ngọc thạch thuần thực địa thi pháp.

Không bao lâu, ngọc thạch mặt ngoài hiện ra mấy hàng chữ nhỏ...

Nhìn trước mắt này khối ngọc thạch trung sở triển lộ xuất tin tức, Lý Trường Thọ đáy lòng đầu tiên là...

Hơi chút nhẹ nhàng thờ ra.

Hoàn hảo, này vị sư bá cùng mình kia chút linh thụ, không có nhiệm quan hệ như thế nào!

Khụ, tuy rằng loại sự tình này phát sinh xác suất rất thấp rất thấp;

Hơn nữa này ý tưởng bản thân cũng rất vớ vẩn;

Nhưng Lý Trường Thọ trước thật là có một tia lo lắng, lo lắng cho mình 【không cẩn thận】 vùng kia mấy tốp lão cây trung, liền có nhà mình sư bá cây linh chuyển thể thân.

Mà nay nhất kiến giải phủ ghi chép, Lý Trường Thọ đáy lòng cũng sẽ không có này phần lo lắng.

Sư bá chuyển thể thân, cùng mình trước đây không có nửa điểm liên hệ!

Nàng chuyển sang kiếp khác đi một chỗ đại thế giới nội!

Lý Trường Thọ cẩn thận nhìn ra ngoài một hồi, xác nhận mình nhớ không lầm nửa chữ, mới đứng bên cạnh âm ty tiêu lại chấp tay nói lời cảm tạ, chạy trở về cùng chương môn nhất hành hội họp.

Cứu cây như cứu hoá.

Năm người cũng không dám đa chậm trễ, quyết định tiếp tục cùng nhau hành động, trực tiếp tiến đến hoàn giang vũ này một đời cây linh thân sinh ra nơi suu tâm một phen, xem có không có đoạt được.

Chẳng qua...

Trừ do không chịu hết hy vọng Giang Lâm Nhi, cùng với vẫn như cũ tin tưởng vững chắc 'Nhân định thắng thiên, đoàn tụ sum vầy' Hữu Cầm Huyền Nhã, cái khác thật to nhỏ tam nam hai thuần dương, đều đã là cảm thấy...

Việc này định trước chỉ có thể vô công mà phản.

Lý Trường Thọ nói:

"Kia chỗ đại thế giới khoảng cách giác viễn, nếu là trực tiếp ngự không bay qua đi, ít nhất cũng muốn thập thiên nửa tháng.

Đệ tử cảm thấy, chúng ta không bằng tiêu phí nửa canh giờ, tại âm ti nội hỏi thăm một chút, xem có không tìm chút phương pháp, dùng địa phủ âm kém thông hành đường đi, tiến đến kia đại thế giới trung."

Kế tiếp, còn là Ngưu Đầu cấp lệnh bài phát huy mấu chốt tác dụng.

Lý Trường Thọ đòi trước thường xuyên nghe người ta nói khởi câu kia 'Có người dễ làm sự', tại Thiên Đình, địa phủ cũng như thế.

Sau nửa canh giờ, năm người tại nhất danh âm kém dẫn dắt hạ, tự âm ti ngoài 'Giếng lâm' trung nhanh chóng đi qua.

Cái gọi là 'Giếng lâm', kỳ thật chính là địa phủ âm kém đi ngũ bộ châu các nơi, tam nghìn thế giới trung tróc quỹ hồn thông lộ, cùng các nơi hào miếu tương liên.

Nơi này cùng loại ở Nguyệt Lão nhân duyên điện sau điện, bên ngoài xem chỉ là hơn mười khâu ẩn chứa Thiên Đạo lực giếng cạn, án huyền diệu trận thế sắp hàng tại chỗ đó;

Bước vào trong đó sau đó, liền hội phát hiện, mình lâm vào 'Giếng cạn' đại dương mệnh mông biển rộng bên trong.

Lý Trường Thọ mọc lan tràn cảm khái...

Lớn nhỏ thế giới, quả thật vô số kể!

Cùng với, này địa phủ quản lý, thật đúng là hồng bút loạn.

Thiên Đạo trọng địa thế nhưng ném vào ngoài thành, chỉ là làm lưới pháp phòng thủ, thậm chí đều chưa như thế nào trú binh gác.

Này là đa bất cấp Thiên Đạo lão gia mặt mũi...

Không thể nhìn nhiều, lại đa xem, Lý Trường Thọ hiện tại đều muốn nhìn không được, bắt đầu mưu hoa địa phủ công đức.

Nếu là có thể đem địa phủ nhét vào Thiên Đình quản hạt nhóm, mà lại đem địa phủ trật tự thành lập hoàn toàn, mình công đức kim thân, phòng chừng năng trực tiếp hoàn thành... Non nửa!

Mà mấy năm nay Hải Thần giáo hương khói công đức tích lũy, cũng bất quá là chấp ghép đủ rồi bán khúc ngón tay.

Thật · bàn tay vàng.

Hai so sánh với so với, địa phủ quả thật là có nhiều lắm cơ hội.

Độ tiên năm người tại kia âm kém dẫn dắt hạ, tìm được nhất khâu viết 'Địa linh cửu ngũ 貳' thất' giếng cạn.

Lý Trường Thọ còn tại xác nhận này khâu giếng cạn, có hay không là chính xác 'Tốc hành' con đường, thân áo trắng, quần trắng Vong Tình thượng nhân cùng Giang Lâm Nhi, liền đã dắt tay nhảy vào giếng cạn bên trong.

Hình ảnh, thế nhưng còn có chúng nói không nên lời duy mỹ.

Quý Vô Ưu đôi kia âm kém đạo tiếng tạ ơn, cũng cúi đầu nhảy vào giếng cạn trung, theo sau liền truyền thanh xuất lai, nhượng Lý Trường Thọ cùng Hữu Cầm Huyền Nhã yên tâm nhảy vào đi.

Lý Trường Thọ cầm nhất chỉ trang có linh thạch bảo tài bảo nang, cười đưa cho vị kia dẫn bọn hắn tới đây địa âm kém, tùy theo liền quay đầu nói:

"Hữu Cầm sư muội, ngươi trước đi xuống đi."

Hữu Cầm Huyền Nhã nhưng nhẹ nhàng lắc đầu, ngôn nói: "Bất, Trường Thọ sư huynh, ngươi nhảy, ta nhảy."

Lý Trường Thọ: ...

Như thế nào còn đột nhiên lãng cái mạn?

Hắn cũng không chối từ, biết Hữu Cầm Huyền Nhã là muốn làm sau điện sự, thoáng liêu khởi đạo bào vật áo, nhất cái đi giới bước vào này giếng cạn, Hữu Cầm Huyền Nhã lưng đại kiếm theo sát sau đó.

Trước mắt quang ảnh biến hóa, quanh mình hình ảnh lưu chuyển.

Phía trước, là một mảnh u dài thông lộ, nơi nơi đều là nhẹ nhàng lóe ra đạm màu vàng quang điểm...

Chương môn Quý Vô Ưu tại cách đó không xa đợi chờ, đem năm người lại dùng Kim Tiên tiên lực bao bọc, thi triển thần thông, mang theo bọn họ đi ngược chiều mà đi, nhanh chóng chạy tới này điều thông lộ lối ra.

Chỉ chỉ một lát sau, bay qua không biết bao xa, phía trước xuất hiện một chút ánh sáng, này điều con đường đã đến tới cuối.

Từ giếng cạn mà vào, tự một khác khẩu giếng cạn mà ra, chỗ là một chỗ suy tàn miếu nhỏ.

Bất quá chốc lát, mượn địa phủ đường nhỏ, bọn họ rời xa ngũ bộ châu nơi, đến này chỗ đại thế giới bên trong, từng người đều cảm giác... Thoáng có chút bất quá rõ ràng.

Quý Vô Ưu khen: "Đương thật không hổ là luân hồi bảo địa, địa phủ lại có như thế cao minh Càn Khôn bố trí."

Vong Tình thượng nhân tựa hồ có sở cảm ngộ, lẩm bẫm nói: "Thiên Đạo oai, không ai khả cập cũng."

Lý Trường Thọ đáy lòng suy nghĩ không như vậy phức tạp, so hai vị tiền bối cao nhân đơn giản đa ...

【nhưng thật ra có thể thông qua hào giếng cạn cái này hệ thống, mau tốc điều binh vận binh, bí mật tính cũng không sai】

Ân, trở về sau đó liền cẩn thận phân tích, làm nhất phần 《luận hào miếu giao thông hệ thống, tại các loại tính kế bố cục trung sở năng phát huy tác dụng》 xuất lai.

Giang Lâm Nhi vội nói: "Trường Thọ..."

"Bên này chạy, đi theo ta!"

Lý Trường Thọ giờ phút này đã là phân biệt phương hướng, tại phía trước vội vàng dẫn đường.

Quý Vô Ưu dài tay áo vung, cuộn cuộn nổi lên bốn người, thẳng đến mấy ngàn lý ở ngoài kia phiến liên miên quần sơn.

Này một đường, mặc vân quá vụ, nhanh như điện chớp.

Giống như bọn họ chỉ cần tiến đến được mau một ít, có thể tìm được hoàn giang vũ cây linh chuyên thể thân một loại.

Chốc lát, một chỗ thâm cốc.

Năm người đứng ở một mảnh xanh um tươi tốt rừng rậm ở chỗ sâu trong, nhìn phía trước kia khóa không ngừng bay lá rụng lão nghiêng cổ cây, tâm tình tất cả đều có chút trầm trọng.

Nhìn một đường Giang Lâm Nhi, lúc này nhìn không được đôi mắt phiếm hồng, khàn khàn tiếng nói nói:

"Lão đại... Giang vũ, sư phụ đã tới chậm..."

Vong Tình thượng nhân hướng trước quây trụ Giang Lâm Nhi, thấp giọng an ủi.

Quý Vô Ưu mặc dù sớm biết như thế, nhưng còn là nhìn không được buông tiếng thở dài, khoanh tay mà đứng, đáy mắt cũng toát ra vài phần đau buồn.

Hắn nghĩ tới năm tháng dài đằng đặc trung, kia chút trôi đi ở đầu ngón tay thân ảnh.

"Trường Thọ sư huynh, " Hữu Cầm Huyền Nhã nhẹ giọng vấn, "Thật sự, không thể cứu ư?"

"Đừng nóng vội, " Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, hướng trước hai bước, nâng tay nhân ở tại kia lão cây thân cây thượng, nhắm lại hai mắt cẩn thận cảm thụ.

Cây linh bị mạnh mẽ rút ra chạy, liên quan này khối lão cây sinh cơ cũng bị tróc, loại này tình hình...

'Giả như ta là làm việc này giả, lại vì sao phải loại này làm?'

Này khóa lão cây chắc là có mấy ngàn năm tuổi tác rồi, vẫn chưa tu thành cây tinh, tự thân nồng đậm sinh cơ thai nghén xuất nhất chỉ cây linh, cũng chính là hoàn giang vũ chuyển thể thân.

Tinh cùng linh, mặc dù gân, đã có cần thận phân chia.

Này lão cây cùng loại ở hoàn giang vũ sư bá này một đời cha mẹ...

Rút ra chạy cây linh người, tu vi phải không cao ở Thiên Tiên cảnh, chỗ đó lưu lại một chút đạo vận, đối phương tu có rời hỏa đạo...

Căn cứ lão cây sinh cơ trôi qua tốc độ, cùng với kia đạo vận tiêu tán tốc độ, hai giả cho nhau xác minh, nghịch hướng suy tính, có thể đại khái suy đoán xuất, đối phương động thủ thời gian, không sai biệt lắm là tại nhất cái nguyệt trước...

Cây linh mặc dù bất là cái gì trân quý linh căn, nhưng cũng là khó được thuốc dẫn...

Đối phương rút ra chạy cây linh thời, đem này lão cây sinh cơ lấy đi đại bán, chắc là dùng ở tại tầng cường cây linh phẩm chất thượng.

Nếu đối phương lựa chọn tầng cường cây linh thực lực, cũng liền bên cạnh cho thấy, kia người tự thân đối này một lò đan dược, không nhiều như vậy nắm chắc...

Kia... Có thể hay không...

Lý Trường Thọ lẳng lẳng đứng ở kia, cái khác bốn người ánh mắt, tất cả đều tụ ở tại thọ bóng lưng thượng.

Một lát sau, Lý Trường Thọ trở nên xoay người!

"Chương môn, đệ tử cả gan, thỉnh chương môn lập tức dùng Kim Tiên cảnh tiên thức tìm tòi phụ cận năm nghìn lý, tìm có vô luyện khí sĩ luyện đan.

Như năm nghìn lý tìm không được, liền tận lực xa khuếch tán đi ra ngoài.

Mặc kệ như thế nào, đệ tử tổng cảm thấy, chúng ta không thể liền loại này buông tha."

"Thiện!"

Quý Vô Ưu đáp ứng một tiếng, nhanh chóng trần tụt thân tiên thức, bao phủ phụ cận mấy ngàn lý, rất nhanh chính là trước mắt sáng ngời.

Quý Vô Ưu nói:

"Ngay tại một ngàn lục trăm dặm ở ngoài!

Có chỗ sơn cốc bên trong, nhất người đang ở trận pháp trung luyện đan!"

Lý Trường Thọ vội hỏi: "Rời hỏa đại đạo đạo vận, Thiên Tiên hoặc Chân Tiên cảnh tu vi?"

"Ân... Không sai!"

"Mau!" Lý Trường Thọ vội nói, "Nhanh đi, sư bá khả năng còn có thể cứu chữa!"

Mấy người nhất thời vẻ mặt chấn động!

Quý Vô Ưu thân chu tiên lực bắt đầu khởi động, thân hình bá một tiếng biến mất không thấy, trực tiếp hóa thành nhất mạt thanh quang, một ngàn lục trăm dặm khoảng cách đảo mắt đã bị vượt qua!

Vong Tinh thượng nhân cũng lập tức mang theo Giang Lâm Nhi phóng lên cao, từ phía sau theo đi lên.

Đương Lý Trường Thọ dùng tiên thức bắt đến, chưởng môn Quý Vô Ưu từ trên trời giáng xuống, đập vào kia chỗ đơn giản trận pháp, cũng là hơi chút thư khẩu khí.

Hy vọng còn có một chút tàn linh đi.

Lập tức, hần hô thượng Hữu Cầm Huyền Nhã, hai người cuội mây vội vàng đuổi theo.

...

Đội Lý Trường Thọ cùng Hữu Cầm Huyền Nhã đuổi tới này chỗ sơn cốc, nhìn đến tình hình liền là loại này.

Nào đó cái bích nước trời xanh u cốc ở chỗ sâu trong...

Nhất danh vi béo đạo nhân ngồi ở bờ đoàn thượng, vẫn duy trì thân thể ngửa ra sau tư thế, chính là vừa động cũng không dám động.

Tại này vi béo đạo nhân trước người, hai tấn đầu bạc, quần áo áo trắng Vong Tinh thượng nhân ngạo nghễ mà đứng, tả chưởng đối chuẩn đạo nhân cái trán, lòng bàn tay có một tia màu xanh hồ quang lóe ra.

Này vi béo đạo nhân dám can đảm động một chút, liền là thân chết đạo tiêu!

Cũng may, Vong Tinh thượng nhân cũng không phải không nói lý người, biết việc này không thể trách người này.

Lấy thiên tài địa bảo luyện đan luyện khí, vốn là là luyện khí sĩ nhóm thường làm sự...

Có, Vong Tinh thượng nhân lúc này chỉ là uy hiếp, vẫn chưa thật sự xuất thủ.

Quý Vô Ưu cùng Giang Lâm Nhi, giờ phút này vây quanh ở kia đã muốn tắt hỏa đan lô bên cạnh, cảm thụ được đan lô trung bắt đầu khởi động được tính, tìm được rồi mấy chỉ còn sót lại cây linh linh thể.

Người trước bấm ngón tay suy tính cứu lại phương pháp, đầu mi càng nhắm càng sâu...

Cái sau vừa mừng vừa sợ, vài lần nghĩ xuống tay đập khai thuốc này lô, lại không dám tùy tiện xuất thủ...

Không cần Giang Lâm Nhi kêu, Lý Trường Thọ lập tức hướng trước, cảm thụ được đan lô trung tình hình, hơi chút nhẹ nhàng thở ra.

Còn có thể cứu chữa.

Chính lúc này, Quý Vô Ưu thở dài: "Đã thành tàn linh, chân linh cơ hồ bị luyện hóa, sợ là khó có thể bổ cứu."

Lý Trường Thọ vội nói: "Chường môn, nếu là dùng bỏ toàn bộ tàn linh, uẩn dưỡng chân linh đan dược, có không cứu nàng?"

"Có lẽ có thể nhất thí, nhưng lúc này chỗ đó, đi nơi nào tìm loại này linh đan diệu dược?" Quý Vô Ưu thoáng lắc đầu, "Loại này đan dược rất khó khăn luyện chế, chúng ta môn nội nhưng thật ra có phương thuốc dân gian, nhưng đơn giản không có người..."

Lý Trường Thọ trầm giọng nói: "Đệ tử mang theo."

"Người mang?"

Quý Vô Ưu kinh ngạc nói: "Trường Thọ, người không có việc gì mang loại này đan dược làm chi?"

Lý Trường Thọ: ...

Hắn tổng không thể nói, loại này đan dược chỉ là mình con bài chưa lật khó một chút tồn kho, lần này tới rồi thời, ỏn thỏa khởi kiến cũng liền mang thượng hai khối.

Luyện khí sĩ nếu năng chuẩn bị sẵn chữa thương, cứu mạng đan dược, kia hẳn đã chuẩn bị một chút bỏ toàn bộ tàn linh đan dược, ứng đối 【 vạn nhất bị đánh chết rồi, nhưng chân linh may mắn được tồn 】 tình hình, cũng không có gì không thể nào nói nổi...

Đi.

Lập tức, Lý Trường Thọ cảm xuất hai khối lưu quang huyền màu địa tiên đan, cung kính đưa cho Quý Vô Ưu.

Này hai khối tiên đan phẩm chất mặc dù không cao, nhưng loại này đan dược vốn là chỉ cần ôn hòa dược tính, phẩm giai thấp điểm cũng không phương.

Quý Vô Ưu lập tức mở ra đan lô, dùng tiên lực bao bọc kia mấy chỉ cây linh tàn linh;

Bởi vậy thời đã không thể phân rõ đâu nào chỉ tàn linh là bọn hắn muốn tìm hoàn giang vũ chuyển thể thân, rõ ràng sẽ cùng thời dùng tiên đan dược lực sẵn sóc ân cần.

Lý Trường Thọ lại chuyên đi Vong Tình thượng nhân chỗ, hỏi han cái này luyện đan người, đều là từ đâu lý sưu tập mà đến cây linh.

Vi tốc chiến tốc thắng, Lý Trường Thọ mở miệng chính là một câu:

"Đạo hữu, ngươi không phải sợ, chúng ta đối với ngươi không có gì thiện ý."

Kia vi béo luyện khí sĩ yết hầu run lên, nhất thời cười khổ liên tục.

Lý Trường Thọ còn chưa chính thức bắt đầu vấn, chỉ là hỏi mấy cái đơn giản chi tiết, đối phương liền bả có thể nói , không thể nói , nhanh chóng nói ra...

Người này tên là thái vĩ, là nhất cái cần cù có chí tiến thủ tu đạo người, ba ngàn năm trước thành Thiên Tiên đạo quả, một mạch cố gắng tu hành, cẩn trọng, tránh được luyện khí sĩ nhóm đả đả sát sát...

Cố gắng ba ngàn năm sau, hẳn cuối cùng, tu đến Thiên Tiên cảnh trung kỳ.

Trường sinh, thoáng đa một tia hy vọng.

Hôm nay sự, thuần túy chỉ là thái vĩ tu tiên hằng ngày...

Khụ, này không phải, bởi vì trường kỳ đi cái này đại thế giới trung có chút nổi danh 【 Thiên Nhai Các 】, thể hội cân nhắc lâm thời tình kiếp, tăng tiến mình đối đại đạo cảm ngộ, thái vĩ gần đây đỉnh đầu lược khảm, liền tránh ở chỗ đó luyện đan dày tài.

Lại có ai có thể nghĩ đến, thái vĩ hừ cười nhỏ, luyện đan dược;

Nhất danh Kim Tiên từ trên trời giáng xuống, giết tới cửa lai, đưa hấn đan lô trực tiếp cướp đi, còn trừng mắt nhìn hấn liếc mắt một cái...

"Các vị thượng tiên, ta thật sự không biết!

Phương diện này có một mặt dược liệu là các người thân bằng bạn tốt a!"

"Đạo hữu không cần sợ hãi, " Lý Trường Thọ ôn vừa nói , tại trong lòng cầm hai bình đan dược, "Đây là cùng người muốn luyện chế đan dược không sai biệt lắm phẩm chất, giá trị thành đan, là chúng ta nội luyện đan đại gia luyện chế, quyền đương cấp đạo hữu bỏ khắp một ít tổn thất."

Này vị béo luyện khí sĩ liền nói không cần;

Một bên Vong Tinh thượng nhân có chút không kiên nhẫn địa nhíu mày, đôi phương nháy mắt gật đầu, đem kia hai bình Vạn Lâm Quân trường lão xuất phẩm đan dược thu .

Như thế cũng coi như kết thúc nhân quả.

Chính lúc này, Lý Trường Thọ phía sau truyền đến một tiếng Giang Lâm Nhi la lên...

"Giang vũ!"

Lý Trường Thọ cùng Vong Tinh thượng nhân đồng thời quay đầu nhìn lại, chường môn Quý Vô Ưu lòng bàn tay phía trên, đã đa mấy chỉ lớn bằng nắm tay tiểu nhân màu xanh biếc quang đoàn.

...

"Nguyên soái! Nguyên soái!"

Âm ti đông một tia ngày trước, nhất danh âm kém vội vàng chạy tới, hồng học địa thờ hỏn hỏn, đối nằm ở một bên trên tảng đá Câu Hồn sứ giả Ngưu Đầu hô.

"Vừa mới từ thành lý nghe được, cảm ngài lệnh bài kia năm vị Nhân Giáo tiên nhân, đã muốn từ hồi hồn giếng bên kia ly khai!"

"Ly khai?"

Ngưu Đầu lập tức ngồi dậy, ngưu trừng mắt, lại quay đầu mắt nhìn hai bên kéo lên vãi vốc, mặt trên xiêu xiêu vẹo vẹo địa viết một câu câu ân cần thăm hỏi lời nói.

Tượng gì 'Địa phủ hoan nghênh người', 'Âm u là ta nhà, ôn định dựa đại gia', 'Hôm nay làm huynh đệ, luân hồi không cần chen' ... Đều coi như tương đối một loại khẩu hiệu.

Câu kia cùng ngữ tư, ngưng xuất 'Thường về nhà nhìn xem', quả nhiên là đáng tiếc rồi, đã không còn rồi dùng võ nơi!

"Thôi, đi rồi bước đi đi, phải là có gì việc gấp, " Ngưu Đầu có chút thất vọng địa nói .

"Nguyên soái, này sao làm?"

Các huynh đệ lo lắng làm nhiều như vậy là cờ."

Ngưu Đầu nghĩ nghĩ, thuận miệng an bài câu:

"Mặt sau mỗi cái từ nay về sau địa đi ngang qua tiên nhân, cho bọn hấn mỗi người tặc nhất cái không phải xong việc ?"

"Nguyên soái cao kiến!"

"Chậc hắc hắc... Ách, đại vu tể luôn nhượng ta thời khắc không thể quên nhớ lúc này thân phận... Ân, ta nổi lên tình hình bên dưới tự..."

Ò? Ò ò?"

"Tượng, cực kỳ giống!"

-----oO-----

Đệ nhị bách bốn mươi chương truyền thống nghệ năng

Vạn hạnh, cuối cùng là cứu đến rồi...

Nhìn trước mắt này nhất đoàn lục quang, nhìn chăm chú vào bên trong kia bất quá ngón cái lớn nhỏ, còn có chút khinh huyền nho nhỏ bóng hình xinh đẹp.

Loại này cây linh, nhượng Lý Trường Thọ nhớ tới đời trước nghe qua một ít tiểu cố sự.

—— rất đúng đắn cái loại này.

Tìm được rồi 睨 giang vũ sư bá, Lý Trường Thọ đáy lòng lại hiện ra sư phụ cúi xuống lão rồi bộ dáng.

Người thôi, đời này kỳ thật cũng chỉ có mấy cái có số theo đuổi, lão có sở y, lão năng cõi áo, đều miễn cưỡng xem như một trong số đó.

Nếu là sư phụ cũng có hi vọng trường sinh bất lão, kia Lý Trường Thọ làm đệ tử, cũng sẽ không thao nhiều như vậy tâm.

Nhưng sư phụ...

Ai, liền tính sau này có Thiên Đình thân chức, công đức hộ thể, cũng liền miễn miễn cường cường có thể sống cái mấy vạn tuổi thôi.

Liền Hồng Hoang trung một ít bất tu hành lão linh thú đều so bất quá.

晁 giang vũ tàn linh mặc dù có thể bảo tồn, nhưng giờ phút này vẫn như cũ thập phần suy yếu.

Nhất cái bình thường cây linh, có thể huyễn hóa ra đại khái hình người;

Lúc này hoàn giang vũ sư bá cây linh chuyển thể thân, nhưng chỉ có thể nằm ở kia khối quang cầu trung, hấp hối, tựa hồ tùy thời đều sẽ tiêu tán.

Nhưng chỉ cần chạy về Độ Tiên Môn trung, đều có sinh cơ nồng đậm chi bảo địa, nhượng năng năng tu dưỡng sinh lợi...

Độ Tiên Môn năm người vẫn chưa đa chậm trễ, nhanh chóng bay khỏi này phiến đại thế giới, tại trong hư không tìm hảo phương hướng, chạy về ngũ bộ châu nơi.

Mặt sau sự nên như thế nào an bài?

Tổng không thể đặng sư bá dưỡng hảo thương tổn, mình đi tìm sư phụ cười hắc hắc...

'Sư phụ, người yếu đạo lữ bất muốn?'

Ách, nói đùa, nói đùa.

Cây linh bản thân tu hành thập phần khó khăn, chúng nó liền như tại cây linh trung sống ở linh thể, rất khó đi tìm hiểu đại đạo.

Y theo Lý Trường Thọ cái người quan điểm, kỳ thật lựa chọn tốt nhất, còn là nhượng hoàn giang vũ sư bá tại cây linh thọ nguyên hao hết sau đó, quay về luân hồi, đầu thai nhân đạo...

Đương nhiên, việc này hẳn nhất cái người không làm chủ được, mặt sau còn muốn cùng tiểu sư tổ, sư muội cùng nhau thương lượng.

Sư phụ Tề Nguyên tạm thời không có cảm kích quyền cùng lên tiếng quyền.

Trên đường trở về, Giang Lâm Nhi đem cây nhỏ linh bồng tại lòng bàn tay, ôm vào trong lòng, là loại kia thật cẩn thận, không ngừng vì cây nhỏ linh rót vào tiên lực...

Nhân tiện nhắc tới, cái kia tên là thái vĩ Thiên Tiên cảnh đạo nhân, Lý Trường Thọ bọn họ vẫn chưa quá đa gây khó dễ;

Lý Trường Thọ cùng thái vĩ giải thích rõ ràng việc này, đồng thời cho thái vĩ cũng đủ tạ ơn lễ, thuận tiện nhượng thái vĩ lập hạ 'Không lại truy cứu việc này' đại đạo lời thề.

Nghìn chữ sơ cấp bản.

Lúc ấy cùng nhau cứu cái khác mấy chỉ cây linh, chương môn Quý Vô Ưu cũng tùy tay, đem chúng nó thả về đến trong rừng...

Chúng nó mặt sau có thể hay không sống, vậy khác nói.

Quý Vô Ưu cười mây, năm người ngồi xếp bằng ở vân thượng, qua sông thiên ngoại hư không.

Này vị Kim Tiên cảnh chương môn, tập 'Vận chuyển, đấu pháp, giải thích, lập kỳ' đẳng công năng ở nhất thể, lần này cũng là cấp môn nội tiêu đệ tử Lý Trường Thọ, để lại khác sâu ấn tượng.

【 thương tổn tốt hơn chương môn, cũng là rất dựa bài bản Kim Tiên cao thủ thôi. 】

Nói trở về, này còn là Lý Trường Thọ lần đầu tiên, bay ra ngũ bộ châu nơi xa như vậy.

Tuy rằng là giấy đạo nhân hóa thân.

Không bờ bến trong hư không, sở năng kiến độc đáo phong cảnh, liền là ngẫu nhiên xuất hiện lại nhanh chóng xẹt qua nhất phương phương Thiên Địa, một chỗ xử thế giới.

Giang Lâm Nhi kiến đa loại này tình hình, lúc này cũng vô tâm tình thưởng thức;

Mà Vong Tình thượng nhân, Hữu Cầm Huyền Nhã cùng Lý Trường Thọ, hàng năm trạch cư tu hành, đối loại này kỳ cảnh, đều ôm cố nồng đậm địa hứng thú.

Do Hồng Hoang mảnh nhỏ diễn biến mà thành đại, tiểu thế giới, đều là 'Thiên viên địa phương' cấu tạo.

Đại địa cùng đại dương mệnh mông bình phô tại nhất cái mặt bằng thượng, bị nửa vòng tròn trạng màn trời bao phủ, màn trời thượng có chu thiên tinh thần hình chiếu;

Này chút hình chiếu phần lớn đều là không trọn vẹn không được đầy đủ, đối ứng các nơi thế giới 'Đạo thì' có hay không viên mãn.

Nguyên nhân vội vã chạy về Độ Tiên Môn, bọn họ cũng không cơ hội, tìm nhất phương thế giới tinh tế quan khán.

Hơn nữa, bằng Độ Tiên Môn nhất hành năm người lúc này tu đạo cảnh giới, liền là nhìn chăm chăm này chút 'Thế giới' xem cái mấy ngàn năm, cũng rất khó có sở cảm ngộ.

Tái tạo Càn Khôn là đại thuật, phi đại năng không thể lĩnh ngộ.

Nghĩ đến thế giới, Lý Trường Thọ liền không khỏi nghĩ đến kia hai mươi tứ khối khả tự thành Càn Khôn Thiên Địa Định Hải Thần Châu;

Nghĩ tới Định Hải Thần Châu, Lý Trường Thọ liền nghĩ tới vị kia 'Nghĩa bạc vân thiên, hai chân không có xương' Triệu đại gia, nhin không được lộ ra vài phần ý cười.

Triệu đại gia còn là rất đáng yêu .

"Trường Thọ sư huynh, " Hữu Cầm Huyền Nhã thấy thế, ở bên nhẹ giọng vấn, "Hôm nay chính là buông xuống nhất kiện tâm sự?"

"Ân, " Lý Trường Thọ nhẹ nhàng vuốt cằm, coi trước mắt mặt ba vị môn nội trưởng bối, đôi Hữu Cầm Huyền Nhã làm cái 'Truyền thanh nói chuyện' thủ thế.

Cũng không biết, lần trước lời thề đến tiếp sau hiệu quả như thế nào;

Lý Trường Thọ quyết định thừa dịp cơ hội này, cùng Hữu Cầm Huyền Nhã nói chuyện với nhau vài câu, củng cố hạ hiệu quả trị liệu.

Lý Trường Thọ tùy tiện tìm cái đề tài, "Sư muội tu hành thời, khả có gì tu hành nghi nan?"

Này vốn là tùy ý một câu lời dạo đầu, nhưng Hữu Cầm Huyền Nhã chính là bình tĩnh địa gât gât đầu, trực tiếp hỏi:

"Sư huynh, 《Vô Vi Kinh》 trung có một câu 'Duy lợi nguyên nhân đạo, vi thế bất tranh thì tiến, vi hoặc không rõ thì minh', có hay không có thể lý giải vi..."

Như thế như thế, thế này thế này.

Lý Trường Thọ quả thật nghĩ cấp mình hai cái bạt tai, mình khách sáo gì? Nói gì sai?

Nói chuyện với Hữu Cầm Huyền Nhã, phải trực lai trực khứ, không thể quanh co lòng vòng, bằng không này muội tử nói cái gì đều là tín .

Kết quả chính là, hấn nhàn rồi không có việc gì cấp mình tìm cái sống làm, tại trên đường cùng Hữu Cầm Huyền Nhã bắt đầu...

Đàm kinh luận đạo, xác minh đạo pháp.

Như thế nào đột nhiên cảm giác, loại này tình hình nếu đặt ở đời trước, phải chính là...

'Khiếp sợ! Thường thường vô kỳ trạch nam sinh viên, cùng hoa hậu giảng đường đêm khuya khai phòng nhưng ôn tập công khóa!'

Ân, tràn ngập đứng đắn năng lượng!

...

Chương môn Quý Vô Ưu tính ra đặt chân trình, đại khái mười ba ngày sau có thể đến Độ Tiên Môn.

Này một đường, Giang Lâm Nhi cùng Vong Tình thượng nhân dùng tiên lực không ngừng cấp cây linh chữa thương;

Phỏng chừng trở lại Độ Tiên Môn trước, này cây linh đã muốn không cần đi tìm cái gì bảo địa chữa thương, tất nhiên năng lại vui vẻ.

Giang Lâm Nhi còn cố ý dặn dò Lý Trường Thọ một câu, nhượng hấn bắt sẽ đối Tề Nguyên lão đạo nói việc này.

Đợi sau này cây linh thọ nguyên hao hết, hoàn giang vũ chân linh lại nhập 'Nhân đạo', nặng khai tiên nhân con đường, lại đối Tề Nguyên đề việc này kỳ thật cũng không muộn.

Nhưng Tề Nguyên cùng 阮 giang vũ sau này sự đến tốt cùng như thế nào, này nhưng cũng là ai đều nói không chính xác ...

Này một đường, Lý Trường Thọ cũng là thật không nhàn rồi.

Hấn vi Hữu Cầm Huyền Nhã giải thích mấy vấn đề sau đó, Hữu Cầm Huyền Nhã mượn xuất mình 'Sai đề bản' ... Khụ!

Cầm xuất mình tích lũy đa niên, nàng sư phụ gừng kinh san đã không thể giải thích hiểu được vấn đề, không ngừng hỏi han Lý Trường Thọ.

Lý Trường Thọ dần dần cũng hiểu được, loại này thật cũng không sai.

Nhiều giảng đạo luận đạo, cho nhau thảo luận tu hành sự, còn có chút đẹp mắt đạo hữu, so nhiều cả ngày miên man suy nghĩ làm sự tình đạo lý mạnh hơn thượng rất nhiều.

Hơn nữa, Hữu Cầm sư muội tư chất không sai, tại tu đạo phía trên cũng hiểu như thể nào biến báo, hơi thêm bồi dưỡng, sau này lại là một vị xuất sắc pháp bảo...

Nhân Giáo tinh anh!

Qua sông hư không thứ sáu nhật, Lý Trường Thọ chính vì Hữu Cầm Huyền Nhã giảng đạo, đáy lòng đột nhiên nổi lên một chút gợn sóng.

Thần niệm bị thoáng nhiễu loạn, lại nghe được kia một tiếng:

"Giáo Chủ ca ca ~ "

Ách, hôm nay Nhị Giáo Chủ, sao được như thế cảnh xuân lang thang?

Từ này tiếng la lên trung vĩ âm rung, Lý Trường Thọ chợt nghe xuất rồi, Ngao Át tâm tình một tia bất ổn...

"Hữu Cầm sư muội, hơi sau nói tiếp đi."

Lý Trường Thọ nhìn Hữu Cầm Huyền Nhã, truyền thanh nói: "Ta có chút thể ngộ, lời đầu tiên hành thể hội."

Hữu Cầm Huyền Nhã vội nói: "Sư huynh xin cứ tự nhiên, là ta một mực quấy rầy sư huynh tu hành."

"Này không ý kiến sự, " Lý Trường Thọ đạo, "Như chỉ là tu hành sự, ta cũng vui vẻ ở cùng người cho nhau xác minh."

Nói xong, Lý Trường Thọ nhắm lại hai mắt, hai tay ôm nguyên thủ nhất, một bức tu hành bộ dáng.

Kỳ thật đại bán tâm thần trở về bản thể, lại mượn thần tượng cấu kết thần niệm, cùng Ngao Át viễn trình liên tuyến...

Thần tượng xây dựng cảnh trong mơ trung, kiến Lý Trường Thọ thân hình tự thần tượng dưới chân ngưng tụ thành, Ngao Át liền vội vã chạy tới.

"Giáo Chủ ca ca!

Việc vui! Đại hỷ sự!"

"A?" Lý Trường Thọ cười nói, "Người cùng đệ muội động tác loại này nhanh chóng? Ta cái này muốn đương bá phụ ?"

Ngao Át kia trương thiếu niên khuôn mặt nhất thời đỏ lên, vội nói:

"Không phải việc này, đến nay Long tộc thế cục bất ổn, ta cũng không dám có loại này niệm tưởng... Giáo Chủ ca ca, lần này chính là thiên đại chuyện tốt!"

"A?"

Lý Trường Thọ cười nói, "Loại nào chuyện tốt, năng nhượng người loại này vui mừng."

"Tây Hải long cung..."

Vừa nghe đến 'Tây Hải' hai chữ, Lý Trường Thọ đáy lòng cũng đã có chút không ổn dự cảm.

Hắn là biết đến, Tây Hải hiện tại đã muốn bị Tây Phương Giáo thẩm thấu non nửa, trên cơ bản cũng liền Tây Hải Long Vương còn có thể tin; phạm là bên kia truyền ra gì tin tức, cơ bản đều có thể cho rằng, sau lưng là Tây Phương Giáo tại mưu hoa bố trí.

Nhưng lần này, nghe Ngao Ất giải thích vài câu, Lý Trường Thọ cũng là có chút mê hoặc.

Nhượng Ngao Ất loại này vui mừng tin tức dĩ nhiên là ——

Tây Hải long cung quyết định cách tân chế độ cũ, noi theo Đông Hải long cung Nhị Thái Tử Ngao Ất thành công bái sư kinh nghiệm, phái ra ba mươi sáu danh Long tộc đệ tử, đi nếm thử có hay không năng gia nhập Thánh Nhân đạo thừa môn hạ.

Lý Trường Thọ xoa nhẹ đầu mi, việc này, hẳn nhất thời cũng có chút xem không hiểu.

Nếu là Tây Phương Giáo bởi vì, bọn họ đồ cái gì?

Dùng chiêu này, tại Đạo Môn xếp vào 'Cơ sở ngầm' ?

Này chẳng lẽ không phải dư thừa cử? Chuyện gì năng man được quá Thánh Nhân nhân?

Vấn đề chỉ tại ở Thánh Nhân lão gia có nghĩ là đi suy tính, cùng với có hay không có cái khác Thánh Nhân lão gia quấy nhiễu.

Lý Trường Thọ nói: "Việc này người kể lại nói đến."

"Ai, " Ngao Ất trình trọng địa gật gật đầu, đem việc này trước sau nhân quả, kể lại giải thích một lần.

Cái này xưng nghị, là Tây Hải Long Vương thân đệ nói ra , Tây Hải Long Vương triệu tập long cung chúng đại thần, cùng với cái khác tam hải Long Vương phái tới quy Thừa tướng, kể lại thương nghị bảy ngày.

Này bảy ngày trung, Tây Hải long cung hội nghị, đánh bốn mươi tám lần, chửi nhau hơn trăm lần, đầy đủ thể hiện viên cổ quý tộc hảo dũng thiện đấu tinh thần diện mạo.

Án Ngao Át mà nói mà nói, Long tộc vừa đến chân chính đại sự thượng, nghị sự thường xuyên là loại này tình hình...

Không có biện pháp, Long tộc truyền thống nghệ năng.

Cuối cùng thảo luận kết quả, này đây một nửa một nửa số lâm vào cục diện bế tắc, Tây Hải Long Vương thế là làm cái chiết trung phương án, đem nguyên bản kế hoạch trăm tên long tử long nữ, giảm bớt vi ba mươi sáu danh long tử long nữ.

Trong đó, Tây Hải long cung Long Vương thái tử hai gã, Long Vương công chúa tam danh, con cháu mười ba danh, còn lại thập tám gã vi Long tộc tuần mới...

Nghe xong Ngao Át loại này giảng thuật, Lý Trường Thọ cũng lộ ra vài phần mỉm cười.

Đây là cái gì tính kế, hoặc là nào đó tràng đại tính kế trung nhất hoàn, Lý Trường Thọ tạm thời không thể nhìn thấu;

Nhưng tính cảnh giác đã là hoàn toàn kéo mãi.

Lý Trường Thọ cười hỏi: "Lần này long tử long nữ muốn đi bá sứ mục đích địa, đều có kia chút?"

"Trung Thân Châu tam giáo tiên tông."

Ngao Át lập tức đáp: "Này cũng là nhiều như vậy tộc nhân phản đối nguyên nhân chủ yếu, tộc nhân đáy lòng ngạo khí, ắt cũng đều hiểu được, nhưng muốn bá nhập Kim Ngao Đảo loại này đạo tràng, vốn là thập phần phiến toái.

Cho nên, lần này Tây Hải long cung muốn đưa long tử long nữ bá sứ nơi, chính là đương nhật tam giáo nguồn nước và dòng sông đại hội thượng xuất hiện Đạo Môn tiên tông!

Giáo Chủ ca ca, Độ Tiên Môn khai sơn đại điển phải còn có nhị ba mươi năm, có hai vị đường muội phải sẽ đi Độ Tiên Môn thử xem, xem có không bá nhập Nhân Giáo môn hạ."

Lý Trường Thọ nghe vậy, nhin không được nhú mày...

Long tộc sưu tập tình báo công phu cũng không kém thôi, khai sơn đại điển đều giúp Độ Tiên Môn tính hảo .

Việc này phải trực tiếp cự tuyệt, hay là nên thuận theo tự nhiên, bất đa can thiệp?

"Át huynh, Độ Tiên Môn tại Nhân Giáo tiên tông bên trong đứng hàng thứ mạt vị, " Lý Trường Thọ đạo, "Như muốn báỉ sư, còn là đi tiêu dao tiên tông này chút đại tiên tông tương đối thích hợp."

"Đều phái đi rồi, " Ngao Át cười nói, "Lần này một nửa long tử long nữ, đều là lựa chọn Nhân Giáo đạo thừa.

Giáo Chủ ca ca, nguyên nhân chúng ta Hải Thần giáo duyên cớ, đến nay Long tộc đối Nhân Giáo rất nhiều hảo cảm."

Hiểu được ...

Lý Trường Thọ nghe nói lời ấy, đáy lòng giật mình hiểu được gì.

Tây Phương Giáo chớ không phải là còn muốn dùng ly gián kế!

Lần này đổi thành dùng long tử long nữ, tại Nhân Giáo đạo thừa nội làm sự, do đó làm tức giận Nhân Giáo?

Chiêu này thật cũng miễn cưỡng xung được với cao minh...

Chỉ tiếc, nếu thật là loại này tính kế, định trước chỉ là làn trúc mức nước công dã tràng.

Nhân Giáo chủ thể, hiện đến nay nghiêm khắc ý nghĩa đi lên nói, chỉ có hai vị, đó chính là Thái Thanh Thánh Nhân lão tử, cùng Huyền Đô Đại Pháp Sư; Lý Trường Thọ tại cố gắng trở thành vị thứ ba, nhưng bất tự chỉ là mới vừa có nhất phiết.

Muốn nhượng Nhân Giáo chán ghét Long tộc, trừ phi phải đi Đâu Suất Cung quấy rối.

Hơn nữa, Tây Phương Giáo chỉ sợ còn chưa hoàn toàn làm hiểu được Nhân Giáo lập trường —— Nhân Giáo là đứng ở Thiên Đình sau lưng, mà phi long long nhóm phía sau.

Ngao Át kiến Lý Trường Thọ nhíu mày, nhất thời có chút không yên hỏi: "Giáo Chủ ca ca chính là đối này có chút không mừng?"

"A, vẫn chưa, " Lý Trường Thọ cười nói, "Long tộc năng suy nghĩ cẩn thận, vậy không thể tốt hơn ."

Ngao Át nghe vậy, nhất thời lộ ra vài phần do tâm tươi cười, cũng khe khẽ thở dài...

Năm đó còn trẻ hết sức lông bông, nghĩ đem Long tộc đánh tỉnh, trăm phương nghìn kế địa gậy sức ép;

Đến nay đuổi dần ôn trọng, suy nghĩ ở Thiên Địa vận mệnh, vì Long tộc tìm chân chính đường ra...

Này đại khái, chính là thiếu niên long cùng thanh niên long khác nhau.

Ngao Át lại hỏi: "Giáo Chủ ca ca, việc này khả có gì cần phải chú ý địa phương?"

Lý Trường Thọ trầm ngâm vài tiếng, ngôn nói:

"Cái khác tam giáo tiên môn ta không biết hiểu, Nhân Giáo đạo thừa nội, không khí có chút... Ân, tương đối lãng mạn.

Tuy rằng Nhân Giáo tôn sùng tùy tính mà vi, nhưng đạo lý sự thượng đều tương đối bảo thủ, Long tộc phương diện này tương đối mà nói khai sáng rất nhiều.

Nếu có thể, còn là tuyển chút an phận chút long tử long nữ đưa tới Nhân Giáo đạo thừa, miễn cho khiến cho gì không mau.

Đương nhiên, này chỉ là ta một chút đề nghị."

Ngao Át nghe vậy nhất thời lâm vào trầm tư, rất nhanh liền nặng nề mà gật đầu, nghiêm mặt nói: "Giáo Chủ ca ca yên tâm, ta cái này đi nhắc nhở bọn họ."

Tùy theo, Ngao Át làm cái đạo vái chào, vội vàng đoạn thân niệm trao đổi.

Lý Trường Thọ thấy thế cũng là nhin không được nháy mắt mấy cái...

Chớ không phải là, trước đây muốn đưa lai Độ Tiên Môn trung hai gã long nữ, thật có cái loại này buôn bán hồng thằng tồn tại?

Như thế, thật cũng là có điểm tiêu đã kích...

Kinh Ngao Át loại này nhắc tới tỉnh, Lý Trường Thọ cũng là nhớ tới khai sơn đại điển sự.

Độ Tiên Môn hai trăm niên nhất kỳ khai sơn đại điển, cũng ngay tại nhị ba mươi năm sau đó rồi, đại khái chính là môn nội bản kỳ đệ tử 'Thiên kiếp nhiệt' đi qua, phải lưu lại lưu lại, phải rời sơn rời sơn, Độ Tiên Môn sẽ chuẩn bị chiêu nạp tân đệ tử vào núi tu hành.

Nếu hoàn giang vũ sư bá luân hồi ngày chặt chẽ chút, vừa vận năng tại khai sơn đại điển lại trở về...

Lý Trường Thọ đáy lòng thoáng tính toán hạ việc này, liền cười bỏ qua, vẫn chưa đa nghĩ.

Việc này, khiến cho tiểu sư tổ mình an bài đi.

Qua sông hư không đệ thập nhị nhật, ngũ bộ châu xa xa đang nhìn, chương môn Quý Vô Ưu đột nhiên quay đầu hỏi:

"Đúng rồi, Vong Tình, Trường Thọ, ta có một môn thần thông là sư phụ truyền lại thụ, muốn hay không cùng nhau cân nhắc cân nhắc?"

Lý Trường Thọ: ...

Nếu là cần ho ra máu mấy trăm năm cái loại này, làm ơn tắt quên đi.

-----oO-----